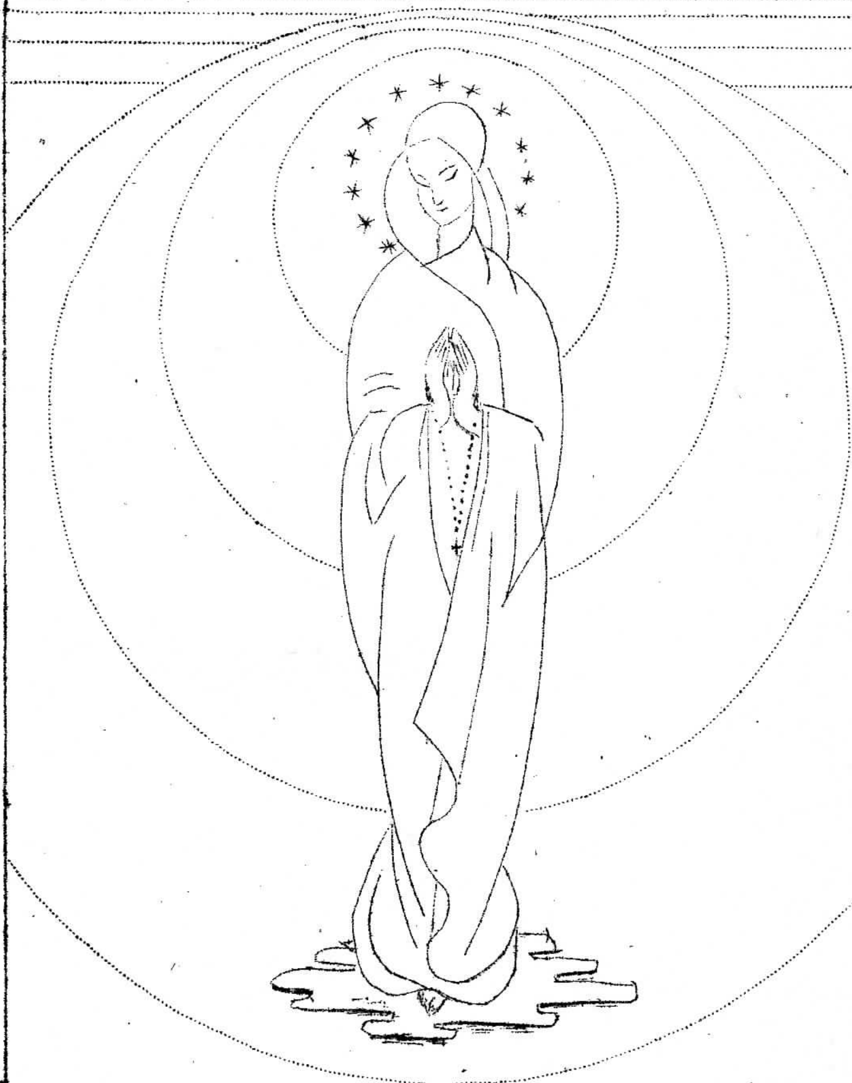
O. Leon Lovrenčić ofm.

IMAKULATA

ZAGREB, 1957.

S A D R Ž A J :

P r e d g o v o r - - - - - - - - - - - - - - - III
1. I m a k u l a t a - - - - - - - - - - - - - - 1
2. Potreba Imakulate - - - - - - - - - - - - - - - 5
3. Bezgrešna u našem životu? - - - - - - - - - - - 8
4. Ukazanje Gospe Lurdske - - - - - - - - - - - - 11
5. Bezgrešno Začeće - - - - - - - - - - - - - - - 16
6. Marija = Svijećnica - - - - - - - - - - - - - - 20
7. Marijino svijetlo - - - - - - - - - - - - - - - 24
8. Najveći čas povijesti - - - - - - - - - - - - - 27
9. Marijanski "fiat" - - - - - - - - - - - - - - - 30
10. Dogma Marijina Uznesenja - - - - - - - - - - - 33
11. Gospodarica svijeta /Uznesenje!/ - - - - - - - - 37
12. Blagdan Prečistog Srca Marijina - - - - - - - - 41
13. Rođendan Imakulate - - - - - - - - - - - - - - 45
14. Marija - Vječna Žena - - - - - - - - - - - - - 49
15. Krunica - moćno sredstvo pobjede - - - - - - - - 53
16. U zavjetnom svetištu naše nebeske Majke - - - - 57
17. Marija u životu vjernika - - - - - - - - - - - 60
18. "O Marijo, zvijezdo mora" - - - - - - - - - - - 63
19. Marija Majka Božja: Bogorodica - - - - - - - - - 66
20. Dostojanstvo Bogorodice - - - - - - - - - - - - 69
21. Bogorodica - naša duhovna Majka - - - - - - - - 73
22. "Žena obučena u Sunce" - - - - - - - - - - - - 76
23. S u o t k u p i t e l j i c a - - - - - - - - 80
24. Majka djece Božje - - - - - - - - - - - - - - - 83
25. Posrednica svih milosti - - - - - - - - - - - - 86
26. "Zdravo Kraljice!" - - - - - - - - - - - - - - 90
27. "Uzrok naše radosti" - - - - - - - - - - - - - 93
28. "Vrata nebeska" - - - - - - - - - - - - - - - - 97
29. Idealno štovanje Bogorodice - - - - - - - - - - 101
30. Propovijed Imakulate - - - - - - - - - - - - - 104
31. Marija - Djevica i Majka - - - - - - - - - - - 106
32. Nasljeduj Mariju! - - - - - - - - - - - - - - - 109

S A D R Ž A J

33. Prečisto Srce Marijino -bezdno materinske lju-bavi. 112
34. "Ultima in mortis hora..." - - - - - - - - - - 116
35. Marija odgojiteljica - - - - - - - - - - - - - 120
36. U životnoj povezanosti s Marijom - - - - - - 124
37. Po Mariji k Isusu - - - - - - - - - - - - - 129
38. Majka milosrđa - - - - - - - - - - - - - - 131
39. Pobožnost "pet prvih subota" - - - - - - - - 135
40. Posveta Prečistom Srcu Marijinu /za 31.V./-- 138
41. "Utočište grešnika" - - - - - - - - - - - - - 142
42. "Marijo, svibnja Kraljice" - - - - - - - - - 145
43. Koliko Isus Krist ljubi svoju Majku Mariju - - 149
44. Ponizna Djevica i Majka - - - - - - - - - - - 153
45. "S v e p o M a r i j i !" - - - - - - - - - 156
46. Vjera Blažene Djevice Marije - - - - - - - - 160
47. Bogorodičino ufanje - - - - - - - - - - - - - 164
48. Savršena ljubav Imakulate - - - - - - - - - - 167
49. Majka Božja od Karmela - - - - - - - - - - - 170
50. Marija i obraćenici - - - - - - - - - - - - - 173
51. Pomoćnica umirućih - - - - - - - - - - - - - 176
52. "Kraljica mučenika" - - - - - - - - - - - - - 179
53. Lurd je trajno čudo Marijine ljubavi prema na-ma 182
54. Suze Madone u Sirakuzi - - - - - - - - - - - 185
55. "Prijestolje mudrosti" - - - - - - - - - - - 188
56. Bogorodica i djeca - - - - - - - - - - - - - 190
57. Marija i redovnici - - - - - - - - - - - - - 193
58. "Robovi Bezgrešne" - - - - - - - - - - - - - 196
59. Kraljica kršćanskih srdaca - - - - - - - - - 199
60. "Majka lijepe ljubavi" - - - - - - - - - - - 202
61. "Veliča duša moja Gospodina" - - - - - - - - 206

- - o o O o o - -

P r e d g o v o r

"IMAKULATA" sadrži 61 propovijed. A svaka propovijed za sebe sačinjava jednu cjelinu. I nijedna od njih nije napisana samo zato, da bude napisana i objavljena. Iznesene su onako, kako su u različitim mjestima, prilikama i potrebama rođene i izgovorene. Većinom su to prigodne i blagdanske propovijedi, pa stoga nisu stavljene u sistem dogmatskog ili liturgijskog karaktera, a pokatkada se i ponavljaju neki primjeri i citati. Na taj sam način udovoljio želji braće svećenika, koji su tražili da im sastavke predam onako, kako su izgovoreni.

Literatura, kojom sam se služio, naznačena je kod pojedinih primjera i citata. Iako stvar nije originalna, ona ipak nije ni kopija ni plagijat. Neposredni joj je cilj, da pomogne svećenicima-propovjednicima kod sastavljanja marijanskih propovijedi, te tako osvježi pobožnost našeg naroda prema Bezgrešnoj Djevici i Majci.

Ovu zbirku propovijedi smatram svojim darom Imakulati u predvečerje 100-godišnjice Njezinih ukazanja u Lurdu 1858. Posebna nakana, koju sam imao na srcu, kad sam se odlučio, da predam javnosti ove svoje sastavke, bila je: PO ZAGOVORU IMAKULATE UMRIJETI U STANJU POSVETNE MILOSTI. Svaka, dakle, propovijed u "Imakulati" vapi za oproštenjem mojih grijeha, a svaka rečenica, riječ i slovo čezne za "sretnom smrću" u miru i ljubavi Božjoj.

Srdačno zahvaljujem svima, koji su mi savjetom i suradnjom na bilo koji način pomogli, da ovo skromno djelce ugleda svijetlo svijeta. Molim Imakulatu, da im Ona uzvrati ljubav neprolaznim vrijednostima.

Na slavu Božanskom Srcu Isusovu, na utjehu i radost djevičanskom i materinskom Srcu Marijinu, meni i dušama na spasenje i posvećenje!

U Zagrebu, na blagdan Gospe Lurdske 1957.

o. Leon Lovrenčić
O.F.M.

- - o o O o o - -

I M A K U L A T A

"Tota pulchra es, Maria,
Et macula originalis non est in Te!
Tu gloria Jerusalem,
Tu laetitia Israel."

"Sva si lijepa, o Marijo!
I ljage istočne nema na Tebi !
Ti slavo Jeruzalema,
Ti radosti Izraela !"

Ovim i sličnim riječima, pjesmama, himnima i poklicima radosti i zanosa već više stoljeća pozdravlja, kliče i pjeva čitava Crkva - taj Mistični Krist! - svojoj nebeskoj i duhovnoj Majci. - Zašto? Čemu? Što znače te riječi? Kakav im je smisao i sadržaj?

I. Imakulata - Bezgrešna !

1. - "Sva si lijepa, o Marijo!" - Kakav smisao imadu ove riječi? - Zar mi nijesmo lijepi? - Zar drugi stvorovi nijesu lijepi? - Zar mala djeca nijesu lijepa? Zar cvijeće nije lijepo? - Da, lijepo je cvijeće, lijepe su zvijezdice na nebeskom svodu, lijepa su dječica, ali ne potpuno, sasvim lijepa. - Sva su Božja djeca i svi stvorovi su bili lijepi, kad su izašli iz stvaralačke ruke ili volje Božje. I čovjek je bio remek-djelo Božanskog Umjetnika. Duša je čovječja tada bila živa i nadnaravna slika Božjega bivstva.

Ali prvi grijeh, prvi pad Adama i Eve, iznakazio je tu Božju sliku u čovjeku. Od djece Božje postadosmo "sinovi srdžbe". Nastala je i disharmonija između duha i tijela, razuma i volje, čovjeka i prirode. I na prirodu je bačeno prokletstvo Svevišnjega. Originalne, početne je ljepote nestalo. Svi se stvorovi kao i ljudi rađaju okaljani ljagom istočnoga grijeha.

J e d i n a je od te opće poplave grijeha i prokletstva izuzeta i pregčuvana - već u raju zemaljskom navieštena Žena - B l a ž e n a D j e v i c a M a r i j a. Nebeski je Otac samo na Nju upravio ove Gabrijelove riječi: "Zdravo, Marijo, milosti puna! Gospodin je s Tobom ! Blagoslovljena Ti među ženama!" (Lk 1,28).

2. - "I ljage istočne nema na Tebi!" Ona je dakle "milosti puna", Gospodin je s Njome od početka! Nikada nije bila ni za čas zaražena dahom paklenskog zmaja! Bog Ju je - predvidjevši Njezinu suradnju u djelu otkupljenja - zaslugama Isusa Krista preočuvao od svake ljage istočnoga

grijeha. Ona, dakle, jedina predstavlja originalnu nevinost zemaljskoga raja; Ona je jedina sačuvala originalnu ljepotu čitavoga svoga bića; na Nju jedinu nisu prešle ni posljedice istočnoga grijeha: Ona jedina od ljudi nije osjećala požudu tijela, nije trpjela od nesklada između duha i tijela, razuma i volje. Njezina je slobodna volja bila uvijek potpuno istovjetna s voljom Božjom.

3. - Simboli St.Zavjeta Imakulate: Neokaljana je Djevica i Majka Marija - kako kažu sv.oci,crkveni naučitelji - simbolizirana u mnogim slikama i događajima Staroga Zavjeta. Imakulata je, kažu oni, onaj:

a) "Tajinstveni kovčeg" koji se u sveopćem svjetskom potopu jedini sačuvao od propasti (za vrijeme Noino!). Imakulata je kao ona

b) "Bijela golubica", koja je nevinim i neokaljanim krilima letjela iznad blatne zemaljske površine,te nikada nije počinula u mulju zemaljskih, tjelesnih, putenih, grješnih užitaka. - Ona je onaj:

c) "Tajinstveni grm", što ga je Mojsije gledao, kako gori a ne sagorijeva. Taj je grm, u kojem se javio Bog, naznačivao Marijino netaknuto biće, koje je Bog tako divno povezao s Njezinim materinstvom, da je Ona prije i poslije poroda ostala netaknuta Djevica, a ujedno i realna Majka Božjega Sina. U Imakulati duhovni učitelji gledaju onaj zatvoreni vrt - raskošni vrt:

d) "Izgubljeni raj", u koji nikada nije prodrla lukava zmija sa svojom ohološću, lažima, nevjerom ili bezakonjem; Imakulata je "raj" na koji nije bačeno prokletstvo Božje; Imakulata je:

e) "Šator Gospodnji": u kojem je Gospod počinuo u ona vremena, kada su još ljudska srca bila zatvorena i iskopčana iz struje božanskog života milosti i ljubavi.

II. "Slava nebeskog Jeruzalema"

Ovako simbolizirana i naslikana u slikama i poredbama u Starom Zavjetu, pročuvana od svake ljage istočnoga grijeha, sva lijepa i uzvišena, produhovljena i "puna milosti" Marija ulazi u Novi Zavjet, gdje najuže surađuje s Kristom u djelu otkupljenja i posvećenja ljudskoga roda.

1. - Već u zoru svoga dolaska u ovu "dolinu suza" Marija surađuje s milostima, koje Joj je Gospodin udijelio. Svoju mladost posvećuje Bogu služeći u hramu. Zatim poklanja svoje Srce nebeskome Ocu zavjetom djevičanstva. Izričući svoj svestrani i svesrdni "Fiat" - "Neka mi bude" u Nazaretu, pa sve do veličanstvene žrtve na Golgoti,Marija

se neprestano odriče svojih materinskih prava, žrtvuje svoje Dijete, prikazuje svoju Krv, boli, patnje, žalosti, molitve ... za otkup svijeta, te tako postaje Suotkupiteljica ili Suspasiteljica ljudskoga roda ... Izjednačena u svemu s drugim Adamom - Isusom Kristom - postala je drugom Evom - Pramajkom čitave Božje Obitelji na nebu i na zemlji. U toj želji, da u svemu bude izjednačena s Kristom, Marija umire; ali ne od bolesti, slabosti i starosti, nego iz žarke želje za Sinom, Isusom, da se što brže s Njime potpuno sjedini u slavi. Stoga njezin Božanski Sin nije ni dopustio da se tijelo Njegove Majke, poput drugih smrtnika, raspadne u zemlji i postane hranom crvima. On Ju je uskrisio i preobrazio, te Je dušom i tijelom, u lijepom, produhovljenom i preobraženom tijelu uzeo k sebi u nebo. I tako je Imakulata postala "Slava nebeskog Jeruzalema".

2. - Slava nebeskih stanovnika. I patrijarsi i proroci i mučenici, apostoli, djevice, priznavaoci .. svi blaženici dive Joj se i čestitaju na Njezinim povlasticama, djelima, zaslugama, moći i slavi. Ona danas kao remek - djelo Trojednoga Boga predstavlja Majku Mističnog Krista u originalnoj i definitivnoj ljepoti. Ona je i ovdje - kao i u svom Bezgrešnom Začeću - privilegirana uskrsnućem - prije svih drugih stvorova. Ona sada već uživa sve slasti nebeskoga doma, u kući Očevoj, s čitavim svojim bićem, dušom i tijelom. Zato Joj se svi dive, svi je pozdravljaju, svi Joj kliču, pjevaju i u Njoj slave i hvale Trojednog Boga, koji je tako uzvisio njihovu predobru Majku. Tako Marija - kao nekad Judita u Izraelu - postaje "Slava nebeskog Jeruzalema", Majka Božjega Sina, Zaručnica Duha Svetoga, najbolja i najljepša kćerka nebeskoga Oca.

III. Imakulata - radost Izraela

Uz ovo nebesko slavlje usporedo teče i naše zemaljsko veličanje. Bezgrešna je Djevica i Majka također i radost odabranih boraca na zemlji; Ona je radost Izraela, t. j. kršćana, odabranih Božjih boraca na zemlji za Kristove ideale:

Imakulata je prema poredbama i nazivima svetih otaca:

1. - "Veličanstvena duga mira", koja se pojavila iza općeg potopa kao jamstvo, da će svijet biti pomilovan; da će se čovjek izmiriti sa svojim Bogom i opet postati odabrano dijete Božje.

2. - Imakulata kao "Sjajna zora" bez oblačka navješta dolazak sunca Isusa, koji svim ljudima postaje istina, put i život svih kršćana.

3. - Uzvišena kao "Libanonski cedar" Imakulata postaje ideal kršćanskim djevicama i majkama.

4. - Zasađena pokraj izvora voda milosti, Imakulata je poput "Rascvale palme" uvijek svježa i puna plodova za svoju djecu na zemlji. Ona ih hrani, snabdijeva radostima, utjehama, pomoćima, snagom ... na putu života u nebesku domovinu!

5. - Kao sjajna "Zvijezda mora" Imakulata brodolomcima rasvjetljuje put u luku spasenja. Zato je i zovemo: "Zvijezdom ufanja"!

6. - Bezgrešna je ona "Slatka korica", koja nama zemaljskim putnicima zaslađuje gorčine života, olakšava putovanje prašnim stazama ove suzne doline.

7. - Kao "Mirisavi balzam" Imakulata liječi i blaži ljute rane naših duša i tjelesa u borbi života ...

Stoga: padne li na koga mu drago barem malo Marijina svijetla, Marijine slave, Marijine veličine, Marijine ljubavi ... taj se neprestano raduje u Gospodinu. To mi svi već znademo iz vlastitog iskustva.

Tako je to bilo i sa svecima: sv. se Franjo Asiški neprestano veselio svojoj Vrhovnoj Patroni; sv. Antun Padovanski pjeva "Gloriosa Domina" (Preslavna Gospođo!); bl. Ivan Duns Skot s najvećom radošću duboko umno brani Njezino Bezgrešno Začeće; sv. Paskal Baylonski pleše kao malo dijete pred njezinom slikom; sv. Alfons Liguori svaku svoju propovijed svršava s hvalospjevom Mariji.

Promatrajući Mariju, Bernardica više ne osjeća žar stvorenoga ognja; ona plače nad ljudskim umjetninama, koje samo "iznakažuju" njezinu "Lijepu Gospoju". Sv. Ivan Marija Vianney ne spava i ne jede gotovo ništa, a radi toliko, da bi druga zdrava petorica od toga rada morali umrijeti, jer ga krijepi njegova "Velika Gospođa"! Mala Terezija na smrt bolesna (u desetoj godini svoga života) ustaje zdrava, čim joj se nasmiješila Imakulata!

T a j i n s t v e n i   v a l o v i:

Nije stoga nikakvo čudo, što su tajinstveni valovi pobožnosti, krunica, časoslova, kongresa (u Parisu, Lyonu, Rimu ...), literature, blagdana, privilegija... preplavili svijet. Oni preplavljuju sve kontinente. I gdjegod kucaju još kršćanska srca, tu se pomlađuje pobožnost, ljubav, štovanje, nasljedovanje Imakulate. Ona je postala ne samo utočište i nada, radost i utjeha kršćana, nego i njihov ideal. I d e a l, što ga je sam Bog pružio dvadesetom vijeku; vijeku, koji tone u n e v j e r i, koji se guši u mržnji. Imakulata nam pruža svoje Bezgrešno Srce, da nam to Srce bude utočište i put, koji će nas voditi k Bogu.

P o s v e t a   I m a k u l a t i :

Zato se na današnji dan kršćani posvećuju Neokaljanoj Djevici i Majci: djevice danas posvećuju i zavjetuju svoju djevičansku čistoću Njoj - "Djevici djevica" - "Ljiljanu iz doline"; danas kršćanske majke svoju materinsku ljubav i brigu posvećuju Njoj - najidealnijoj Majci Sina Božjega; danas mladići promatrajući lik Imakulate obnavljaju svoje ideale - postaju bolji, jači, svježiji, idealniji; danas staro i mlado, muško i žensko, zdravo i bolesno osjeća radost i toplinu, utjehu i pomoć, ljubav i zanos za najbolju, najljepšu, najčišću i najsvetiju Ženu, Djevicu i Majku - za Imakulatu ! - Danas iz punine grla i srca i mi pjevamo :

"Sva si lijepa, O Marijo!
I ljage istočne nema na Tebi!
Ti slavo Jeruzalema,
Ti radosti Izraela!"

— — —

P O T R E B A   I M A K U L A T E

23.siječnja 1840. dođe neka žena u crkvicu arškog župnika sv.Ivana M.Vianneya, te klekne u ispovjedaonicu. Desetak je ljudi stajalo oko ispovjedaonice kraj kapelice sv.Ivana Krstitelja i čekalo, kad će doći na red, da se ispovjede. Ovi ljudi nisu ništa vidjeli, ali su zato sve čuli.

Isprva je žena uporno i dugo šutjela. Vianney je potakne, da kaže svoje grijehe...Žena šuti i šuti ... Najednom iz nje provali jak i opor glas: "Ja sam učinio samo jedan grijeh, i dajem svakome, koji hoće od ovoga lijepoga ploda ...Podigni ruku, pa me odriješi! O,ti je katkada i za mene dižeš, jer sam ja često kraj tebe u ispovjedaonici ...!"

"Tu, quis es? - upita svetac latinski - Tko si ti?" - "Magister Caput (Gospodar,poglavica!") odgovori đavao na usta žene, koja nije znala latinski. A onda nastavi francuski ...."Ah, crna krastačo, što me mučiš..! Ja ću te već dobiti ...Čekaj samo...! Ja sam već predobio i veće od tebe! Ti još nisi umro. Bez ove ...(ovdje gadnom i prostačkom riječi označi Bezgrašnu Djevicu!), koja je

gore, mi bismo te već dobili, ali te štiti Ona s onim velikim zmajem, što je na vratima tvoje crkve..." (Životopis sv.I.M.Vianneya,str.125). Drama se nastavlja, a pobjeđuje svetac.

K a ž n j i v o n e z n a n j e :

Braćo i sestre! - Ne spominjemo mi sada ovdje ovaj jedinstveni slučaj radi senzacije! Ne, nipošto! Nego želimo sada ovdje utvrditi jednu bolnu činjenicu. Koju? Ovu:

Sam đavao, paklenski zmaj, otac laži i ubojica ljudi od početka, mora nas kršćane i vjernike učiti, kolika je potreba i snaga Imakulate u našem kršćanskom životu! - Stara je i kroz tisuće godina utvrđena istina: "Ignoti nulla cupido!" - "Nihil volitum, nisi praecognitum!" - "Što ne poznamo, to niti ne želimo" - "Nepoznato ne ljubimo!" -

Mi kršćani nismo kadri, da žrtvujemo toliko vremena i truda, studija i učenja, da upoznamo Krista Gospodina, ekonomiju spasenja, da spoznamo Imakulatu: njezinu snagu i moć u djelu otkupljenja i vlastitog spasenja kao i svoga posvećenja, - nego nas na to mora čak sotona kroz usta opsjednute upozoravati !!! - Zar to nije žalosno, grješno i kažnjivo? To je žalosno ne samo za nas, nego i za Isusa Krista, Sina Marijina, koji se gotovo iscrpio u svojem sveznanju, mudrosti i svemogućnosti, da nam izgradi i nacrta lik presvete i neokaljane Djevice i Majke! On nam je već na toliko načina govorio, toliko objava dao, toliko poruka uputio, da nam dade uzor bez ljage, zrcalo bez mrlja, Djevicu bez sjena, Majku bez primjera; ali mi smo ostali hladni, besćutni, okamenjeni ili usidreni na svojim pogreškama, sklonostima, slabostima i grješnim navikama ... Gospodin nam je u Bezgrešnoj Djevici i Majci dao uzor svake kreposti, svake čistoće, ljepote, nježnosti i svetosti ...; ali mi smo, kako po svemu izgleda, siti kršćanstva; mi više nemamo osjećaj ili tek za Božje, duhovne stvari, nego nas sve više i više obuzimlju brige za tijelo i ovaj vremeniti život, kojemu posvećujemo sve veću pažnju! U praksi života mi redovito vremenito blagostanje preferiramo vječnom blaženstvu! Kolike ludosti! Često nam je više stalo do simpatija kojega čovjeka, nego do simpatija Božjih!

S t r a š n e p o s l j e d i c e :

Nemojmo se čuditi, ako nam se stoga oduzme kraljevstvo Božje, pa se dade drugim narodima, koji će donositi njegove plodove. Tako je Bog uvijek postupao s narodom, koji nije cijenio Božje kraljevstvo istine i milosti, pa mu je dao da padnu u teške zablude.

Nekad su u Maloj Aziji cvale kršćanske općine. U

Sjevernoj je Africi za vrijeme sv. Augustina bujao kršćanski život. Pustinje su bile prepune pustinjaka i redovnika! Danas su na istoku i u Africi na tim mjestima muslimanske mošeje, a na mjestu kršćanskih crkava dižu se džamije i minareti! Ne slavi se tu više Krist i blažena Djevica Marija, nego Alah i njegovi proroci!

Tako će proći i Evropa, koja ne će da upozna, štuje i ljubi veliku, moćnu, svetu, kreposnu, punu milosti, snage, ljubavi i odanosti Bezgrešnu Djevicu i Majku! Tako će proći svaka kršćanska duša, koja ne misli na svoje spasenje i posvećenje, nego samo uvijek nervozno trči i traži tjelesne užitke. Tako će proći svaki od nas, ako vremenite stvari predpostavi duhovnima! Izgubit ćemo bitku ovdje na zemlji i u vječnosti !

P o h i t i m o za I m a k u l a t o m:

Ako se malo dublje zamislimo, zašto je naš naraštaj izgubio smisao za duhovne, nadvremenske vrednote, dobivamo samo jedan istiniti odgovor: Naš je narod posegnuo za zabranjenim voćem usred zemaljskoga raja! On hoće da si ovdje na zemlji - neovisno od Boga - izgradi zemaljski raj. Za onaj nebeski i vječni - naš narod više ne mari. Izgubio je smisao za vjerske vrijednosti. Zato će, ako se na vrijeme ne povede za Imakulatom, izgubiti jedan i drugi - i zemaljski i nebeski!

Bog nam je u Mariji dao sve najbolje, najljepše, najčišće, najsvetije ... samo da nas privuče, da osvoji naša srca, naše duše, našu ljubav ... Imakulata je za nas smiješak Božje dobrote, milosrđa i ljubavi! Gospodin želi, da nas sve ima po Mariji! On žudi, da svi mi živimo marijanskim životom: u čistoći, poslušnosti, skromnosti, vjeri, nadi i ljubavi! Ali mi toga ne razumijemo, ne shvaćamo, ne uvažujemo !! Tko će onda biti kriv našoj propasti !?

P o t p u n o o b r a ć e n j e:

Sveti je Ivan M.Vianney 8.XII.1854. sav u zanosu vikao: "Kad bih mogao sebe prodati, da dadem štogod Blaženoj Djevici, ja bih se prodao"!

To je živa želja ne samo sv.Ivana M.Vianneya, nego gotovo sviju Božjih svetaca! To je tajna njihova duhovnog života i napretka! U tom je tajna i njihova uspjeha. Oni su znali, da mnoga djela, mnogi naši napori i žrtve, samo zato ne donose željenih plodova, jer u sebi imadu premalo Marije!

Jednoglasno je uvjerenje svih otaca i crkvenih naučitelja, da je nježno štovanje i ljubav prema Blaženoj Djevici znak predodređenja; a nehaj, nepoštivanje i psovka na Mariju (što je danas česta pojava!), da je znak zabačenja sa strane Božje: dakle, znak vječnoga prokletstva.

Svaki se, dakle, danas mora ozbiljno pitati: u koju grupu ja spadam? Da li sam ja jedan od gorljivih štovatelja Imakulate ili možda spadam među one, koji Je niti ne poznaju? Vrijeme je, da se opredijelimo za jednu ili drugu stranu; jer život prolazi, a vječnost se s astronomskom brzinom približuje! - Mnogi će od nas morati sasvim preokrenuti svoje dosadašnje nazore, misli i ideale; mnogi bi morao doživjeti potpuno obraćenje, ako želi da padne u marijansko magnetsko polje i sretno stigne na cilj života!

M o l i t v a :

Imakulata! Moli za nas, zalutale ovce! Posreduj za nas kod svojega Sina! Reci samo jednu riječ i mi ćemo veselo služiti Višnjemu! Sve ćemo popraviti, sve nadoknaditi!

Bog nas, eto, sve hoće imati po Tebi, Imakulata! Zato Ti se danas svi mi do posljednjega potpuno povjeravamo! Kao odrasli, pametni, školovani ljudi, mi smo prosudili, promjerili, vagnuli i ocijenili sve, pa se sada svijesno i hotimično Tebi posvećujemo! U Tvoje Prečisto Srce stavljamo svoj život, svoje vrijeme i svoju vječnost!

B E Z G R E Š N A U N A Š E M Ž I V O T U

1954. slavili smo stogodišnjicu onoga velikoga dana, kada je 8.XII.1854. Papa Pijo IX. bulom "Ineffabilis Deus", Bezgrešno Začeće Bl.Djevice Marije proglasio dogmom.

Od toga historijskog događaja, mi smo već stotinu puta slušali, čuli i razumjeli, da je Bl.Djevica Marija od prvoga časa svoga začeća preočuvana od svake ljage istočnoga grijeha; da je također oslobođena od požude tijela; da je posebnim privilegijem sačuvana i od svakoga osobnog grijeha; ukratko: da je Ona jedina od svega svijeta ljudi prošla ovom zemljom, a da nije ni za čas ni čime uvrijedila Gospodina.

1972 / rubac

Upoznali smo također i izvore ove nauke: znamo, da je ona objavljena, da je donosi "Protoevanđelje" i Evanđelje; da su je naučavali sveti oci i vjerovala stara Crkva; da se objave u Lurdu 1858. i u Fatimi 1917, potpuno slažu s tom naukom; svjedoci smo velikog marijanskog gibanja po čitavom svijetu; vidimo, da štovanje i ljubav prema Bezgrešnoj Djevici svaki dan sve više raste, da donosi plodove posvećenja i svetosti na čitavoj kugli zemaljskoj!

Ponavljamo: sve smo mi to čuli, vidjeli, razumjeli, ali izgleda, da sve to još nije prodrlo do u dno naše duše; čini nam se, da je sve to ostalo izvan nas, kao nešto tuđe, strano, nedoživljeno, neljubljeno! - Zato ćemo sada sami sebi postaviti neka pitanja, da dobijemo pravi uvid u našu ljubav prema Imakulati:

Kakvo značenje ima Bezgrešna Djevica u našem životu ?!

Da li mi štujemo, častimo, ljubimo i nasljedujemo neokaljanu Djevicu pravim, nesebičnim, širokim, velikodušnim srcem ? -

Da možda ne prevladava u našoj pobožnosti onaj poganski princip: "Do ut des!" - Dajem ti, da mi dadeš!" - To onda nije ono pravo, što Imakulata od nas očekuje!

Jesmo li što lijepo, veliko, vrijedno, ugodno ili udobno žrtvovali za njezinu slavu, njezino štovanje ili širenje pobožnosti prema Njoj ? -

Jesmo li prihvatili Njezine poruke iz Lurda i Fatime, da činimo pokoru, da se molimo za obraćenje grešnika, da molimo krunicu, da se posvetimo Njezinu Prečistom Srcu ?

Jesmo li uvjereni, da je Ona Suotkupiteljica i Djeliteljica milosti? - Da li smo uopće kada onako dobro shvatili, što znači Božja Majka ? Da li je Ona i kod nas u tolikoj cijeni, moći i slavi kao što Joj to Crkva pripisuje ? - Da li Ona za nas predstavlja prvu veličinu iza samoga Boga ? Je li Ona konačno osvojila naše srce? - Jesmo li svoju dušu položili u njezine ruke? - Da li nam Imakulata svijetli kao zvijezda ufanja na stazama života? -

Ljudi, braćo! Odgovorimo danas sami sebi na ta pitanja! Ako koji od nas može na sva ta pitanja dati jestan odgovor, onda se takav može danas kupati od radosti, jer se nalazi na putu svetosti! Ako pak naš odgovor bilo u čem hramlje, onda je ovaj svečani dan najbolja prilika, da se prenemo, da se probudimo, da se osvijestimo i postanemo malo plemenitiji i velikodušniji!

Budimo velikodušni - kao sveci!

Sv. Kazimir je nježno štovao, ljubio i nasljedovao Imakulatu, pa je postao svetac Božji. Pjesma "Omni die dic Mariae!" - Danak svaki kazuj Majci! - osta 120 godina na njegovim grudima neoštećena!

Sv Benedikt Kotolengo postavio je Imakulatu "Vrhovnom Glavaricom "Doma Providnosti", i za svoju "Veliku Gospođu" njegovao je posebno cvijeće u vrtu, koje nitko nije smio mirisati ... I taj je čovjek, izvanredni ljubitelj Imakulate, postao svetac Božji!

Sv.Ivan don Bosko: sve radi po njezinim savjetima i

divno uspijeva u odgoju mladeži. Po njezinu je zagovoru tvorio mnoga čudesa. Ona mu je pomagala čak i u pisanju školskih zadaća! -

Tako su radili gotovo svi sveci Božji! - Zamrzili su na grijeh, težili za čistoćom srca i savjesti, žudili za bezgrešnim životom, nasljedovali su Bezgrešnu!

Zašto ne bismo i mi pod okriljem Bezgrešne provodili jedan bolji, plemenitiji, idealniji život?

Dajmo položimo svježe cvijeće pred njezino materinsko Srce! Shvatimo, da se materinska ljubav Marijina prema nama očitovala žrtvama. I mi bismo stoga morali žrtvama do--kazati svoju ljubav prema Mariji!

Ako djeca moraju biti slična svojoj majci, onda se na nama moraju očitovati crte Marijina lika; onda i mi moramo sijati ljubav! Ako je to obratno u životu, onda smo mi jadna, bijedna, i žalosna djeca Marijina! Ako sijemo razdor, mržnju, svađe, zavist, zlobu, onda mi nismo njezina djeca!

P o s v e t a :

Sveti Paskal Baylonski, priprosti franjevac i vrhovni zaštitnik svih Euharistijskih društava na svijetu, tako je štovao, ljubio i nasljedovao Bezgrešnu Djevicu i Majku Mariju, da je kao vrhovno pravilo svoga života postavio ova načela: Prema Bogu moram imati djetinje srce; prema bližnjemu moram pokazati materinsko srce, a prema samome sebi moram imati sudačko srce! - Živeći po tim načelima, djetinjskim se srcem radovao svim marijanskim blagdanima. Ta ga je ljubav prema Mariji tako obuzela, da je na Marijine blagdane neprestano pjevuckao Marijine pjesme, a pred slikom Bezgrešne znao je i zaplesati od radosti!

Neka i naša posveta Bezgrešnoj dosegne ovaj vrhunac! Neka ovaj blagdan bude naša okrepa na putu života, da danas oživimo svoj idealizam, da se odmorimo na Srcu Marijinu, da nam On bude oaza u pustinji života!

Uskrisimo svoje ideale: to je želja Crkve, to je zahtjev ovoga blagdana!

I m a k u l a t a:

Neka lebdi iznad svega zemaljskoga kao zvijezda ufanja!

Ona je tako lebdjela pred očima Patrijarha i Proroka u Starom Zavjetu, da u onom dugom Adventu ne smalakšu. Imakulata neka lebdi i u ovom novom Adventu pred našim očima kao putokaz i utočište, kao luč života! Predajmo se Njezinu vodstvu; dajmo, da nas Ona odgaja!

Uzljubimo Njezino Prečisto Srce !

UKAZANJE LURDSKE GOSPE

Lurd 7.III.1858.- Dr.Dozu je silno nervozan i uzbuđen. U njemu se danas srušio čitav jedan svijet: svijet njegovih znanstvenih predrasuda. On kao obožavatelj prirode, koji Boga, besmrtnost duše, zagrobni i natprirodni život smatra pričama za djecu ili sredovječnim strašilima; koji kopajući po utrobama ljudi nije nikada naišao na dušu, jer je duša - po njegovu znanstvenom uvjerenju - apstrakcija ljudske mašte, a život samo rezultanta fizičkih i kemijskih pojava,sada eto stoji pred nerješivom zagonetkom. Uvjeren da svaki život, počevši od amebe pa do najsavršenijeg sisavca, mora proći svoj određeni ciklus, da se rađa, da stvara, a onda, kad se čudesna radionica života istroši, gubi i zauvijek nestaje - sada stoji uzdrman u svim tim svojim "čvrstim" zasadama naučnog materijalizma! - Pozitivna znanost i eksperimentalna istraživanja, taj cvijet medicine, isključuju svaku misao na Boga, na dušu i vječnost! - Sve se to danas srušilo u duši lurdskog liječnika dr.Dozu. - Zašto?

Čudesna stanja: vatra ne pali:

Danas je eto mala Bernardica u Masabjelskoj špilji četvrt sata držala zapaljenu svijeću u rukama tako, da joj je plamen lizao prste; ali na prstima nisu nastale nikakve opekline. On je taj eksperimenat htio ponoviti, ali je Bernardica vrisnula od boli: "O vi me palite!" - To je bila nerješiva zagonetka za eksperimentalni mozak. Mozak, koji je sada eksperimentalnim putem došao do saznanja, da postoje neka takva čudesna duševna i tjelesna stanja, da ih zemaljska vatra ne dira! - I ta čudna, mimonaravna ili natprirodna stanja sada kopkaju po glavi dr.Dozu i prevrću sva stara medicinska iskustva. U njemu se srušio stari svijet predrasuda, a novi se još nije pojavio. Kao izbezumljen dr.Dozu hoda po Lurdu tražeći svijetlo za svoju znanstvenu noć.

Čudo s Ljudevitom Burie

Doživio je on već 27.II.jednu tešku bruku pred čitavim Lurdom. Dvadeset je godina liječio desno oko lurdskog radnika Ljudevita Burie. Ustanovio je kao sasvim sigurno, da Ljudevit Burie ima kljenut vidnog živca, pa prema tome ne će nikada više gledati na to desno oko. Ali Ljudevit je oprao to svoje desno oko u Lurdskoj vodi i trčao od veselja po gradu u sav glas vičući: "Ja vidim, ja sam izliječen!" - Dr.Dozu kao sigurno ustvrdi: "Nemoguće!" - Ljudevit Burie vikne: "Pa niste me vi izliječili! Blažena Dje-

vica od špilje to je učinila!" - Tada nevjerni liječnik uzme bilježnicu, napiše nešto olovkom, a zatim prekrije zdravo lijevo oko svoga pacijenta, te mu pruži, da on to glasno pročita svojim desnim okom. Ljudevit Burie počne čitati: "Burie ima neizlječivu kljenut vidnog živca (amaurose) i ne će nikada ozdraviti!" - Nevjernom liječniku od uzbuđenja ispade bilježnica iz ruku! To je promatralo i napeto pratilo više stotina ljudi. (Životopis sv.Bernardice, str.49).

Progonitelj postaje protektor :

Tako obožavatelj prirode doživi slom svog naziranja na svijet i život. Pratio je Bernardicu korak po korak. Želio je, da sve proglasi varkom ili halucinacijom; ali on, specijalista za živčane bolesti, mora sada protiv vlasti, koja je Bernardicu proglasila luđom, javno izjaviti, da je Bernardica posve zdrava i normalna djevojčica. - Dru. Dozu-u je sada jasno, da ima nešto, što nadvisuje ili nadilazi osjetila i materiju, i da se to nešto ne može staviti pod nož operatera ili obrezivati medicinskom škarama. On je uvidio, da ima nadnaravni svijet i život. On se obratio: od nevjernika postao je vjernik, od progonitelja lurdskih ukazanja, postao je njihovim ozbiljnim braniteljem i protektorom.

Očita čudesa :

Ta kako i ne bi?! - Eno već radnici dolaze s gorućim svijećama o ponoći pred špilju, da se formira procesija. Tu je i dvogodišnji Justin, koji je ukočen i kljast ušao u lurdsko vrelo, a izišao zdrav i veseo. Tisuće hrle u Lurd pred špilju. Svi slušaju Bernardicu kao vojskovođu! Ljudi se mole, čine pokoru, obraćaju se, primaju utjehu, pa i duševno i tjelesno zdravlje!

Dr.Dozu sve to gleda, promatra i priznaje. Preostaje mu samo još jedan logični zaključak: sve je istina, što Bernardica govori, čini ili doživljava. Majka se Božja ukazala svijetu i donijela poruku svim ljudima, da je svi prihvatimo. A kakvu je poruku donijela Marija ?

Poruka Bezgrešne u Lurdu 1858.

To vidimo iz njezinih riječi i djela. Kod četvrtog se ukazanja čula neka podzemna tutnjava; ljudi su primijetili neku podzemnu buku, viku i galamu; razabirali su se i neartikulirani glasovi! Što je to imalo da znači? - To je bio navještaj teške budućnosti. Već je druga polovica 19.st. navijestila veliki otpad od Boga i Crkve. Nevjera je ubacivala sumnje u najosnovnije kršćanske zasade. Ljudi su se prestali moliti. Priroda je najviše božanstvo ! Razvio se kult tijela, ljepote i snage. Razum je vrhovni

sudac dobra i zla. Velikom dijelu Evrope prijeti otpad i vječna propast.

Srce Marijino plače :

Ona, koja je na Golgoti, u onom strašnom sumraku, primila dužnost, da bude Majkom čitavoga ljudskog roda, sada zabrinuta za sudbinu i vječnost tolike svoje djece dolazi s nebeskih visina i spušta se u blatne zemaljske nizine, da predusretne opću katastrofu,kataklizmu, što prijeti čovjeku! Marija plače za zalutalim Kristovim ovcama. Želi, da ih opet dovede na staze spasenja.

U tom svijetlu treba promatrati lurdska ukazanja: obraćenje, popravak, povratak u krilo Crkve i posvećenje čitavoga svijeta - to su motivi Marijina dolaska!

Bezgrešna se Djevica poslužila siromašnim, nevinim, poniznim i pobožnim djetetom: Bernardicom, da postidi jake, mudre, bogate, nadute, ohole i nečiste mudrace ovoga svijeta. - Preko Bernardice održala je Bogorodica propovijed čitavom svijetu: nevjernicima, da uzvjeruju; grešnicima, da se obrate i čine pokoru; nevinima, da se mole za obraćenje grešnika.

U šestom je ukazanju 21.II.pozvala sve nevine duše ovim riječima : "Moli za siromašne grešnike, moli za bolesni svijet!"

U osmom ukazanju, 24.II., obavije najednom našu nebesku Majku silna tuga i žalost, što se odrazilo i na Bernardici, koja je preobražena od boli klonula i beznadno ispustila ruke te briznula u gorki plač. U tom je preobraženom stanju Bernardica svima doviknula: "Pokora! Pokora! Pokora!" Svima je nazočnima bilo jasno, da djevojčica samo ponavlja Marijine riječi!

U desetom je ukazanju, 27.II., opet tražila od Bernardice, da čini pokoru i da se moli za obraćenje grešnika. Tom je zgodom Bernardica ljubila zemlju i pojela nekoliko listića trave za pokoru! - Lurdske su je dame zato proglasile kozom!

Da, grešnici, okorjeli grešnici i nevjernici - to je ona bolna rana, koju je Marija došla liječiti. Oni su bijedni i nesretni na zemlji, a na drugom ih svijetu čeka vječni očaj!

Koji su to grijesi, koji zadavaju toliku bol i zabrinutost Božjoj Majci? - To su, prema izjavama neokaljene Djevice u Fatimi 1917: nevjera, bludnost, psovka, kolektivno kršenje blagdana i nedjelja, oholost i pretjerano tjelesno uživanje. Radi tih grijeha dolazi srdžba Božja na svijet. U čem tko griješi, u tom će biti i

kažnjen. Tko se mača hvata, od mača će i poginuti.

No najteži je grijeh ipak otpad od Boga i Crkve. Za ove je već izrečena osuda u Sv.Pismu: "Tko ne uzvjeruje, već je osuđen". A toga danas ima više nego što mi mislimo. Meni je nedavno jedan naobražen muškarac rekao: "Velečasni, ja vam zavidam! Vi ste sretan, što vjerujete. Ja ne mogu vjerovati!"

Traže se žrtve ljubavi :

Braćo i sestre! - Prva je milost vjere dana svima ljudima. Ali, ako se ta prva milost proigra, drugu možemo samo izmoliti! Tko će izmoliti? - Zar onaj, koji je napustio vjeru i molitvu? Ili možda grešnik, koji sam za sebe mora činiti pokoru? - Ne! - Za ovaj se apostolat molitve i žrtve traže nevine duše! Samo nevine žrtve prima Bog.

Kad je Mojsije vodio Izraelce u "Obećanu Zemlju", narod se bunio. Žalili su za egipatskim lukom i loncima. Bog odluči, da ih istrijebi. Mojsija se stavlja za posrednika: "Izbriši mene iz knjige života!" - Ali poštedi narod!" I Bog je pomilovao narod na ovakvu ponudu žrtve ljubavi!

Potreba i potražnja ovakvih velikih, nevinih i požrtvovnih duša, koje će se staviti kao žrtve ljubavi za grešno čovječanstvo, koje će se samo ponuditi pravdi Božjoj ... to je apel Lurda!

Neprevarljivost Rimskog Biskupa

Uz molitvu i pokoru za obraćenje grešnika, lurdska su ukazanja potvrdila i neprevarljivost Rimskog biskupa, koji je 8.XII.1854 (Sv.O.Papa Pijo IX).proglasio dogmom nauku o Marijinu Bezgrešnom Začeću, što je Marija 25. III.1858.- dakle četiri godine kasnije - u Lurdu najsvečanije objavila.

U Lurdu je osim toga naglašena ideja suradnje vjernika sa svećenstvom; jer Marija šalje Bernardicu k župniku Pejramalu, da se sagradi crkvica i da se vode procesije pred Masabjelsku špilju.

Lurd je napokon postao izvorom milosti, blagodati, utjehe, okrepe, ozdravljenja za duševne i tjelesne bolesnike, ali najviše za duševne, t.j. za grešnike i nevjernike. Sva čudesa imadu cilj: ozdravljenje bolesnih duša!

Bernardica :

A sada još jedan kratki pogled na glavnu junakinju lurdskih događaja iz 1858. - na Bernardicu.

Bernardica vrši svoj poziv. Ide u školu, u svojoj

košarici nosi crni kruh, živi sasvim jednostavno, siromašnim i povučenim životom. -

Kod Kćeri Božje Ljubavi u ubožnici prima pouke o kršćanskoj vjeri. Kasnije odlazi u samostan u Never, da tu u tišini i zabiti prikaže žrtvu svoga života dragome Bogu.

U Lurdu su neviđena slavlja - u Neveru izgara žrtva boli i poniženja; u Lurdu tisuće ostavljaju svoje štake - u Neveru Bernardica hoda po štakama; u Lurdu tisuće ostavljaju svoju tuberkulozu, rakove i druge zarazne bolesti - u Neveru se od astme davi Bernardica - miljenica Bezgrešne Djevice! - Lurd - Never! Koliki i kakav kontrast ! Marija je Bernardici obećala, da će je učiniti sretnom; ali ne na ovom svijetu, nego na drugom! - Bernardica to znade, pa zato strpljivo, ponizno i predano pati od svih mogućih upala, astme i bolova ....

Da smo mi na njezinu mjestu, mi bismo sigurno vikali: "Gdje si sada Ti, moćna Majko Božja, da mi pomogneš!? Zar ne vidiš, da ginem, umirem od boli duše i tijela ? - Bernardica sve mirno podnosi - svijesna, da se samo križnim putem ide na slavlje vječnoga Uskrsa! - Na tom je križnom putu ustrajala do 35. godine svoga života, a onda ju je njezina "Lijepa Gospoja" uzela k sebi u raj !

Bernardica je tako postala opomenom svim djevojkama i ljudima: ona je znala, da je "život što i dim - čarobne slike lete s njim! - Za jedan tren, za jedan čas, nestaje njih - kao i nas!" - Sreća na zemlji je najveća iluzija ljudskoga života! A kad se spozna ta istina, onda je najbolja šutnja i tiha žrtva života Gospodinu Bogu! To je Bernardica po uputama Majke Božje ostvarila, pa je sada već na oltaru kao uzor života svim ljudima svijeta ! - Ljudi, braćo, sestre! Metanoiejte! - U duhu, svijetlu i porukama Lurda moramo svi promijeniti, preoblikovati svoj život i rad. Odmah na posao, da sutra ne bude prekasno !

B E Z G R E Š N O   Z A Č E Ć E

D o g m a t s k a   d e f i n i c i j a :

"Vlašću G.N.I.K.,svetih apostola Petra i Pavla i Našom proglasujemo, određujemo i definiramo, da je od Boga objavljeno i stoga imadu svi čvrsto vjerovati, da je blažena Djevica Marija u prvom času svoga začeća bila radi zasluga Isusa Krista, Spasitelja roda ljudskoga, sačuvana netaknuta od svake ljage istočnoga grijeha".

Tako glasi Bula Pape Pija IX."Ineffabilis Deus" od 8.XII.1854. To je u stvari najsvečanija, neprevarljiva dogmatska definicija dogme "Bezgrješnog Začeća" Bl.Djevice Marije! Ta je svečana definicija "Ex cathedra" za nas mjerodavna, kad se radi o pokladu božanske Objave i njezinom sadržaju :

S m i s a o   i   s a d r ž a j   d o g m e:

U toj se definiciji ništa ne govori o aktivnom Marijinom rođenju - bez požude ili bez sudjelovanja spolova. Neprevarljivi Učitelj samo tumači, da je pasivno Marijino rođenje, t.j. stvaranje i spajanje duše s tijelom u Mariji ostvareno tako, da je Ona u istom času stvaranja ukrašena milošću posvetnom, te da je radi predviđenih zasluga Isusa Krista, sačuvana netaknutom i od posljedica istočnoga grijeha, t.j. požude tijela!

Dva su dakle privilegija sadržana u dogmi: 1.Što je preočuvana od istočnoga grijeha, koji je u svojoj biti pomanjkanje ili neimaština milosti posvetne; 2. Što je oslobođena od požude tijela, koja prati nas druge smrtnike i nakon krštenja, kad se već očistimo od istočnoga grijeha !

O v a   j e   n a u k a   o b j a v l j e n a:

Sveti Otac Papa Pijo IX. nije tom dogmatskom definicijom objavio neku novu vjersku istinu, koja ne bi već bila sadržana u pokladu božanske Objave ili je vjernici prije ove svečane izjave Crkve ne bi vjerovali. Ne! Ova je nauka i vjera iste dobi kao i kršćanstvo! Dogmatskom je definicijom ova istina samo jače naglašena, potpunije i točnije određena i jasnije izražena; jer se ona nalazi u riznici objavljenih istina Božjih u Starom i Novom Zavjetu:

1. P r o t o e v a n đ e l j e :

U knjizi postanka 3,15 čitamo: "Neprijateljstvo ću postaviti između tebe i Žene, potomstva tvojega i potomstva Njezina; ti ćeš vrebati na petu Njezinu, a Ona će satrti tvoju glavu!" (Gnz.3,15).

Prokletstvo, kojim Bog ovdje prijeti, ne odnosi se na zmiju, nego na sotonu, koji se u zavođenju čovjeka poslužio zmijom. Jer knjiga Mudrosti kaže: "Po đavolskoj je zlobi smrt došla na svijet" (Mudr.2,24). A u Otkrivenju sv.Ivana čitamo: "Pograbi zmaja, staru zmiju, koji je sotona i protivnik" (Otkr.20,2).

Zmijino sjeme jesu grješnici ili "Sinovi đavolski". Jer Đavao ne rađa. On je tek "otac" grijeha, koji sije sjeme grijeha. "Vi ste djeca sotone, te i njegove želje ispunjate" (Iv 8,44). "O puni svake zlobe i svake varke - sinovi đavolski!" (Dj Ap.)

Ženino sjeme - Krist Otkupitelj! - On će smrskati glavu paklenskom zmaju, t.j. razoriti njegovo kraljevstvo, te iznijeti punu pobjedu nad njim. - To ne može biti nitko drugi, nego Krist, koji je izbacio "kneza ovoga svijeta" napolje!

Đavao će proganjati Njegov niži dio,- "petu" Njegovu. Taj niži dio jest Njegova čovječanska narav, koja može trpjeti i umrijeti. To su i Kristovi udovi, kršćani, koje će sotona do konca vremena neprestano progoniti. Ali Duh će pobijediti!

Žena = neprijateljica sotone - jest Ona, iz koje izlazi Pobjednik sotone. To može biti samo Marija, jer je iz Nje izašao neposredno Spasitelj svijeta. To ne može biti Eva, koja je na neki način sklopila savez sa sotonom, po kojoj je i ušlo zlo na svijet! Tako to tumače svi sveti oci. Svi Mariju smatraju tom neprijateljicom sotone !

Neprijateljstvo = ne imati grijeha! - Prema onoj sv.Ivana: "Tko čini grijeh, od đavla je, jer đavao griješi od početka. Zato se i javi Sin Božji, da razori djela đavolska". (I.Iv.3,8).

U tom su trajnom neprijateljstvu Krist s Marijom i sotona sa svojima, koji ga slijede. To je neprijateljstvo potpuno i vječno za kaznu Sotoni, jer je On iskvario ljudsku narav; ono je vječno i potpuno! Potpuno i vječno ne bi moglo biti, kad bi Marija ma i samo jedan čas bila pod njegovom vlašću, kad bi samo jedna sjena grijeha okužila Njezinu grud, jer bi to predstavljalo prijateljevanje sa sotonom, s grijehom!

Triumf je dakle zajednički: Isus i Marija savršeno pobjeđuju Sotonu i njegove pristalice. Sin i Majka! Isus i Marija. Isus svojom vlastitom snagom, a Marija snagom svoga Sina!

2. Anđeoski pozdrav

Anđeo Gabrijel dolazi u Nazaret k Mariji, te Ju pozdravlja znamenitim riječima: "Zdravo milosti puna, Gospodin s Tobom, blagoslovljena Ti među ženama" (Lk 1,28). Istim je riječima "Blažena Ti među ženama i blagoslovljen je plod utrobe Tvoje" (Lk 1,42) pozdravila Elizabeta Mariju. Evanđelje ističe, da je Elizabeta to izrekla nadahnuta Duhom Svetim!

Smisao ovih riječi je jasan: Marija je puna milosti, jer je Gospodin s Njom, stoga je Ona i blagoslovljena među ženama! Sve se to može kazati samo za Onu, koja nema na sebi istočnoga grijeha! Kad bi Marija tada bila u istočnom grijehu, ne bi je Gabrijel nikako mogao pozdraviti riječima "Milosti puna", niti "Gospodin s Tobom!"

Gabrijel osim toga posebno ističe: "Jer si našla milost kod Boga". Znači: Ti si odabrana od vijeka za Majku Sinu Božjemu, jer će Ono sveto, što ćeš Ti roditi biti Sin Božji! A za tu se milost traži punina milosti već od početka. Ne može Sin Božji primiti ljudsku narav od žene, koja je već jednom bila prije toli je đavolsko!

3. Nauka svetih otaca:

Tako ove tekstove Sv.Pisma tumače svi sveti oci: Marijin razgovor sa Gabrijelom poređuju s razgovorom Eve sa Sotonom! Eva nas je svojom nevjerom i neposluhom unesrećila, Marija nas je svojom vjerom i posluhom usrećila; Eva nas je ubila, Marija oživjela!

Sv.Efrem kaže: "Duae inocentes, duae simplices, Maria et Eva, sibi quidem prorsus aequales factae erant, postero vero altera facta est causa mortis, altera vitae nostrae". - "Dvije one žene, Marija i Eva, stvorene su potpuno jednake, nevine i prostodušne; ali kasnije jedna posta uzrokom naše smrti, a druga života".-

Na Mariju sveti oci primjenjuju riječi Pisma : "Kao ljiljan među trnjem, tako je prijateljica moja među kćerima Sionskim (Pj.nad pj.2,2). - "Kako si lijepa,prijateljice moja, kako si lijepa" (Pj,4,1).- "Tko je Ova,što uzlazi kao uskrsna zora?" (Pj.6,6,). - Na Mariju sveti oci primjenjuju i riječi, koje se odnose na Esteru: "Ne ćeš umrijeti; nije naime ovaj zakon ustanovljen za Tebe, nego za sve druge!" (Est.15,13) govori Asver Esteri!"

Iscrpili su sve izražajne forme, da izraze Marijinu veličinu, nevinost, dobrotu, bezgrješnost: nazivaju Je "Prečista", "Neokaljana", "Netaknuta", "Neoskvrnjena", i t.d.

S.German ispovijeda i propovijeda: "Gloriosam, innocentem, immaculatam" - Mariam! - Potpuno sačuvana od grijeha!

Sv.Ivan Damascenski kliče: "Zdravo da si Ti jedina Majko Božja, veličanstveni i preslavni ukrase neba, zemlje i podzemlja; da si mi zdravo jedina Majko Božja,koja si od svakog svijetla svijetlija, i od svake čistoće čišća, od svake plemenitosti plemenitija i od svakog bogatstva bogatija ...!"

Sv.Justin i sv.Irenej: Marija je nova nebeska Eva, Zaručnica nebeskoga Adama. S Kristom je Ona početak novog, višeg stvaranja. Prvo se stvaranje, u ovom drugom, obnavlja i usavršuje. Marija je u tolikoj opreci s Evom, u kolikoj je opreci Krist s Adamom!

Sv.Efrem: "Ti (Kriste) i Tvoja Majka, Vi ste jedini u svakom pogledu lijepi: u Tebi naime, Gospodine, nema nikakve slabosti, a ni u Majke Tvoje nema nikakve ljage!"

4.B l a g d a n B e z g r e š n o g Z a č e ć a

8.XII. na Istoku se slavi već od VII.st., a na Zapadu od XII.stoljeća. Od 16.stoljeća slavi ga Crkva općenito i svuda! - Razlog su tome sveti oci i opće uvjerenje, koje ne može biti krivo, jer bi u tom slučaju Crkva zalutala u vjeri!

5.O b j a v a B e z g r j e š n e u L u r d u

Četiri godine iza dogmatske definicije Bezgrješnog Začeća sa strane neprevarljivog učiteljstva Crkve, došla je objava same Bezgrešne Djevice i Majke u Lurdu.

Bilo je to 25.III.1858.kod Masabjelske špilje u Lurdu.Blažena se Djevica toga dana 18.puta javila djevojčici Bernardici. Dogodila su se već i brojna čudesa.Ozdravio je Ljudevit Burie, otvoreno je "Lurdsko vrelo", mnogi su na čudesni način zadobili zdravlje; ali ime "Lijepe Gospoje", kako je Bernardica nazivala svoju Gospođu, nikome još nije bilo poznato. Lurdski je župnik Pejramal od Bernardice najozbiljnije tražio ime te Gospođe. Bernardica je bila u velikoj neprilici. Zato je 25.III. 1858. lijepo i ozbiljno zamolila svoju Gospođu, da joj kaže svoje ime. Gospođa se tada malo uozbilji, podigne ruke k nebu, onda ih opet spusti, pa kao da se naklanja odgovori u pirenejskom narječju znamenite riječi:

"Ja sam Bezgrješno Začeće !"

Bernardica, dakako, te riječi nije pravo ni razumjela,ali ih je dobro upamtila. Uvijek ih je jednako ponavljala. Župnik je shvatio o čemu se radi. Zato je i svoj stav prema cijeloj stvari potpuno izmijenio. Tako je, eto, otpočelo lurdsko prošteniště Majke Božje bez grijeha začete!

U z r o k n a š e r a d o s t i !

Lurdska je objava privatnog karaktera i nikako ne spada u poklad božanske objave, što je sadržana u Svetom Pismu i Crkvenoj Predaji! Ali za obični vjerni Božji narod, pa i za nevjernike, nekatolike, Lurd ipak predstavlja apologiju kršćanstva, jer je on brojnim čudesima potvrdio Objavu Božju i nepreverljivost Rimskog Biskupa, koji je pred četiri godine 1854. svečano definirao dogmu Bezgrešnog Začeća Bl.Djevice Marije !

Time se razlila nova i silna radost preko srdaca vjernika, koji štuju i zazivaju svoju nebesku Majku ! Marija je postala pravi "uzrok naše radosti". I mi joj rado pjevamo: "Sva si lijepa, o Marijo, i ljage istočne nema na Tebi ... Ti radosti Izraela!"

M A R I J A * S V I J E Ć N I C A !

"Purificatio Beatae Mariae Virginis" ili "Očišćenje Bl.Djevice Marije" nije realnost, jer je Bl.Djevica Marija začela po Duhu Svetom, te je u začeću Sina Božjega i poslije začeća; u porodu i poslije poroda - ostala netaknuta Djevica!

U hram je došla, da izvrši Mojsijev zakon, te da maloga Isusa prikaže Bogu kao žrtvu. I tom je prilikom Simeon prorokovao: Isusa je nazvao svijetlom svijeta,a Mariju proglasio Majkom boli, čiju će dušu probosti mač boli.

I u tom je sve, što liturgija danas stavlja pred naše oči. Nigdje nema govora o "Svijećnici". Nameće nam se dakle pitanje, kako je naš narod mogao ovaj blagdan nazvati svijećnicom? - Evo kako i zašto:

I. I s u s j e s v i j e t l o s v i j e t a

Simeon je po nadahnuću Duha Svetoga maloga Isusa nazvao "Svijetlom, koje će rasvijetliti neznabošce i slavom izabranog naroda Izraela" (Lk 2, 31-32). Spasitelj je to u svom javnom životu češće naglašivao: "Ja sam svijetlo svijeta. Tko ide za mnom, ne će hodati u tmini,nego će imati svijetlo života" (Iv 8,12) - Isus Krist je dakle svijetlo ljudima:

1. Svojom božanskom naukom,

koju je propovijedao. Ta je nauka neprevarljiva božanska istina. A naš se razum isto tako hrani istinom, kao što se naše oko hrani svijetlom. Ako oko ne prima svijetlo, ne može izvršiti svoj zadatak. Slično je i s razumom: ako on ne spozna istinu, slijepi je vođa života. U tom je duhu i smislu Krist "Svijetlo svijeta" što je svijetu donio nepatvorenu istinu; istinu o Bogu, o duši, o našem pozivu i zadatku života, o prekogrobnom i vječnom životu ... Ta je objavljena istina zaista "Svijetlo svijeta". No Isus je svijetlo svijeta i

2. Svojim božanskim primjerom!

Kao Vrhovni Učitelj najviše Istine, Spasitelj se udostojao svoju nauku potvrditi i potkrijepiti i svojim nedostiživim primjerom. Primjerom, kako treba dobro činiti, kako treba siromahe primati i potpomagati, kako moramo opraštati, ispričavati, kako moramo strpljivo podnositi nevolje i bijede života ... U tim nam je stvarima Isus Krist pravi putokaz u vječnu domovinu k Ocu. On je štoviše sam "Put", kojim se ide i dolazi k Ocu u vječno blaženstvo. - Tako je postao vrhovni Pastir svoga stada, svojih sljedbenika, vjernika, kršćana. - I to je neugasivo svijetlo života, da vidimo put, da tim putem idemo nefaljeno k cilju.- Isus Krist je naše svijetlo i

3. Svojim božanskim životom.

I nauka i primjer i put i istina - sve to ima da služi životu. I to onom životu, što ga je Krist donio iz krila Presvetoga Trojstva. A taj se život bitno sastoji u spoznaji i ljubavi. Ljubav će dakle uz istinu biti također svijetlo svijeta. Spasitelj je tu ljubav zasvjedočio svojom mučeničkom smrću na križu. On je tako postao "Veliki svećenik" i "Žrtva" za naše grijehe, za naše oslobođenje od ropstva sotoni. Otvorio nam je svoje božansko srce, jer je srce simbol ljubavi, a ljubav je život našega srca. Njegovo je božansko Srce tako postalo "Središtem svijju srdaca" - i "Milinom svijju svetih".

To je, dakle, svijetlo svijeta i života: svijetlo što svijetli u tami i tama ga ne obuze, jer je nadnaravno, božansko, te ne djeluje samo na oči, nego na čitavo naše biće: na razum, volju i srce:

II. M a r i j a j e S v i j e ć n i c a:

U rasvjetljavanju, zagrijavanju, podizanju i oživljavanju svijeta ovim nadnaravnim Kristovim svijetlom, Marija služi kao Svetionik, svjetiljka, svijećnica:

1. - Ona je začela i rodila "Svijetlo svijeta" ; Ona Ga je njegovala, hranila, branila, odijevala, odgajala u duhu Učitelja, Pastira i Svećenika.

2. - S Njime je najtješnije surađivala u djelu otkupljenja, prosvjećivanja i posvećivanja svijeta; pod križem Ga je ponovno prikazala Ocu, da Ga onda već mrtva opet primi Ona na svoje materinsko krilo ...

3. - Zato svako svijetlo, svaka milost, koja rasvjetljuje ljudski um, jača slabu ljudsku volju ili zagrijava ljudsko srce sklono na zlo, - svaka, dakle, aktuelna milost prolazi preko Marije: po Njoj i kroz Nju nam je zapravo zasjalo ovo "Svijetlo svijeta" = Isus Krist !

Kao u "Zrcalu bez ljage" - na Mariji se odrazila sva objavljena istina; u Njezinu životu kao kroz najčistiji kristal gledamo Kristov životni put, kojim se ide k Ocu ; u Njezinu se Prečistom Srcu više nego igdje nastanila ona božanska ljubav, koja je grijala i nosila Srce Isusovo i srca svih svetaca.

Zato je naš narod Mariju i priznao izvorom svih milosti i svakoga svijetla; Ona je moralni izvor svih Božjih dobara; Ona je "Svijećnica" s koje nam sjaji Isusova božanska istina, njegov životni put i njegova nedokučiva ljubav prema nama. -

Marija je "Svijećnica" = Svjetiljka, uljanica,ka kojoj moramo i mi svi pristupiti, da zapalimo svoje svjetiljke života.

III. P o đ i m o k M a r i j i:

Simeon je iz Marijinih ruku primio "Svijetlo svijeta". Tako moramo i mi. Po Mariji k Isusu!

1.- Nalaziš li se u tami neznanja, nerazumijevanja ili neshvaćanja objavljenih istina svete vjere i Božjih tajna, pođi k Mariji; zamoli Je, da Ti dade Isusa: Istinu! Ako ti svijetlo vjere samo tinja ili dogorijeva, a ti se obrati k Mariji, da ti ga Ona rasplamti ... Ako slabo vidiš nadnaravno svijetlo u burama života, približi se velikoj "Svijećnici" - Mariji, pa ćeš brzo sve razabrati i ispravno se orijentirati u životu i radu.

2.- Ako nam se katkad u životu tako smrači pred duševnim našim očima, da ne razabiremo točno puta u "Obećanu Zemlju", pa nas hvata vrtoglavica, strah, sumnje ili očaj, da padnemo u malodušnost, - pođimo i opet k Mariji, "Svijećnici", da nam Ona osvijetli put u našu nebesku domovinu! Ako pođemo njezinim putem za Isusom, ne ćemo lutati po tami, nego ćemo imati svijetlo života; jer gdje je Marija, ondje je i Isus. -

3.- Ako se možda osjećamo osamljenima usred velikog mnoštva svoje braće po krvi, ali ne po duhu; ako nam

je hladno usred ledenoga ovoga svijeta bez srca i ljubavi, pođimo opet k Marijinu Srcu, da nas Ona ogrije. Ona na svojim materinskim rukama drži "Žarko ognjište ljubavi" = Srce Isusovo, pa će nas ta ljubav zagrijati i svijetliti nam u našoj nutrinji.

N e o k l i j e v a j ! Pristupi s pouzdanjem! Simeon je kao starac propjevao u njezinoj blizini. Tada su se ispunila sva njegova čeznuća i želje: postao je zreo za smrt! I za nebo! Ničega se više nije bojao!

N e b o j s e n i t i! Svetom se Franji Saleškome u njezinoj blizini tako zagrijalo srce, da se odmah osjetio vesco i vedar. Sva je žalost odjednom nestala bez traga! Postao je apostol. Da se Juda Njoj potužio na svoje nedjelo, danas bismo ga možda imali na oltaru kao pokornika ili mučenika! Pristupi, dakle, bez bojazni i ne oklijevaj! Dok je željezo vruće, udri,kuj!

U z d a j s e, s i n k o, k ć e r i ! Ne bježi, ne sumnjaj, ne zdvajaj, dok imaš ovaku i ovoliku Majku - Svijećnicu! Ona je tako dobra, tako plemenita, tako puna ljubavi i saučešća! Njezino je prečisto Srce toliko krvarilo, toliko patilo, da Ona, više nego itko, razumije svoje zastrašeno, jadno i bolno dijete!

"Nikada se nije čulo, - kaže veliki Bernardo, - da je Ona ikada ikoga zapustila, ne uslišala ili prečula njegovu molitvu, vapaj, zaziv, prošnju...! Tko će izbrojiti, kolikima je Ona već vratila duševni i tjelesni vid. Nebrojiv je broj onih, kojima je dala i svijetlo i put i život - Istinu, Snagu i Ljubav - Isusa svoga Sina. Ta Ona je "Svijećnica"! -

Svaka bi žena i djevojka, majka i odgojiteljica morala postati "Svijećnicom" svojoj djeci, mužu i svima ljudima !

M A R I J I N O S V J E T L O

Naš je narod blagdan "Očišćenja Bl. Djevice Marije" ili "Prikazanje Kristovo u hramu" nazvao "Svijećnicom". Zašto ? Ima u tom duboki smisao i veliko značenje.

1. S i m e o n o v o p r o r o š t v o

Simeon je tom zgodom prvi Krista prozvao: "Svjetlom svijeta". Isus se kasnije pred najvišim naučnim i državnim forumom prozvao "Svjetlom svijeta". I otada Crkva kod gotovo svakog bogoštovnog obreda upotrebljava svijeću, koja označuje Krista - njegovu nauku, njegov primjer, njegovu ljubav i njegovu žrtvu.

Kod sv.krsta predaje se novokrštenimu svijeća, i to goruća svijeća, da neporočan čuva svoju bijelu pirnu haljinu posvećujuće milosti; kod sv.Mise uvijek gori svijetlo; kod podjeljivanja sv.Pričesti ili Poputbine uvijek gore svijeće; kod vjenčanja i svih drugih blagoslova ili dijeljenja sakramenata, pa i na samrti, uvijek palimo svijeću, da tako osjetno prikažemo nazočnost Kristove milosti, njegove nauke, primjera i žrtve. Na Veliku se Subotu crkvom pronosi velika "Uskrsna svijeća", a đakon tada u tri navrata svečano pjeva: "Lumen Christi! - Svijetlo Kristovo!"

2. P o t r e b a K r i s t o v a s v i j e t l a :

Zašto sve to? Evo zašto: Kad ne bismo imali naravno svijetlo, uzalud nam sposobnost vida, uzalud nam naše oko. Mi ne možemo ništa vidjeti ni predmete, ni boje, ni oblike, ni ponore ... ako nema svijetla, - Isto je tako, predragi, i u našem duhovnom, vjerskom, milosnom životu.

Kad ne bismo imali Kristove nauke, Njegova božanskog primjera, Njegove žarke ljubavi - mi ne bismo znali, zašto živimo, kamo idemo i što nas iza smrti čeka? - Bez Kristova, dakle, svijetla, mi ne bismo znali, što nam valja činiti, da Bogu omilimo; što nam valja izbjegavati, da Boga ne uvrijedimo ... Pred nama bi tada bila očajna tama, neznanje, neizvjesnost, stalna pogibelj, da se strovalimo u ponore pakla. Gotovo ništa ne bismo znali o prekogrobnom životu: ni put, ni sredstva, ni sadržaj zagrobnog života!

Krist je uklonio taj tamni veo, što tako uzbudljivo prekriva tajne našega budućeg života. Zatim nam je svojim sjajnim primjerom pokazao i sam put, i to siguran ...

put, koji nefaljeno vodi k tom prekogrobnom cilju !

Sa svim umom, voljom i srcem moramo prihvatiti to nadnaravno svijetlo! Slijedimo to svijetlo! Ljubimo to svijetlo! Ono će nas očuvati od pada; jer "ako slijepac slijepca vodi, obojica padaju u jamu" kaže Krist Gospodin. Takvi bismo slijepci i slijepi vođe svoje djece bili svi mi, kad ne bismo prihvatili Kristovo svijetlo! Svijetlo Njegove nauke i Njegova božanskog primjera.

To će nas svijetlo čuvati od sudara u međusobnim odnosima prava i dužnosti, prijateljstva i ljubavi. Kolike su svađe, prepirke, rastave i tučnjave nastale zato, što ljudi nisu slijedili Kristovo svijetlo! -

Kristovo svijetlo čuva čovjeka i od smrti: tjelesne i duhovne. Slijedi li čovjek samo naravno svijetlo svoga razuma, brzo će potonuti u modernom racionalizmu, pozitivizmu ili panteizmu. A to znači smrt duhovnom životu. Ako pak čovjek počne pobolijevati na duši, brzo će oboljeti i na tijelu, jer su tijelo i duša u čovjeku najuže povezani u jednu osobu. - Slijedimo dakle Kristovo svijetlo!

M a r i j a "S v i j e ć n i c a"

To je "Svijetlo svijeta", koje čuva, štiti, pomaže i unapređuje prirodni i natprirodni život čovjeka, - začela, nosila, rodila i predala svijetu Bl.Djevica Marija. - Stoga uvijek, kad promatramo Krista, uvijek nam se On ukazuje kao Sin Marijin. Najviše volimo slike i kipove, koji nam predočuju Madonu s Djetetom Isusom na krilu. Ona je kao svijećnjak - svijećnica, od koje se na sve strane svijeta raspršuje "Svijetlo svijeta".

Ali ne samo to, što je Ona dala "Svijetlo svijeta" = Isusa ljudima - a i to je već doista mnogo - nego je Ona sama svojim životom toliko i tako svijetlila ljudima, da se punim pravom može tvrditi: da se Kristov život i njegova nauka potpuno, najbolje, najsavršenije, najpotpunije i najljepše odrazuje na Njoj! Ta Ona je po svom životu i radu, po svojoj ljubavi i žrtvi "Zrcalo bez ljage", uzor svim djevojkama i majkama svih vjekova! Ideal svim ljudima bez razlike dobi i spola.

P o u k a s v i j e ć n i c e:

Kad to znamo, možemo saslušati također i pouku svijeće; Kristovo je to svijetlo, Marijino svijetlo! Divna poredba, puna sadržaja i pouke :

Svijeća svijetli: I Krist i Majka Marija svijetle čitavom svijetu svojom nepobitnom istinom ...

Svijeća grije: Krist i Marija griju svojom ljubavlju srca svih ljudi. Griju u isto vrijeme, kad i

svijetle, i to neodoljivo! Svijetlo i toplina - nerazdruživi su! -

Svijeća treperi: drhće, drži se i bori za opstanak; ona se ne da tako lako ugasiti....I Krist i Marija se bore i drhću u srcima vjernika, kad navali sotona; ne da se van iz srca ... Uvijek progonjen, zlostavljan, ipak želi ostati u srcu, pa makar njegovo svijetlo samo tinjalo u duši!

Svijeća se troši, izgara, nestaje je! - Ne tuži se! Šutke služi svojoj svrsi! Sama sebe žrtvuje, da olakša život nama! Isto tako čini i Krist i Majka Marija! Njihova je žrtva potpuna, čista, sveta - do samoga života!

K r š ć a n i s v j e ć o n o š e :

Ova propovijed svijeće mora prodrijeti do dna našega srca. Mi kršćani moramo biti svjećonoše: mi moramo svojim mislima, idejama, riječima, primjerom, životom i žrtvom svijetliti, grijati, boriti se, žrtvovati se, trošiti se i nestati u službi Gospodnjoj ! Mi moramo slijediti Isusa i Mariju "Svijećnicu!" -

Ali mi se prečesto štedimo, čuvamo svoju svježinu, svoju snagu, svoju ljepotu, svoj život ! "To Bog ne traži od mene!" govori sam sebi mnogi kršćanin. A Kristu i Mariji eto nije bilo teško sve žrtvovati za naše spasenje. Krista i njegove Majke nije bilo šteta - nas je šteta ! - Krista je - poput svijeće! - nestalo u Njegovoj muci i smrti; Marija je uronila u more boli, kad je žrtvovala svoga Sina nebeskom Ocu na Golgoti; a eto, mi se štedimo, želimo se ovdje na zemlji utvrditi,ovjekovječiti ...! A ipak i nas nestaje! Pitanje je samo, u kojoj nas službi nestaje ? Da li u Božjoj ili vražjoj ? - Blaženi oni, koji po primjeru Kristovu i Marijinu žrtvuju svoj život Bogu!

Kako mi svijetlimo svojim idejama i primjerom? Da li i naša ljubav grije bližnjega? Da li izgaramo od želje, da radimo za duše, za Boga,za vječno blaženstvo ? U što trošimo svoje životne snage, svoje vrijeme, svoje talente? - Da nije možda sve naše nastojanje upravljeno samo na to, da osiguramo vremenito blagostanje? - Da nismo možda i otvoreni protivnici Božji ?!

Nestaje nas! Pobjeći ne možemo! Nužno smo slični svijeći! Pitanje je samo: da li u nama vlada Krist kao "Svijetlo svijeta" ili možda "Knez tmine - Lucifer" ? - Svaki nam dan i čas pruža priliku, da se odlučimo bilo za Krista, bilo za Lucifera! Odlučimo se za Krista! Na to nas poziva "Svijećnica". Na to nas poziva Božja Majka i naša duhovna Majka, koja je sve izrečene ideje savršeno ostvarila u svome životu. Na Njoj se tako odrazio Isusov život, Njegovo svijetlo, da je Ona s pravom u našem narodu nazvana "Svijećnicom!" -

NAJVEĆI ČAS POVIJESTI

> "Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s Tobom, blagoslovljena Ti među ženama ! A ona se uplaši od ove riječi, te je razmišljala, kakav bi to bio pozdrav. I reče joj anđeo: Ne boj se, Marijo! Jer si našla milost u Boga. Evo: začet ćeš i rodit ćeš Sina i nadjeni Mu ime Isus". (Lk 1,28-31).

Ovaj izvještaj izgleda vrlo jednostavan. Svako ga dijete može razumjeti i reproducirati. Ali je to navještenje tako duboko i puno tajna, da ga ni najoštriji, teološki izgimnasticirani razum ne će nikada potpuno iscrpsti.

Iz svega danas uzimamo samo jednu tajnu; tajnu, koju bismo mogli ovako formulirati:

Spasenje čovječanstva u rukama Nazaretske Djevice!

Psihološka analiza :

Uživimo se za čas u Djevičino duševno i duhovno stanje. Anđeoski Je pozdrav malo zbunjuje, jer je ponizna; a ponuda je materinstva uznemiruje, jer je zavjetovala vječno djevičanstvo. Ona pozna tajne ljudskog rađanja i radosti materinstva. Stoga je i odabrala žrtvu i položila zavjet; a sad joj se s najviše strane nudi materinstvo ! Što to sada sve skupa znači ?

"Kako će to biti, kad ja ne poznam muža?"

Zabrinuta je samo za zavjet, za vjernost obećanju, koje je dala Bogu! Ona ne misli na sebe. Već se davno predala za žrtvu! Ali, što sada ovo znači? Zar Bog nije primio njezinu žrtvu? Ili je možda bolje materinstvo nego djevičanstvo? - Ovu zategnutost rješava Gabrijel:

"Ne boj se,Marijo!" - Sila će Svevišnjega sići nad Tebe! Osjenit će Te Onaj, koji je stavio prve klice života u mrtvu materiju; Onaj. koji je sve iz ničega pozvao u život i postavio svakom živom stvoru zakone rađanja. Taj će učiniti s Tobom veliko čudo. Tvorac života sjedinit će u Tebi ono, što je u prirodi inače nespojivo - ujedinit će netaknuto djevičanstvo s blagoslovljenim materinstvom ! Ti ćeš kod toga postati Majkom Božjega Sina, ali ćeš ujedno ostati netaknutom Djevicom u punini i savršenstvu svoga zavjeta!

Najveći čas povijesti

Iza tih riječi, nastupi najveći čas ljudske povijesti. To je kulminacija napetosti i očekivanja. U rukama Nazaretske Djevice leži sada sudbina čitavoga svijeta, spasenje čovječanstva! O Njezinoj slobodnoj odluci ovisi sada Utjelovljenje Druge Božanske Osobe, LOGOSA! O tom Utjelovljenju, ovisi opet spasenje ljudskoga roda! A o spasenju ovisi i vječnost milijardu milijarda duša.

Stoga čitav nadsvijet: Bog s čitavim nebeskim dvorom očekuje riječ Djevičina pristanka. "Što oklijevaš, Djevice!" - viču Patrijarsi; "Ne boj se Marijo!" - hrabre Je anđeli i arkanđeli. "O tvojoj odluci ovisi sve!" - viču proroci... Reci "da" i mi smo spašeni! Ti možeš odbiti Božju ponudu! To je sigurno! Inače bi bila besmislena ponuda! Slobodna si! Kao Eva u raju sada odlučuješ sudbinom čitavoga ljudskog roda. Kao anđeli u kušnji. Djevice Marijo, u Tvojim se rukama nalazi naša sudbina! Kao nekad Eve u raju!

"Evo službenice Gospodnje!"

Ali ovaj puta u sretnim rukama. U rukama ponizne, dobre, nježne, lijepe, mile, blage, krotke, požrtvovne Djevice. Iako Ona znade za proroštva o Mesiji, kao "Čovjeku boli", Ona prihvaća žrtvu materinstva; Ona pristaje već sada, da bude "Majkom boli"; jer znade, da će time ujedno postati i "Majkom lijepe ljubavi" koja će čitavom ljudskom rodu donijeti vremenitu i vječnu sreću. Zato Ona sada i prihvaća Božju ponudu, pa izgovara: "Evo, evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj!" (Lk 1,38)

I u tom času pristanka, usklađivanja volje, sjedinjenja svoje volje s voljom Božjom - dakle u času potpunog predanja, koji se ostvaruje u savršenoj ljubavi, jer se u njoj duša i srce sjedinjuju, - Duh je Sveti stvorio ljudsku Kristovu dušu i sjedinio je s Marijinim tijelom, t.j. sazdao je ljudsku narav Kristovu, s kojom se u isti čas sjedinila Druga Božanska Osoba, te tako nasta Bogo-čovječji organizam Isusa Krista, Spasitelja ljudskoga roda!

Bog se utjelovio! Ljubav se Beskrajna utjelovila! Bog je sišao među ljude! Eno On - Svevišnji boravi u krilu Prečiste Nazaretske Djevice! Ona, Marija, nije više običan Božji stvor. Ona je sada Božja Majka! Veća, jača, uzvišenija, moćnija, odličnija od svih nebeskih duhova! U jednom je času postala "Gospodarica" svijeta! Domina mundi! Kraljica i vladarica anđela i ljudi! U Njoj je sjedinjeno božansko veličanstvo s krhkom ljudskom prirodom! Presvođuje dva svijeta: sjedinjuje Boga s čovjekom !

Zar to nije najveći čas ljudske povijesti! - Zar Marijin "Fiat" nije sličan onom velikom božanskom "Fiat", kojim je Stvoritelj sve stvorove iz ništavila pozvao u život?! Zar to ne znači revoluciju u ekonomiji spasenja ?! Nije li to potpuna obnova ljudske naravi?! Tko ne vidi, da je u tom "Neka mi bude" početak Novog Zavjeta milosti ?!

Tko sada ne uviđa, kako je veliki, silan, strahoviti dar slobodna ljudska volja! U njoj je gotovo sva naša veličina, sreća i vječnost! Jer Bog uvijek traži slobodan pristanak! On nikada ne pravi nasilje na ljudsku slobodu! Nazaretska je Djevica izrekla slobodna, u ime čitavog ljudskog roda, u ime ljudske prirode, svoj "fiat", pa je postala Božjom Majkom i Majkom cjelokupne posinjene djece Božje!

O kamo sreće, kad bi kršćanske djevojke na svaku ponudu Božju, na svako Božje nadahnuće i pobudu, znale uvijek kazati: " Evo službenice Gospodnje! Neka mi bude po Tvojoj volji, Bože!" - Tada bi i one mogle,i u čaru netaknutog djevičanstva, postati majke tisućama duša; jer bi svojom velikodušnošću, molitvama i žrtvama za sobom povukle tisuće i tisuće onih, koje žive,da uživaju !

O kad bismo znali, kakva je velika tajna položena u ruke jedne žene ili majke! O kad bi naše hrvatske žene znale na svaku spoznatu volju Božju kazati: "Neka mi bude!" Koliko bismo tada imali sretnih i presretnih žena i majka u vremenu i u vječnosti!

Sretne majke! - Uzmimo, da će ovaj svijet potrajati još tisuću godina. Svaka bi od sadašnjih zdravih žena i majka dotada mogla imati milijun potomaka. Jer i sada ima živih bakica, koje se raduju svojoj brojnoj - do 20 ili 30 - unučadi! Na nebu će u vječnosti svi ovi dolaziti k njima i govoriti: Ti si nam kao pramajka sa svojom slobodnom voljom i pristankom na Božju volju, uvjetovala život, nebo i vječnu sreću! Zamislite sreću takvih žena, koje će u nebu, kroz svu vječnost, primati tisuće ili možda milijune ovakvih čestitara! A sve zato, jer su u vremenu znale kazati "fiat mihi - neka mi bude!". -

Ja vam to sada, na ovaj dan velike radosti, ne bih govorio, kad bi postojala mogućnost, da se drugiput rodite i dođete na ovaj svijet, da popravite dosadašnje svoje pogreške i propuste. Ali jer ta mogućnost ne postoji, potsjećam vas i na radosti, koje će uživati majka velikih svetaca ili ugodnika Božjih! Stoga vas molim i zaklinjem,da ne mislite samo na sadašnji čas žrtve i borbe! Pred nama je vječnost! I za volju te nedokučive vječnosti, koja će uvijek trajati i nikada prestati, recimo sada svi zajedno s Marijom:

"Gospodine Bože! -Kralju vječnosti! - Neka mi sve u vremenu i vječnosti bude po Tvojoj svetoj volji!"

- - o o O o o - -

MARIJANSKI "FIAT!"

Uživimo se začas u otajstvo Blagovijesti:

Djevica je uronjena u Boga. Ona čuva čisto Srce. Ne dopušta, da stvorovi stanuju u njemu. U Njezinu Srcu nema kumira niti idola. Tu je prava ljubav, ljubav čista, bez sebeljublja! Gospodin je s tom čistom dušom od Njezina začeća. Ona je "puna milosti", puna Božje ljubavi. Sam Ju je Bog napunio svojim dobrima već davno prije; u času Njezina začeća Ona je posvećena i preodređena za najveće stvari ljudskoga života.

Što radi ova Nazaretska Djevica? - Ona moli. Što moli i zašto? - Moli, da dođe stoljećima očekivani i dugo željkovani Mesija svijeta! Najednom svjetlost! Gle anđela, koji govori: "Zdravo, Marijo!" - Ona pomisli: "Kakav bi to bio pozdrav?" - "Ne boj se, Marijo!" - "Sila Svevišnjega će sići na tebe, sam Duh Sveti će te osjeniti! Ne ćeš podijeliti svoje srce niti svoju ljubav! Ne ćeš izgubiti djevičanstvo, najljepši ures svoga bića!"

Što oklijevaš, Marijo?- Nebo drhće, starozavjetni pravednici vape: "Pristani, Marijo! O tvojoj odluci, o tvojoj slobodnoj odluci volje, od tvoje riječi zavisi naše otkupljenje, izbavljenje, spasenje. Ne kasni, Djevice, ne oklijevaj, Majčice!

"Fiat mihi!"

Marija tada izreče onu veliku, znamenitu odlučnu riječ; riječ, koja je imala izmijeniti lice zemlje, preokrenuti ekonomiju spasenja; Ona izreče svoj veliki, svesrdni, blagoslovljeni i spasonosni "Marijanski fiat!" - "Neka mi bude po riječi tvojoj!"

Što znači Marijin "fiat?"

Razmišljaj koliko hoćeš, ali ne ćeš nikada pravo dokučiti, ocijeniti, vagnuti i pronaći njegovu pravu vrijednost! Viši je nego dosiže naš pogled; dublji je, nego što ponire naš razum; snažniji je i bogatiji, negoli naše srce!

"Marijin fiat!" znači Utjelovljenje ili hipostatsko sjedinjenje druge božanske Osobe, "Logosa" - s ljudskom naravi; on znači kidanje sa Starim Zavjetom pravde i strogosti; Marijin "Neka mi bude" označuje početak Novoga Zavjeta milosti i ljubavi; on znači Utjelovljenje, to nedokučivo djelo Božje ljubavi prema čovjeku.

U svome nastavku Marijanski fiat znači otkupljenje ljudskoga roda, posinjenje sinova ljudskih u djecu nebeskoga Oca; još dalje, Marijin "fiat" znači Euharistiju, život s Bogom, prijateljstvo Božje, posinaštvo, blaženstvo, sreću vječnoga života; on znači "otvaranje raja!"

"Fiat" - "Neka mi bude!" promatran s osobne, Marijine strane, znači najveću krepost predanosti čovjeka Bogu; znači potpuno izručenje ljudskoga bića očinskoj Božjoj Providnosti; a to znači također i potpuno i savršeno sjedinjenje svoje volje s voljom ljubljenoga Boga; a u tom je opet sjedinjenju volja ostvaren akt, čin, doživljaj najsavršenije ljubavi! Marija je, dakle, svojim "fiat" dala izraza svoje ljubavi i svetosti, svoga sjedinjenja s Beskrajnom Ljubavlju samoga Boga.

"P o t p u n o p r e d a n j e"

Nije tome davno, što je umrla moderna svetica, Mala Terezija od Djeteta Isusa, koja je svijetu pokazala svoj "Mali put potpunog predanja" ili "Duhovnog djetinjstva" kao najsavršeniji i najkraći, pa i najsigurniji put u nebo!

Marija je prva išla tim najboljim, najsavršenijim, najkraćim i najsigurnijim putem. Ona je sa svojim "fiat" predala Bogu svoju dušu i tijelo, svoje srce i čitavo svoje biće, da On radi s Njome što ga je volja, a da se Ona nikada tome ne usprotivi. Marija se nikada nije bunila niti protuslovila, pa ni onda, kad je morala s malim Isusom u daleki i tuđi svijet, nepoznat i neprijateljski Egipat !

Tom je, dakle, jednom jedinom riječi prikazala svu sebe Bogu kao žrtvu u svemu onome, što je kao Majka Otkupitelja svijeta imala podnijeti ili pretrpjeti. A toga je, kako znamo, bilo vrlo mnogo. Sjetimo se samo Njezina hrabrog stava pod križem! Ona se, dakle, odrekla svih osobnih prava na svoje sposobnosti, na svoje vrijeme, na svoju volju, na svoje udobnosti, na svoje osjećaje, štoviše, i na svoje materinske želje ...

"Ugodno je ljubiti Boga - kaže učenica Presvetog Srca Isusova, Sestra A.M.Claret de la Touche u knjizi : "Putevi Božji" (str.169) - dati se ljubiti od Njega kojiput je mučno naravi; ali Bogu je draže ljubiti nego biti ljubljen. Stoga treba Bogu dati tu ugodnost te dopustiti, da On ljubi, i ostati nepomičan u Njegovu naručaju, te spremno primati sve ... sve činiti ... i sve podnositi". To je, braćo i sestre, potpuno predanje, to je potpuna žrtva vla-

stitog bića, to je dokaz prave i nesebične svete i savršene ljubavi prema Bogu! Taj je dokaz, eto, dala Bezgrešna Djevica na blagdan Blagovijesti!

Za ovakav herojski čin predanja, nužno se traži slijepa vjera, čvrsto ufanje i savršena ljubav! A tko hoće da u tom predanju ostane vjeran do groba, mora neprestano - riječima i životom - izricati svoj "fiat" - "Neka mi bude po volji Božjoj!" U svome nastavku to opet znači primati sve - dobro i zlo, ugodno i neugodno, slatko i gorko, - iz ruke Gospodnje, uvijek jednakom zahvalnošću i uvijek poljubiti ruku svoga najvećeg Dobročinitelja - Boga!

Ta nije bez razloga Mala Terezija govorila: "Predati se Ljubavi znači predati se na sva moguća mučeništva!"

Marija se tako predala, kad je izrekla svoj veliki svečani, svesrdni "Marijanski fiat"! I postala je Božjom Majkom, Bogorodicom; ali ujedno i "Majkom boli" i "Kraljicom mučenika". To dvoje - trpljenje i bol - ide uvijek zajedno s odlikovanjem i slavom; Uskrsu uvijek prethodi poniženje Velikoga Petka; milost materinstva Božjega nužno se veže uz materinska stradanja! Tako hoće Bog! Tako On vodi svijet k Njegovoj konačnoj svrsi.

"Osjećam - kaže Margareta Claret - Bog bi se htio saopćiti mnogim dušama, ali se susteže, jer Mu se dosta ne predaju." -

Tko zna, koliko bismo bili i mi već milosti primili i dobra učinili, da smo se velikodušno predali vodstvu Providnosti i da smo uvijek zborom i tvorom znali izgovarati "Marijanski fiat" !

Izrecimo stoga sada i mi svoj svesrdni "fiat" - "neka mi bude!" po Božjoj volji - za čitav zemaljski život i za svu vječnost, pa ćemo time najbolje proslaviti "Blagovijest" i uvelike razveseliti Prečisto Srce Marijino !

DOGMA MARIJINA UZNESENJA

1.XI.1950. u 9 sati i 43 minute progovorio je nasljednik sv.Petra na rimskoj biskupskoj stolici, nepreварljivi učitelj vjere i morala, sv.o.Papa Pijo XII. na najsvečaniji način:

"Ad Omnipotentis Dei gloriam, qui peculiarem benevolentiam suam Mariae Virgini dilargitus est, ad sui Filii honorem, immortalis saeculorum Regis ac peccati mortisque victoris, ad ejusdem augustae Matris augendam gloriam et ad totius Ecclesiae gaudium exultationemque, auctoritate Domini nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra pronuntiamus, declaramus et definimus divinitus revelatum dogma esse: Immaculatam Deiparam semper Virginem Mariam, expleto terrestris vitae cursu, fuisse corpore et anima ad caelestem gloriam assumptam".

"Vlašću G.N.Isusa Krista, svetih Apostola Petra i Pavla i Našom proglašujemo, objašnjujemo i određujemo, da je od Boga objavljeno i stoga imadu svi čvrsto vjerovati: da je Bezgrešna Bogorodica uvijek Djevica Marija, svršivši tijek svoga zemaljskoga života, dušom i tijelom uzeta u nebesku slavu" (Ex actis Pii Papae XII.)

Novi misni obrazac: Isti je dan sv.O.Papa služio svetu Misu, koja počinje riječima Otkrivenja sv.Ivana ap.: "Veliki se znak pokaza na nebu. Žena obučena u Sunce i Mjesec pod njezinim nogama, a na glavi je njezinoj kruna od dvanaest zvijezda" (Otkr 19,1)

Važan historijski događaj: To je, predraga braćo i sestre, svakako velik i važan historijski događaj Rimokatoličke Crkve. Vrhovni Učitelj i vidljivi Namjesnik Kristov na zemlji ne govori tako često na ovako svečan način "ex cathedra". To se događa jedamput ili dvaput u stoljeću. A kad se dogodi, onda je to uvijek od velikog značenja i za vjeru i za moral i za liturgiju i za kršćanski nabožni život uopće.

Uznesenje Marijino nije nova dogma

Vrhovni nas Učitelj vjere i morala, Rimski Biskup, "Ključar nebeskoga kraljevstva", "Pastir Kristova stada", "Stup i tvrđa istine", nije naučio ili proglasio neku novu vjersku istinu, koju mi dosada ne bismo vjerovali ili ispovijedali; (smrću je naime posljednjeg apostola Ivana Objava završena!) ali nam je zato staru Marijinu povlasticu ili privilegij jasnije izrazio, točnije označio i precizno ogradio od svih drugih vjerskih zasada, te isključio svaku sumnju,

koja bi u doba obožavanja materije mogla zasjeniti Marijino slavno uznesenje.

Sadržaj dogme Marijina uznesenja

Vjerni je Božji narod razasut po čitavoj kugli zemaljskoj uvijek vjerovao, da je Marija, neokaljana Djevica i Majka Božjega Sina, dakle, Bogorodica, umrla od žarkog čeznuća za ljubljenim svojim Sinom; kršćani su uvijek držali, da Njezin Božanski Sin nije dozvolio, da u zemlji istrune ono tijelo, od kojega je On primio ljudsku narav; katolici su neprestano živjeli u uvjerenju, da Ju je On, Isus Krist, Njezin Sin, brzo iza smrti uskrisio, i ovako uskrišenu,preobraženu, u neraspadljivu i neumrlu tijelu, čitavu - dušom i tijelom, uzeo u nebo te da Ju je na nebu na božanski i nebeski način proslavio kao Kraljicu neba i zemlje.

Dogma, dakle, Marijina uznesenja sadrži troje : smrt, uskrsnuće i proslavu Bogorodice na nebu! To je uostalom sv.Ivan apostol u svom proročkom viđenju gledao,kad je napisao: "I veliki se znak pokaza na nebu: Žena obučena u Sunce". Pa to, kako sami vidite i znadete, draga braćo i sestre, nije ništa novo, što Crkva ne bi od prvih svojih početaka vjerovala i ispovijedala. O toj nam vjeri prvih kršćana govore Marijine svetkovine Njezina Uznesenja na Istoku i Zapadu već od IV. stoljeća. Odmah, dakle, iza "Milanskog edikta", pa sve dalje Marijino se Uznesenje slavi u čitavoj Crkvi.

L i t u r g i j a - bilo carigradska ili rimska, galikanska ili koptska, armejska ili mozarapska, milanska ili zagrebačka - svaka u svojim obredima, obrascima i napjevima jasno ističe činjenicu Marijine smrti, Njezina uskrsnuća i Njezina slavnog uznesenja dušom i tijelom na nebo.

"Postigla si nagradu pobjede Ti, koja si, o prečista, vrhu naravi začela Boga. Slijedivši naime Stvoritelja svoga i Sina ... Ti se podvrgavaš zakonima naravi; zato si umrvši sa Sinom, uskrišena i zauvijek živiš."

Modesto Jeruzalemski, sv.Ivan Damascenski, sv.Andrija Kretski, Origen, Efrem Sirski, Papa Sergije, Leon IV. i mnogi drugi na Istoku i Zapadu jasno govore, da je Crkva uvijek vjerovala u Marijino Uznesenje na nebo.

B l a g d a n i, molitve, pobožnosti, dekreti, pisma, pjesme, obredi, slike, kipovi i proštenja na blagdan Uznesenja Marijina glasno viču čitavom kulturnom svijetu, da je vjera u Marijino Uznesenje vjerna pratilica kršćanstva; da ona spada u poklad božanske objave od prvih početaka, pa do dana današnjega.

U tom osobito prednjači naš narod s brojnim svojim crkvama, slikama, oltarima, proštenjima, što su uči-

njena, odnosno podignuta na spomen Marijina Uznesenja.Sama je stara zagrebačka katedrala posvećena Mariji na nebo uznesenoj.Imala je i posebni obrednik ili obrazac za liturgijsku svečanost toga dana.

Prigovori, da je Marijino Uznesenje nova dogma kršćanstva, sasvim su neosnovani. Svečana je definicija samo dokaz novog marijanskog gibanja u kršćanstvu, ali vjera je stara, kao što su i razlozi Marijina uznesenja stari, duboki i opravdani.

Zašto je Marija uznesena na nebo ?

Marija je dušom i tijelom uznesena na nebo, jer je Majka Božja - Bogorodica. To je najveća Njezina odlika, osnov za sve druge povlastice. - Marija je uznesena na nebo, jer je djevičanska i bezgrešna Majka; jer je puna milosti od početka svoga bivstvovanja; jer je Suotkupiteljica ljudskoga roda; jer je dolikovalo Božjoj mudrosti, časti i odličju Marijine Osobe, da bude dušom i tijelom prenesena u vječne dvorove nebeskoga Oca ! Marija je konačno dušom i tijelom uzeta na nebo, jer je to htio, mogao i učinio njezin Božanski Sin !

I mi bismo to rado učinili svojim majkama - samo kad bismo to mogli ostvariti! Ali Sin je Božji - Isus Krist to mogao učiniti, pa je to i ostvario!

U to vjerujemo - ne bez dokaza; tome se veselimo - ne bez razloga; tome se i mi svi zajedno nadamo - ne bez temelja! - Uskrsnuće i uznesenje na nebo na koncu vremena predstavlja za nas najčvršću i osnovnu vjeru i nadu kršćanstva. Radi toga smo i postali kršćani! - Tome se i pod cijenu spasenja moramo nadati! To je konačno i cilj svih naših stremljenja! - Marija je u tom samo jedan vremenski izuzetak, preteča onoga našega uskrsnuća, koje sve nas čeka na koncu vremena!

Čemu sada ova dogmatska definicija ?

Blagdan "Sviju Svetih" i "Dušni dan" potsjećaju nas najzornije na ovaj naš posljednji udes. Jer to je - uskrsnuće i život vječni - naša vjera i naša nada, a to je ujedno i naš odgovor,zašto baš na dan Sviju Svetih, Sv.O.Papa proglašuje dogmu Marijina Uznesenja. -

No ova Marijina dogma imade na prelomu 20.stoljeća, stoljeća sumnja i otpada od vjere, Crkve i Boga, stoljeća najviših tehničkih i naučnih uspona, a i najdubljih moralnih padova, u razdoblju najstrašnijih ratova i opće uzburkanosti ... veliko značenje. Svijet naime čezne za svijetlom, utjehom i nadom !

P o z i v C r k v e :

Mistični nam Krist - sveta Crkva Rimokatolička - na usta Pape Pija XII. dogmom Marijina Uznesenja dovikuje: "Sinko, kćeri, nije zemlja tvoja domovina; nije smrt posljednja riječ čovjeka; nije grobni humak posljednje tvoje prebivalište! - Ti si rođen za veće stvari; tebe čeka velika budućnost! - Ne očajavaj, ne zdvajaj, ne malakši, nego se nadaj, vjeruj i raduj velikoj svojoj budućnosti; jer je Bog više pripravio onima, koji Ga ljube, nego što to ti sada možeš pomisliti!"

Crkva nam također poručuje: "Sinko, kćeri, evo ti Majke! Evo ti velike, dobre, preobražene, besmrtne, slavne, neraspadljive i neuništive Majke! - Evo kruna svију Svetih! Žena obučena u Sunce! Evo ideala dobrote, svetosti, nježnosti, čistoće! Evo ideala svim djevojkama i majkama! Evo ponizne službenice Gospodnje - kako je sada uzvišena ! Siromašna na zemlji i nezapažena u društvu postala je Kraljicom neba i zemlje!

P r o g r a m r a d a :

Pođimo danas, braćo i sestre, bolesnicima i umirućima, pa im živo predočimo vjeru u uskrenuće i uznesenje Marijino na nebo! Pođimo žalosnima, pa im govorimo o "Uzroku naše radosti"; pođimo očajnima, pa im naslikajmo ideal naše nebeske Majke! - Klonulima moramo pripovijedati o velikoj budućnosti našega vlastitoga preobraženja! - Zato pođimo svima, da im govorimo o velikoj našoj nadi - o Majci našoj uznesenoj, proslavljenoj, pa će dogma Marijina Uznesenja svima donijeti radost i mir, snažan poriv i pobudu na još veće i življe štovanje i pobožnost prema Bogu, Isusu i našoj nebeskoj Majci! Svima će ljudskim bićima tada prostrujati radost i sreća, što smo katolici i što imademo tako veliku, uzvišenu i slavnu Majku !

GOSPODARICA SVIJETA

Uvjereni smo, da tumačimo vaše misli i osjećaje, kad smatramo, da nije potrebno dokazivati - vama vjernicima! - da je "Marijino Uznesenje" dogma kršćanstva, t.j. da je od Boga objavljena istina, koju moramo svi čvrsto vjerovati, da je Marija odmah iza smrti dušom i tijelom uzeta na nebo i da sada kao "Gospodarica svijeta" zajedno sa svojim Sinom, "Kraljem svemira", upravlja i vlada. Nama to nije teško vjerovati, jer mi znademo za mnoge i jake razloge tome vjerovanju:

1. Zašto vjerujemo u "Marijino Uznesenje" ?

"Marijino je Uznesenje" ili "Velika Gospa", kako taj blagdan naziva naš narod, jedan od najstarijih blagdana Bl.Djevice Marije. Prva stoljeća kršćanstva uopće ne svetkuju njezin smrtni dan ili "rođendan za nebo", kako je to običaj kod apostola i mučenika; nego se odmah u početku svetkuje Marijino uzeće na nebo! To je jedan od nepobitnih dokaza, da je "Prva Crkva" živjela u uvjerenju, da je Marija odmah iza smrti bila uskrisena te dušom i tijelom uzeta na nebo, kako to i liturgija tih blagdana ističe.

Druga činjenica, koja nam također pokazuje uvjerenje stare Crkve, jest nepoznavanje Marijina groba. Na grobovima svojih pokojnika, mučenika i priznavalaca, djevica i svetih udovica ... prvi su kršćani prikazivali žrtve, t.j. čitali su sv.Misu. Kod Marije nema ni spomena o Njezinu grobu, pa ni tragova nekog štovanja Njezine grobnice.

Neposredni nam izvještaj sv.otaca s Istoka i Zapada - kao i liturgija - jasno govore, da je Bl. Djevica Marija umrla, uskrsnula i na nebo uzeta!

To pak uvjerenje Prve Crkve ne može biti zabluda. Gdje bi onda bila asistencija Duha Svetoga? - Kako bi se onda na Crkvi realizirale Kristove riječi: "I evo ja sam s vama do svršetka svijeta?" - Crkva u tom slučaju više ne bi bila "Stup i tvrđa istine", nego učiteljica laži. U tom bi slučaju Rimski Biskup - nasljednik sv.Petra na rimskoj biskupskoj stolici - vodio Kristovo stado na otrovne pašnjake laži i obmane; on više ne bi bio "Ključar kraljevstva Božjega", kraljevstva istine i milosti, nego vođa na putu laži i prijevare ... Preostaje nam, dakle, samo jedan ispravan zaključak:

Marija, Imakulata, Bogorodica, "živa pokaznica", najsvetije "Svetohranište Sina Božjega"... nije smjela, nije mogla istrunuti u zemlji i postati hrana crvima !

Imakulata nije smjela poput ostalih smrtnika istrunuti u zemlji! Katedrala se Božjeg Majstora nije smjela razoriti! Bog je to mogao učiniti; dolikovalo se, da to učini; On je to i ostvario! Sveti je o.Papa Pijo XII. 1.XI.1950 tu vjeru kršćanstva proglasio dogmom. I time je za svakoga pravog kršćanina prestala svaka sumnja i diskusija ! "Roma locuta, causa finita!" -

Marijino je slavno Uznesenje, međutim, samo jedna vremenska iznimka! To sve i nas kršćane čeka! - Za tim uzdiše čitava priroda! Svi stvorovi stenju pod teretom prokletstva, što ga je Bog bacio na zemlju radi Adamova grijeha! Kad se Krist po drugi put pojavi na zemlji kao Sudac, tada ćemo i mi svi uskrsnuti, a i sva će se priroda obnoviti, preporoditi. Ona na to čeka! Čeka proslavu "Sinova Božjih"! Marija je kao Imakulata i Bogorodica već proslavljena!

2. Marijin životni put u nebo:

Marijin životni put ide usporedo s Kristovim ! Na Srcu joj je samo slava Božja i spas čovječanstva ! Zato Ona sa Sinom trpi progonstvo, siromaštvo, poniženje, sramotu i bol ! Na Kristovu je križnom putu Ona toliko patila, da Je s pravom nazivaju "Majkom boli". A budući da se ljubav samo djelima i žrtvama ostvaruje, Marija je to dokazala u tolikoj mjeri, da je radi toga prozvana takodjer i "Majkom Ljubavi"! Radi te svoje silne materinske ljubavi zavolile su Je sve majke svijeta. Ona je "Mater amabilis" - "Majka ljubljena" -

"Mater amabilis". "Tko ljubi, bit će ljubljen" Taj se zakon ostvario na Mariji. Ona je požrtvovno, nesebično, velikodušno, svesrdno ljubila Boga i duše, pa Ju je Bog tako uzvisio, da će Je "blaženom nazivati svi naraštaji" kroz svu vječnost! To je put Marijina uspjeha i slave!

"Virgo Admirabilis". Mariju su silnom ljubavlju uzljubile i djevojke - djevice -, jer je Ona čitavom svijetu pokazala, što može jedno dobro, plemenito, sveto i djevičansko Srce učiniti za slavu Božju i spas neumrlih duša! U takvom je srcu više snage, nego u najpoznatijim i najopjevanijim junacima ili herojima svijeta! Takva srca osvajaju Boga i ljude. Stoga je i Marija postala "Divna Djevica", kojoj se dive nebo i zemlja!

Žene, majke, djevojke! - Da li vi shvaćate Marijinu veličinu? Ako je samo slutite, već imate razloga, da danas kličete s anđelima zanosnu pjesmu svome spolu u Mariji; jer vas je Ova proslavila iznad svih žena zajedno. Eva vas je osramotila, Marija uzvisila !

"Virgo prudentissima". Marija je zaista bila "Premudra Djevica", koja je znala sve zemaljsko upraviti prema posljednjem cilju. Divimo se Ovoj premudroj Djevici, koja je znala tako divno ocijeniti i vrednovati sve zemaljske vrednote, te ih, shvativši njihovu vrijednost, sve pretvorila u neprolaznu čvrstu valutu - živući samo za ono, što je "jedino potrebno" i što dolazi sigurno i nedvojbeno, čemu se ne može oprijeti nijedna stvorena sila! - Na ovom se svijetu sve drma i trese, njiše i vrti, teče i uzmiče... Njišu se brda, vrti se zemlja, okreću se zvijezde. Ništa ne stoji čvrsto ... Ali najmanje naše prolazne figure ili egzistencije ! -

M a r i j a j e č v r s t a :

Marija stoji čvrsto na svome životnom putu. Ona ne zastranjuje, Ona ne luta, Ona ne pravi kompromis s đavlom. - Mi plovimo u burnim valovima strasti, oholosti, sebičnosti, slavohleplja ...! U ljudskim su mozgovima uzdrmane vječne istine, zanijekana je logika mišljenja; prevrnuta su čeznuća i stremljenja; prebačeni naši pojmovi dobra i zla; pomaklo se tlo našega života i rada! - Marija stoji čvrsto, nepokolebivo uz Gospodina, uz Njegovu istinu, uz Njegove ideje, uz Njegove želje, uz Njegovu volju! Ona Ga ljubi svim svojim djevičanskim i materinskim Srcem! Ljubi Ga i onda, kad su svi, pa i Apostoli, uzmakli; kad je bila sramota stajati uz Raspetoga, prezrenoga, odbačenoga, osuđenoga ... Krista! - Zar to nije bila zaista prava "Virgo admirabilis!" - "Divna Djevica !?" koja je čitav život čvrsto stajala uz Krista! Koje čudo onda, ako Ju je Krist htio imati uza Se u svojoj slavi - u vječnosti !?

3. M a r i j a P o b j e đ n i c a

Tako je u vremenu postala pobjednicom nad svijetom, strastima, ljudskim obzirima i strahom! Ustrajala je do konca. A samo oni, koji ustraju do konca, primaju vijenac života, vječnu nagradu i proslavu onkraj groba. Njezina je životna borba bila teška, krvava, bolna. Izgledalo je bezumnicima, kao da je Njezin život sramotan, isprazan, bez radosti... Njezina se smrt u luđačkim očima činila kao uništenje ... Ali Nju je iza velikog Njezina svršetka na zemlji dočekao još veći početak u vječnosti.

Marijina slava. Uskrišena je odmah iza smrti i dušom i tijelom prenesena u nebo, da tu od nebesnika, od anđela i arkanđela, kerubina i serafina, patrijarha i proroka, pa i od samoga Presvetog Trojstva primi hvalu i slavu za svoj bogobojazni život na zemlji. Kako su Je nebesnici pozdravili, kakve su Joj pjesme zapjevali,? mi kao sigurno možemo zaključiti, da ljudsko oko nije vidjelo, da

ljudsko uho nije čulo, da niti u ljudsko srce na ovoj zemlji nije nikada ušlo ono, što je Marija doživjela na nebu ! Bog Ju je sigurno božanski primio, božanski nagradio, božanski proslavio! A kako Bog prima, nagrađuje i proslavljuje, to mi sada možemo samo naslućivati. Sigurno je samo to, da Božja svemoć nadilazi sve naše pojmove i predodžbe !

M a r i j i n v j e č n i U s k r s :

Borba je života za Mariju svršila. Sada je nastupila smirenost; radna je sedmica za Mariju završena, sada Ona uživa vječnu nedjelju; sjetva je prošla, sada se beru plodovi; muke su i boli završene, sada nastupaju radosti i zanosi; sramote je nestalo, nadošla je slava; ni smrti više ne će biti, jer je došla blažena vječnost - vječni praznik, vječni Uskrs, vječni Alleluja!

Mutnim i krvavim očima, sa strahom i zebnjom mi jadnici gledamo u svoju budućnost. Plašimo se ponora, bojeva, neimaštine, sramote, prezira svijeta ... Plačemo i jaučemo za negdašnjim "boljim vremenima, za blagostanjem," za mirom, za mladošću, za zdravljem, za snagom, ljepotom, životom, za ljubavlju ovoga svijeta! Želimo biti sretni tu, na toj crnoj i blatnoj zemlji! - Kako smo bijedni, jadni i nesretni !

Ali na obalama vječnosti stoji naša dobra i lijepa, nježna i moćna, preobražena i blažena Majka Marija - "Gospodarica svijeta" - "Obučena u Sunce" ! Zabrinuta za nas - u ruci drži luč svete vjere, čvrste nade i goruće ljubavi - pa nam svojom materinskom ljubavlju dovikuje:

"Ustrajte! - Uzdajte se! - Borite se! - Nagrade su i slava u vječnoj domovini u velikom nerazmjeru sa svim zemaljskim patnjama! " -

Vjerujmo svojoj dobroj Majci !

-- o o O o o - -

B L A G D A N
P R E Č I S T O G S R C A M A R I J I N A

Blagdan Prečistog Srca Marijina !

Tri su stoljeća čeznula za ovim blagdanom !

Sve velike marijanske duše, na čelu sa sv.Ivanom Eudes-om, žudile su za blagdanom Prečistog Srca Marijina ! Svi su "prognani sinovi Evini" čeznuli za Srcem "Nove Eve" i "sretne Pramajke" "preporođene djece Božje" - za "P r e č i s t i m S r c e m I m a k u l a t e !

Istom je naša generacija doživjela ovaj zaista blagi, milosni, sretan dan, dan Preč. Srca Marijina! Sv. o. Papa Pijo XII. proglasio ga je 1942. povodom 25.godišnjice Fatimskih ukazanja. -

Objava Srca Marijina: Prečisto se Srce Marijino objavilo svijetu. Objavilo se preko nevinih pastirića: Lucije, Franje i Jacinte iz Aljustrela u Irijskoj kotlini 1917. godine. Objavilo se šest puta (od svibnja do listopada svaki mjesec prve subote) s velikim znakovima i čudesima; objavilo se svijetu kao "utočište i put, koji vodi k Bogu"; donijelo nam je također velike i važne poruke i opomene za buduća vremena ...!

Riječ rimskog biskupa! Neprevarljivo je učiteljstvo Crkve pomno ispitivalo "Fatimska ukazanja" više od dvadeset godina. I 1942. objavilo je svijetu, da su ona potpuno vjerodostojna i pouzdana.

Sada već stotine tisuća i milijuni hodočasnika hodočaste u Portugal, u Fatimu, da se ondje duhom obnove,teožive svoju vjeru i pobožnost; da se ondje na mjestu ukazanja, posvete Prečistom Srcu Marijinu, kako je to zaželjela sama Blažena Djevica.

P o r u k a i z F a t i m e :

Nema više nijednog kršćanina, koji nije ništa čuo za poruku iz Fatime: "Svijet treba da se popravi, da više ne vrijeđa dobroga Boga; da čini pokoru; da moli krunicu; da obavi pet prvih subota; da prikazuje molitve i žrtve za obraćenje grešnika!"

Tko još ne zna za znamenitu izreku naše nebeske Majke: "Isus želi, da se u svijetu pokrene pobožnost mome Prečistom Srcu. Tko je prihvati, obećajem mu spasenje.Te će duše biti naročito mile dragom Bogu. Ja ću ih kao kitu

cvijeća položiti pred Njegov prijesto". -

Tko ne zna, da je Marija zatražila posvetu svijeta Njezinu Prečistom Srcu ? - Sv.Otac Papa Pijo XII. posveti 1942. čitav svijet Njezinu Prečistom Srcu. Ali to nije dosta: svaki kršćanin mora načiniti sam svoju posebnu, osobnu posvetu!

Naš odgovor na poruku iz Fatime ?

Jesmo li mi izvršili tu posvetu? Možda zbunjeno pitamo: zašto? Čemu pobožnost i posveta Prečistom Srcu Marijinu ? - Zašto Ona to traži i to baš sada, kad imamo toliko drugih briga ? - Na sva ova i slična pitanja - nije teško odgovoriti -

1. Pobožnost: Nije li se svijet udaljio od kršćanskog duha i pobožnosti uopće ? Ne leti li sve samo za zemaljskim dobrima? - Ne čuje li se svaki čas samo psovka, protiv Boga i Njegovih ugodnika? - Prezrevši kršćansku misao, vjeru, ufanje i ljubav, moderni je čovjek izgradio sasvim pogansko naziranje na svijet i život.- Pobožnost, podložnost, odanost volji Božjoj - postala je predmetom smijeha, izrugivanja, prezira, pače i znakom slabosti! - Zato svijet biva sve umorniji, sve nesretniji, a život ljudski na zemlji sve teži, nervozniji, nemirniji i sve nesigurniji ! -

Promislimo malo ozbiljnije ove činjenice, pa ćemo lako shvatiti, zašto Majka Marija traži pobožnost ... !

Prvi,dakle, lijek bolesnom čovječanstvu pruža sama Majka Božja i naša; a taj je lijek u pobožnosti, koja se prvenstveno sastoji u pravoj vjeri, kršćanskom ufanju i požrtvovnoj ljubavi. Vratimo se dakle pobožnosti ! I to pobožnosti Prečistom Srcu Marijinu !

2. Prečistom Srcu Marijinu "Prečistom" - Zašto "Prečistom?" Zato, jer "Prečisto Srce Djevice i Majke" predstavlja onaj ideal slobode od stvorova, koja se traži u najvećoj i prvoj zapovijedi, da ljubimo Gospodina Boga svoga svim srcem, svom dušom, svim mislima i svom svojom snagom ! - Prečisto Srce Marijino - znači: da nije ni najmanje okaljala svoje Srce stvorovima: ni zarazom bludnosti, ni mekoputnošću, lascivnošću ili razvratom ! "Prečisto" nadalje znači: da Je nije okaljala ni moda, ni kult tijela; jer "prečisto" predstavlja potpunu čistoću misli, čeznuća, osjećaja, želja, nakana i djela ! "Prečisto" znači čistoću nakane, motiva, općenja, čeznuća i stremljenja! Čistoću kakvu Bog želi od svojih vjernika, od svoje odabrane djece!

3. Srcu: Dajmo, zamislimo se u ovu čistoću, da shvatimo njezinu veličinu, visinu i dubinu, korist i potrebu, molbu i zahtjev Isusa i Bogorodice; pa da onda uzljubimo takvu čistoću i da za njom težimo, stremimo, te je još prije smrti i postignemo! Od nas se, dakle, traži pobožnost Prečistom Srcu Djevice i Majke Marije! - S r c u ! Svako je srce tajna; tajna puna dubina, grebena i ponora ! Malo, nezasitno, uzburkano, u vječnoj težnji i strepnji! Sve ga stvorene stvari ne mogu ispuniti niti zadovoljiti! Smiriti ga može samo Bog ! - Ali ono toga vlastitom krivnjom ne spoznaje, nego vječno vrluda, zastranjuje, luta! Traži put, traži utočište, traži ljubav! Taj mu se put, utočište i ljubav sada ukazuje u "Prečistom Srcu Marijinu.

Srce je Marijino prošlo ovom dolinom suza neozlijeđeno. "Zmijin dah ne okuži Joj grud!" Prošlo je križnim putem, i nije se slomilo, jer je bilo čvrsto povezano s "Beskrajnom Ljubavlju"! Ono se posve predalo Gospodinu. I tu je našlo svoje smirenje, svoje utočište, svoj put, svoju ljubav i svoju sreću! Time nam je to Srce postalo uzorom, kako treba ljubiti Gospodina i Njemu se potpuno predati ! -

To je Srce - Srce Djevičino, a Djevica znade i može djevičanskim žarom, požrtvovnošću, velikodušnošću i pregaranjem ljubiti ljubavlju, koja je jača od smrti!

Zato Krist i želi, da se u svijetu pokrene "pobožnost Prečistom Srcu Djevice i Majke Marije!" On želi, da Ga djevojke i ostali svijet uzljube ljubavlju Njegove Djevičanske Majke !!

Ljubav Majke. Ta će ljubav biti tako velika, tako živa, tako snažna, da će pregaziti sve životne teškoće i zapreke te sretno stići na "Žarko Ognjište Ljubavi" Njegova božanskog Srca.

Promozgajmo malo ljubav jedne čiste djevojke, pa se oduševimo za snagom i čistoćom te ljubavi! - To osobito preporučamo djevojkama! - Pa i mladićima i muževima, da svi spoznamo uzvišenost djevičanskog srca, pa da onda prema tome izgradimo svoje vladanje i poštivanje djevičanskog ženskog spola.

Dvadeseti vijek tone u mržnji, ratovima, u klasnoj borbi. Narodi su razdvojeni mržnjom i neslogom, jer je ponestalo ljubavi, opraštanja, razumijevanja, sloge, odricanja, smisla za žrtvu. I zato se objavljuje Srce Majke Marije. Majke cjelokupne djece Božje: da Ona, kao što kvočka skuplja svoje piliće pod svoja krila, tako i Ona skupi djecu Božju pod svoje materinsko okrilje; da nas zagrije svojom nježnom, požrtvovnom, svesrdnom ljubavlju!

Jest, braćo i sestre, svijet treba materinske ljubavi! On gladuje i žeđa, boluje i umire od nedostatka ljubavi.

Ljubav mu je jedini lijek, jedini protuotrov, antitoksin protiv mržnje! Ljubav - to je vitamin dvadesetoga vijeka! Bez nje dvadeseti vijek ne može živjeti ni napredovati ! Bez te materinske ljubavi - naša će generacija zaglaviti u vatrenom potopu atomske energije !

Ako se, dakle, svijet ne ugleda u ovo "Prečisto" Srce Djevice i Majke", onda je propala i posljednja nada za bolja vremena; tada su se izjalovili i posljednji pokušaji Božje dobrote i milosrđa, da nas opameti i dovede na pravi put k sreći - k Bogu !

Mi, dakle, moramo prigrliti pobožnost prema Prečistom Srcu Marijinu, ako želimo živjeti; ako želimo spasiti svoje duše; ako želimo doći u vječno blaženstvo!

Sadašnja je situacija slična onoj, kad je Spasitelj plakao nad Jeruzalemom, što nije upoznao vrijeme svoga pohoda, svoga mira i napretka; jer i za nas bi mogle biti posljednje opomene Marijine riječi: "Isus želi, da se u svijetu pokrene pobožnost prema mojem Prečistom Srcu ... "

Stoga ako "danas uščujete Njegove riječi nemojte da otvrdnu srca vaša" - kao Izraelaca u pustinji ! Zapamtimo: Bog se preko Marije povezao s ljudskom naravi. On želi, da se mi svi po Njoj penjemo k Bogu - svojoj konačnoj sreći ! -

Mi ćemo se posvetiti studiju Prečistog
Srca Marije, Djevice i Majke !

Mi ćemo to Srce štovati i nasljedovati !
Mi ćemo Ga tješiti i ljubiti ! -

R O Đ E N D A N   I M A K U L A T E

Ima jedna vrlo stara legenda, koja govori, kako je naš praotac Adam s Evom uvijek plakao za izgubljenim rajem. Mučio se, radio, znojio se i obrađivao zemlju, koja mu je rađala trnjem i korovom. Prolio je mnogo suza. Zemlju je natopio svojim znojem. A onda mu je još sin Kain unio milo dijete Abela ! Adam je tada vidio prvu krv i prvu smrt svoga djeteta! Zgrozio se nad svojim grijehom. Molio je i plakao, plakao i nazivao Boga, da mu se smiluje; da mu pokaže, što će sve još doći na ovu zemlju kao posljedica njegova grijeha? - I u žalosti Adam je zaspao !

U snu ugleda Adam tri velika mora: jedno je more bilo puno ljudskoga znoja! - Adam se preplaši! - Pogleda drugo more: ono je puno ljudskih suza! - Adam zaplače ! - Pogleda treće more: ono je puno ljudske krvi! - Adam se zgrozi, uhvati ga zdvojnost, očaj, htio je počiniti samoubojstvo! Tada ga utješi i okrijepi Bog, koji mu pokaže Ženu neizrecive ljepote, miline i dobrote, pa mu reče: Ova će popraviti, što je Eva pokvarila; Ova će otirati suze s ljudskih očiju; Ova će brisati znoj s čela tvojih sinova i kćeri; Ova će prati krvave mrlje s ljudskih savjesti !

Adam se probudi i odmah se sjeti božanskih riječi izrečenih u raju: "Neprijateljstvo ću postaviti između tebe i Žene, roda tvojega i roda Njezinoga; ti ćeš vrebati na petu Njezinu, ali Ona će satrti glavu tvoju! "(Gen.3,15).

Č e ž n j a   z a   M a r i j o m

I Adam je pripovijedao svojoj djeci ovo Božje obećanje. Njegova su djeca predavala ovo obećanje svojoj djeci ... I tako je to obećanje prelazilo od koljena do koljena, iz jedne generacije na drugu. Ljudski se rod i dalje mučio i znojio, da privredi kruh, odijelo, obuću, stan ; ljudski je rod plakao gledajući, kako se gotovo sva priroda urotila protiv njega, kako sve svršava bolešću, smrću i truleži u grobu; ljudski je rod krvario u nebrojenim bratoubilačkim ratovima! - A pomoći ni od kuda !

Tada se opet sjetio obećanja i proroštva Gospodinova. Dolazili su od vremena do vremena poslanici Gospodnji - proroci - koji su narod tješili, gledajući i rišući u svojim proročkim vizijama lik One Žene, koja ima roditi Spasitelja svijeta!

Ali te žene nema i nema! Prolazile su godine, desetljeća, stoljeća i tisućljeća, a Žene nema! Izmjenjivale se generacije, vremena, kulture, ljudi i žene; ali "Obećane Žene" nema! Množile su se suze, nabujali potoci znoja i krvi, ali "Obećane Žene" nema i nema! - Tek nakon više tisuća

godina beskrajnih patnja, znoja, suza i krvi:

R o d i l a s e M a r i j a !

Zaplače Dijete u siromašnoj kućici Joakima i Ane; Dijete, koje će milijunima i milijardama ljudi kroz tisućljeća otirati suze, brisati znoj i čistiti krvave rane na duši i tijelu; Dijete, koje će uljem milosti liječiti sve bolesti duše i tijela! - R o d i l a s e M a r i j a!

Rodila se "Nova Pramajka" otkupljenog čovječanstva, rodila se "Nova Eva". - Prva nas je Pramajka pod "Drvetom spoznanja dobra i zla" izdala, ranila, unesrećila, upropastila, opljačkala ... Nova će Eva i Pramajka Marija svojom poniznošću, predanjem, poslušnošću, svojom molitvom i žrtvom pod drvetom križa - iscijeliti rane, osušiti suze, otrti znoj, isprati mrlje krvi i uliti nadu, vratiti zdravlje i život iznemoglom čovječanstvu.

Došla je tiho i nečujno - kao što obično Bog tiho stvara svijetove; jer i zemlja tiho kruži oko sunca, te sasvim nečujno leti prema Herkulovu zviježđu. Tako je i Marija neprimjetno došla iz vječnosti, iz krila Očeva, iz "Ognjišta Beskrajne Ljubavi" na ovaj patnički planet, i približila mu se, kao što se bogata lađa, puna dragocjenih tovara, približuje pustinjskom otoku, koji skapava od žeđe i gladi za kruhom istine, života, milosti i svetosti.

M a r i j i n i d a r o v i:

Marija, Imakulata, Bezgrešna, prvorođena Kćerka Oca, Majka Božjega Sina, Zaručnica Duha Svetoga usidrila se na pustinjskom otoku svemira - na našoj Zemlji! - Donijela nam je bogate darove: "Kruh Života", "Svijetlo istine" i "Slobodu djece Božje" ! Došla je, da nam pokaže put spasenja, put u domovinu, put k sreći, stazu, koja sigurno vodi u vječno blaženstvo!

Ona je jedina i prva premostila neizmjeran jaz, koji je istočnim grijehom pukao između Boga i čovjeka; Ona je prva uspostavila kontakt između neba i zemlje; po Njoj će otsada strujati božanski život milosti, spoznanja i ljubavi od Boga u ljudski organizam! Svojom slobodnom i aktivnom suradnjom u djelu otkupljenja i posvećenja svijeta Marija će postati i "Djeliteljicom svih milosti", "Kraljicom anđela i ljudi"!

V e l i k j e t o p o č e t a k!

Velik je to početak! Sve bi svjetske novine i radio-emisije danas morale o tom govoriti, jer je to uz Kristovo rođenje najveći čas svjetske povijesti; jer to je prva zraka svjetlosti i milosti iza onog dugog i tamnog

"Došašća"; to je rumena zora, osvit, koji naviješta dolazak sunca - Isusa! - To je dan, na koji su milijarde čekale, to je dan i čas, kojemu se obradovalo čitavo nebo: anđeli, arkanđeli, patrijarsi, proroci ...To je dan, kada je zakucalo ono neokaljano Srce Djevice i Majke, preko kojega će do konca svijeta strujati milost spasenja u ljudsku narav! - U materijalnom se svijetu, istina, nije dogodilo ništa veliko. Rodilo se malo dijete. Ali u svijetlu vjere i natprirode ovaj je događaj veći i važniji od stvaranja sunca i mjeseca, planeta i "Kumovske slame"!

Ipak mi ostajemo ravnodušni !

Kad na krajnjem sjeveru i jugu - iza šest-mjesečne noći - počne svitati zora i kad se pojavi rumenilo na obzorju - narod moli, pjeva, pleše .. od radosti!

U duhovnom je životu čovječanstva Marijino rođenje mnogo više nego prestanak šestmjesečne noći u pojasima Antartika. Ipak mi ostajemo bešćutni, gluhi, hladni, nijemi i ravnodušni prema ovom događaju. Mjesto da izlijemo svoje srce u srdačnim čestitkama svojoj nebeskoj Majci prigodom Njezina rođendana, mi se vladamo kao da ne razumijemo, što slavimo!

U z r o c i   n e h a j a :

Nije li to zato, što su naša srca odviše zagnjurena u zemaljsko blato? Da nismo možda i odviše odani tjelesnim užicima, pa ne shvaćamo duhovne vrijednosti ? - Možda su strasti i požude zarobile naše srce, pameti i volju, pa se valjamo u glibu vlastitih pohota i ne vidimo zoru, koja rudi s istoka ? - Možda smo već i izgubili smisao za duhovno, nebesko, vječno, božansko gledanje na život i svijet ?

" Z n a c i   v r e m e n a "

O dvadeseti vijeće! Gori si od pretkršćanskih vremena! Ti toneš u blatu, materiji! Ti se valjaš u glibu, močvari, strasti! Ti izgaraš u požudama tijela i oholosti života! Ti propadaš u ponore mržnje, nevjere i zablude! Ti psuješ i kuneš, proklinješ i bljuješ na najveće svetinje kršćanstva! O kako si duboko pao! Ti ni ne slutiš, da gladuješ, žeđaš, žudiš, tražiš Mariju! Ti si slijep, prevaren, te ne vidiš i ne spoznaješ istinu: da je Marija tvoj lijek, tvoja nada, tvoja sreća i spasenje! - Naš naraštaj, predragi, gladuje i žeđa, skapava i umire, jer ne vrednuje dosta Mariju. Naša generacija nema Marijine vjere, Njezine čistoće, Njezine pobožnosti! Naš naraštaj nema Marijine pobožnosti, nema žara Djevice, nema Marijine materinske ljubavi - nema marijansko srce! Zato tone, umire, propada! Marija je nužna za naše vremenito blagostanje i vječno spasenje!

Što moramo činiti?

To su znaci vremena, u kojem mi živimo! To su znaci propadanja. Čovječanstvo je bolesno. Čovječanstvo se znoji, plače i krvari na tisuću strana. Što nam valja činiti? Što moramo poduzeti ?

Predlažemo potpuni preokret, posvemašju preorijentaciju života i rada. Ponajprije moramo usvojiti kršćanski nazor na svijet i život, zatim moramo oživjeti nježno štovanje i nasljedovanje Marijinih kreposti, i napokon, u duhu Fatimskih proročštava i poruka započeti s pokorom, žrtvama, moljenjem krunice i razmatranjem ...

Prečisto nam Srce Marijino, čiji danas rođendan slavimo, mora postati uzorom, kako treba štovati i ljubiti Boga, utočištem u patnjama života, i putem, koji će nas dovesti u blaženu vječnost !

Uz srdačne čestitke neka se danas svaki od nas ponudi Imakulati na službu; ponudimo Joj svoju ruku i srce, da nas - kao majka svoju djecu - povede u luku vječne sreće i blaženstva!

"Pod Tvoju se obranu utječemo, sveta Bogorodice, ne odbij nam molbe ... .

Neka ovaj blagdan urodi mladicama u našem duhovnom životu! Neka rođendan naše nebeske Majke bude duhovni preporod i Njezine djece!

MARIJA : VJEČNA ŽENA

I. Marija u vječnosti prije vremena :

"Gospod me je imao u početku putova svojih, prije nego je išta učinio od početka. Od vijeka sam postavljena i od davnina, prije postanka zemlje. Još ne bješe bezdana a ja bijah začeta: još ne bjehu provreli izvori vode: niti još postojahu goleme planine:, prije bregova ja sam se rodila. Još ne bješe sazdao zemlju, ni rijeke, ni stožere kruga zemaljskoga. Kad je uređivao nebesa, ondje bijah : kad je nepromjenljivim zakonom i međašem okruživao bezdanje : kad je gore utvrđivao zračni prostor, i sređivao izvore voda: kad je određivao moru među, i zakon davao vodama, da ne prođu granica svojih: kad je stavljao temelje zemlji : Ja bijah s njime sve razređujući: i naslađivah se svaki dan, igrajući pred njim u svako doba: igrajući po krugu zemaljskome: moja je naslada prebivati sa sinovima ljudskim" (Mudr 8,22-30).

Ove nam riječi Sv.Pisma jasno govore o preegzistenciji Utjelovljene Mudrosti Božje, t.j. druge božanske osobe, koja se po osnovi Božje Providnosti imala u vremenu utjeloviti.-

Crkva ove retke s pravom primjenjuje i na Bl.Djevicu Mariju, koja je također od vijeka preodređena, da bude Majkom Utjelovljene Mudrosti Božje!

Tako je Marija postojala i živjela u umu i volji Božjoj prije svakog vremena: prije nego je postojalo nebo s anđelima, prije nego je postojao svod nebeski sa nebrojenim zvijezdama, prije nego je formirana ova zemlja, na kojoj mi sada boravimo. Marija je, dakle, starija u Božjim planovima, nego sav duhovni i materijalni svijet, jer je Ona imala veću ulogu, vrijednost i važnost, nego svi svjetovi zajedno. Štoviše, Ona je tako velika u očima Božjim, da je On - Svemogući i sveznajući Bog - sav duhovni i materijalni svijet tako oblikovao, da u Mariji dobije krunu, kraljicu i vladaricu!

To se vrlo dobro razabire na svim stranicama Sv. Pisma Staroga i Novoga Zavjeta:

II. Mariju navještaju proroci St.Zavjeta :

Te je misli i svoje preduboke osnove obzirom na Majku svoga jedinorođenoga Sina Bog navijestio ljudskom rodu već davno prije, nego se Marija rodila u vremenu:

1. Protoevanđelje: U zemaljskom je raju, dakle, u osvitu ljudskog života na zemlji, dragi Bog odmah iza prvog pada, dao dragocjeno proročko obećanje: "Neprijateljstvo ću postaviti - govori on zmiji - sotoni! - između tebe i žene (Marije), sjemena tvojega i sjemena Njezina (Isusa), ti ćeš vrebati na njezinu petu, ali će Ona satrti tvoju glavu" (Gen. 3,15). -

Odmah, čim je započela borba između dobra i zla, svijetla i tmine, laži i istine, odmah nastupa Marija kao bojovnica Božja, koja mora sa svojim Sinom pobijediti u svim bojevima Božjim.

2. Djevica i majka! - Izaija je prorok unio nešto više svijetla u buduću suotkupiteljicu. "Evo, Djevica će začeti - kaže on - i roditi Sina, kojemu će biti ime Emanuel (t.j. Bog s nama!)" (Iz 7,14). U Mariji će se, dakle, ujediniti plodno materinstvo s netaknutim djevičanstvom. U Njoj će se ostvariti oba ideala čovječanstva.

3. Zaručnica: U "Pjesmi nad pjesmama", Marija je Zaručnica, koja je osvojila Srce Sina Božjega. Između Marije i Duha Božjega struje osjećaji ljubavi, koji se mogu porediti odnosima između zaručnika. Marija je tu opisana kao najljepša među ženama. Ona čezne za Bogom, a Bog joj se potpuno povjerava.

III. Marija u vizijama i tipovima St.Zavjeta:

1. J u d i t a: Iz proročkih opisa i pjesničkih slika St.Zavjeta nastaju određenije slike, vizije i tipovi Nove Eve.

Judita je povela borbu protiv bogohulnika Holoferna. Ona mu je odrubila glavu. Bila je to pobožna udovica, koja je živjela čistim životom, a željela je ugoditi Gospodinu. Silno ju je vrijeđalo, kada je Holoferno hulio na Jehovu. Trpjela je zbog nesreće svoga naroda. I dala se na junačko djelo, da odrubi glavu čovjeku bogohulniku, oslobodi narod i vrati čast Bogu!

Juditina je pobjeda opjevana u narodnim pjesmama Izraela. Crkva ih je prenijela u novozavjetnu liturgiju, gdje se one pjevaju u čast novozavjetnoj Juditi - Mariji, koja je odrubila glavu paklenskom zmaju:

"Ti slava Jeruzalema! Ti dika puka našega!
Ti radosti Izraela!"

2. E s t e r a. - Estera je drugi tip Marije u St. Zavjetu. Kao kraljica na dvoru Asvera, Estera je svojim zagovorom kod kralja, oslobodila smrti čitav svoj narod. Aman, koji je skovao urotu protiv izabranika Božjega, bude sam obješen na vješala, koja je pripravio Izraelcima ! -

Estera je slika Marije. Đavao je pripravio osudu čitavom ljudskom rodu. Marija stupa pred Gospodina, te svojim ugledom i zagovorom oslobađa smrtne osude sve, koji se smatraju izabranom djecom Božjom!

3. S l i k e : Sveti oci u mnogim stvarima i događajima St.Zavjeta vide ocrtan lik Marijin. "Grm, što ga je vidio Mojsije, gdje gori, a ne sagorijeva, upoznajemo kao Tvoje hvale vrijedno djevičanstvo" - govori sv.liturgija. Slično je i sa Gedeonovim runom, koje je ostalo suho. Pa i "Šator Gospodnji" ili "Škrinja zavjetna" nisu drugo nego simboli, koji u St.Zavjeru predstavljaju Mariju.

4. S i r a c h o v e v i z i j e : U Sirachovoj Mudrosti čitamo još mnogo drugih lijepih poredaba i slika, koje se odnose na Mariju:

Marija je "uzvišena kao Libanonski cedar"; Ona se ukazuje kao "Veličanstvena duga mira" - nebeskom svodu ; kao "Rascvala palma" zasađena pokraj vode milosti; kao "slatka korica" ili "mirisavi balzam", koji blaži i liječi ljute rane naših duša!

IV. Marija u punini vremena :

Sve su ove slike, navještaji, tipovi i proroštva imali zadatak, podržati čovječanstvo u nadi, u očekivanju, da ne klone, da ne očaja. I kad je došla punina vremena

1. R o d i l a s e M a r i j a

U tišini, tiho i nečujno, kao što zemlja plovi tiho u neizmjernim svemirskim prostorima tako je Marija tiho iz vječnosti, iz osnova Božjih, stupila na čvrsto, materijalno tlo ove naše zemlje. Veličanstveni se plan Božji ostvario bez buke i propagande; silno se djelo Božje ostvaruje bez nesuvislih ljudskih riječi. Bez sjaja dolazi nebeska Kraljica, u siromaštvu najbogatija Kćerka Božja. Dolazi kao bogatim darovima natovarena lađa, da pristane na pustinjskom otoku, te nahrani i razveseli prognane sinove Evine.

Joakim i Ana nisu znali, što su dobili. Dijete je to kao i svako drugo dijete izvana; a u dušu naše oči ne prodiru. Izašla je zvijezda Danica, ali je naše oči nisu vidjele; došla je "Obećana Žena", ali je naše srce nije prepoznalo; zora je zarudjela na istoku, ali se ljudski duh nije trgnuo iz smrtonosna sna!

2. M i J o j č e s t i t a m o :

Mi smo u svijetlu Objave i povijesti upoznali ovo Dijete. Mi smo u Marijinom rođenju prepoznali čas milosti, proljeće kršćanstva. Mi se tome radujemo. Mi Joj poput nebesnika čestitamo.

Pravo Marijino dijete pada u zanos, kad spozna realizaciju osnova Božjih u Mariji; čovjek se raduje poput djeteta, kad osjeti, da je najuzvišenija Majka došla k svojoj dječici; čestitamo Joj, što je ovako tiho započela svoje zvanje; iznosimo svoje želje i molbe, da i mi prigodom njezina rođendana doživimo preporod u svom duhovnom životu i spoznamo važnost svoga rođenja i poziva.

3. M a r i j i n o d g o v o r :

I ako u svom čestitanju dozvolimo, da i Marija dođe do riječi, onda ćemo lako prepoznati Njezine želje:

"Djeco moja - čujte me! Sve je predviđeno ! Predajte se Providnosti, koja sve mudro određuje. A mudrost je čovječja u vršenju povjerenih zadataka!"

"Blago onima, koji čuvaju moje putove. Slušajte nauku i budite mudri i nemojte je odbaciti. Blago čovjeku, koji sluša mene, i koji bdije pred vratima mojim i čeka me na pragu vrata mojih. Tko mene nađe, naći će život i crpsti će spasenje od Gospoda" (Mudr. 8,34,35); tko se pak ogriješi o mene, ranit će svoju dušu; svi koji me mrze, ljube svoju smrt" (Mudr.8.36)

K R U N I C A

M O Ć N O S R E D S T V O P O B J E D E

"Militia est vita hominis super terram! - Borba je život ljudski na zemlji!" - kaže starozavjetni patnik Job (7,1). To je svaki od nas već osjetio i dobrano iskusio. Naš je naraštaj, možda više nego ikoji prije njega, svjedok istinitosti Jobove tvrdnje, da je život ljudski na zemlji jedna duga, neprekidna, teška i sudbonosna borba : borba za kruh, odijelo, stan, službu; borba za položaj, čast, vlast i ugled; borba za pobjedu duha nad tijelom; borba za ideale kraljevstva Božjega; borba za spas duše i kraljevstvo Božje.

U tom smrtonosnom rvanju ljudi traže saveznike, savjetnike, sredstva i što uspješnije oružje, da se nekako domognu pobjede.

I mi kršćani, koji se borimo za slavu Božju, spasenje duša i vječno blaženstvo, tražimo saveznike, pomoćnike, sredstva i oružje, kojim bi najsigurnije mogli pobijediti tijelo, svijet i sotonu! Tko će nas poučiti u najlukavijoj borbi sa sotonom ? Kakvo ćemo oružje upotrijebiti, da osiguramo pobjedu ?

M a r i j a j e n a š a s a v e z n i c a

Sam Bog nam je dao svoju Majku za Saveznicu u borbi sa sotonom. Marija je prema izjavama crkvenog učiteljstva "Pobjednica u svim bojevima Božjim" (Pijo XII.) Ona je "naša nebeska Majka", Ona je "Kraljica neba i zemlje", Ona je "Prijestolje mudrosti", "Sveopća milosna posrednica", jer zajedno sa svojim Sinom neprestano satire glavu paklenskom "Zmaju". -

Pod Njezinim su okriljem i zaštitom milijuni pobijedili; po Njezinim su savjetima mnogi izmakli sotonskim zamkama; Njezinom su pomoći milijuni sretno stigli na metu svoga života.

Svojim je bojovnicima, sinovima i kćerima, Marija pružila najmoćnija oružje... To njezino oružje jest - k r u n i c a !

I. Marija nam savjetuje i daje krunicu:

1. - Kad je početkom 13.st. u pujskoj katedrali pred Bogorodicom klečao mladić - sv.Dominik - i molio najefikasnije oružje protiv heretika, krivovjeraca i neprijatelja Božjih, Marija mu je tada pružila - k r u n i c u ! Nije mu dala mač, pušku, strojnicu ili bombu, nego krunicu. Tim

je duhovnim oružjem sv.Dominik pobjeđivao neprijatelje ljudskog spasenja. Tim je oružjem osvojio mnogo duša!

2. - Tim se oružjem uspješno služio Papa Pijo V., kad se kod Lepanta 1571. razmahala silna pomorska bitka između kršćana i muslimana. Papa je tada s narodom u Rimu molio krunicu. I malena je kršćanska vojska pobijedila !

3. - Kad su Turci 1683. navaljivali na Beč i time ugrozili kršćansku kulturu i civilizaciju Evrope, Inocent XI. u Rimu opet s narodom moli krunicu. I Jan Sobjeski pod Marijinom zaštitom spasava kršćansku kulturu Evrope.

4. - Kad je Napoleon zarobio i zatočio Papu Pija VII.u Savoni, neprijatelji su kršćanstva klicali od radosti. "Ne će vojnicima popadati puške s ramena, što je Papa ekskomunicirao Napoleona!" Ali Pijo VII.načini zavjet Mariji i poče moliti krunicu. Odmah zatim počeše Napoleonovi vojnici uzmicati u Gibraltarskom zaljevu, pa na obalama Baltika,kod Moskve i Lipskoga, dok nije kod Waterloa Napoleon doživio posljednji i katastrofalni udarac. I kad se Papa Pijo VII. 24.I.1814. triumfalno vraćao u Rim, Napoleon je na otoku Elbi i u zatočenju na sv.Heleni počeo razmišljati o svojim porazima. Papa je znao, da je Marija pobijedila, da je pobijedila "Kraljica svete krunice". Ali Napoleon je to kasno shvatio i razumio.

5. - Kad su u 19.st.nadošle nove pogibelji za spas neumrlih ljudskih duša, jer su se pojavile velike naučne zablude, opet se javila Bezgrešna Djevica u Lurdu 1858. Od 11.veljače do 25.ožujka 18 puta je Bernardica razgovarala s Bezgrešnom i svaki puta su zajedno molile krunicu. S krunicom u ruci nebeska Majka upozorava svoju djecu na opasnosti zemaljskoga putovanja.

6. U Portugalu se, u Fatimi, pod kraj prvog svjetskog rata 1917. opet javila naša velika "Saveznica" u borbi protiv sotone. I ovaj puta Ona je djeci Jacinti,Franji i Luciji savjetovala krunicu. 13.X.1917. otvoreno reče: "Ja sam Gospa od svete krunice!"

7. - Sveta nas i neprevarljiva Crkva neprestano potiče, nagovara i poziva, da prihvatimo redovito i dnevno moljenje krunice ... Zašto ?

II. Zašto Marija i Crkva toliko preporučuju Krunicu ?

1. P r i g o v o r i :

Mnogi nikako ne mogu shvatiti, zašto Marija i Crkva toliko preporučuju krunicu? - Mnogi se sablažnjuju, kad im govorimo o velikoj sili i moći svete krunice. Za njih je krunica duga, teška, jednolična, monotona, stereotipna molitva. Oni ne vide njezino odličje i vrijednost ....

2. S a s t a v k r u n i c e :

Na sve ove i druge primjedbe nije teško odgovoriti. No prije svega treba dobro naglasiti, da je krunica teška samo onima, koji je rijetko kada ili nikada ne mole. Tko je često, rado, sabrano i pobožno moli, on će je brzo veoma zavoljeti. Za njega će ona pretstavljati neprocjenivo blago kršćanske dogmatike, moralke i ascetike.

Sastav je, naime, svete krunice složen od najljepših molitava kršćanstva. "Vjerovanje" nam zorno predočuje "riznicu božanske Objave"; "Očenaš" je molitva Gospodnja, koja pred Boga iznosi sve naše duhovne, duševne i tjelesne potrebe; "Zdravo Marijo" je Božji pozdrav Nazaretskoj Djevici, koji nas potsjeća na najveći događaj u povijesti svijeta - na "Utjelovljenje Druge Božanske Osobe"; "Slava Ocu..." je biser molitva, radi svoje kratkoće i sadržaja. Netko je rekao, da je krunica po svom sastavu "kondenzirano Evanđelje" (P.Rufin Šilić).

I zaista, ako u ovaj sastav unesemo razmišljanje o radosnim, žalosnim i slavnim otajstvima života, smrti i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista, te to povežemo sa životom Blažene Djevice Marije, onda nam krunica postaje "Biser molitva Katoličke Crkve".

3. "D r a g o c j e n i b i s e r"

U njoj se, naime, kao u filmu izmjenjuju slike iz života Isusova i Marije onim redosljedom, kojim se to odigrava i u našem životu. Najprije dolaze radosti života, koje nas obično prate u mladosti, u obiteljskoj kući, u zajednici ljubavi između roditelja i djece; zatim dolaze žalosti, koje nam zadaje svijet, ljudi, zloba onih, za koje radimo ili se za njih žrtvujemo. Završetak je i kruna tih žalosti bolest i smrt! - No iza svega zemaljskog, makar kako ono bilo gorko, za kršćanina slijedi vječna slava i radost! - Divna je to slika našega života!

Razmatrajući dakle, ta otajstva krunice, mi počinjemo bolje shvaćati smisao svoga života. Mi se zadubljujemo u Kristov i Marijin život. To razmatranje povezujemo s toplom i pobožnom molitvom - potsjećajući Krista i Mariju na sve, što su za nas učinili, žrtvovali. Mariju napose potsjećamo na Njezine najnježnije materinske dužnosti, da nam pomogne, da nas savjetuje, da nas zaštiti, da nas obrani. Stoga se ne treba čuditi, što je krunica najuspješnija molitva!

III. Bogati su plodovi moljenja krunice :

Tko često, dobro i pobožno moli krunicu, taj će brzo pobirati i slatke plodove te molitve. Krunica, naime, nije donijela samo one velike historijske pobjede, nego je ona izvojštila još veće i brojnije pobjede u osobnom duhovnom

životu milijuna kršćana. Tko moli krunicu stiče neizmjerno blago milosti za sebe, za svoje rođake i za čitavu Crkvu; tko moli krunicu, taj će brzo napredovati u duhovnom životu, steći mnogo zasluga i kreposti, jer će ga Majka Marija pomoći i odgajati !

Tko moli krunicu steći će simpatije najmoćnije Kraljice neba i zemlje, "Pobjednice u svim bojevima Božjim" pa će stoga i on pobjeđivati. Tko moli krunicu, izmolit će i "milost konačne ustrajnosti" u dobru i vjeri ! Tko moli krunicu, neka bude miran obzirom na svoj najteži i najodsudniji - smrtni čas ! - , jer će steći intervenciju Majke Božje za taj posljednji trenutak. Marija će intervenirati, suzbijati sotonu, primiti njegovu dušu i povesti pred sud Isusa Krista - Njezina Sina! Sin takvoga ne će odbaciti !

Krunica je,dakle, silna, divna, kratka, jezgrovita i uspješna molitva. Molitva, kojom diramo Srce Marijino! Molitva, koju možemo uvijek i svuda moliti; molitva, koja pristaje starcu i djetetu, mladiću i djevojci, zdravim i bolesnima! Molimo je po danu i po noći, u svijetlu i mraku, uvijek i svagdje. Ali je treba moliti. Teoretsko raspravljanje o krunici ne koristi ništa!

P o b u d a :

Suvišno je i bespredmetno govoriti o tom, kako su vjerno, savjesno i pobožno molili krunicu sveci Božji. U doba Marijanske kulture i vjerskog gibanja, koje zahvaća gotovo sve zemlje svih pet kontinenata, dobar katolik ne može ostati izvan toga sveopćeg kruničarskog pokreta. U doba, kad u Americi čitava mreža radio-emisionih stanica svaki dan prenosi javno moljenje krunice, topla marijanska struja ljubavi, zaštite i pomoći kruži čitavim svemirom i zahvaća sve, što je kršćansko i Božje. - Stoga :

Tko želi imati najmoćnijeg saveznika u borbi života, neka svaki dan moli krunicu !

Tko želi omiliti nebeskoj Kraljici, neka svaki dan ovije njezinu glavu vijencem bijelih, ljubičastih i žutih ruža !

Tko želi tješiti, slaviti, častiti, pozdravljati svoju nebesku Majku, neka svaki dan moli krunicu !

Tko želi obraćati grešnike, tješiti žalosne, pomagati umiruće, izbavljati duše iz čistilišta, neka svaki dan moli krunicu!

Tko želi steći milost konačne ustrajnosti u vjeri, ufanju i ljubavi, te steći sretnu smrt, neka svaki dan moli krunicu!

Mi smo je molili !

Mi ćemo je i moliti do posljednjeg daha svoga života !

Marijo, Kraljice svete krunice, Pobjednice u svim bojevima Božjim - M o l i z a n a s ! -

---

U Z A V J E T N O M S V E T I Š T U N A Š E
N E B E S K E M A J K E :

O velikom se nekom američkom državniku pripovijeda zanimiva stvar : Kadgod bi se on u svojim mnogovrsnim i brojnim upravničkim poslovima osjetio umoran, odmah bi ostavio ured i pohrlio k svojoj ostarjeloj majci. I kad bi stigao kući k svojoj majci, ponajprije bi je zagrlio i poljubio, zatim bi uzeo stolicu, stavio je pred majku, sjeo i svoju glavu naslonio na mamina koljena.

"Majko - govorio bi tada tugaljivo - daj, da otpočinem na Tvome krilu onako kao nekad, kad sam još bio malo dijete ..." Znaš, majko, ja sam Ti silno umoran!"

Starica bi tada svojom nježnom materinskom rukom milovala svoga umornoga sina - velikog državnika; a sin bi sa svojom majkom tada razgovarao i čavrljao povjerljivo, pouzdano i iskreno o svim svojim nevoljama, brigama i jadima. I za nekoliko dana - ovako provedenih uz majku - veliki državnik potpuno odmoren i snabdjeven novim snagama za borbu života, vraćao bi se vedar na svoju staru dužnost !

(Pretipkano iz "Gore srca" br.32/1951. Zagreb)

Predraga braćo i sestre! - Štovatelji Marijini ! Ne osjeća samo veliki američki državnik potrebu, da se prezamoren odmara na krilu svoje majke. To osjećamo i svi mi! Nije potrebno, da budemo američki državnici, pa da osjetimo prezamorenost u svojim dnevnim dužnostima i brigama za život! Zar vi ne osjećate neku tajinstvenu osamljenost u ovom životu, pa makar se kretali dnevno među tisućama ljudi? Zar vi ne čeznete za povjerljivim, prijateljskim, jednostavnim, djetinjskim razgovorima sa svojom majkom ?

Uvjereni smo, da svaki od nas osjeća prezamorenost, osamljenost i nepovjerenje prema svemu, što nas okružuje,

pa žarko žudi za odmorom i razgovorom sa svojom nebeskom majkom! I mi smo, dakle, poput onog velikog državnika, pohrlili ovamo u najstarije hrvatsko svetište Majke Božje i naše, da se tu odmorimo, ispripovijedamo i okrijepimo na Srcu Majke lijepe ljubavi.

1. N a š   p o z d r a v   M a j k e   M a r i j e

Tumarajući pustinjom života, došli smo eto ovamo u svetište Majke Božje Trsatske, da ovdje potražimo mir, utjehu, odmor i okrepu. Ponajprije mi ćemo, dakako, srdačno pozdraviti Mariju kao svoju najbolju, najljepšu i najmoćniju Majku. Pozdravit ćemo Je onim divnim pozdravom, kojim Ju je obradovao arkanđeo Gabrijel, kad je rekao: "Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s Tobom!" (Lk 1,28). Ovaj Joj je pozdrav sigurno najmiliji, jer je autor njegov sam svevišnji Bog!

2. S r d a č n e   č e s t i t k e

Zatim ćemo Je obasuti srdačnim čestitkama na velikoj Njezinoj slavi, uspjehu, pobjedi, kojoj se raduje nebo i zemlja; čestitat ćemo joj također na dobroti i ljubavi, koju je ovdje na tako mnogovrsne načine očitovala našem narodu; zahvalit ćemo Joj na požrtvovnosti i brizi, kojom njeguje i čuva naše hodočasnike.

3. T i h i   r a z g o v o r   s   M a j k o m

Iza čestitaka otvorit ćemo svoje srce - potpuno i bez straha, s velikim pouzdanjem i ufanjem - da će nas Ona najbolje razumjeti, shvatiti, smiriti i utješiti. Ta mi Joj imamo toliko toga pripovijedati! Toliko nas toga tišti, što ne možemo nikome kazati. Otkrit ćemo Joj dakle, s povjerenjem sve svoje žalosti i radosti, sve svoje kreposti i slabosti, sve svoje uspjehe i razočaranja, sve svoje potrebe i želje !

Otvorit ćemo Joj i rane svojih duša, ne bi li Ona umirila našu savjest; povjerit ćemo Joj svoje grijehe iz mladosti, svoje propuste u sadašnjosti, svoja strahovanja za budućnost; porazgovorit ćemo se s Njom o svemu,što se odnosi na tijelo i dušu, vrijeme i vječnost.

4. R a z m a t r a n j e   p r e d   M a j k o m

U razgovoru ne ćemo govoriti samo mi. To je veoma nepristojno. Mi moramo dozvoliti, da i Ona nama štogod kaže. Ona govori tiho, u dubini duše, u savjesti, u najtajnijim pretincima srca. Stoga moramo otkrivajući Joj svoj život malo zastati u razmatranju, u tišini, da uhvatimo Njezine riječi i misli, da ih dobro razumijemo i duboko u srce usadimo. Ona je "Prijestolje mudrosti", pa će

nam dati najbolje savjete za budući život; Ona je "Tješiteljica žalosnih", pa će umijeti da utješi naša bolna srca; Ona je "Pomoćnica kršćana", pa će rado pomoći našoj slabosti; Ona je "Majka lijepe ljubavi", pa će najbolje razumjeti svoju dječicu!

5. P l o d o v i   r a z g o v o r a

Jedan ovakav povjerljivi razgovor s nebeskom Majkom Marijom može preporoditi čitav naš život i rad. Tako su sveci Božji radili i donijeli plodove za vremeniti i vječni život:

Sv. Ivan Marija Vianney je sate i sate razgovarao sa svojom nebeskom Majkom. Sve Joj je povjerio, sve posvetio, pa se i on sam posvetio. Marija mu je bila najbolja savjetnica, pomoćnica i Majka!

Sv. Benedikt Kotollengo, osnivač "Malog Doma Providnosti" u Torinu, živi gotovo u neprestanom saobraćaju s Marijom. Naziva je "Svetom Gospom", "Velikom Gospođom" ili "Velikom Kraljicom", "Caricom neba i zemlje", ljudi i anđela". - Njoj zasadi vrt s cvijećem, koje nitko ne smije mirisati, jer je Mariji posvećeno i namijenjeno. Njoj on - svetac! - posvećuje sve mjesece u godini!

Sluga Božji P. Leopold Mandić - kod kuće i na ulici, u sobici i u crkvi, svuda razgovara s Marijom. U kuhinji neprestano ponavlja zazive iz litanija Lauretanskih!

Ovi su, kao i nebrojeno mnoštvo drugih velikih ugodnika Božjih, znali razgovarati s Marijom. Naučimo se i mi sada u ovom svetištu, ove večeri, plodonosno razgovarati s Marijom! Pred našim će se očima tada otvoriti novi svijet, veći i bolji od ovoga, u kojem smo dosada živjeli. Dobit ćemo svijetla, snage i utjehe u svojim bolima; primit ćemo milost čiste ljubavi prema Bogu; mi ćemo se posvetiti!

E v o   M a j k e   m i l o s t i !

Čeka nas! Zove nas! Ruke su Joj pune nadnaravnih darova, Srce plamti od ljubavi prema našim dušama! Privinimo se u duhu uz Prečisto Srce Marijino, da nas Ona zagrije svojom velikom vatrom ljubavi prema Bogu i bližnjemu: da nas privede na visoke i svijetle staze kršćanskog života i savršenosti! -

"Zdravo Kraljice, Majko milosrđa! Živote, slasti i ufanje naše - Zdravo!"

M A R I J A U Ž I V O T U V J E R N I K A

Ima tome već više od pola godine, otkako izgaramo od želje, da u svoj ciklus propovijedi o ljudskom životu, unesemo nekoliko razmatranja o svojoj nebeskoj Majci. Ta Ona je "Zvijezda našeg ufanja", "Nada našeg spašenja", IDEAL cjelokupne djece Božje!

I dok smo mi boravili na Trsatu, da tamo govorimo o pobjedi i slavi, moći i ljubavi naše nebeske Majke, ovdje se za to vrijeme iznosila Mariologija. Stoga rado prihvaćamo sugestije onih, koji žele, da nastavimo sa marijanskim temama, kako bi Mariju što bolje upoznali, što više štovali, ljubili i nasljedovali !

M a r i o l o g i j a :

Marija, naime, nije samo neka teoretska vrijednost bez praktične primjene u životu; Ona ne pretstavlja samo neko ukočeno pravilo za život; Marija je sama po sebi izvor radosti, utjehe, snage i krijeposti u srcima naših vjernika!

1.- Marijanske su dogme prožele čitavu kršćansku Objavu, dopiru do najviših misterija naše vjere i Božjega života:

Misterij je Inkarnacije druge božanske Osobe, najuže povezan sa Božjim materinstvom Bl.Djevice Marije; Svojim Bezgrešnim Začećem Marija stoji prije svih vjekova kao preodređena Majka Božja, da rasvijetli tamu istočnoga grijeha; kao Majka Bogočovjeka aktivno surađuje u djelu otkupljenja ljudskoga roda, da onda postane sveopća milosna posrednica pred prijestoljem Svevišnjega; sa svojim svesrdnim "Fiat mihi" Marija otvara Novi Zavjet milosti i ljubavi! - Njezino je "Uznesenje" najzreliji plod Kristova otkupljenja, zalog naše velike budućnosti !

Čitavu je, dakle, kršćansku dogmatiku prožela i Marijanska dogmatika, objavljena nauka o Mariji, o Njezinom privilegiranom položaju u ekonomiji spašenja.

2.- Marijanska moralka.- Ali sve to nije dosta. Marija ulazi i u katoličku moralku. Njezine su dogme čvrsta podloga za njezin moralni uspon u ljudskim srcima.

Marija je svojim "Bezgrešnim Začećem" ostvarila onu originalnu nevinost, što nam je pramajka Eva proigrala; Marija je svojom slobodnom voljom - svojim "Neka mi bude", začela Sina Božjega, Otkupitelja svijeta; Marija je svojom čistoćom i poniznošću, svojom vjerom, ufanjem i ljubavlju, svojim radostima i žalostima postala tolikim uzorom svakog

moralnog djelovanja, da su sveti oci jednodušno postavili ovo kao vrhovno načelo savršenog moralnog života :

"Sve kao Marija! - Ništa bez Marije!"

3. M a r i j a u l i t u r g i j i:

Sve je to istinito i dobro. Ali nije dovoljno! Marijanske dogme moraju prodrijeti u život; Marijanska moralna načela i primjer mora oblikovati našu osobnost. Inače će sve ostati samo puka teorija bez prakse. A kršćanstvo je život. Kršćanstvo ima dogmatiku, moralku i liturgiku! Ono obuhvaća čitavog čovjeka: razum, volju i srce.

Ako marijanske dogme obogate naš um novim spoznajama, ako marijanska moralna načela oplemene našu volju, onda sve to mora odjeknuti u kultu ili štovanju Majke Božje.

Nezabludiva nam Crkva u tom daje pouku i primjer : Marija živi u srcima vjernika, Marija prima najveće poštovanje - kult hiperdulije! - Marija je predmet zanosne ljubavi sviju vjernika. Crkva je skoro čitavu liturgiju prožela marijanskim elementima:

a) Sveta Misa: Ta stvarna obnova krvne žrtve na križu ne može se ni zamisliti bez Marijine asistencije ! Nije li Ona stajala pod križem i prinosila, prikazivala, žrtvovala svoje Dijete, svoje Tijelo, svoju Krv nebeskom Ocu za otpuštenje naših grijeha!

Razumljiv je stoga zahtjev Crkve, da se svećenik prije i poslije svete Mise utekne žarkom molitvom Velikoj Svećenici Novoga Zavjeta. Prvom je molitvom poziva, da asistira, a drugom, da izmoli oproštenje za nedostatke, jer nema toga na zemlji, koji bi mogao dostojno prikazivati Novozavjetnu Žrtvu !

U samom pak svetom obredu na više mjesta poziva svećenik Mariju, da se zauzme za njega i za sav vjerni narod Božji. U "Confiteor-u", u "Canonu", poslije "Očenaša" - uvijek nanovo tražimo Njezinu intervenciju, jer je Ona Majka Božja !

b) U službenoj molitvi Crkve, u Časoslovu ili Brevijaru Marija kao "Kraljica anđeoska" prednjači kako treba slaviti neizmjerno božansko veličanstvo. Na početku svakoga "Časa" ili Hore svećenici se, redovnici i redovnice jednom "Zdravo Marijo" utiču Gospodarici neba za pomoć i zagovor. Svaki se "Čas" završuje jednom Antifonom ili pjesmom, koja je ispjevana na čast Mariji. Sada molimo ili pjevamo "Zdravo Kraljice" (Salve Regina), u Adventu molimo "Zdravo Kraljice nebesnika" (Ave Regina coelorum!), poslije Božića govorimo "Višnja Majko Otkupiteljeva" (Alma Redemptoris Mater), a u uskrsno se doba pjeva "Kraljice neba raduj se! (Regina coeli, laetare!) Uz to se svaki dan pona-

vlja Bogorodičina pjesma "Magnificat anima mea Dominum" ili "Veliča duša moja Gospodina".

Vjernicima, koji ne mole nikakav "Časoslov", Crkva preporuča pučki brevijar ili krunicu, gdje se neprestano ponavlja pozdrav anđeoski "Zdravo Marijo". A od godine 1495. (Spomendana na pobjedu kršćana nad Turcima kod Beograda!), po čitavoj se zemaljskoj kugli tri puta dnevno zvoni, kako bi se vjernike potsjetilo na veliku tajnu Utjelovljenja Sina Božjega, kad je Marija izrekla svoj "Neka mi bude!"

c) Liturgijska vremena također ne propuštaju nijednu priliku, a da ne proslave Mariju. Crkva je Mariji posvetila čitav Advenat, svibanj i listopad, svaku subotu u godini, te 23 blagdana. Zbrojimo li sve to dobivamo 165 dana posvećenih Mariji. To je nešto manje od pola godine!

Ako ovamo pribrojimo mnoštvo Marijanskih molitava i pjesama, privatnih i javnih pobožnosti, himana i zaziva, dobivamo tek slabu sliku Marijina štovanja u srcima vjernika. - Marija je ušla u svaku kuću, svaku kapelicu, crkvu i katedralu. Svuda nalazimo Njezine slike i kipove. Prodrla je u književnost, glazbu, i pjesništvo. Njezine se medalјice nose na grudima. Njezinim se imenom kite rijeke, gradovi, sela, planine i doline. Mi i djecu krstimo Njezinim imenom.

Svuda, na svakom mjestu i u svako doba Marija je "Kraljica ljudskih srdaca", suradnica u otkupljenju i posvećenju svijeta.

Ispunilo se doslovce Marijino proročanstvo: "Od sada će me blaženom zvati svi naraštaji" (Lk 1,48). Iz stoljeća u stoljeće, od tisućljeća na tisućljeće, od generacije do generacije ... uvijek nanovo oživljuje Marijino slavlje i Njezina ljubav u ljudskim srcima. Ona postaje Majkom sjelokupne djece Božje!

S Njezinim štovanjem, ljubavlju i nasljedovanjem u srcima vjernika uporedo raste i radost, toplina, oduševljenje, gorljivost, svijetlo i utjeha ...Kao što je kuća bez majke pusta i prazna, hladna i ukočena, bez čara i ljepote, tako bi i naša srca bez Marije ostala bez svijetla, topline i ljubavi. Osjećali bismo se tada kao djeca bez majke - puka siročad! Ovako pak s Marijom u našoj religiji ima topline, svijetla, ljubavi i zanosa!

Tkogod, dakle, želi u svome životu ostvariti puno istine, dobrote i ljepote, neka se privine uz prečisto Srce Marijino! - Tkogod želi spoznati tajne Božje, usvojiti Bogu najmilija moralna načela života i rada, živjeti najzrelijim i najsavršenijim kršćanskim životom ... - taj mora svoj um obogatiti spoznajama Marijanske dogmatike, svoju volju oplemeniti Marijanskom moralnom djelatnošću, a svoje srce i osjećaje preoblikovati prema duhu i osjećaju Marijine djece!

U Mariji leži tajna naših uspjeha u duhovnom životu; U Mariji je naša radost i utjeha; u Mariji je naš mir i naša sreća; po Njoj k nama struji svako dobro i svaka milost; po Mariji stičemo plodove otkupljenja; po Njoj bivamo spaseni!

Ona stoga mora postati život našega života, Srce našega srca, ljubav naše ljubavi! Pisano je, naime, i Njoj stavljeno u usta: "Tko mene nađe, naći će život, i crpsti će spasenje od Gospodina" (Mudr 8,35).

"O M A R I J O - Z V I J E D O M O R A"

U životopisu sv.Magdalene Paciske nalazimo znamenito i poučno viđenje. Svetica gleda ljudski život u slici uzburkanog mora. Čuje šum i zavijanje jakih vjetrova. Gleda kako divlji i bijesni valovi udaraju u lađice pojedinih ljudskih života. Ove se tresu i ljuljaju kao ljuske od jajeta. Upravitelji se pojedinih lađica muče i znoje, drhću od straha i grozničavo se bore protiv vjetrova i valova.- Samo u jednoj barci sjede ljudi u vedroj smirenosti. - Svetica opazi, da ovom lađicom upravlja sama Blažena Djevica i Majka Marija. Ona vodi ovu lađicu u sigurno spasenje.

Svetica je razumjela viđenje. Magdalena Paciska je shvatila, da uzburkano more predstavlja ljudski život na zemlji. Lađice su na toj uzburkanoj pučini naše krhke egzistencije, a Marija je "Zvijezda vodilja na tom uzburkanom moru.

I. Ljudski je život sličan uzburkanom moru

Ima zaista vrlo mnogo i različitih pogleda i nazora na svijet i život. Ljudi su ih kroz tisućljeća zaodjenuli u slike i poredbe iz prirode:

1. - Fran Mažuranić u knjizi "Od zore do mraka" daje vrlo zanimive odgovore na pitanje, što je život. "Život je ptica selica", "Zagonetka, koja se rješava onkraj groba"; "Život je zločin, na koji je udarena smrtna kazna"; život je "Škola bez ferja"; "Mjenica, koju čovjek pod svaku cijenu želi produljiti!"; Život je bolest, kojoj nema lijeka"; "Teret, koji se u grob nosi"; život je "borba za koju se unaprijed znade, kako će svršiti". -

2. Kršćanstvo je međutim uvijek život poređivalo sa putovanjem u "Obećanu Zemlju". "Zar ne znate, da ste stranci i putnici na ovom svijetu ?" pita sv.Petar apostol. Za sv.Pavla je život borba za najuzvišenije ciljeve, da Krista zadobije. Ovu je borbu i putovanje kršćanstvo usporedilo s putovanjem po uzburkanom moru.

3. Ivan Gundulić je ovo kršćansko naziranje izrazio u znamenitim stihovima: "Ah što je ljudski život drugo, neg smućeno jedno more; neg plov jedna, koju dugo vali biju kano gore". Na tom smućenom, uzburkanom moru dobivamo udarce s lijeva i desna; sad nas smućuju neuspjesi i razočaranja, sad udaraju ogovaranja i klevete; onda se davimo u grijehu i sramoti, napastima i požudama; uzdižemo se i padamo, pjevamo i plačemo, ginemo i mučimo se, da priredimo što slavniju pobjedu smrti i raspadanju!"

To je sudbina "Prognanih sinova Evinih" !

U krhkim posudama svoga tijela mi ipak nosimo neumrli ljudski duh, koji nadilazi granice prostora i vremena. On ne može umrijeti. On može na zemaljskom putovanju samo stradati. Stradat će, ako ne opazi zraku svijetlosti, koja dolazi sobala vječnosti; stradat će, ako lađicu svoga života pretovari zemaljskim brigama, jer tada ni duh ne može mirno i sretno ploviti prema luci sreće; stradat će naša duša, ako pod pritiskom požuda i naslada života zanemari pravila spasonosnog djelovanja; razbiti će se i potonuti zauvijek, ako ne ostvari vrhovni zakon ljubavi prema Bogu i bližnjemu !

II. Marija je Zvijezda vodilja na tom moru

Na tom teškom i opasnom, nemirnom i sudbonosnom putovanju kroz bure vremena - sveci su lađicu svoga života povjeravali "Zvijezdi mora" - Blaženoj Djevici Mariji.

1. Već sama riječ "Mirjam" u hebrejskom jeziku označuje "Zvijezdu mora". U praktičnom je životu Danica (Mars!) vršila ulogu zvijezde mora, jer se ona pojavljuje na nebeskom svodu prva iza zalaza sunca, a utrnjuje posljednja, kad izlazi sunce. Po njoj su se stari mornari ravnali na morskim pučinama, dok još nijesu imali kompasa.

2. Ono , što je Danica značila za mornare prije kompasa, to je Marija za Stari i Novi Zavjet u duhovnim pogibeljima. Kao što je Danica služila za orjentaciju na uzburkanom moru, tako je Marija u vizijama starozavjetnih proroka navješćivala dolazak novo-zavjetnog Sunca Isusa. Ona je osvjetljivala tamu, kojom su bili zaviti duhovi i srca prije Krista. U nju su u pogibeljima za dušu ljudi gledali kao u nadu svoga spasenja. Ona im je bila zvijezda ufanja. Zato im je Ona neprestano lebdjela pred očima.

3. U kršćanstvu je starozavjetna slatka vizija dobila konkretne oblike. Marija je svojim materinstvom postala

Voditeljicom i Majkom cjelokupne djece Božje. Kao suradnica u djelu otkupljenja, posta najmoćnijom zagovornicom kod Boga. Štoviše - postala je Majkom svakog pojedinog kršćanina. A kao Majka preuzela je i dužnost, da svakoga vodi i odgaja, podiže i hrabri, štiti i brani, pa da nas tako sve sretno provede kroz bure vremena u luku vječnoga spasenja.

III. Odaberimo Mariju za kormilara života !

Ona će svakako izvršiti svoju materinsku dužnost samo ako Joj se mi potpuno povjerimo. Mi to moramo učiniti potpuno svijesni i slobodni.

1. Kad navale bure strasti, kad udare vjetrovi zlih duhova, kad se spusti mrka noć nad naše umove i srca, tada treba podići svoje oči k "Zvijezdi mora", da nas Ona obasja svojim netaknutim bićem, da stiša i odbije bijesne navale nečistoga duha, da nam umnoži vjeru, utvrdi ufanje i raspali plamenove ljubavi prema Bogu i bližnjemu !

2. U šumi poganskih naziranja na svijet i život, u labirintu stremljenja i osjećanja, u kaosu modernih ideologija, Marija stoji kao "Prijestolje mudrosti" na najuzvišenijem mjestu, da nam pokaže, gdje je istina, koji put vodi k pravoj sreći, gdje ćemo naći mir i zadovoljstvo, kako ćemo najbrže i najsigurnije ploviti prema obalama blažene vječnosti.

3. U borbi sa svijetom, tijelom i zlim duhovima, zadobit ćemo bolne rane i opekline. Tko će nam izliječiti ove osjetljive rane ? - Marija je onaj mirisavi balzam, koji ublažuje svaku bol, jer je Ona proglašena "Majkom boli". Pa i onda, kad nam kao smrtnicima zaprijeti smrt sa svim svojim strahotama, tada opet treba potražiti "Zvijezdu ufanja" - "Zvijezdu mora", da nas - naš neumrli duh - privede k luci spasenja vječnoga!

Francuski kralj Karlo VI. pošao je u lov nedaleko Toulousa. U potrazi za zvjeradi udalji se kralj od svoga društva. Uto se smrači. Spusti se magla i nasta tama u šumi. Kralj se preplaši, jer ubrzo više ništa nije vidio: ni puta, ni staze, ni svijetla! A opasnost je rasla! Ta nalazio se u gustoj šumi, među divljim zvijerima! Zbunjen i osamljen pogleda prema nebu, nebi li opazio koju zvijezdicu za orijentaciju. Ali nebo je prekrito gustim oblacima i maglom. Tada se osjeti izgubljenim. Strava prostruji njegovim tijelom i dušom.- Onda pomisli na "Zvijezdu mora" - Mariju! U njegovoj se duši porodi nada. Odmah se u duhu stavi pod Njezinu zaštitu i zavjetova se "Gospi od ufanja", da će, ako ga Ona izbavi iz ove pogibelji, ustanoviti odlikovanje s medaljicom "Gospe od ufanja". -

I gle, za čas dune vjetar, rastjera oblake, a sjajna se zvijezdica - Danica! - pojavi na obzorju! U šumu prodre nešto ove nježne svijetlosti. I kralj opazi stazicu, kojom

treba da pođe. Ovom se stazicom uputi i sretno stiže u svoje dvorove. -

Kao Karlo VI. tako, predragi, i mi često zalutamo na putu života. "Omnes nos erravimus, unusquisque a via sua declinavit". - Svi smo mi zalutali, svaki je sišao sa svoga puta" - kaže prorok Jeremija.

Zalutali smo, kad smo sišli s puta zapovijedi Božjih i crkvenih; zalutali smo, kad su nam zemaljske brige tako zaokupile pamet i srce, da nismo gledali prema "Gore", gdje je naša prava domovina!

Dignimo sada svoje srce prema "Zvijezdi mora", vrhovnoj kormilarici lađice našega života! Povjerimo se njezinom vodstvu posvema! Njezina će nas materinska briga i ljubav sigurno voditi kroz sve bure i oluje zemaljskog putovanja i sretno nas dovesti u luku blažene vječnosti!

M A R I J A

M A J K A B O Ž J A - B O G O R O D I C A !

Najljepša i najdublja, najuzvišenija i najsadržajnija marijanska dogma jest Marijino materinstvo Božje!

Kad kažemo "Bogorodica", mi smo time izrekli najdublju stvarnost i najčvršći temelj naše svete vjere i svih Marijinih privilegija. Kad kažemo "Sveta Marijo, Majko Božja" onda smo time otkrili novi svijet milosti, dobrote i ljubavi Božje, koja se u obliku materinske ljubavi preko Marije izlila na ovaj svijet, da zapali žarki plamen ljubavi u našim srcima.

Tkogod, dakle, želi, da upozna najdublju stvarnost svoje svete vjere, te da kuša slasti ljubavi Božje prema nama, taj se mora zaustaviti na promatranju najveličanstvenije proslave i uzdignuća jednoga stvora sve do božanskih visina; - mora se zadubiti u promatranje "Bogorodice". -

N e r a z u m i j e v a n j e :

Čim mi kažemo "Majka Božja" ili "Bogorodica", neupućeni će vjernici i nevjernici sažalno pogledati na nas i sa ironijom u duši postaviti pitanje: "Zar i Bog ima

majku ? Zar nije vječan? Zar On nije izvor života ? Kako neizmjerno savršen Duh može imati tjelesnu majku? - Kako se vječni bitak može roditi od žene u vremenu? "

U ovim se i sličnim pitanjima sakriva veliko neznanje i nerazumijevanje dogme materinstva Božjega u Blaženoj Djevici Mariji.

I. Smisao i sadržaj dogme :

1. Smisao dogme: Smisao je dogme materinstva Božjega u Mariji sasvim drugi. Mi ne tvrdimo, da je Marija starija od Boga; niti da je rodila vječno Božansko veličanstvo; ili da je Ona roditeljica Trojednoga Boga !

Ne! Mi to ne tvrdimo! To bi bila zabluda i hereza! Nego mi tvrdimo i ispovijedamo ovo: da je Bl.Djevica Marija u vremenu rodila "Utjelovljenu Drugu Božansku Osobu" - Isusa Krista! To je smisao naše tvrdnje i vjere.

2. Predmet ili sadržaj: našega naučavanja i vjerovanja jest ovaj: Svemogući je i vječni Bog, čisti Duh, jedan u naravi, a troj u Osobama, za "Utjelovljenje Druge Božanske Osobe" u vremenu, odabrao i izgradio prečisto krilo Bl.Djevice Marije, da po Njoj nerazdjeljivo sjedinjen s ljudskom naravi korakne kao Bogočovjek u ovaj svijet; pa da u ljudskom liku može trpjeti i umrijeti za život svijeta.

3. Marija je rodila Isusa Krista! Ta se "Utjelovljena Druga Božanska Osoba" pojavila na ovoj zemlji u historijskoj osobi Isusa Krista, Sina Marijina. Marija je Isusa Krista "začela, nosila i rodila". Ona mu je dala ljudsku narav, s kojom je nerazdijeljivo uvijek sjedinjena Božja narav u jednu Osobu, i to božansku osobu! Stoga i jest Isus Krist pravi Sin Božji, svijetlo od svijetla, Bog od pravoga Boga.

Ako je dakle Marija rodila Sina Božjega, pravoga Boga, onda je s pravom smatramo i držimo Majkom Božjom ili Bogorodicom! Ona Isusu Kristu, istina, nije dala njegovu božansku narav, kao što nijedna majka ne daje svome djetetu neumrlu dušu, pa je ipak nazivamo majkom Petra ili Pavla ; tako i Mariju, makar je dala Bogu samo ljudsku narav, mi zovemo Bogorodicom!

II. U tom nas utvrđuje Objava :

Mariju je već Izaija prorok nazvao "Majkom Božjom" kad je rekao: "Evo Djevica će zatrudnjeti i roditi Sina, koji će se zvati "Bog s nama!" (Emanuel!) (Iz 7,14).

U Novom se Zavjetu Marija na osam mjesta naziva Majkom Isusovom, pripisuju Joj se strogo materinske dužnosti kao što su "začeti", "roditi" (Lk 1,31) i "nositi" (Lk 2,5). -

Elizabeta je eno naziva "Majkom Gospodina"; "Otkuda meni to, da Majka moga Gospodina dolazi k meni?" (Lk1, 43.) - Slično govori i Gabrijel arkanđeo: "Ne boj se ... Evo začet ćeš i roditi Sina i nazvat ćeš ga imenom Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega" (Lk 1,32). "I ono sveto, što će se iz Tebe roditi, zvat će se Sin Božji".

Paralelno s ovim neprestanim naglašavanjem, da će Djevica iz Nazareta roditi Sina Božjega, idu i sve druge izjave apostola, koje Krista proglasuju "Sinom Božjim".-

"Ti si Krist, Sin Boga živoga!" - reče Petar ! Sv. Pavao uvijek nanovo govori o Kristu Bogu, koji je začet i rođen od žene.

Sveti oci: Ignacije Antiohijski, Justin, Irenej, Tertulijan, Ćiril Aleksandrijski i drugi nevjerojatnom snagom brane Marijino Božje materinstvo:

E f e š k i   c r k v e n i   s a b o r :

Nestorije je na početku petoga stoljeća počeo naučavati, da je Marija samo "Kristorodica", jer Krista nije smatrao pravim Bogom. Njegova je nauka osuđena kao heretička na crkvenom saboru u Efezu 431 god. Dok su biskupi sakupljeni s čitavog ondašnjeg kršćanskog svijeta vijećali, sakupilo se mnoštvo pobožnog svijeta pred vijećnicom. Kasno u noć sabor je narodu dao ovo saopćenje:

"Tko ne prizna, da je Emanuel (Krist) pravi Bog i zato sveta Djevica Bogorodica (Theotokos!), neka je isključen".-

Narod je tada udario u glasan poklik radosti, oduševljenja, počeo biskupima ljubiti ruke i odijelo. Čitav je grad bio rasvijetljen, jer su se po ulicama pronosile goruće baklje i orile hodočasničke pjesme u slavu Bogorodice Marije!

To je eto vjera Crkve od njezinih početaka pa sve do dana današnjega. "Ako je naš Gospodin Isus Krist pravi Bog - pita sv.Ćiril Aleksandrijski - kako ne bi ona sveta Djevica bila Bogorodica !?" - Crkva to vjeruje i ispovijeda. Ona na tom temelju gradi sve marijanske dogme i privilegije!

S božanskim je svojim materinstvom Marija stupila u realne rodbinske veze sa samim Bogom. Postala je "Prvorođena Kćerka nebeskoga Oca" ; "živi hram, pravo svetište i svetohranište Presv.Trojstva"; prava "Zaručnica Duha Svetoga"; Majka jedinorođenoga Sina Božjega".

N j e z i n o   d o s t o j a n s t v o:

Kao prave Majke Božje ili Bogorodice nadilazi sve milosti i odlikovanja, što ih je Bog podijelio bilo anđeli-

ma ili ljudima! Ona je tako tijesno povezana i združena s Bogom, kao što su naše majke povezane sa svojom djecom. Ona može i smije govoriti Sinu Božjemu:

"Ti si moj Sin, ja sam Te rodila!"

A to je tako veliki dar, toliko odlikovanje, čast, ugled i bogatstvo, da se nešto veće, bolje i uzvišenije jednome stvoru uopće ne može ni dati. U redu naravi i nadnaravi ono je po svojoj veličini, vrijednosti i sadržaju veće i vrijednije nego sama milost posvećujuća i "svijetlo slave", što ga uživaju nebesnici!

I nikada mi obični smrtnici ne ćemo prodrijeti do dna tajne materinstva Božjega. To su jedva naslućivali najveći ugodnici Božji, koji su imali veliki dar kontemplacije. Za nas će biti dosta, ako često u životu s velikim razumijevanjem i poštovanjem izgovaramo one prekrasne riječi: Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas griješnike sada i na času smrti naše"; ako shvatimo, da se sva dobrota i ljubav Božja nad nama očitovala preko Marije i da se istim putem mora vratiti k svome izvoru. -

---

D O S T O J A N S T V O   B O G O R O D I C E

Žena ili majka ne mora biti učena ni bogata, javna radnica ni umjetnica, a ipak postane veoma ugledan i slavna, moćna i uvažena u ljudskom društvu. Žena svoje dostojanstvo i slavu, čast i vlast, moć i ugled, dobiva od svoga muža ili sina, s kojim u tišini najtijesnije surađuje.

Nešto slično se ostvarilo i na Bogorodici Djevici Mariji. Ona nije bila učena ni bogata, nije bila javna radnica ni umjetnica, pa je ipak neisporedivo nadvisila sve žene svih vremena. Nadvisila ih je u časti i vlasti, slavi i moći, ugledu i dostojanstvu, pravdi i svetosti u tolikoj mjeri, da će je do vijeka "blaženom nazivati svi naraštaji". Dobila je to od svoga Božanskoga Sina, s kojim je najtijesnije surađivala u djelu otkupljenja.

Snagom svoga božanskog materinstva Marija stupa u stvarni, upravo familijarni odnos prema Bogu, Presvetom Trojstvu i pojedinim Osobama Presvetoga Trojstva.

1. S r o d s t v o s B o g o m:

Osobno, hipostatsko sjedinjenje Druge Božanske Osobe s ljudskom naravi sveti oci s pravom nazivaju "duhovnom ženidbom."

Druga se Božanska Osoba - Verbum, Logos" - u toj duhovnoj ženidbi smatra "Zaručnikom", a ljudska narav predstavlja "zaručnicu". Zaručnica je u tom duhovnom braku uzeta od Marije; jer je Marija "Logosu" dala ljudsku narav; pa je tako ušla, - ako se smijemo tako izraziti - u krvno srodstvo s Drugom Božanskom Osobom - s "Logosom!"

Nebeski je, dakle, Otac s pravom naziva "Prvorođenom svojom Kćerkom", Sin svojom Majkom i zaručnicom, a Duh Sveti najčišćim živim hramom Božjim na zemlji.- Marija, dakle, stoji u nedokučivoj blizini Božjoj: u familijarnim odnosima s Osobama Presvetog Trojstva.

2. J e d i n s t v o s B o g o m:

Ta je familijarna veza s Bogom stvarna, a ne samo idejna ili voljna kao kod nas; ona je mnogo jača i tjesnija, mnogo intimnija i srdačnija, nego što su ženidbene veze među ljudima. Ova naime, duhovna ženidba između Boga i ljudske naravi, ne daje, kako to biva kod sklapanja brakova među ljudima, samo neko moralno jedinstvo volje, želja, osjećaja ili interesa, nego se ovdje ostvaruje ontološko jedinstvo dviju naravi u jednoj Osobi i to Božanskoj Osobi!

Kod nas ljudi, osim toga, postoji samo vrsno jedinstvo naravi, koje se brojčano ipak mnogo razdvaja, te se u ljudskom životu jedna te ista ljudska narav nalazi u milijardu primjeraka, koji su međusobno prečesto vrlo različiti.

Kod Boga postoji samo jedna jedincata Božanska narav, koju posjeduju Tri Božanske Osobe.

Stoga sjedinjenje "hipostatsko sjedinjenje" "Logosa" s ljudskom naravi, znači sjedinjenje Božje naravi s ljudskom naravi, pa tako ljudska narav biva podignuta na pjedestal božanstva - u Kristu!

To se sjedinjenje ostvarilo, kako iz Objave znamo, po Mariji. Marija, dakle, stoji u prisnijim, bližim, intimnijim i srdačnijim vezama s Ocem, Sinom i Duhom Svetim, nego što je to uopće moguće među ljudima.

Po Mariji smo, dakle, u Isusu Kristu opet uzdignuti na one božanske visine, koje je zaželila naša pramajka Eva, ali ih ona nije ostvarila, jer je to htjela postići neovisno od Boga. To je postigla i ostvarila ponizna i poslušna "Službenica Gospodnja - Marija !"

3. B o g o r o d i c a i I s u s K r i s t:

U tom svijetlu moramo promatrati i srdačne veze ljubavi, koje su postojale između Marije i njezinog Sina - Isusa Krista. I te su veze mnogo tijesnije, jače i srdačnije nego li je to moguće između bilo koje zemaljske majke i njezine djece.

a) Svaka, naime, zemaljska majka u suradnji sa svojim čovjekom ostvaruje fiziološke preduvjete za stvaranje ljudskog individua. - Marija je naprotiv sama - bez ikakve ljudske suradnje - Bogu predala supstanciju svojega tijela i krvi, dakle, ljudsku narav i tako omogućila Utjelovljenje Božje!

b) Osim toga, nijedna zemaljska majka ne može sebi birati sina, niti sin može sebi unaprijed označiti sebi majku. Stoga nijedna majka ne može unaprijed znati, da li će njezino dijete biti dobro ili zlo. Saobraćaj s djetetom počima tek onda, kad dijete dođe do samosvijesti.-

c) Između Marije i Isusa ti su odnosi sasvim drugačiji. Njezin je Sin početnik života. On stvara duhovni i materijalni svijet, čitav svemir i ljude. On od vijeka misli na Nju. Pripravlja čitavu povijest na Njezin dolazak. Nadahnjuje proroke, da je unaprijed navijeste i opišu. U Izaiji, Sirachu i Salamonu pokazuje u vizijama, da izmučenom čovječanstvu sine nada spasenja ... Kratko: On od vijeka misli na Nju, radi za Nju, izgrađuje sebi najdostojniju Majku. On ostvaruje njezino Bezgrešno Začeće, prigodom utjelovljenja On se sam spušta u njezino krilo, te ovdje oblači smrtnu ljudsku narav, da izađe kao "Utjelovljena Ljubav Božja".

4. M e đ u s o b n a l j u b a v:

a) Tako eto milost materinstva Božjega kod Blažene Djevice Marije pretpostavlja dugi lanac milosti i ljubavi Božje prema Bogorodici. Uzmemo li sve te milosti i dokaze ljubavi zajedno, dobivamo sliku ljubavi Presv.Trojstva prema Bogorodici, jer Presv.Trojstvo je počelo svakog djelovanja izvan unutarnjeg Božjeg života. To djelo ljubavi, istina, smjera prema Isusu Kristu, kao svrsi i cilju: ali Marija Isusu daje ljudsku narav u ime čitave ljudske zajednice, pa je prema tome Ona najviši izdanak, najplemenitija biljka, koja je nikla na Adamovom stablu.

b) Sve su to dokazi Kristove ljubavi prema Djevici i Majci. On je za Nju učinio više iznimaka, obdario Ju je i brojnim drugim privilegijima, jer Ju je od vijeka ljubio više, nego to mogu svi nebeski duhovi zajedno sa zemaljskim putnicima.

c) Majka Marija je uzvraćala ovu veliku ljubav. Od početka svoga postanka uvijek je ponovno izgarala plamenima žarke ljubavi prema svome Božanskom Sinu. Ljubila Ga je onako, kako to dolikuje preodabranoj Majci Otkupitelja

svijeta. Puna vjere i milosti, svetosti i ljubavi, Ona daje svoj slobodni pristanak na evanđeosku vijest preodabranja, pa dušom i tijelom začе Sina Božjega.

d) Između Srca Marijina i Srca Isusova nasta nedokučiva struja ljubavi. Žarke osjećaje ljubavi Božanskoga Djeteta prema Majci Mariji, - i Marije prema Bogu u liku Djetešca, - ne će nikada nitko pravo osjetiti niti opisati. Taj je misterij ovdje na zemlji obavijen najstrožom šutnjom.

e) Sam je Duh Sveti na desetak stranica u "Pjesmi nad pjesmama" ispisao nešto od onoga, što se odigravalo u Srcu Bogočovjeka i Bogorodice. Tu na pr. čitamo: "Veni de Libano, sponsa mea, veni de Libano,coronaberis (4,8).- Dođi sa Libanona (zemlje), Zaručnice moja, dođi sa Libanona - okrunit ćemo Te !" - Na drugom opet mjestu nalazimo ove riječi: "Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum" (4,9) - Ranila si moje Srce, sestro moja Zaručnice, ranila si moje Srce".

Te su, dakle, stvari sa strane Božje nešto malo osvijetljene poredbama iz ljubavi idealnih zaručnika, da bismo mi barem donekle shvatili, kako je tijesna, intimna i srdačna veza ljubavi između Marije i Njezinog Božanskog Sina - Boga !

I mi se ne usuđujemo više i dalje o tom govoriti, jer svaka Božanska riječ, izgovorena ljudskim ustima, izgubi nešto od svoje Božanske intonacije. Ali kad se već više godina u našem gradu i narodu pronose čudne, svetogrđne i blasfemne misli, riječi i slike o Bogorodici, onda je nužno, da mi ovdje još dublje i stvarnije, bez pjesničkih slika i izraza, uronimo u Bogorodičino dostojanstvo, pa da tako unaprijedimo, osvježimo i pomladimo, produbimo i usavršimo svoju pobožnost prema Bogorodici i svojoj duhovnoj Majci.

B O G O R O D I C A

N A Š A   D U H O V N A   M A J K A

Uoči pretprošloga rata, harala je u jednom njemačkom selu teška i zarazna dječja bolest. Organi vlasti za očuvanje narodnog zdravlja odrediše, da se sva zaražena djeca smjeste u lazaret izvan sela. Oko te dječje zarazne bolnice napnu bodljikavu žicu, da se nitko ne približi i ne zarazi.

Pred tom je žicom - pripovijeda dušobrižnik te bolnice - sate i sate, dane i dane, stajala jedna gospođa. Bilo je očito, da nekoga čeka. I nije ju smetao ni snijeg, ni vjetar, ni kiša, ni studen. Njezin je pogled bio stalno upravljen na jedan prozorčić bolnice. Kad se ovaj napokon otvorio i sestra bolničarka podigla jedno bolesno, grozničavo dijete, da ga pokaže toj gospođi, tada je oživjela ta gospođa: klicala je i mahala rukama, plakala i smijala se, dozivala i pozdravljala ... sve dotle, dok se prozor nije opet zatvorio ...

Tada se ova brižna majka bolesnog djeteta opet vratila kući razderana, ali ipak vesela srca, jer je znala, da njezino dijete još živi. - (Grim,Siehe da deine Mutter,str. 36,37).

Ovaj je primjer, predraga braćo i sestre, zacijelo prekrasna slika naše duhovne, nadprirodne, nebeske Majke Marije. Imajući pred očima ovu majku, misao nam nužno leti prema Srcu najsvetije, najmoćnije, najuzvišenije Majke Marije, koja s još većom i žarčom ljubavi i brigom pazi i prati svoju duhovnu djecu na njihovom zemaljskom putovanju prema nebeskoj domovini. To je naša brižna i nedostiživa nebeska Majka - Djevica vjerna! -

1. M a r i j a   s e   b r i n e   z a   I s u s a

Sveto nam Pismo donosi nekoliko prekrasnih prizora, u kojima je Marija pokazala svoju nježnu, materinsku ljubav i brigu za Djetešce Isusa:

a) Sjetimo se samo one svete i blažene noći, kada je Marija porodila i povila svoje Djetešce u pelenice, stavila u jaslice, te ga svojim dahom ljubavi grijala i pokazivala pastirima i mudracima na poklon. Odmah je iza toga uslijedio onaj žalosni bijeg u Egipat, u tuđu i neprijateljsku zemlju, među pogane. Koliko je tada ljubavi, brige i pažnje Marija posvećivala Isusu!

b) Poznata nam je i njezina briga, tjeskoba i žalost, kad se Isus izgubio u hramu. Bio je On tada Dječak od

12 godina, ali Marijino je Srce nježno bdjelo nad Njim. On je bio uvijek predmet njezine nježne i brižne materinske ljubavi.

c) Na Njegovim misionskim putovanjima u javnom životu i radu, Marija Ga je uvijek pratila svojim mislima, osjećajima, molitvom i žrtvama. Kako Ju je negdje moralo zabrinjavati, kad je vidjela, da je ugrožen, da vrebaju na Njegove riječi, da Mu kuju urotu !

d) Pratila ga na Njegovom posljednjem putu u Jeruzalem; slijedila Ga je i na križnom putu! Stajala je nepobjediva pod Križem ! Žrtvovala je svoje najmilije Dijete za naše spasenje!

e) I tu je pod križem, u najtežem trenutku svoga života, kao posljednju volju umirućega Krista, dobila zadatak, da se otsada za nas brine materinskom ljubavlju. "Ženo, evo ti sina!" (Iv 19,26). Umirući Ju je Krist ovdje svečano proglasio Majkom cjelokupne djece Božje! Sva Kristova braća i sestre, sva djeca nebeskog Oca, od tada pripadaju Njoj. Njezinu su Srcu izručena, Njezinoj brizi povjerena. I samo pod tom zaštitom, pod tim okriljem, ona mogu ostvariti smisao i postići cilj svoga života.

2. M a r i j a s e b r i n e z a n a s:

Može li Bogorodica prečuti želju svoga Božanskoga Sina? - Zar će Djevica vjerna postati nevjernom u vršenju Božje volje? - Može li najsvetija, najbolja, najmoćnija i najuzvišenija Majka zaboraviti sebi povjerenu djecu? - Ne! To nije moguće! - Marija vrši svoju dužnost!

Ako je Mala Terezija mogla govoriti, da će njezino nebo biti, da čini dobro na zemlji, i da će isposlovati, da padne kiša milosti na zemlju; da se Bog uzljubi onako, kako Ga je ona ljubila... Zar će Blažena Djevica onda biti manje vjerna svome obećanju?

Povijest nam svete Crkve dokazuje, koliko milosti Marija dnevno sipa na svoju duhovnu dječicu. Počevši od dolaska Duha Svetoga, pa do sadašnjeg časa, nijedna milost nije darovana ljudima, a da ne bi prije prošla kroz Marijino materinsko Srce.

Koliko su nevolja ljudi pretrpjeli za vrijeme seoba naroda! Marija im je tada pomagala snositi nevolje i bijede života. - Ona je krijepila mučenike, kad su se borili sa zvjeradi u amfiteatrima; Ona je vodila one prve kršćanske djevice, koje su jednim udarcem zadobivale ljiljan čistoće i palmu mučeništva; Ona je pomagala apostole, misionare, propovjednike.

U borbi s nekrstom, Avarima, Hunima, Gotima, Vandalima i Turcima ... Marija je s kršćanima vodila borbu i Njezinom su pomoću kršćani pobjeđivali. Ona je potaknula

brojne svete duše, da se osnuju redovi za pomoć sužnjima u muslimanskom ropstvu (Sv.Petar Nolasko, sv.Vinko Paulski!).

U modernim je zabludama Lurdskim čudesima navijestila novo svijetlo zamračenim duhovima. Upravo onda, kad su novovjeki idolopoklonci prirode najžešće napadali na nezabludivost ili neprevarljivost Rimskog Biskupa, Marija je svečano potvrdila dogmu svoga Bezgrešnog Začeća. Bilo je to 1858. - točno četiri godine iza svečane definicije !

U doba, kad se počelo masovno poricati opstojnost nadnaravnog i prekogrobnog života, vjerodostojnost i mogućnost čudesa, Marija stupa na Francusko tlo, da u toj zemlji kontrasta i revolucija, dokaže svijetu, da još postoji stari Bog, prekogrobni život i da su čudesa moguća i stvarna ! S malom Bernardicom Marija je postidila nadriznanost, te još i danas u Lurdu stoje komisije zaprepaštene nad novim dokazima materinske ljubavi Marijine prema nama, bijednoj Njezinoj djeci!

Kad su se ponovno uzburkali duhovi, Marija je u Fatimi (Portugal) opet stupila na zemaljsko tlo, da nam pokaže put spasenja.

U pomanjkanju vremena moramo samo spomenuti naša domaća svetišta: Bistricu, Trsat, Trški Vrh, Split, Sinj. Remete ... gdje se Marijina djeca uvijek ponovno naslađuju materinskom ljubavi Bl.Djevice Marije.

3.M a r i j i n e r a d o s t i i ž a l o s t i

Iz cjelokupne povijesti svijeta i Crkve, našeg naroda i svojeg vlastitog života, možemo sasvim sigurno zaključiti, da je Marija najveća radost, pravo materinsko veselje, kad nam može dobro činiti. Na Nju, kao na našu duhovnu Majku, dakako, ponajprije spada naša duša, naše spasenje, naš duhovni napredak, naše savršenstvo. Ali Ona ne zanemaruje ni naše tjelesne potrebe i bijede. Kao što je duša sjedinjena s tijelom, tako je i Marijina materinska briga za dušu povezana sa brigom za naše tijelo, za naše zdravlje, za naš mir, za naše blagostanje, za naš odgoj ...

Mariju si zaista možemo zamisliti onako, kako smo na početku predočili onu majku pred Lazaretom; Marija danju i noću bdije i pazi, da ne skrenemo s puta spasenja. Raduje se našem napretku i žalosti se našim duhovnim porazima. Žalosti se, ako nasjednemo sotoninim zamkama, ako nas prevari naša pokvarena narav, ako nas zavede svijet ... Žalosna je, ako živimo u smrtnome grijehu, ako ne marimo za duhovne vrednote, ako propuštamo sredstva spasenja.

Koliko nas Ona ljubi, pokazuje se osobito sada,kad čovječanstvo boluje od opasne zaraze bolesti modernih zabluda: nevjere, sumnje, prkosa ...! Svijet boluje i od mržnje. Majka nam pruža lijek: Popravak, pokora, poniznost, krunica! Ona će nama tada vratiti duševno i tjelesno zdravlje.

Slična je Mariji, Mojsijevoj sestri, koja je na obali rijeke Nila čekala, da vidi, što će se dogoditi s malim njezinim bratom Mojsijem.- Marija čeka, da vidi, kako će se Njezina djeca, braća Kristova, vladati, raditi, živjeti, da dođu u nebesku slavu.

U našim je nevoljama slična Agari, koja je pobjegla u pustinju, samo da ne mora gledati, kako joj dijete umire od gladi i žeđe.

Marija nas ne može gledati gladne i žedne! Ni gole i bose! Ona je naša Majka - dobra, milosrdna, brižna i ljubezna Majka. Najbolja i najidealnija Majka!

Ta nas činjenica mora napuniti veseljem, zahvalnošću, pouzdanjem i ljubavlju! Budimo Joj dobra, zahvalna, poslušna i vjerna djeca!

- - o o O o o - -

"Ž E N A O B U Č E N A U S U N C E"

"Veliki se znak pokaza na nebu: Žena obučena u sunce!" -Tko je to? - To je Imakulata -uznesena, uzvišena, preobražena i proslavljena! - To je Isusova Majka! To je naša Majka! To je sada moćna Kraljica neba i zemlje!

1. S m i s a o U z n e s e n j a :

Uznesena je! - Umrla, uskrsla, preobražena, produhovljena, uzeta u nebo i okrunjena Kraljicom neba i zemlje! - To je potpuno razumljivo iz mnogostrukih razloga: 1. Uznesenje je najstariji blagdan među marijanskim svetkovinama; 2. Njezinoga groba nema, da bi se kršćani, kao kod ostalih mučenika, sastajali na njemu, da prisustvuju novozavjetnoj žrtvi sv. Mise; 3. Bog Ju je mogao uzeti k sebi u nebo; 4. Dolikovalo se, da Isus to učini svojoj Majci; 5. On je to i ostvario.-

Tako vjeruje prva Crkva. O tom govori sva Tradicija. To je logična posljedica Njezinih privilegija: Bezgrešnog Začeća, Bogomaterinstva, bezgrešnosti, sudjelovanja u djelu otkupljenja...S time smo na čistu...Mi u to ne sumnjamo. To nam ne treba dokazivati. To je dogma kršćanstva. Kad je Rimski Biskup -Papa Pijo XII. 1. XI. 1950. svečano definirao dogmu uznesenja, mi smo veselo uskliknuli: "Roma locuta, causa finita" -"Rim je progovorio, rasprava je svršena!" - No za nas je ovdje sada važnije, da spoznamo, kakvo značenje ima Marijino uznesenje za naš kršćanki život?

2. Veliki svršetak

Za Mariju je taj događaj od neizrecivog značenja. Za Nju je to Njezino Uznesenje veliki svršetak zemaljskih boli, patnja, stradanja, žalosti, putovanja, trpljenja, očekivanja, traženja, borbe! - SMRT - je veliki svršetak i za nas - Marijinu djecu. Sa smrću prestaje vrijeme zasluga, prestaje vrijeme sijanja, zasluživanja i milosti. Sa smrću prestaje i suradnja s milostima. Promislimo: to je završna faza našega samoodgoja, duhovnog razvoja i oblikovanja prema slici Sina Božjega. Tada možemo i moramo kazati: "Svršeno je!" Sve je gotovo! Što je učinjeno - učinjeno je! Više se ne da ništa promijeniti! Kako jest, tako ostaje kroz svu vječnost. Stupanj milosti, u kojem smo preminuli, ostaje za sve vijeke vjekova.

Marijin je svršetak bio slavan. Umrla je od čeznuća za Bogom, za svojim Sinom Isusom! Sretno je završila zemaljsku trku. Izvršila je sva očekivanja Božja. Nikad se nije ni u najmanjoj stvari iznevjerila Bogu. Nikada nije učinila ni najmanji grijeh. Ništa nije uskratila svome Stvoritelju! To je zaista bio sretan, slavan i savršeni svršetak zemaljskog putovanja.- Ali to je ujedno i bio:

3. Još veći početak

Smrću počima vječnost! Velika, nedokučiva, tajinstvena, uzvišena vječnost! - Kakav početak! Vječnost je za naše pameti tajna! Velika, duboka, neprodorna, nedokučiva, veličanstvena tajna! O vječnosti - ti tumačiš sve, makar si sama neprotumačiva! -

Marija ulazi u vječnost - slavna, preobražena, produhovljena, obučena u sunce Isusa! - To znači, da je sva prožeta Bogom: Njegovom slavom, Njegovom istinom, Njegovom dobrotom i ljepotom, Njegovim životom i ljubavlju! Marija uznesenjem uranja u život bez granica. To je sada zaista "Velika Gospođa", "Kraljica neba i zemlje", "Gospodarica svijeta i nadsvijeta" - anđela i ljudi. I kao takova Ona uznesenjem zauzima svoje mjesto u odajama nebeskoga Oca, koje Joj se mjesto ne će nikada oduzeti.

4. Što je nebo?

Marija je ušla u nebo ili raj. -Što je nebo?! To svi želimo saznati. Teško je to protumačiti zemaljskim putnicima. Ta mi nikada nismo bili potpuno sretni, nikada potpuno smireni, nikada potpuno blaženi, nikada potpuno sigurni...Kako može čovjek, koji živi od danas do sutra, shvatiti život bez granica, more bez obala! - Sv. Alfonz Liguori misli, da bi konj, kad bi razumio riječ "nebo", odmah pomislio na zob i djetelinu!- Slično govori i sv.

Augustin, da ćemo, naime, lakše kazati, što onaj blaženi život nije, nego što jest! -

Zato Spasitelj govori samo u prispodobama o kraljevstvu nebeskom. Za Njega je to "Velika Večera", koju priređuje Kralj Kraljeva; na drugom mjestu i u drugim prilikama označuje raj kao "veselje Gospodara", u koje će ući vjeran sluga. Za djevičanske je duše uzeo prispodobu iz zaruka i svadbe, a u Otkrivenju sv.Ivana apostola nebo predstavlja "vijenac života", uživanje "izabrane mane" i blagovanje plodova sa "stabla života". Apostol nam Pavao jednostavno kaže:"Niti je ljudsko oko vidjelo, niti je ljudsko uho čulo, niti je u ljudsko srce ušlo ono, što je Bog pripravio onima, koji ga ljube". - Sv.Ivan polazi još dalje i dublje, pa kaže, da ćemo Boga "gledati licem u lice" i stoga postati Njemu slični.- Što znače te riječi? - "Gledati licem u lice" ponajprije znači ZORNO ZAPAŽANJE! U ovom slučaju to može značiti samo: gledanje, uživanje, uranjanje u Božju istinu, Božju dobrotu i ljepotu, u Božji život i Božju ljubav! Još jasnije: to znači POSJEDOVANJE ISTINE, DOBROTE, LJEPOTE, ŽIVOTA I LJUBAVI. U svome nastavku to znači: SJEDINJENJE S BOGOM U NJEGOVOJ ŽIVOTNOJ SREĆI! Nebo je, dakle, istina, nebo je život, nebo je ljubav, nebo je sreća, nebo je Bog!

Iz tog će sjedinjenja kao rezultat slijediti: mir, radost, pokoj, sreća, zadovoljstvo, ljubav, život bez granica, blaženstvo bez tjeskobe, žalosti, bez bolesti i nesigurnosti, bez straha i zavisti, život bez ljubomore i suza, život bez smrti - u VJEČNOM ZANOSU, svijetlu, moći, slavi, zahvali, ljubavi i blaženstvu.

Takav je život na dan uznesenja započela naša nebeska Majka Marija. Zar to nije veliki početak?!

5.Kako je Marija to postigla?

Vršenjem Božje volje! Sva se predala u službu Stvoritelja. Sjedinila se s Njime po ljubavi. Već je u djetinstvu služila u hramu. Na "Blagovjest" je izrekla svoj svesrdni i vječni "fiat" -"Neka mi bude!" -Spremno prima žrtvu materinstva. Surađuje u djelu otkupljenja sa svojim Sinom na najaktivniji način. Žrtvuje svoga Sina nebeskom Ocu kao žrtvu pomirnicu za naše grijehe.

Ona je vjerovala, Ona se ufala, Ona je ljubila Boga iznad svega. Svoju je slavu postigla VELIKOM LJUBAVLJU PREMA BOGU I BLIŽNJEMU. Zato je i polazila "križnim putem" kroz "ovu suznu dolinu". Bila je "Majka boli" i "Majka lijepe ljubavi". Sada je Kraljica i Majka milosti. Morala je najprije biti "Kraljicom mučenika", da bi zaslužila ove predivne kraljevske naslove i ovlasti, ovu sreću i slavu, kojoj nema ravne na nebu ni na zemlji za bilo koje stvorenje.

6. Što sada radi u nebu?

Sada vrši svoju materinsku dužnost. Ona sada u vječnosti ponajprije nastavlja svoj veličanstveni "Magnificat" "Veliča duša moja Gospodina..!" -Time prednjači svim nebeskim duhovima. Zatim vrši svoje materinske dužnosti prema svojoj djeci: zagovara, pomaže, štiti, odgaja svoju djecu, koja se još nalaze na putu u "obećanu zemlju".- Ona misli na nas, Ona nas prati u našim borbama, pomaže nam, da se i mi domognemo konačne pobjede i vječnoga života. Ta sva su marijanska svetišta i čudesa, dokazom, da Ona radi, da Ona bdije, da Ona moli, da čuva, pomaže i blagosivlje svoje sinove i kćeri.

7. Što nam sada poručuje?

Iz nebeske nam slave naša Majka poručuje, da se ne bojimo, da radimo, da se mučimo, da se molimo, da slijedimo Njezinog Božanskog Sina. Poručuje nam, da ljubimo Boga nadasve; da vjerujemo, da se nadamo, da ljubimo Boga i bližnjega. Poručuje nam, da ne vrijeđamo više dobroga Boga, jer je već i previše uvrijeđen.- Marija nam poručuje, da naš život na zemlji nije besmislen, da naša borba nije uzaludna. Tu se stiču neuveli vijenci slave. Ona želi, da se mi sada zakonito borimo za neprolaznu slavu.- Ona bi nas željela uvjeriti, da sva zemaljska stradanja nisu ni u kakvom omjeru sa slavom, koja se ima objaviti na nama. Ona nam poručuje, da ustrajemo do konca, jer će se samo oni spasiti, koji ustraju do kraja. Borba je teška, ali ima svoj svršetak. Nebo je vječno, a slava je beskonačna! - Tako nam sada govori:

"MATER AMABILIS!" Naša ljubljena nebeska Majka. Tako nam poručuje "Djevica premudra" sa svojih nebeskih odaja. Poslušajmo Je! Ta Ona je sada "PRIJESTOLJE MUDROSTI!"-Slijedimo svoju Majku! Ona nas ne može prevariti! Ona je u stalnom dodiru s nama. Uzljubimo život žrtve, pregaranja, ljubavi! Djeca moraju slijediti svoju Majku!

MAJKO DOBROG SAVJETA! -Pouči nas, savjetuj nas, vodi nas, tješi nas, okrijepi nas, pomozi nam strmim putem kreposti i svetosti! Ne daj, da zalutamo na stazama života!

GREŠNICI SMO! Zagovaraj nas! Ohrabri nas, podigni nas, oduševi nas! Mi smo već klonuli -pridigni nas!

TI SI MAJKA LIJEPE LJUBAVI! Ti znaš, kako treba upotrebljavati stvorove, da sačuvamo čisto i nerazdijeljeno srce za Boga! Očuvaj nas od neurednih, grešnih simpatija i ljubavi, koje rađaju smrću ideala!

RADUJMO SE! -Uznesenje je dan radosti, nade, života, idealizma, ljubavi! Mi smo djeca vječnosti. Čeka nas velika budućnost. Naš je život lijep, bogat, sadržajan ...

IMMAKULATA! Mi letimo za Tobom!

DRAGA MAJČICE - BLAGOSLOVI NAS!

- - o O o - -

S U O T K U P I T E L J I C A

Teorija bez prakse ne vrijedi gotovo ništa. Ona je kao kotač bez osi. Ali ni praksa bez teorije nije mnogo bolja. Nju također možemo usporediti s lađicom bez kormila. Podaje se strujama i vjetru, dok ne udari o koju hrid, da se razbije.

Slično je i u našem religioznom životu. Vjersko znanje bez prakse, ne koristi ništa. "Vjera je bez djela mrtva!" kaže sv. Jakov apostol. Ali ni naše pobožnosti bez dubljeg razumijevanja i umnog obrazloženja nisu trajne. Dovoljna je jedna fraza ili naučna smicalica, pa da nam obori sve naše vjerske osjećaje i pobožnosti.

Tek zajedničko - teoretsko i praktično - znanje i doživljavanje, daje izgrađenu vjersku osobnost, čvrstoću i plodove.

Tako je i s poznavanjem Marije i Njezinog dostojanstva. Čim je dublje upoznamo, tim ćemo je više cijeniti, štovati, ljubiti i nasljedovati.

Promotrimo stoga danas Njezinu suradnju u djelu našega otkupljenja!

Marija je suotkupiteljica

Ljudi većinom smatraju čovjeka velikim, ako je on sposoban, bogat, talentiran ... Kratko: ako mu je Bog predao mnogo talenata. Kod Boga je obratno: pred Bogom je velik onaj, koji surađuje s njegovim darovima. Svaki mora svoje talente podvostručene vratiti svome Gospodaru.

1. Marija je od Boga primila mnoštvo nezasluženih darova i milosti. Njezino Bezgrješno Začeće, Njezina sloboda od požude tijela, Njezino preodabranje za Majku Božju, milost posvetnu, ulivene kreposti vjere, ufanja i ljubavi, sedam darova Duha Svetoga i mnoštvo drugih djelatnih milosti, odnosno privilegija - sve su to nezasluženi darovi Božji. -

Ali Marija je s tim milostima i darovima surađivala; Ona ih je umnožila, podvostručila!

Kako, gdje i kada ?

2. Prije utjelovljenja Sina Božjega: Marija je svojim molitvama, dobrim djelima i svojim životom najviše utjecala na milosrđe Božje, da se ono smiluje bijednom čovječanstvu. Njezin je vapaj: "Rosite nebesa odozgo, oblaci neka dažde pravdu; neka se otvori zemlja i neka iz nje nikne Spasitelj" - bio najžarči, najljepši, najuslišaniji.

Ta on se dizao iz prečistog, djevičanskog Srca preodabrane Djevice i Majke! Marija je, nadalje, svojim pobožnim životom ljude najbolje pripravljala na dolazak Otkupitelja : Ona je zavjetovala djevičanstvo u ono doba, kada se ta krepost nije nimalo cijenila; od svoje najranije mladosti Ona boravi u hramu, da tako ublaži gnjev Božji nad nevjernim Židovima.

3. U samom Utjelovljenju Sina Božjega: Marija je odigrala presudnu ulogu u ime čitavog čovječanstva. Ona je dobro shvatila, da se tu radi o sudbini čitavog ljudskog roda. I kad je dobila garanciju, da ovo materinstvo ne će povrijediti Njezino djevičanstvo, još se pobojala, jer je znala, što govori Izaija prorok o budućem Mesiji, da će naime biti "Čovjek boli". Posjednica darova Duha Svetoga shvatila je više nego ikoja žena, da materinstvo znači - mučeništvo! - Da će ona pokraj "Čovjeka boli" postati "Majkom boli". Ipak je prihvatila. Prihvatila je riječima, osjećajima, čitavim bićem. "Evo službenice Gospodnje! - Neka mi bude po riječi Tvojoj!" - Time je žrtvovala svoju slobodu, svoju udobnost, svoje tijelo, svoju krv. Tako je potencijal Njezine ljubavi narasao u nedohitne visine,ali paralelno s njime povisio se i potencijal njezine žrtve.

4. Poslije utjelovljenja druge Božanske Osobe, Marija sa živom vjerom, žarkim ufanjem i plamenom ljubavi stupa na pozornicu božanskih zbivanja. Brzo hiti u Judejske planine, da se žrtvuje za Elizabetu; zatim svojim molitvama i žrtvama, moralno i fizički pripravlja teren mesijanskom djelovanju svoga Sina. I kad ga je u Betlehemu rodila, brzo se njezina sreća prometnula u gorko bježanje u Egipat. Težak izbjeglički život, pun pregaranja, neimaštine i sumnja - značio je za nježnu Majku više nego obična žrtva djetetu, jer Ona je više osjećala s Djetešcem na grudima, nego svoju vlastitu bol. Živo je tada osjetila istinitost Simeonovih riječi: "I tvoju će dušu probosti mač boli". - Ona se, istina, zajedno sa Sinom tada prikaza Bogu kao žrtva pomirnica za spasenje svijeta; ali drugo su riječi, a drugo je život. I mi se češće predajemo i prikazujemo, a kad dođe nevolja i kad se traže žrtve, onda uzmičemo. Majka je Marija izdržala šutke, predano, bez mrmljanja i protuslovlja sve, što je Otac tražio.

Ona je u siromaštvu u Nazaretu odgajala, hranila i odijevala svoje Dijete u vidu Žrtvenog Jaganjca. Pa i onda, kad je Krist nastupio kao javni radnik, Učitelj i Mesija, i tada je Marija osjećala nezahvalnost ljudi, tištila Ju je farizejska zloba, uznemirivale teške slutnje, kad će nastupiti vrijeme potpune žrtve. Pratila je suđenje, osjećala udarce bičem; izrugivanje, pljuvačke i ćuške ... sve je to padalo na njezino nježno materinsko Srce kao teška povreda Njezine ljubavi. A kad je došla na Golgotu i stala pred lomaču boli svoga Sina, Marija se nije rušila u nesvijesti, jer je znala, da je to volja Očeva

i nužna žrtva za grijehe svijeta. Kao Velika Svećenica Novoga Zavjeta prikazala je tada svoga Jedinca, svoje Tijelo i svoju Krv, za naše spasenje, jer "Caro Christi, caro Mariae" - Tijelo je Kristovo, Marijino Tijelo", kaže sv.Augustin. Krvna je žrtva na križu, istina, Kristova žrtva, ali po jedinstvu naravi i nakane, ona je ujedno i Marijina žrtva.

Tako je Marija moralno i aktivno sudjelovala u našem otkupljenju, u našem spasenju. Krist je,istina, prvi i glavni, nužni i univerzalni naš Otkupitelj. I Njegovo je otkupiteljsko djelo samo po sebi savršeno zadovoljilo Božjoj pravdi za nanesene uvrede. Ali po Božjoj volji Marija je u tom djelu tako usko surađivala, da je Crkva s pravom naziva "Suotkupiteljicom" ili "Suspasiteljicom!" Ona je drugi uzrok našega spasenja. Ona je drugotni uzrok naše radosti!

Ova Joj je suradnja u sticanju zasluga, kako ćemo još čuti, pribavila pravo, da sudjeluje i u dijeljenju plodova otkupljenja. Ne doduše neovisno o Kristu, nego upravo u zajednici s njime, s kojim je ujedinjena srušila kraljevstvo sotonino. Ona sada u nebu zajedno sa svojim Sinom vlada i kraljuje. Ona s njime dijeli plodove otkupljenja. Ona je posrednica svih milosti.

Marija stoga nije ni ne može biti "obična žena" Ona neizmjerno nadvisuje sve žene cijeloga svijeta. Njezino dostojanstvo, Njezina molitva, Njezina moć, Njezin ugled, Njezina vlast, Njezina čast, Njezina slava... nadvisuje svu moć, dostojanstvo i slavu svih nebeskih duhova bilo anđela, svetaca, blaženika ili patrijarha i proroka. Ona stoji odmah iza svoga Božanskoga Sina. I Njoj stoga pripada štovanje "Hyperduliae" - više nego bilo kojem ugodniku Božjem ili svima zajedno.

Izraelci su nekad pjevali pjesme hrabroj Juditi, jer je Ona odrubila glavu bogohulniku Holofernu! Crkva te pjesme namjenjuje Mariji, jer je Marija s Isusom odrubila glavu paklenskom zmaju - sotoni. Možemo stoga i mi sada svesrdno klicati Mariji:

"Tu gloria Jeruzalem - Tu laetitia Izreal!
Tu honorificentia populi nostri!"

"Ti si slava Jeruzalema - Ti radosti Izraela!
Ti dika puka našega!"

MAJKA DJECE BOŽJE

Lordu Stendhalu u Engleskoj naglo umre njegova dobra žena. Zatim mu teško oboli i trogodišnja kćerka Julkica. Liječnici mu savjetuju, da dijete povede u južnu Italiju! Teškim se srcem čovjek iz Engleske uputi u Italiju. Na putu je - u Parizu - morao odmorom krijepiti svoje bolesno dijete. Tada je žalostan tmurno lutao ulicama Pariza. Tako zaluta i u crkvu Notre Dame. Bilo je bogoslužje. Lord Stendhal je čuo i propovijed: " Bdijte i molite!" To ga zbuni. Ode u hotel k djetetu. Sada mu istom postane teško pri srcu. "O kako su katolici sretni - pomisli - što imadu Spasiteljevu Majku za svoju Majku !" - Tada se okrene k djetetu, pa reče: "Kad bih ja bio katolik, ne bih morao tebe toliko žaliti kao siroticu bez majke. Tada bi i ti imala još jednu dobru Majku!

Iza toga osjeti potrebu, da još jednom pođe u spomenutu crkvu. Povede sa sobom i bolesnu kćerkicu. A bio je "Veliki Tjedan". Pjevale su se "Lamentacije".Neki je svećenik baš pjevao ovaj vers iz Jeremijina plača : "Parvuli petierunt panem, et non erat, qui frangeret ejis". "Mališani traže kruha, ali nikoga nema, tko bi im ga davao" (Jer.Plač 4,4). Tu je Stendhal žalostan i nehotice pogledao na svoje bolesno dijete bez majke. Žalosno ga čuvstvo nadvlada, povuče se u kut i zaplače. Dijete ga upita: "Zašto plačeš?" - "Znaš li,Julko, što je svećenik sada otpjevao? Pjevao je riječi, koje su me potsjetile na tvoju majku: "Djeca su molila kruha..." Julkica, ne bi li se ti radovala, da ti Spasiteljevu Majku dobiješ za svoju Majku?" - Na te se očeve riječi dijete htjelo rasplinuti od sreće i radosti, pa reče: "O, da, tata!"

U tom času lord Stendhal je postao katolik. Pođe i treći put u crkvu, baci se pred sliku Majke Božje i zavapi: "O Majko katolika! I ja želim postati katolik! Pogledaj na ovo moje dijete! Tebi ga predajem, da mu budeš Majka!" - Za nekoliko dana bude oboje primljeno u Katoličku Crkvu. Djevojčica brzo iza toga umre, da bude anđeo čuvar svome ocu. -

Majka Božja naša je Majka

Predraga braćo i sestre! - Onaj poklik radosti male Julkice, koji je obratio lorda Stendhala, jest zanosni krik čitavog čovječanstva za uzvišenom duhovnom Majkom Marijom! Prognani sinovi Evini trebaju veliku,moćnu, uzvišenu, svetu, dobru i ljubeznu Majku.

I Bog je udovoljio ovoj neodoljivoj težnji čo-

vječanstva za idealnom Majkom. On nam je dao svoju Majku, da bude naša Majka! To nas uči neprevarljivo Učiteljstvo Katoličke Crkve na osnovu Objave. U to mi ne možemo i ne smijemo nikada sumnjati.

D o k a z i :

1. Našom je Majkom Marija postala tada, kad je sila Svevišnjega osjenila njezino prečisto krilo i sazdala Bogočovječji organizam - Isusa Krista, na koji se mi - kao loza na čokot! - nakalamljujemo prigodom svetog krštenja! Čim je izrekla svoj veličanstveni "Fiat" - "Neka mi bude!" - odmah je začela Krista, a s njime i sve kršćane. -

2. U Betlehemu je porodila Glavu i njegove udove - Krista i sve kršćane, koji će kroz tisućljeća crpiti svoj novi, nadnaravni, milosni, božanski život iz ovog božanskog čokota.

3. Na Golgoti je ova tajna Božanskog Srca Isusova i Prečistog Srca Marijina svečano objavljena. "Ženo! Evo ti sina! - Ivanu: "Evo ti majke!" (Iv 19.26) - reče umirući Otkupitelj svijeta!

Ako "Golgotsku žrtvu" shvatimo kao naše potpuno oslobođenje od grijeha i smrti, onda nas je Marija duhovno porodila u najstrašnijim bolima pod križem, jer je tu stečena milost, da živimo Kristovim životom.

Marija je naša prava duhovna Majka:

Taj Kristov život u nama, istina, počima svetim krštenjem, jer se čovjek tek tada preporađa i uskrisuje na novi, božanski život. No budući da je taj život Isusa Krista preko Marije ušao u ljudsku narav, jasno je, da je Majka Marija naša duhovna Majka.

Kao što nam je naša naravna majka dala samo tjelesni život bez milosti, tako nam je Marija Majka kao sveopća posrednica milosti, donijela nadnaravni život. Tjelesna nam je majka dala ljudski život, a Marija božanski!

Ona je, dakle, naša prava, duhovna Majka u mnogo višem i uzvišenijem smislu i stupnju, nego je to naša naravna majka: kako i zašto ? - Evo kako i zašto:

1. Da nas duhovno preporodi, Ona je žrtvovala svog naravnog Sina Isusa, koga je ljubila više nego sebe; Ona se nadalje kroz čitav naš život materinski brine za naš božanski život milosti, dok naše zemaljske majke to čine samo do punoljetnosti svoje djece.

2. Ako bismo po nesreći izgubili taj božanski život, Majka nas Marija uvijek ponovno preporađa na život milosti, dok naša zemaljska majka mora bespomoćno plakati uz lješinu svoga djeteta!

3. Tjelesne nam majke daju prolazni život, život pun straha, boli, tjeskoba, slaboća, nesavršenosti i nemira; a Majka nam Marija daje neprolazni i vječni život pun mira, radosti, utjehe, pouzdanja i ljubavi. Život, što nam ga Marija daje - zapamtimo - nije život anđela, nego je to Božji život u nama; to je sudjelovanje u Božjem životu Trojednog Boga. I taj život ne će nikad prestati. On je početak uživanja Božjih savršenstava, Njegove sreće i vječnog blaženstva!

Marija je, dakle, naša velika, uzvišena, sveta, moćna i savršena Majka. S Njezinim se materinstvom ne da usporediti nijedno zemaljsko majčinstvo! Ona je naša nadnaravna Majka!

Marija vrši svoje materinske dužnosti:

I kao takova, Ona se najsavjesnije brine za nadnaravni život svoje djece. Svojom nam svemogućom molitvom i zagovorom neprestano množi milost posvećujuću i daje nove djelatne milosti za prosvjetljenje razuma, jačanje volje i zagrijavanje srca. Hrani nas Tijelom Isusovim i napaja Njegovom Krvlju, koju je primio od Nje u času Utjelovljenja. S posebnim nas nutarnjim pobudama oduševljava za krepostan život, a kad navale na nas zle i neprijateljske sile, tada nas Ona brani, čuva i vodi prema cilju - u domovinu, u zavičaj, na krilo Oca, u zagrljaj Duha i "Žarko ognjište ljubavi" Srca Isusova.

Marija nikada svoju djecu ne pušta s vida. Ona ih uvijek nanovo rađa, njeguje, čuva, vodi, uči, tješi, liječi i odgaja. Ona presiže iz područja natprirode u prirodu, kao što naša prirodna majka prodire u natprirodni - milosni - život svoga rođenog djeteta da udovolji svome materinskom pozivu. Mariji to sada nije teško, jer participira na vlasti svoga Božanskog Sina!

Za neuke je, neupućene i mlake kršćane ova nauka čudna i neprobavljiva; za nevjernike, nekršćane i protivnike Božje, ona je smiješna, glupa, naivna, zastarjela; ali za nas kršćane ova je nauka upravo veličanstvena, utješna, ohrabrujuća.

U zajednici sa svim svetima, mi se ponosimo, što imademo tako uzvišenu Majku! Radujemo se Njezinoj veličini i moći! U Njezino nježno i materinsko puno ljubavi Srce stavljamo svoje spasenje! Mi Joj se posvećujemo! Mi Joj se predajemo! Za nas je čast, kad Joj smijemo služiti! I kad Bogorodicu smijemo i možemo smatrati svojom Majkom, onda je to zanos, koji nadilazi svaki drugi zemaljski ushit!

Bogorodice! Majko Isusova i naša Majko !

Mi Te žarko ljubimo! Ljubimo Te djetinjom ljubavlju! Ljubimo Te, jer se samo preko Tebe Božja Ljubav izlijeva u naša bijedna srca. - Ljubimo Te, jer Ti nas ljubiš, a koga Ti ljubiš, taj ne propada!

......-........

POSREDNICA SVIH MILOSTI

Brojne su i uzvišene Marijine odlike. Divni su Njezini privilegiji...Neke smo već promatrali. Danas želimo razmotriti smisao i sadržaj nauke: MARIJA JE SVEOPĆA MILOSNA POSREDNICA.

I. MARIJINO PREODREĐENJE

1. Sveznajući je Bog svakako predvidio pad naših praroditelja Adama i Eve. On je predvidio također i način, kako će obnoviti narušeni red spasenja. Predvidio je i osobe, koje će aktivno sudjelovati kod otkupljenja i posvećenja svijeta.

2. To nam svjedoče proročke riječi samoga Gospodina, koji je već u raju navijestio TRAJNO NEPRIJATELJSTVO IZMEĐU ŽENE I SOTONE: "Neprijateljstvo stavljam između tebe i Žene, između roda tvojega i roda Njezinoga; ti ćeš vrebati na petu Njezinu, a Ona će satrti tvoju glavu"/Post 3,15/.

3. Ta Žena, o kojoj je ovdje govor, jest MARIJA. Neprijateljstvo između Marije i paklenskog zmaja ostaje zauvijek. Ono je trajno i pobjedonosno. Marija će u jedinstvu sa svojim Sinom Isusom neprestano satirati glavu "ocu laži" i "ubojici ljudi od početka". Pobjeda će se izvojevati na drvetu, jer je pod drvetom oboren čovjek. Marijin će Sin na križ pribiti "staru zadužnicu", jer se zato javi Sin Božji, da "razori đavolska djela" /Iv I 3,8/.

4. Taj posrednik između Boga i ljudi, kako lijepo kaže sv.Augustin, mora imati nešto božansko i nešto ljudsko. - Mora imati nešto božansko, da uzmogne zadovoljiti povrijeđenu božansku pravdu; a mora imati i nešto ljudsko, jer Bog u svojoj naravi ne može trpjeti, pa je potrebno, da ljudska narav trpi i umre, te tako oživi čovjeka. Taj ljudski elemenat primio je Sin Božji od bl. Djevice Marije. I u tom je Marijina fizička suradnja u djelu otkupljenja ljudskoga roda. No Ona je i moralno surađivala u djelu otkupljenja.

II. MARIJA AKTIVNO SURAĐUJE

1. Već u svom BEZGREŠNOM ZAČEĆU Marija aktivno surađuje u djelu otkupljenja, jer Ju je Bog, predvidjevši Njezinu ulogu u posvećenju svijeta, preočuvao od svake

ljage istočnoga grijeha. Ona je naime prema mudroj Božjoj osnovi imala dati ljudsku narav drugoj Božanskoj Osobi. Postoji, dakle, uzročna i svršna veza između Bezgrešnog Začeća i "Utjelovljenja Logosa".

2. Marija se na taj zadatak pripravljala MOLITVOM i ŽRTVOM, čistim i bogoljubnim životom. Zanesena ovako u molitvi primila je i blagu vijest, da će Ona začeti i roditi Spasitelja svijeta. Sam je Bog poslao arkanđela Gabrijela, da Joj predloži Božju odluku. Marija bira. U svojoj je odluci potpuno slobodna. Ona izabire suradnju. Ona izgovara "Fiat mihi secundum verbum tuum!- Neka mi bude po tvojoj riječi!"

3. To je čin moralne suradnje. Marija prima sve one žrtve, koje traži i donosi materinstvo Sina Božjega. Tako je pokornošću zadobiveno, što je Eva neposluhom upropastila. Zatvara se Stari Zavjet strogosti, a otvara se Novi Zavjet milosti i blagosti. Eva nam posta uzrokom smrti, Marija uzrokom života i spasenja. Po ženi je došlo prokletstvo na svijet, po Ženi -MARIJI! -siđe blagoslov na ovu zemlju/Sv.Ivan Damascenski/.

4. Marijina se moralna suradnja nastavlja i iza Utjelovljenja druge Božanske Osobe. Ona ponajprije kao Majka pod svojim Srcem nosi utjelovljenu Riječ Božju. Zatim Marija rađa, doji, hrani, odijeva i odgaja Božansko Dijete u vidu žrtve na križu. Na Golgoti žrtvuje svoje Dijete nebeskomu Ocu kao najdragocjeniju žrtvu pomirnicu za grijehe svijeta. Ona stoji pod žrtvenikom križa i žrtvuje SVOJE DIJETE,SVOJU KRV,SVOJE TIJELO...,jer je Isus Krist ljudsku narav primio od Marije. Eva je nekad pod "drvetom spoznanja dobra i zla" prodala sav ljudski rod đavlu, a Marija ga žrtvom svoga Djeteta otkupljuje i predaje Ocu. "Odrekla se",kaže Benedikt XV." svojih materinskih prava, te se s pravom može kazati, da je Ona s Kristom otkupila ljudski rod". A sv.Augustin veli:"Po ženi je došla smrt, po Ženi dođe i život; po Evi propast, po Mariji spas".Sv. Epifanije kliče:"Eva je ljudskom rodu donijela uzrok smrti...,a Marija je dala uzrok života". Sv.Bonaventura tvrdi:"Ona žena,Eva, istjerala nas je iz raja i prodala;ova nas je -Marija - dovela natrag i otkupila".

5. To je konačno i sam Spasitelj s križa potvrdio kad je rekao:"Ženo, evo ti sina!" -A Ivanu:"Evo ti Matere!" - Sv.Leon Veliki kaže, da je sv.Ivan apostol zastupao sve nas, čitav ljudski rod; a Marija je tim riječima primila na sebe brigu i skrb za sav ljudski rod, za svu djecu nebeskoga Oca, za svu braću Kristovu.- Tako se dogodi, da je Krista rodila bez boli, a nas u najvećim mukama na Golgoti.

III. SVEOPĆA MILOSNA POSREDNICA

1. OTKUPLJENJE JE DJELO MILOSTI, dobrote i milosrđa Sina Božjega. Njegovom smo smrću otkupljeni i spaseni. On nam je vratio posvetnu milost i podigao u srdačno projateljstvo Božje. Njegovim smo posredovanjem opet podignuti na kraljevsko prijestolje u nedokučive blizine i visine djetinstva Božjega. Njegovim smo posredovanjem postali posinjena djeca Božja, baštinici kraljevstva Božjega i subaštinici samoga Sina Božjega. On nam je otvorio vrata raja i pozvao nas na nebesku gozbu.

2. MARIJA JE U TOM DJELU OTKUPLJENJA AKTIVNO -FIZIČKI I MORALNO SURAĐIVALA: Ona je za to djelo posvećenja, opravdanja i posinjenja sa svoje strane dala sve, što je imala i mogla dati. Dala je ljudsku narav Isusu Kristu, dala je svoje molitve i žrtve, dala je svoje vrijeme i sposobnosti. Zato je postala "causa secundaria redemptionis nostrae" - "drugotnim uzrokom našeg spasenja".

3. Opće pak je PRAVO, da onaj, koji nešto zasluži, ima pravo i DIJELITI od svojih ZASLUGA. Ako je Marija, prema tomu, s KRISTOM ZASLUŽILA SVE potrebite MILOSTI spasenja i posvećenja, onda je jasno, da ONA IMA PRAVO te MILOSTI I DIJELITI SVIJETU.

4. Stoga Je sv. Alfonz Liguori naziva "Dispensatrix omnium gratiarum" -"Djeliteljicom sviju milosti"; a sv. Bernardin Sienski kaže: "Svaka milost, koja se daje svijetu, ima trostruki izvor: od Boga/Oca/ka Kristu, od Krista na Djevicu, od Djevice ide k nama".- A sv. German tvrdi: "Nema nikoga, tko bi se spasio bez Tebe, o Najsvetija; nitko se ne oslobađa bez Tebe, Neokaljana; nikome se bez Tebe, Preslavna, ne će podijeliti milost oproštenja".

5. Po Mariji, dakle, kako tvrde sveti oci, dobivamo sve milosti. Ona je, prema njihovom mišljenju, "SVEOPĆA MILOSNA POSREDNICA"! - Kao što je s Kristom sudjelovala u svim djelima otkupljenja - fizički i moralno, aktivno i pasivno - tako Ona sada sudjeluje i kod djeljenja plodova otkupljenja. A ti plodovi jesu milosti: ponajprije posvetna milost, a onda sve druge potrebite djelatne milosti za spasenje svakoga pojedinca.

6. Crkva je ovu nauku provela u bogoslužje. U "Časoslovu" na blagdan "Sveopće milosne Posrednice" čitamo: "Sve mi je predao Gospodin, i nema ničega, što ne bi bilo u mojoj vlasti.." - "Salus nostra in manu tua est, respice nos tantum, et laeti serviemus Regi Domino" -"Naše je spasenje u Tvojoj ruci, samo nas pogledaj, i mi ćemo radosno služiti Gospodinu Kralju!" - U himnu se Marija prikazuje kao Upraviteljica sedmerostrukog izvora milosti, t.j. sve-

tih sakramenata, preko kojih pritječe božanska snaga u ljudski organizam. A "Invitatorij" glasi:"Kristu, Otkupitelju, koji je odredio, da mi sva dobra moramo primiti po Mariji - Dođite, poklonimo se!"

7. Nauka se, dakle, o sveopćem milosnom posredništvu Blažene Djevice općenito i službeno naučava i ispovijeda. I nema nijednoga crkvenog naučitelja, koji je ne bi branio i propagirao, jer je sazidana na čvrstim dogmatskim temeljima.

8. Mnogi su MARIJANSKI KONGRESI poslali svoje molbe i pretstavke u Rim sv.o.Papi, da se ta nauka proglasi DOGMOM,t.j.objavljenom istinom Božjom. I možda ćemo mi još doživjeti i tu dogmatsku definiciju. Misu, Časoslov i blgdan MARIJE SVEOPĆE MILOSNE POSREDNICE već imamo, pa se pouzdano nadamo, da će neprevarljiva riječ Rimskog Biskupa, nasljednika sv.Petra i vidljivog Zamjenika Kristova, umnožiti našu radost i slavu Marijinu, kad nam Mariju pokaže kao DJELITELJICU SVIH MILOSTI.

....

Kralj ALFONZ ARAGONSKI tako je ljubio svoju dobru i pobožnu ženu LUCILU, da je čvrsto odlučio, da ne će nikada odbiti nijednu molbu, koju mu ona preporuči. Ljudi su saznali za tu kraljevu odluku, pa su se čvrsto držali toga reda. I svi su dobivali, što su od kralja tražili.No neki je kraljev podanik izravno na kralja poslao svoju molbu. Kad je kraljev doglavnik pregledao molbu i vidio, da nije preporučena od kraljice, reče: "Jedan se čovjek nije držao puta, kojim se sigurno dobiva milost ..Kraljica mu nije preporučila molbu...Kralj će ga odbiti...Njegov će rođak i dalje čamiti u tamnici!"

....

Braćo i sestre! Da se i nama tako šta ne dogodi gledom na naše molbe, što ih putem molitava i pobožnih vapaja šaljemo pred prijestolje Svevišnjega, zapamtimo dobro već davno utvrđeni red, kojim Kralj Kraljeva dijeli svoje milosti.

Šaljimo, dakle, sve svoje molitve i dobra djela pred Svevišnjega preko prečistog Srca Marijina, pa budimo sigurni, da će svaka naša molitva i žrtvica, svako naše dobro djelo i pobožnost biti dobro primljena i na nebesima nagrađena. Amen.

- - - o o O o o - - -

"Z D R A V O K R A L J I C E!"

"SALVE REGINA! -ZDRAVO KRALJICE!" Svi ste vi, predragi, već nebrojeno puta molili i pjevali znamenitu molitvu i pjesmu: "Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše -zdravo! K Tebi vapimo prognani sinovi Evini, k Tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, milosrdne svoje oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod svoga krila. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!"

DIVNA JE TO MOLITVA! Ta je molitva ili još bolje pjesma u prozi ušla i u bogoslužje. Po svome sadržaju i ljepoti spada sigurno u biserje kršćanske pobožnosti. Crkva je skoro svaki dan nebrojeno puta ponavlja u svojim službenicima, a vjernici je mole zajedno sa svećenicima na kraju svake tihe sv.Mise. A i u privatnim svojim pobožnostima rado ponavljamo tu dragu molitvu. Ona tako odgovara sadašnjem našem stanju i položaju u vremenu kao da je izljev našega vlastitoga srca.

TKO JE AUTOR TE MOLITVE? Ovu je molitvu sastavio redovnik iz samostana Reichenau na Bodenskom jezeru imenom HERMANN HROMI. - Hermann se rodio 18.srpnja 1013.kao sin grofa WOLVERADA i njegove žene HILTRUDE.- Bio je po svojim tjelesnim i zdravstvenim kondicijama "DRUGI JOB", veliki patnik u ovoj "suznoj dolini". Od rođenja kljast ili hrom, bez tuđe se pomoći nije mogao gotovo ni maknuti. Cijeli je svoj život proveo sjedeći...S velikim je naporom sav zgrčen učio, čitao i pisao. Priroda je s njegovim tijelom postupala upravo "maćehinski", ali njegov je duh bio urešen gotovo svim vrlinama. Od rane je mladosti, već kao dječak, njegovao nježnu ljubav prema presvetoj Djevici Mariji. U sedmoj su ga godini života predali na odgoj u samostan ST.GALLEN. Kasnije je primljen kao redovnik u samostan Reichenau, gdje je kao redovnik sastavio molitvu "Zdravo Kraljice".- Cijeli je svoj život bio bogalj. On je doživio i proživio "progonstvo ovoga života". Iskreno je vapio "tugujući i plačući" ka Kraljici neba", da "svrne milosrdne svoje oči" na njega. U Mariji je našao bogatu utjehu i radost, pravu duhovnu slast...Njezinom je pomoću njegov duh nadvladao tijelo. Postao je učen i krepostan redovnik. Već je za svoga života uživao veliki ugled na naučnom području. Bio je rijetki poznavalac sv.Pisma. Znao je grčki, latinski, arapski i židovski jezik -kao nitko od njegovih suvremenika. Kad je godine 1054.umro, u 41.godini svo-

ga života, suvremenici su ga smatrali za najpobožnijeg i najučenijeg redovnika svoga vremena. No najveći je postao upravo po svojoj pobožnosti prema bl.Djevici i po svome hvalospjevu nebeskoj Kraljici - "Salve Regina!" U toj molitvi Hermann Hromi živi i djeluje već devet stoljeća. Uvjereni smo, da će po njoj živjeti do konca vremena.

"ZDRAVO KRALJICE!"

Marija je Kraljica! Velika, uzvišena, slavna, dobra i milosrdna Kraljica! Ona je Kraljica, jer je Njezin Sin Kralj svemira, anđela i ljudi. Ona je Vladarica zato, što je rodila Vladara svih umova i srdaca. Ali Marija nije samo Kraljica i Vladarica neizrecivog dostojanstva i moći, nego je Ona i:

"MAJKA MILOSRĐA!"

To je za nas utješno i važno! Pred Njom ne moramo drhtati od straha. Iako je uzvišena iznad anđela, prijestolja i vlasti, kerubina i serafina, iznad svih knezova i kraljeva na zemlji, ipak mi s pouzdanjem pristupamo k Njezinom prijestolju sigurni, da ne ćemo biti prezreni ni odbačeni. - Ta Ona je rodila "samo Milosrđe"-Isusa Krista. Zato se svaki kršćanin s pouzdanjem i radošću približuje svojoj dobroj i milosrdnoj Majci - uvjeren, da će primiti, štogod zaprosi od Nje, ako je to na slavu Božju i na spasenje njegove duše. - Ona je za svako kršćansko srce norma ispravnog i bogoljubnog života, prava duhovna radost i slast kao i zvijezda našega ufanja.

"ŽIVOTE, SLASTI i UFANJE NAŠE -ZDRAVO!"

I mi Je zanosno kao takovu pozdravljamo. Po Njoj smo zadobili život milosti, Božje spoznaje i ljubavi. Po Njoj smo uzdignuti na dostojanstvo posinjene djece Božje. Po Njoj smo postali baštinici Božjega kraljevstva u slavi. Otuda se u našim srcima razlijeva Božja slast i milina, kad u Mariji dobivamo garanciju, da ćemo iza ovoga života, koji moramo provesti "u progonstvu", u "ovoj suznoj dolini" -"tugujući i plačući" ipak konačno dospjeti u slavno kraljevstvo Kristovo i u jedinstvu s Bogom uživati vječno blaženstvo. To je Marijina misija u svijetu: da svoju djecu dovede u dom svoga Oca i Sina i Duha Ljubavi! Po "Majci milosrđa" stupamo pred Božje prijestolje pravde i istine - puni pouzdanja i radosti - uvjereni, da će nas Majka zagovarati i braniti, predvoditi i nagraditi za naše žrtve i pregaranja u "ovoj suznoj dolini". Ona je "blaga, mila i slatka" Majka, koja najbolje razumije svoju siromašnu dječicu. Zasada je dosta, ako nas samo milo pogleda, već se u našim srcima rađa velika i utješna nada u blaženi život onkraj groba. Nikad se, naime, nije čulo, da je Ona ikoga napustila, tko se k Njoj utekao za pomoć ili zagovor. A moćna je i dobra! "Svemoguća Zagovornica", kako je lijepo oslovljava sv.Bonaventura. Pouzdanje u Nju nikad ne vara.

SIROMAŠNA MAJKA I CAR MENELIK

Iza glavne bitke kod ADUE 1896. talijanski su zarobljenici u Abesiniji svake nedjelje prisustvovali sv. Misi u glavnom gradu ADIS-ABEBI. Car je MENELIK svaki puta priredio dobar ručak zarobljenicima katolicima, jer je i on sam prisustvovao sv. Misi, pa je htio, da i zarobljenici osjete "dan Gospodnji".-

Jedne je nedjelje iza sv. Mise Menelik pozvao nekog talijanskog zarobljenika pred sebe i glasno pročitao pismo, koje je primio od majke zarobljenika:

"Ja sam uboga majka jednog Vašeg zarobljenika"- piše majka caru -"Veliki Care, smilujte se, i vratite jednoj nesretnoj ženi njezino dijete! U IME DRAGE MAJKE BOŽJE Vas to lijepo molim! Ja sam Joj u našoj crkvi prikazala svijeću, i tada mi se pričinilo, kao da mi se Marija nasmješila i rekla: "Budi hrabra! Menelik će ti vratiti sina!" I tako molim još jednom - u Njezino ime - da mi vratiš moje dijete!"

Svi su zarobljenici bili ganuti ovim pismom i napeto su očekivali carevu odluku. Menelik se tada obrati zarobljeniku, pa mu reče: "Ti si slobodan! Putuj kući! Evo ti novaca za put! Ali reci svojoj majci, DA TI SLOBODU NIJE DAROVAO MENELIK, NEGO MARIJA. Ona je i moja Majka. Pa kad je Majka rekla "da", ne može i ne će Njezin sin kazati "ne"! Marija neka te čuva na putu, da se sretno vratiš kući".-/Koch/

. . . .

Kolikog li veselja za majku, kad je ugledala svoga sina! Kakve li radosti za sina, kojega je Majka Marija oslobodila!

. . . .

No to je ipak samo časovito, vremenito i zemaljsko oslobođenje. Kolika i kakva će radost prostrujati našim bićem, kad se mi, djeca Marijina, po Mariji oslobodimo zemaljskih uza i sretno stignemo u dom blaženstva nebeskoga Oca! Kakva će radost prostrujati Srcem Marijinim, kad dođemo pred Njezino prijestolje, pa zanosno uskliknemo: "Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo!" - Zar to ne će biti nadasve srdačan susret duša, koje su se međusobno ljubile plamenom ljubavi! - Tada će se "suzna dolina" pretvoriti u "dom blaženstva i rajske sreće", a na našim će se očima pojaviti "suze radosnice"!

NEBESKA KRALJICE! Kraljuj i vladaj našim srcima tako, da u promjenama svjetskim naša srca prionu uz vječne radosti; Kraljice, vodi nas tako kroz zemaljska dobra, da ne izgubimo vječna!

U Z R O K N A Š E R A D O S T I :

U natrpanom vagonu osobnog vlaka sjedi mlada gospođa s malim djetetom na krilu. Dijete je vrlo nemirno. Neprestano se prevrće, plače i stenje. Putnicima već dodija taj nemir i plač: "Gospođo - reče neki gospodin - umirite već jednom to svoje dijete! Zar ne vidite, kako nam svima taj plač ide na živce ?!" -

Mlada se gospođa gorko nasmiješi, pa mirno odgovori: "To nije moje dijete! Ja nisam njegova majka! Njegova se majka vozi u istom vlaku, ali u posljednjem vagonu. Ona je mrtva i vozi se u lijesu. Za njom dijete plače!"

Iza ovih riječi u vagonu nasta grobna tišina ! Čuli su se samo jecaji maloga djeteta - bez majke; djeteta, što plače za svojom majkom ! -

I. Plač čovječanstva za Majkom Marijom !

Slično, kao ovo malo dijete, predragi, plače i čitav ljudski rod za svojom Majkom! - Majkom, koja ljubi, koja se žrtvuje, koja hrani, koja tješi, koja najbolje razumije svoju djecu! - Plače za Marijom !

1. S v i o s j e ć a m o p r o g o n s t v o

Svi osjećamo neko čudno progonstvo u ovom životu! Čini nam se, kao da smo bačeni s nekog višeg prijestolja veličine, slave, ljepote ... u blatno i crno progonstvo. Kao stranci i putnici, kao tuđinci u stranoj i neprijateljskoj zemlji, lutamo po ovoj ogromnoj pustinji života. Tražimo oazu, da se odmorimo, da se osvježimo, da se napijemo i nahranimo; ali te oaze ne nalazimo. .

Tko se od nas još nikada nije razočarao ? - Tko još nikada nije proplakao ?! - Tko se još nikada nije osjetio bijednim, jadnim, osamljenim, neshvaćenim u ovoj dolini suza !? - Tko nije doživio ogovaranje, klevete, poniženja i boli od onih, koje je smatrao najprivrženijima i najpovjerljivijima ?! -

Plaču djeca, jer im uvijek nešto nedostaje; plaču mladići, jer su se razočarali u ljudima i ljudskim idealima; plaču djevojke, jer im pod pritiskom ljudske zlobe, himbe i prijevare, srce gorko cvili. Ta one su tako snažno osjetile istinitost one narodne rečenice: "Obećanje - ludom radovanje!" - Kako su varava obećanja ovoga svijeta i života. Stoga plaču i žene, jer je i njihova ljubav naišla na hridi nevjere i izdajstva; plaču i muževi, jer ne mogu

ostvariti svoje plemenite težnje; plaču majke, jer su im djeca pošla po zlu putu; plaču bolesni, jer su izgubili zdravlje; plaču starice i starci, jer osjećaju, da im izmiče tlo ispod nogu!

2. S v i p l a č e m o z a M a r i j o m

a) To je plač za "Izgubljenim rajem"; to je plač za mirom, srećom, zadovoljstvom; to je plač za onim prvim nevinim, originalnim, pravednim stanjem, što ga je Bog dao našim praroditeljima Adamu i Evi!

Ali prva nas je pramajka Eva izdala. Ona se iznevjerila svojoj materinskoj misiji. Ona je za sebe i za sve nas proigrala ono blaženo stanje bez boli, bez suza, bez bolesti, bez smrti i raspadanja. Ona je otkazala Bogu poslušnost, surađivala je u pobuni protiv volje Božje, zavela Adama i tako postala uzročnicom naše žalosti, našega progonstva, naših boli, stradanja i smrti.

b) Druga nas je pramajka - Marija! - svojom poslušnošću, predanjem, svojim svetim životom i suradnjom u djelu otkupljenja, opet podigla na prvotnu visinu djece Božje. Marija je postala suotkupiteljicom, tješiteljicom, pomoćnicom svih kršćana. S pravom je sveta Crkva naziva "Uzrokom naše radosti!" -

Za Njom, za Njezinim životom, za Njezinom ljubavlju za Njezinom zaštitom, pomoći i utjehom, uzdišu naša jadna srca u ovoj dolini suza. Marija predstavlja ono nevino, bezazleno, originalno, pravedno i sveto stanje čovjeka prije pada. Njezina duša - Marijina duša - jest ono, što je Bog namijenio svima nama prije pada naših praroditelja. Zato je Ona i ideal svim sinovima i kćerima ljudskim.

II. Marija je naša predobra Majka:

Zato Ju je i Bog dao za Majku. Ona je prvenstveno Majka Isusova, Majka Božja, Bogorodica! I time je Njezino dostojanstvo, čast, slava i moć podignuta u neshvatljive visine božanskog dostojanstva. Sveti Oci tvrde, da je Njezino dostojanstvo neizrecivo, neograničeno - veće nego svih nebeskih i zemaljskih stanovnika.

U tom neizmjernom dostojanstvu Majke Božje leži također i uzrok naše radosti, jer nam iz tog dostojanstva Majke Božje izvire sigurnost, da će Ona i kao naša Majka moći ostvariti sve opravdane težnje svoje djece.

Ako je naime istina, da je Majka Božja i naša Majka, onda nemamo razloga sumnjati, da će ta Majka dovesti svoju djecu prema konačnom cilju stvaranja i vječne sreće.

1. C r k v e n a n a u k a

Crkva nas uvjerava, da je Marija naša prava, duhovna Majka; Majka, koja se neizrecivom ljubavlju brine za sreću svoje dječice.

Marija je po nauci Crkve postala našom Majkom onoga časa, kad je u Nazaretu izrekla svoj "Fiat" -"Neka mi bude!". Tu je u opreci s Evom, koja se odrekla svoga materinstva onoga časa, kad je Bogu otkazala poslušnost, Marija je postala Majkom cjelokupne djece Božje, jer je svojom poslušnošću po volji i odredbi Božjoj, postala Majkom Glave čitave Crkve - Isusa Krista, na koga se mi kao djeca Božja ili kao loze na čokot nakalamljujemo i crpimo božanske sokove za svoj nadnaravni, milosni život.

Od toga časa, mi smo sjedinjeni s Glavom, postali Marijinom duhovnom djecom. Ona nas je nosila, rodila, odgajala, žrtvovala. Žrtvovala nas je u hramu zajedno s malim Isusom; žrtvovala nas je na Kalvariji, kad nas je prikazivala u zajednici sa Sinom nebeskom Ocu kao žrtvu za otkup svijeta.

Tu je konačno i svečano proklamirana i volja Božja, da nam Marija bude odsada Majkom kao što je bila Kristu za Njegova zemaljskog života. Tu je izrečena ona znamenita oporuka: "Ženo, evo ti sina"; i Ivanu: "Evo ti Majke!" (Iv 16,). Sveti oci, napose sv.Augustin, u Ivanu gleda čitav novi naraštaj vjernika, koji će odsada biti povjeren materinskoj brizi Blažene Djevice.

2. C r k v e n a p o v i j e s t

Crkvena nam povijest mnogo pripovijeda o Marijinoj brizi za kršćane. U svim većim i manjim borbama pojedinaca i zajednice Marija je vodila borbu protiv nekrsta - protiv Turaka, Seldžuka, Patarena i mnogih hereza! - U časovima napadaja na Kristova Namjesnika, Marija je uvijek pomagala sv.Ocu do pobjede. Sjetimo se samo Fridricha Barbarose, Henrika IV. Napoleona, Josipa II. i t.d. Ona je uvijek bila pobjednica - pobjednica u svim bojevima Božjim.

Ako pak pogledamo u povijest pojedinih duša, a napose u život pojedinih svetaca Božjih, onda nam tek biva jasno, kako je Marija zbilja materinski odgajala i branila svoju duhovnu djecu.

Nema gotovo nijednog ugodnika Božjeg, koji ne bi svoje posvećenje i spasenje zahvaljivao svojoj nebeskoj Majci Mariji. Ta Ona je "Majka milosti", Ona je "Majka Spasiteljeva", "Majka milosrđa", Majka lijepe ljubavi!"

Sjetimo se samo čudesnih djela, što ih je Majka Marija izvela na svom ljubljenom sinu sv.Ivanu don Bosku.

Ona mu je povjerila tajne budućnosti. Ona ga je hrabrila u njegovu apostolatu sa zapuštenom mladeži. Ona je pomogla te je čudesno napredovao u školi. Dala mu je izvanredno pamćenje. On je na pr. u noći sanjao, kakva će sutra biti zadaća u školi, pa je već rano ujutro napisao zadaću - kao koncept. Bez pretjerivanja možemo ustvrditi, da je Marija kod sv. Ivana Bosko bila više nego njegova tjelesna Majka!

Tako je bilo i sa sv. Bernardicom, koju je Lurdska Gospa uzela pod svoju zaštitu, da je učini sretnom na drugom svijetu. Ta je djevojčica na zemlji mnogo pretrpjela. Bila je gotovo čitav život neprestano bolesna. Ali konac je bio slavan. Bernardica je danas na oltaru kao uzor svetosti, poniznosti, strpljivosti i čistoće.

Nije potrebno dalje nizati primjer za primjerom. Mi znamo, da Marija vrši brižno svoje materinske dužnosti. O nama ovisi, kako ćemo mi primijeniti one milosti, koje nam Majka Marija daje. O nama ovisi, hoćemo li dopustiti, da nas Ona vodi, odgaja, tješi, hrabri, pomaže u sticanju kreposti, zasluga i postizavanju vječnog blaženstva ?!

Posvetimo se danas svesrdno našoj nebeskoj Majci. Predajmo Joj sve, što imamo. Dajmo Joj svoju prošlost, sadašnjost i budućnost. U Njezine čiste ruke stavimo sva svoja dobra djela, molitve i žrtve, da Ih Ona prikaže Gospodinu Bogu.

Predajmo Joj danas svoje srce! Neka ga Ona čuva, vodi i odgaja za vječnost, za Krista, za Boga! Neka nam Njezino materinsko Srce bude utočište i put, koji će nas voditi k Bogu - vječnom blaženstvu !

"V R A T A N E B E S K A"

Ima ljudi nevjerojatno lakomislenih: žive iz dana u dan, malo se brinu za Božje zapovijedi i vršenje kršćanskih dužnosti,kreposti. Ali oni ipak vjeruju, da će ući u kraljevstvo nebesko. Oni to vjeruju, jer je Bog dobar, jer je Krist milosrdan ... Zaboravljaju ti ljudi, da je Bog i pravedan,da je čovjek bez svadbenog ruha bio istjeran i bačen u vječnu tamu; da je Krist prokleo neplodnu smokvu !

Drugi se opet previše boje pravde i suda Božjega. Vječno prevrću svoju prošlost, mjere sadašnjost, izračunavaju i proračunavaju svoja dobra djela ne bi li nekako prevagnula na Božjoj vagi na pravu stranu. Kad vide, da su im djela slaba, nesavršena, i da ih malo ima, tada se osjećaju malodušnima, napuštenima od Boga, te padaju u očaj. Njima se čini, da koracaju sigurnim putem u vječnu propast.

One prve treba ukoriti, ove druge utješiti. Onima treba kazati, da nas Bog bez naše suradnje ne će spasiti, a ovima drugima treba pomoći, da se ne oslanjaju toliko na svoja dobra djela, koliko na Božju dobrotu i milosrde !

Svaki od nas, koji dobro i pošteno kršćanski misli i osjeća, ima pravo, da podigne glavu i srce, jer ima jedno dobro nadasve plemenito i moćno Biće, koje će nas dovesti u nebo: TO JE MAJKA MARIJA ! Ako Je uzljubimo,Ona će nam postati putem ili vratima, kroz koja ćemo proći i ući u nebo.

M a r i j a V r a t a n e b e s k a

Stari je kršćanski pisac Tertulijan jednom rekao: "Ženo, ti si vrata od pakla!" - U nekom je smislu to nažalost istinito! Preko Eve je, naime, sotona ušao u ljudsko srce i u njemu stvorio pakao. Ali, ako je istina, da jedna lakomislena i propala djevojka ili žena može postati paklenskim vratima za mnoge mladiće i muževe, onda je isto tako istina, da jedna dobra djevojka ili žena može i raspuštenog mladića ili muža spasiti od vječne propasti. Ona može postati anđeo čuvar čovjeku i vrata, na koja će on proći, da dođe u kraljevstvo nebesko!

Ali Blažena Djevica Marija jest ulaz ili vrata,na koja se ulazi u kraljevstvo nebesko za svakoga čovjeka i ženu. Crkva je tako naziva iz dvostrukog razloga:

1. Jer je porodila Spasitelja svijeta;
2. Jer je "Posrednica svih milosti"!

O tom moramo malo razmišljati, da nam ta istina prodre u pamet i srce, da nas prožme do dna bića, pa da onda ne očajavamo u životu ili na samrti.

1. Mariju nazivamo nebeskim vratima, jer je rodila Spasitelja svijeta.

Istočnim je grijehom pukao neizmjerni jaz, pravi ponor između Gospodina Boga i čovjeka. Čovjek je padom praroditelja Adama i Eve prestao biti "Dijete Božje", hram Duha Svetoga, baštinik kraljevstva nebeskoga. Umjesto toga, čovjek je postao "Dijete srdžbe", podanik sotone, kandidat pakla.

No Bog se smilovao čovjeku, Od vijeka je predvidio pad Adama i Eve i preodredio Ženu, koja će poslužiti kao most ili vrata, na koja će Bog opet doći u ljudsko srce. Taj most, ta vrata jest Marija !

Ona je prigodom Gabrijelova navještenja u ime čitavog ljudskog roda pristala, da se Sin Božji utjelovi, da pod Njezinim Prečistim Srcem boravi, kao čovjek punih devet mjeseci. Kao "Škrinja zavjetna" Marija je nosila Spasitelja, da ga onda u svetoj noći, u Betlehemskoj štalici, preda čitavom svijetu kao Spasitelja i Otkupitelja.

Tako je Spasitelj preko Marije stupio u ovaj svijet i dodir s ljudima. Marija je povezala nebo sa zemljom, Boga s ljudima. Ona je otvorila nebo, jer nam je omogućila pristup k Bogu, našem cilju i vječnoj sreći!

Eva je svojim neposluhom i nevjerom zatvorila nebo, Marija ga je otvorila. Po Mariji je nebo sišlo na zemlju, isto tako kao što je po Evi pakao ušao u ljudsko srce. "Riječ je tijelom postala i prebivala među nama!" Ta "Riječ" taj Sin Božji, Isus Krist, to je naše nebo, jer On posjeduje Božansku narav, puninu istine, dobrote i ljepote, za čim čezne naše srce neodoljivom nuždom!

To Nebo na zemlji posjedujemo mi i danas u našim crkvama, u svetohraništu, u Euharistiji. Ne boravi Ono na našim oltarima u svom nebeskom sjaju, jer to je sačuvano za domovinu; ali je On ipak stvarno, uistinu i bivstveno nazočan svojom dušom i tijelom, čovječanstvom i božanstvom! A to je ostvario preko Marije, koja Mu je pružila ljudsku narav, da može pod prilikama kruha i vina boraviti među nama. -

Još više: On boravi i u našim srcima po milosti posvećujućoj, kod koje je Marija također sudjelovala, da nam se dade u posjed. Nije, dakle, nikakvo čudo, ako sv. Proklo (+ 446) Mariju naziva "mostom, koji na veleban način povezuje čovjeka s Bogom" - "Blažena vrata Riječi Božje, koja nam je pribavila milost spasenja silazeći s prijestolja vječne moći". -

2. Marija je nazvana nebeskim vratima, jer je Ona sveopća milosna Posrednica. -

Marija nije samo rodila Spasitelja svijeta. Ona ga je u duhu žrtve na križu odgajala. Ona ga je hranila, odijevala, dojila i nosila. S Njime je dijelila sve radosti i žalosti zemaljskog putovanja. S Njime je Ona trpjela, molila, žrtvovala. Žrtvovala ga je već u jeruzalemskom hramu, kad Ga je Ocu prikazala kao Žrtvu i već tada se odrekla svojih materinskih prava na svoje dijete. Kasnije Ga je na Golgoti stvarno žrtvovala za naše spasenje.

Time je aktivno surađivala u djelu spasenja. Postala je suradnicom, Suspasiteljicom, Suotkupiteljicom našom! Sveti oci je u tom duhu nazivaju "Oslobođenjem, spasenjem, Majkom"!

Kad je surađivala u sticanju zasluga i milosti, onda je razumljivo, da ima pravo i kod dijeljenja tih milosti. Zato će Njezin zagovor kod Sina i Oca imati nefaljeni učinak. Ona će svojim zagovorom postati svemoguća po Božjoj volji i određenju. Kao što je Spasitelj preko Nje koraknuo u svijet, tako će se čovjek preko Marije uvijek penjati prema Bogu. Ona mora postati vratima, kroz koja se ulazi u vječni život, za sve ljude!

Svoje je milosno posredništvo Blažena Djevica dokazala već u Kani Galilejskoj (Iv 2,1 i sl.), gdje je gotovo nezamoljena posredovala kod Sina, da učini čudo, kako bi siromašne zaručnike oslobodila sramote, koja je prijetila.

Tu Joj je dužnost posredništva sam Isus povjerio na Golgoti, kad Joj je rekao: "Ženo, evo ti sina!" (Iv 19, 27). Otada Ona uvijek vrši svoju materinsku dužnost. Uvijek se Ona zauzima za svoju djecu. Preko Nje se događaju najveća čudesa. U Njezinim svetištima, koja su najbrojnija, Krist uvijek čini čudesa. Tu se dobivaju najveće milosti za dušu i tijelo. Tu se stiče vjera, utvrđuje ufanje i usavršuje ljubav. Tu ljudi i žene zadobivaju izgubljeno zdravlje.

Sve je to plod njezinog intimnog rada i suradnje s Božanskim Otkupiteljem. Uz Njega je Ona drugotna uzročnica našega spasenja, Suspasiteljica i Suotkupiteljica.

3. Sveti oci i Crkva je stoga s pravom nazivaju "Vrata nebeska"

Sv. Albert Veliki piše: "Marija, koja je učestvovala u mukama (Spasitelja), postaje suradnicom kod otkupljenja."

Sv. Bernardo kaže, da je Bog, Sin Božji, kad je želio spasiti čovjeka, svu zaslugu i nagradu položio u Marijine

ruke. Bernardo je i stoga zove: "Uberimus gratiarum aquaeductus" = najbogatiji i najobilniji vod milosti".

Sv.Bernardin Sienski (+ 1444) uči: Svaka milost,koja se daje ovom svijetu, ima trostruki izvor: od Boga ona teče ka Kristu, od Krista struji k Mariji, preko Marije ulazi u nas". -

Papa Benedikt XV.reče: "Koliko je više trpjela uz Sina, koji je trpio i umro za nas, i što je više žrtvovala i odricala se svojih materinskih prava, to više ima pravo na osobu Sina: tako, te se može kazati, da je s Kristom otkupila svijet".-

Budući da je Ona posrednica, zato je i najveća zagovornica. Njezin je zagovor veći i djelotvorniji nego zagovor svih svetaca i anđela zajedno!

Sv.Ivan Damascenski kaže: "Njezim zagovor nije nikad odbijen, Njezina molba nije nikad zabačena".-

Sv.Anzelmo govori: "Što mogu pomoći svi sveci i anđeli zajedno, to možeš Ti sama bez njihove pomoći. A zašto to možeš? Jer si Majka Spasitelja, Zaručnica Božja, Kraljica neba i zemlje! Zašutiš li Ti, svi će zašutjeti, i nitko me ne će spasiti".-

Sv.Bernardo tvrdi: "Sin će Majku uslišati, a Otac Sina. To je, o moja djeco, stepenica za grješnike. To je moja najveća nada, moje pouzdanje i najčvršći temelj moga ufanja! - Jer kada je Otac odbio Sina ili Sin Majku ? To je nemoguće!

Sv.Albert Veliki pripominje: "Sin časti Majku i ništa Joj ne odbija, što Ona zatraži!"

Sv.Bonaventura je mišljenja, da "Djevica, naša posrednica, ne može ostati neuslišana!"

Papa Leon XIII. nas stoga potiče, da s pouzdanjem pristupimo k prijestolju milosti, k vratima nebeskim - k Mariji, jer Ona zna sve naše nevolje, boli i napasti!

Sveci su se Božji u svim svojim potrebama utjecali Mariji. Osobito u stvarima svoga spasenja. Ona je za njih bila zaista "Porta coeli!" - "Vrata nebeska!"

Sv.Benedikt Kottolengo je Mariju smatrao Majkom "Doma Providnosti", svojom Gospodaricom!

Sv.Ivan Marija Vianney je položio zavjet robovanja Bl.Djevici, jer ju je smatrao svojom Velikom Gospodaricom.

Bl.Leopold Mandić Je uvijek naziva svojom Velikom Gospođom, kojoj će on svim svojim silama služiti do posljednjeg daha svoga života.

Povedimo se za tim primjerima, pa ćemo i mi brzo osjetiti, da je Blažena Djevica svemoguća po svojem zagovoru; da sve može, što hoće; da je Ona prava "PORTA COELI!"

- - o o O o o - -

IDEALNO ŠTOVANJE BOGORODICE

Sveti je Ljudevit Marija Grignion de Montfort napisao knjigu o pravoj pobožnosti prema Majci Božjoj. U toj knjizi govori o krivoj i pravoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici. Bilo bi dobro i korisno, da se i mi pozabavimo tom problematikom. Ima zaista mnogo nastranih i bolećivih pobožnosti. Kršćanin mora razlikovati krivu od prave pobožnosti, da njegov duhovni život ne zastrani u tamne i bezvodne predjele milosnog života.

"Otac laži i ubojica ljudi od početka" nije nikada prestao zavoditi "prognane sinove Evine". Ako ne uspije otpadom od Boga i Crkve, raskolom ili herezom, razbuktalim strastima i požudama, vjerskim nehajem i svetogrđem, - onda se on prihvaća posljednjih sredstava, da krivotvori suho zlato: ON PRAVU POBOŽNOST PREMA ISUSU I MARIJI PRETVARA U SUROGATE, pa tim nadomjestcima truje dušu i srce, dok svoje žrtve potpuno ne upropasti.

I. LAŽNO ŠTOVANJE MAJKE BOŽJE

U zlatnoj pšenici Kristovih vjernika i Marijinih štovatelja uvijek nalazimo i otrovni kukolj:

1. I među kršćanskim vjernicima -katolicima imade mnogo KRITIČARA, koji sve pobožne vježbe, molitve, medaljice, procesije, pjesme na čast Bl.Djevici - oštro kritiziraju, oholo raščlanjuju i mnogo ispravljaju. Ti se "sudije" mnogo boje pretjeranosti kod bezazlenih vjernika, a sami ostaju po strani, uvijek "hladni", "razboriti","promišljeni" i "umjereni"! Ustvari, oni su "neplodne smokve" u vinogradu Gospodnjem.Kao oblaci bez kiše samo zavaravaju sebe i druge. Svojom kritikom nikome ne koriste, a škode sebi i drugima.

..Drugu vrstu kukolja u Kristovoj pšenici sačinjavaju "BOJAŽLJIVI ŠTOVATELJI" Majke Božje. Oni se boje, da ne bi štovanjem Majke Marije umanjili štovanje Isusa Krista. Njima je krivo, kad pred Presvetim ili pod sv.Misom molimo krunicu ili Mali Oficij Bl.Dj.Mariji.Pokatkada prigovaraju i pjevanju litanija Lauretanskih pred Presvetim kod naših večernjih pobožnosti. Predbacuju nam, da Isusa zapostavljamo Mariji.- To,međutim, nije istina. Mi Isusa smatramo središtem svijeta i nadsvijeta, vremena i vječnosti! Ali mi Isusa primamo od Marije i po Mariji dolazimo k Isusu. To je pravi duh i praksa Crkve.Sve što činimo Majci,pripada i Sinu. Kad kažemo "blagoslovljena Ti među ženama", odmah nadodajemo i "blagoslovljen plod utrobe Tvoje Isus!"

3.Na suprotnom stajalištu nalaze se IZVANJSKI ŠTOVATELJI MAJKE BOŽJE. Ovima je glavno: kult, obredi, krunice, procesije, bratovštine, akademije, štampa, predstave...U tom uživaju. Ali i to obavljaju bez duha i srca.- Na njih možemo upraviti Gospodnju tužaljku:"Ovaj me narod štuje ustima, a srce je njegovo daleko od mene!"

4.IMA I PREUZETNIH ŠTOVATELJA MAJKE BOŽJE! -To su grešnici: lakomci, oholice, bludnici, kradljivci, psovači..,koji se ne bore i ne nastoje, da zlo nadvladaju dobrim; nego misle, da će molitvom krunice, nošenjem škapulara ili medaljice..sve pokriti i popraviti, svemu zadovoljiti i tako spasiti svoje duše. Ovakvo je štovanje Majke Božje, po mišljenju mnogih pisaca, najopasnije za spas duše!"Kraljevstvo Božje silu trpi i samo ga silnici osvajaju!"

5.Sada moramo spomeniti i NESTALNE ŠTOVATELJE BOGORODICE, koji samo sezonski: kad im vrijeme odgovara ili ih prisili bijeda, pogibelj, strah, bolest ili smrt...,onda počnu nizati krunicu za krunicom, devetnicu za devetnicom ili prave zavjete, da ih Bogorodica oslobodi od zla, koje im prijeti.Tako đaci pod školskom godinom mnogo više štuju Blaženu Djevicu nego u praznicima, kad imadu više vremena. Ovakvi su štovatelji Majke Božje više vrijedni sažaljenja, nego osude!

6.Ovima su po duhu i srcu najviše srodni SEBIČNI ŠTOVATELJI MAJKE BOŽJE. U središtu njihove pobožnosti stoji njihov vlastiti "ja", kojega treba osloboditi od raznovrsnih vremenitih i tjelesnih zala. Njima nije na srcu slava Božja,čast Isusa Krista ili Majke Božje, nego njihovo vlastito dobro.

7.Slično rade i LICEMJERNI ŠTOVATELJI Majke Božje, koji svoje zle navike sakrivaju pod neokaljani plašt djevičanske Majke. Imakulata im nije ideal, nego pokrivač zloće.- Ovakve je već sam Spasitelj nazvao "pobijeljenim grobovima", koji se izvana pokazuju čisti i bijeli, a iznutra su truli i puni mrtvačkih kostiju.

Čuvajmo se svih ovih krivih i nastranih, bolećivih i pogibeljnih pobožnosti. Pridružimo se legiji pravih, dobrih i idealnih štovatelja Majke Božje:

II.IDEALNO ŠTOVANJE MAJKE BOŽJE:

Isus je rekao:"Čuvajte se lažnih proroka" -"po njihovim ćete ih plodovima prepoznati". To pravilo vrijedi i za pobožnost Majci Božjoj.-Koje su oznake prave, idealne pobožnosti Majci Božjoj?

1.Idealno štovanje Majke Božje mora biti DUHOVNO I NATPRIRODNO. Duhovno: da izlazi iz duše, iz nutarnjeg uvjerenja, iz srca i uma, kojim spoznajemo Marijinu veličinu,Njezinu moć, Njezinu svetost i ulogu u djelu otkupljenja.A natprirodno će štovanje biti usmjereno na Marijina i naša natprirodna dobra milosti, kojima nas je zadužila Blažena Djevica Marija. Sve u toj pobožnosti mora biti usmjereno na naš natprirodni život milosti i svetosti.

2. Takva će pobožnost nositi oznaku SVETOSTI. Ona će nas siliti, da izbjegavamo grijeh i slijedimo Marijine kreposti. Marija će nam postati "Zrcalo bez ljage", veliki, nedostiživi UZOR SVIH KREPOSTI. Naročito kreposti čistoće, poniznosti, skromnosti, blagosti, strpljivosti, pobožnosti i ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Ne zaboravimo ni Marijinu vjeru i ufanje. Tko želi idealno štovati Majku Božju - MORA JE NASLJEDOVATI!

3. Nasljedujući Mariju ne možemo propustiti najsavršenije časćenje Boga Oca potpunim predanjem mudroj Njegovoj Providnosti; nasljedujući Majku Mariju, ne možemo Isusu uskratiti najnježniju svoju ljubav; nasljedujući Mariju, ne možemo se podati grešnoj sebičnosti i tjelesnim užicima; jer će nam iz Marije neprestano strujati uzvišena "svetačka mudrost" života.

4. Ta će svetačka mudrost tražiti samo Boga i Mariju, njihovu čast i slavu, a ne vlastiti naš interes. Prvo će nam i glavno biti Bog i duša, Marija i vječnost, a onda naša vremenita dobra i blagostanje. Tražit ćemo najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovo, a ostalo će nam se sve, prema potrebi, dodati. U središtu će naše pažnje stajati kraljevstvo Srca Isusova i kraljevstvo Srca Marijina u ljudskim dušama, a iza toga naša vlastita dobra.

5. Takva će pobožnost biti NJEŽNA, puna pouzdanje i POSTOJANA: Mi ćemo se s velikim pouzdanjem i djetinjom jednostavnošću utjecati Majci Mariji u svim potrebama duše i tijela. Ona će nam biti tješiteljjica u žalosti, pomoćnica u napastima, savjetnica u sumnjama, saveznica u borbama... Ona će nas provesti kroz "crveno more kušnja", bit će nam "zvijezda ufanja" u bolesti i na samrti.- Djetinjim ćemo se povjerenjem sasvim predati svojoj uzvišenoj Majci i Gospodarici života. I u tom stanju ustrajati do konca života. Ne će nas pokolebati ni žalost ni radost, ni uspjeh ni razočaranje, niti sreća ili nesreća. Mi ćemo se -kao mali Isus!- sasvim, bez straha, bez rezerve, zauvijek predati svojoj Majci i s Njom se sjediniti u natprirodnoj i nesebičnoj ljubavi.

SLIJEDIMO ISUSA I SVECE!

ISUS NAM JE DAO DIVAN PRIMJER - poštivanja, povjerenja, časćenja i ljubavi Blažene Djevice i Majke. Ta On Ju od vijeka ljubio: preodabrao, uresio svim krepostima i darovima naravi i milosti, potpuno Joj se povjerio kroz 30 godina svoga zemaljskog života; On Joj je dozvolio, da aktivno sudjeluje u djelu otkupljenja, pa da s Njim zajedno i dijeli sve plodove otkupljenja.- Iza smrti Ju je odmah uskrisio, dušom i tijelom uzeo na nebo, i na nebu okrunio KRALJICOM SVIH STVOROVA! -Slijedimo Isusa u onom, što je u našoj vlasti!

UGLEDAJMO SE U SVECE, koji su po Isusovu primjeru već u mladosti sve: dušu i tijelo, predali Mariji; a u praktičnom su životu - kao Augustin, Irenej, Antonin, Anzelmo, German, Jeronim, Bernardo, Ambrozije, Gregorije, Bazilije, Leon, Bonaventura, Fulgenc...-učinili sve, što im je bilo samo moguće, da ISUS I MARIJA BUDU od sviju i NADASVE LJUBLJENI.

Sv. Bernardica reče: "O Božanska Majko našega Spasitelja, Tebe hvaliti, Tebe ljubiti, Tebi pjevati, to je početak neba".- SVECIMA je POBOŽNOST BOGORODICI OSMI SAKRAMENAT posvećenja.- Amen.

- - o o O o o - -

PROPOVIJED IMAKULATE

Pozivam vas, braćo i sestre, da začas odložite i odbacite sve brige života; molim vas, da za nekoliko minuta zaboravite prošlost i da ne mislite na budućnost; nego da svu moguću pažnju posvetimo propovijedi Imakulate, koju nam Ona drži samom svojom pojavom - u kipu Gospe Lurdske. Ako se dobro zagledamo u kip Bezgrešne Djevice i Majke, govorit će nam Imakulata neposredno u našim srcima bolje i snažnije nego bi to izveo ma koji svećenik ili propovjednik. -Promotrimo, dakle, bezazlenim srcem samo ovaj prizor:

1. "S u r s u m c o r d a !"

Imakulata je u snježnoj bjelini! Neokaljana se Djevica u snježnoj bjelini spustila na ovu blatnu zemlju. Neokaljana i Bezgrešna dolazi na grešnu zemlju. Zemlje se samo malo dotiče - i to samo nogama. Njezin je pogled upravljen prema gore - u nebeske visine! Njezino je Srce sjedinjeno s Božjim Srcem! Njezina se ljubav nalazi u visinama - na nebu! Svojom pojavom i pogledom u visine, Ona nam svima srdačno dovikuje: "Sursum corda! -Gore srca!".

Razumijte, kršćani, djeco Marijina, što nam svojom pojavom propovijeda Imakulata: "Ne na ovoj zemlji, ne u ovom gradu, ne u ovoj zajednici, ne u ovom životu...,- nego preko groba, u vječnosti je naša domovina, naša sreća, naša ljubav, naše blaženstvo! U vis dignite svoje misli, svoje pameti, svoja srca, svoje duše! "Sursum" - sa svojim težnjama, svojim idealima, svojom ljubavlju! "Sursum corda!-Gore srca!" Mi imamo kod Gospodina svoje blago, svoje smirenje, svoju sreću. A gdje je naše blago, tamo je i naše srce - tamo je i naša ljubav i sreća!

2. S m i r e n o l i c e !

Promotrite Marijino lice! Na njem se prelijeva mir, radost, sreća, blaženstvo vječnoga života. Ne muče je brige za vremenita dobra. Ne teži za zemaljskim radostima.-Na zemlji je patila. Postala je "Majkom boli". Sedam je ljutih mačeva žalosti probolo Njezinu dušu. Ali sada ne nalazimo nitraga Njezinom poniženju, bolima i patnjama, žalostima i trpljenju. Njezinim se bićem sada razlijeva rajski mir, rajska sreća, rajsko zadovoljstvo - vječno blaženstvo.

Tko ne shvaća, što nam Marija time želi reći?! Ta Njezino nam zadovoljstvo propovijeda: Ne bojte se boli, patnja i stradanja za kraljevstvo Božje! Zar ne čujete u svojim srcima, kako vam tiho govori: Križni put je kraljevski put u nebo! Pođite Isusovim i mojim putem, pa ćete naći život i srpsti ćete spasenje od Gospodina. Tko ide tim putem, ne će lutati po tminama, nego će imati svijetlo života vječnoga.-

3. S k o p l j e n e   r u k e:

Promotrimo i Njezine sklopljene ruke. Na njima visi krunica. Imakulata u molitvi. Madona s krunicom u ruci.Divan prizor, snažna pobuda, jaka propovijed! Krunica!Kakvo moćno sredstvo pobjede! - Uz Nju je mala, siromašna, boležljiva,pobožna, nedužna, bezazlena djevojčica -Bernardica. One zajedno mole. Što mole? Krunicu!

Zar vi ne osjećate u tom prizoru poziv na dnevno moljenje krunice! Krunica nas mora tješiti, hrabriti, jačati na putu života. Krunicom ćemo obraćati grešnike, pomagati umiruće, tješiti žalosne! - Promotrimo i

4. Č a r   d j e v i č a n s t v a!

Imakulata je sva u bjelini. Zmijin dah ne okuži Joj grud! Pred Njom se može zapjevati:"Sva si lijepa,o Marijo,i ljage istočne nema na Tebi!"- Iz čitavog Joj bića odsijeva djevičanska čistoća."O kako je lijep čist naraštaj u sjajnosti svojoj. Besmrtna je uspomena na njega..; poznat je i priznat pred Bogom i ljudima!"

O kako je to također snažna propovijed za sve nas, koji često lutamo svojim mislima i fantazijama; koji često sanjarimo o nekoj idealnoj ljubavi, koja redovito svršava u kaljužama grijeha. Okanimo se tih kula u zraku..!Nema prave sreće na ovom svijetu. Kako se gorko razočaravamo, kad u tjelesnim užicima nailazimo samo na vrutak najgorčih napitaka! "Blaženi čista srca, jer će Boga vidjeti!" Na ovoj zemlji u svim stvarima i događajima, a na drugom svijetu licem u lice. Koliko lijepih i čistih radosti donosi čist i djevičanski život!

5. L j u d s k i   p o k l o n i:

Ne prezrite -promatrajući ovaj kip -ni kitu ovog umjetnog cvijeća. Isplele su ga,istina, ljudske ruke. Ali dirigiralo je srce puno ljubavi i poštovanja prema našoj nebeskoj Majci. To je cvijeće dokaz nečije žarke ljubavi i žrtve. I ono propovijeda snažno, jer primjeri privlače, dok riječi samo potiču na dobro. Ovima će se Marija marijanski odužiti!

....

Dođimo, predragi, često pred ovaj kip Imakulate!On trajno i snažno propovijeda. On nas trajno poziva, da pođemo Marijinim putem kroz ovu "dolinu suza",ako želimo dospjeti u blaženu domovinu nebeskoga Oca.

Nemojmo nikada žaliti truda, da ovdje poslušamo propovijed Imakulate. Ona će nam uvijek govoriti riječi spasenja, utjehe i radosti...Otvorimo Joj svoje srce, da Ona u njemu boravi i svojim mislima, željama i nakanama kraljuje i vlada našim sposobnostima, vremenom, djelatnošću i čitavim bićem. Zamolimo Je danas jezikom svoga srca, da svaki dan sve više napredujemo u ljubavi prema Isusu i u ljubavi prema Njoj, koja nije drugo nego smiješak Božje ljepote i poljubac ljubavi Presvetog Trojstva - grešnom čovječanstvu! Amen.

- - o o O o o - -

M A R I J A D J E V I C A I M A J K A

"Marija je obična žena, koja je s Josipom rodila revolucionarca Isusa Krista. Iza toga je imala još i drugu zakonitu djecu, koja se u Evanđelju spominju kao "braća Kristova".- Marija, dakle, nije Djevica, nije Bogorodica, nije ni idealna Majka, jer je Krist Njezino vanbračno dijete!Ona je samo idealizirana Majka obožavanog Krista u fanatičnim mozgovima naivnih kršćana!"

Takve i slične pogrde i izjave, blasfemne i svetogrdne hule, često padaju na Krista i na Njegovu neokaljanu djevičansku Majku. Te su pogrde već smutile mnoge nevine duše. One su pale kao mraz na nježne pupoljke pobožnosti i ljubavi prema Blaženoj Djevici i Majci.

I mi osjećamo potrebu i dužnost, da govorimo o Djevici i Majci Mariji onako, kako to Crkva od svojih početaka uči i vjeruje; mi se smatramo obvezanima, da kažemo golu istinu, pa da tako zaštitimo neuke i nevine od eventualnih sablazni i od svih mogućih brodoloma u svetoj vjeri.

C r k v e n a n a u k a :

SLUŽBENA NAUKA CRKVE GLASI OVAKO: Blažena je Djevica Marija prije rođenja Isusa Krista bila netaknuta Djevica /Virgo intacta!/; Ona je ostala netaknutom Djevicom u porodu i poslije poroda Isusa Krista! -

Ta nauka, istina, uključuje u sebi više čudesa;ali ona je sasvim sigurna, jer je zasnovana na neprevarljivoj Objavi Božjoj.-U povijesti su je nijekali ebionite, arijanci, nestorijevci i racionaliste svih boja i kategorija. Nijekali su je i pobijali s jednostavnog razloga, jer nisu priznavali Krista Bogom, niti su dopuštali mogućnost čuda. Za nas ti razlozi otpadaju, pa možemo pristupiti tumačenju ovog Marijinog privilegija: Razlikujemo:

TJELESNO I DUŠEVNO DJEVIČANSTVO:

TJELESNO: Žena je djevica, ako nikad nije počinila grijeh bludnosti; ako se nije nikada poslužila slobodom ženidbe; ako u porodu ne pretrpi povredu djevičanstva. -To je tjelesno djevičanstvo.

DUŠEVNO JE DJEVIČANSTVO: ostvareno ondje, gdje se iz ljubavi prema kreposti djevičanstva, slobodnim izborom djevojka odluči živjeti sasvim čisto Bogu za ljubav,pa njeguje djevičanske osjećaje duše prema Bogu i svemu, što ljude navodi na seksualne užitke. Takva je duša gospodarica i vladarica požude tijela i tjelesnih poriva, pa njezin viši "ja" stoji visoko iznad svake senzualnosti!

M a r i j a j e o v a k o t j e l e s n o i d u š e v n o s a č u v a l a s v o j e d j e v i č a n s t v o k r o z č i t a v s v o j ž i v o t !

To je nauka Katoličke Crkve, koju su propovijedali apostoli, apostolski oci, crkveni naučitelji i sadašnje službeno naučiteljstvo Katoličke Crkve. Ta se nauka zasniva na ovim dokazima :

D o k a z i :

1. I z a i j i n o p r o r o š t v o :

Jedan od najvećih proroka Staroga Zavjeta, koji je veoma točno opisao fizionomiju, život, rad i smrt budućeg Mesije – jest Izaija! Taj je inspiriran Duhom Svetim govorio i o Majci budućeg Mesije. O Njoj je prorekao ovo: "Ecce Virgo concipet et pariet Filium et vocabitur nomen ejus Emanuel!" – Djevica će evo začeti i roditi Sina, kojemu će biti ime Bog s nama!" (Is 7.14)

"Djevica će začeti, Djevica roditi!" U prirodnom je redu to svakako čudo. Ali kod Boga nije nijedna stvar nemoguća! Onaj, koji je sve iz ništa pozvao u život, može svome jedinorođenom Sinu stvoriti takovu Majku, koja će začeti i roditi mimo naravnih zakona. To se kod Marije zaista i ostvarilo, jer je očito, da se njegovo proroštvo odnosi na Mesiju i Njegovu Majku! To je onaj "Veliki znak na nebu", što ga je vidio Ivan apostol.

2. R a z g o v o r M a r i j e s G a b r i j e l o m o k a r a k t e r u n j e z i n a m a t e r i n s t v a i o č u v a n j u d j e v i č a n s t v a :

Izaijino se proroštvo ostvarilo na Mariji, kad je Ona pristala na poruku nebeskoga Oca. Taj je događaj opisao sv. Luka ovako: "Posla Bog anđela Gabrijela u grad Galilejski po imenu Nazaret, k Djevici zaručenoj za muža po imenu Josipa iz kuće Davidove. I Djevici je bilo ime Marija. I ušavši k Njoj reče: Zdravo, milosti puna, Gospodin s Tobom, blagoslovljena Ti među ženama! A Ona uplaši se na ove riječi i razmišljaše, kakav bi to bio pozdrav. I reče joj anđeo: Ne boj se, Marijo! jer si našla milost u Boga. Evo, začet ćeš i rodit ćeš Sina, i nadjeni Mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega ... Reče Marija anđelu, kako će to biti, kad ja ne znam muža? I odgovori joj anđeo: Duh će Sveti doći na Tebe, i sila će Te Svevišnjega osjeniti; zato će se i sveto, što će se roditi od Tebe, zvati Sin Božji. I evo Elizabeta, tvoja rođakinja, i ona zatrudnje sina u svojoj starosti, i evo je šesti mjesec njoj, koju zovu nerotkinjom; jer u Boga nije nemoguća ni jedna stvar. A Marija reče: Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj." (Lk 1,26-38).

Ovaj tekst Sv.Pisma ne treba tumačenja. Tko priznaje vjerodostojnost svetih knjiga za njega je jasno, da je Bl. Djevica Marija začela po Duhu Svetomu !

Sv.Matej donosi i unutrašnju borbu sv.Josipa radi Marijina blagoslovljenoga stanja. On kaže: "Kad je Marija, mati Njegova (Isusova) bila zaručena sa Josipom, prije nego li se sastaše, nađe se, da je začela od Duha Svetoga. Budući da je Josip, muž njezin, bio pravedan i nije htio da je javno sramoti, namisli je tajno otpustiti. Dok je on tako mislio, gle, anđeo Gospodnji javi mu se u snu govoreći: "Josipe,sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Marije, žene svoje, jer ono, što se u njoj začelo, od Duha je Svetoga. Rodit će sina i nadjeni mu ime Isus, jer će On izbaviti narod svoj od grijeha njihovih." (Mt 1,18-21).

To su tekstovi Sv.Pisma, koji nam dovoljno osvjetljuju tajnu Marijina djevičanstva i materinstva.

Na ove jasne izjave Sv.Pisma možemo nadovezati i proroštvo Ezekijela, koji kaže: "Porta haec clausa erit - Ova će vrata ostati zatvorena; i ne će se otvarati, i čovjek ne će prelaziti preko njih; jer je Gospodin Bog Izraelov prešao preko njih; zatvorena će biti Knezu!"

Sv.Ambrozije: "Koja su to vrata, ako ne Marijina? Jer Ona je Djevica! Porta igitur Mariae, per quam Christus intravit in hunc mundum, quando virginali fusus est partu et genitalia virginitatis claustra non solvit".

Sv. Augustin: "Ipsa virtus per inviolatae matriae virginea viscera membra infantis eduxit, quae postea per clausa ostia membra juvenis introduxit". -

P o s t o j e p o r e d b e :

1. Uskrsnuli je Krist prolazio kroz zatvorena vrata ! -

2. Sunčane zrake prolaze kroz kristal, a da ga ne lome !

3. U naše oči bez povrede naše zjenice ulazi svjetlo !

4. Naša duša bez povrede mozga izbacuje misli i riječi !

S v e t i o c i :

Nazivaju svaku suprotnu nauku: "Bezumljem","blasfemijom", "svetogrđem","nevjerom" - jer je Bl.Djevica imala zavjet čistoće, kojega je i čitav život održala! Tako Augustin, Ambrozije, Grgur Nizenski i uopće svi bogoslovi unisono !

Ž e n i d b a s J o s i p o m :

Bila je djevičanska ženidba. I Josip je položio zavjet djevičanstva. To je bila prava ženidba samo neizvršena! Cilj je te ženidbe: da se međusobno pomažu u životu i radu i da imaju zajedničko pravo na božanski plod - Isusa! Bez te bi ženidbe Mariju nerazumni svijet smatrao preljubnicom, bludnicom, pa bi je kao Židovku kamenovali ! Ovako je imala utjehu i pomoć i pokriće pred ljudima i đavlom.

Tko želi ostati u jedinstvu vjere, tako mora držati o Mariji i o njezinu djevičanstvu prije i poslije poroda!

N A S L J E D U J M A R I J U !

Pred deset godina održano je u jednom mješovitom razredu srednje škole anketa. Na pitanje: koje te zvanje najviše privlači ? - dani su najrazličitiji odgovori. Dečki su većinom odgovorili: Želim se posvetiti medicini, tehnici, agronomiji; manji je broj težio za profesorskim, oficirskim, inžinjerskim... zvanjem; a djevojčice su većinom žalile, što nisu dečki, jer bi se onda posvetile svećeničkom pozivu. S najvećim zanosom svoga djevojačkoga srca, one bi se tada dale na spasavanje neumrlih ljudskih duša!

Mi smo se tada, kao i sada, smatrali obvezanima, da tim idealnim, nevinim, svetim, čistim i žarkim dušama i srcima pokažemo mogućnost, kako mogu i one, makar nisu muškarci, postati svećenice u ljudskom društvu, među kolegicama, u obitelji, po bolnicama, rodilištima i nahodištima. Treba samo, da u svoju dušu i srce duboko utisnu sliku Srda Marijina; treba da nasljeduju Mariju!

I. Marija je velika svećenica svemira:

Marija nije bila muškarac, nego Djevica i Majka; nije bila, kao apostoli, poslana, da propovijeda Evanđelje, ali je ipak postala "Prijestolje mudrosti" i "Kraljica apostola"; Marija nije dobila vlast, da dijeli sv.sakramente, te izvore milosti, ali je ipak postala "Posrednica svih milosti"; nigdje ne piše, da je Ona zaređena za svećenicu, Marija je ipak postala velika "Svećenica čitavog svemira!" - Kako i zašto ?

1. S v e ć e n i c a p o p o z i v u

Svećenik je čovjek, odijeljen od ljudi, postavljen za posrednika između Boga i ljudi, određen za djelitelja Božjih tajna, koje sve zajedno smjeraju na slavu Božju i spasavanje duša. Kao Krist, svećenik uči, vodi, posvećuje. Živi za slavu nebeskoga Oca i radi na posvećenju neumrlih ljudskih duša. Gospodin je dio njegove baštine.

Marija je od vijeka predviđena i preodređena, da u ime svih ljudi i svih stvorova, svojom čistoćom, dobrotom, svojim neokaljanim i bezgrešnim Srcem, da svojom svetom ljubavi, privuče Djelitelja sviju milosti pod svoje djevičansko Srce, te svim ljudima pruži prvoga i glavnoga Posrednika - Isusa Krista, Otkupitelja ljudskoga roda! Zar Ona nije time najviše proslavila Oca i poradila na spasavanju duša?! Zar Ona nije živjela za Boga! Zar to nije svećenički poziv - svijetu dati Otkupitelja ? Svaki je svećenik vođa samo nekih duša, Marija sviju, jer je Ona Srce Mističnog Krista.

2. S v e ć e n i c a p o v l a s t i

Ako svećenik ima vlast propovijedati, odrešivati i vezati, čupati i sijati, rušiti i izgrađivati, u ime vjernika moliti, hvaliti i slaviti, te dijeliti plodove otkupljenja - zar Majka Marija po svojoj molitvi i svemogućem zagovoru kod Sina ne čini to i dandanas? Zar nas nije u Lurdu 1858. pozvala, na pokoru i popravak života! Kako su ozbiljne i uzvišene Njezine poruke iz Fatime u 1917. g. Zar ona silna čudesa po svem svijetu ne govore o primjeni plodova otkupljenja ?! Mi smijemo i možemo neumorno propovijedati, ali ako u vašim srcima Marija kao Posrednica svih milosti nije pripravila teren, mi se uzalud trudimo !

3. S v e ć e n i c a p o p a t n j i i ž r t v i

Kad je Marija na blagu vijest Gabrijela arkanđela izrekla svoj "Fiat" i "Evo službenice Gospodnje", tada je na sebe primila žrtvu materinstva. Drugoj je božanskoj Osobi tada pripravila Hostiju za žrtvu. Ona je Kristu dala Tijelo i Krv, u kojem se kondenzirao čitav svemir, pa je to Tijelo i Krv na Golgoti prikazala nebeskomu Ocu kao Žrtvu pomirnicu. Stajala je tada kao prava "Velika svećenica svemira", pred žrtvenikom križa i prikazivala Krvnu žrtvu svoga Sina, svojega Tijela i svoje Krvi za spasenje ljudskih duša! Tu se odrekla svojih materinskih prava na svoje Dijete i tako postala Suspasiteljica ili Suotkupiteljica ljudskoga roda!

4. D j e l i t e l j i c a m i l o s t i

Od suradnje u zaslugama, Marija prelazi u suradnju i kod dijeljenja plodova otkupljenja. Sva dobra milosti prolaze kroz Njezino Prečisto Srce. To je Srce, poput Kristova Srca, napunjeno svećeničkim žarom ljubavi za slavu Oca i spasenje ljudskih duša. Po toj je ljubavi Krist i koraknuo u svijet, da se po toj istoj ljubavi, kao mostobranu, stvorovi opet približe svome Stvoritelju.

II. Nasljeduj Mariju !

Kršćanske žene, djevojke i majke! Evo vam najveličanstveniji, najuzvišeniji, najidealniji poziv Majke Marije: svojom čistoćom, dobrotom, predanjem, poslušnošću, ljubavlju i žrtvom - Marija je postala "Svećenica svemira!" Nasljedujte Je :

1. - U s k r o m n o s t i i č e d n o s t i !

Vaša mladost neka bude sakrivena u Bogu. Marija je u mladosti služila u hramu. Svoje srce posvetite Gospodinu. Pomognite kod uređivanja i čišćenja hrama; uresite liturgijske haljine ...

2. - R i j e č i m a i p r i m j e r o m

pokažite put svojim drugaricama. Riječi potiču, primjeri privlače. Svetost vaša neka bude poznata svim ljudima. Neka svaki, koji vam se približi, osjeti, da ste "Božje dijete", "Hram Duha Svetoga".

3. - Ž r t v o m i p a t n j o m

Sve svoje patnje u školi, uredu, trgovini, na ulici, u bolnici, sve to prikažite Bogu za duše, za obraćenje grešnika. Žrtvujte štogod od svoga vremena, komoditeta, sladokusnosti mode ... onima, koji gladuju i žeđaju za vašom ljubavlju i žrtvom !

4. - M o l i t e i r a d i t e

sve s nakanom, da proslavite Boga i spasavate duše, pa ćete sve postati u zbilji Kristove svećenice. Svećenice možete postati i u svim zvanjima, poslovima, društvenim slojevima. Prvo je i glavno, da u svojim srcima nosite svećeničku ljubav i da poput Marije surađujete u djelu spasavanja duša!

V r a t a s u o t v o r e n a :

Vrata su ka Kristovu kraljevskom svećenstvu svakome otvorena. Bilo muško, bilo žensko biće, svako može postati svećenik po smislu i sadržaju svoga života, samo ako nosi Marijansko Srce !

Sv. Margareta M. Alacoque posta objaviteljica Srca Isusova, jer ju je Marija odgajala; sv. Bernardica je

bila bolesno djevojče, ali pod milosnim vodstvom Blažene Djevice, sa svojom patnjom učini više na slavu Božju i spas duša, nego mnogi svećenici, njezini suvremenici ! Mala Terezija, koju je Blažena Djevica na čudesni način u djetinjstvu ozdravila, smatra sebe "Majkom duša" i "Srcem Crkve", jer je bezgranično ljubila duše!

Žene : Nosite i dajte Krista dušama ...svećenice!
Majke: Rađajte i odgajajte svećenike - svećenice!
Djevojke: Ljubite, molite, žrtvujte se za duše ... bit ćete svećenice !

P R E Č I S T O   S R C E   M A R I J I N O
B E Z D N O   M A T E R I N S K E   L J U B A V I !

U tigarskom logoru:

U Braziliji (Amerika), u malom seocu Pirakaici (Piracaica), odigrao se u listopadu 1931 g.ovaj uzbudljivi događaj:

Živahna se i ljupka djevojčica od osam godina igrala na kraju sela, blizu svoje kućice,ali i blizu netaknutih brazilskih prašuma. Majka je u kući redila, pospremala i kuhala.

Najednom majka začuje užasni krik svoje kčerkice. Pohiti, da vidi, što se dogodilo. Imala je što i vidjeti. Veliki, šareni tigar sa snažnim svojim (šapama) pandžama drži njezino dijete i krvavim očima vreba i na nju. Ona kao majka djeteta, zaboravi na opasnost, koja i njoj prijeti, zavapi: "O Gospo sveta! Spasi moje dijete!" i pohiti u borbu s tigrom. Sa snagom ranjene lavice, majka se očajnički bori sa snažnim tigrom, da istrgne svoje dijete iz smrtonosna zagrljaja krvožedne zvijeri. No ta je borba bila vrlo kratka. Za čas je ova junačka majka, ošinuta šapama tigra, sa raskomadanim odijelom, sva krvlju oblivena, ležala u nesvjestici.

Krvoločni je međutim tigar njezino dijete, nevinu lijepu i bezazlenu djevojčicu odnio u gustu prašumu za hranu svojim tigrićima. Sirotica mala, kakva te užasna sudbina čeka. Tvoje će se nježno tijelo raskomadati i podijeliti tigrićima, da se svakome, koji bude slušao tvoju povijest, naježi koža od užasa radi žalosnog tvoga svršetka.

Ali krik ove junačke majke prodre preko oblaka i na vrijeme stiže do prijestolja nebeske Kraljice milosrđa i ljubavi! On se dotače Prečistoga Srca Marijina !

Uveče se otac djevojčice vratio kući i našao svoju ženu onesviještenu u lokvi krvi. Kad ju je doveo k svijesti, sazna za užasan svršetak svoje ljubljene kćerkice. Njemu je bila strahovito duga ova noć. Rano u zoru pođe s prijateljima dobro naoružan, da potraži posmrtne ostatke svoga djeteta. Pretraživanje je prašume dugo trajalo. Ali nigdje nikakva traga djetetu.

Kad je već izgubio svaku nadu, pojavi se najednom pred njim, kao kakvo slatko nebesko viđenje, njegova nasmiješena i radosna djevojčica. Otac je iznenađen, začuđen i uzbuđen zagrli i poljubi. Dugo ju je grlio, da se uvjeri, kako to nije njezin duh, nego njezino živo i mekano tijelo, da nije utvara, nego slatka stvarnost.

Tajnu, kako se ovo dijete oslobodilo iz ralja krvožednog tigra, objasni bezazlena djevojčica ovim riječima:

"Kad je tigar skočio na mene, zatvorila sam oči i nisam više ništa vidjela. Kad sam ih opet otvorila, našla sam se u nekom tamnom mjestu među zvijerima, koje su se sa mnom igrale i ništa mi zla nisu učinile. Poslije malo vremena ono se mjesto rasvijetlilo, kao da je ušlo sunce, i ja ugledah pred sobom neku vrlo sjajnu Gospođu, koja je svojim strogim pogledom držala na uzdi tigra, da me ne dirne. Dok sam Je ja sva u čudu gledala, Ona mi se nasmiješi s velikom dobrotom i dade mi znak, da izađem iz onoga mjesta i vratim se kući, jer mi nitko ne će ništa zlo učiniti. Ja sam poslušala i kad sam izišla iz one jame, te Gospođe više ondje nije bilo."

"Ali koja je to Gospođa bila, koja te je došla osloboditi ?

"Ne znam. Ona je jako slična Našoj Gospi od Apareside (Appareċida - je naziv, pod kojim u Braziliji mnogo časte Presvetu Djevicu!(

(Sažeto iz dnevnika "Mali list sv.Pavla" od 16. X.1931.Prema: Artur Milani-Petrov: "Zdravo Kraljice" str.152).

P o n o r i   m a t e r i n s k e   l j u b a v i:

Štovatelji Marijini! U ovom jednom primjeru promatramo dva ponora materinske ljubavi.

1. P r i r o d n a   l j u b a v   m a j k e:

Prvi je ponor prirodna ljubav ove majke, koja se bacila na tigra, da oslobodi i spasi svoje dijete. To je slatka tajna za svakoga od nas. Nitko ne može toliko pod-

nijeti, toliko izdržati, toliko žrtvovati kao majka za svoje dijete. Materinska je ljubav slatka tajna, kojoj se možemo diviti, ali je dokučiti nikada ne ćemo. Tko će izbrojiti sve one žrtve, sva tepanja, sve dokaze majčine ljubavi ! Ne živi li majka gotovo isključivo za svoje dijete ! Ta ona uživa u svome djetetu! Svaka joj je žrtva za dijete slatka i laka. Ljubav joj često pokrije i pogreške djeteta. Ona ljubi dijete više nego samu sebe. To je prirodna ljubav zemaljske majke.

2. N a t p r i r o d n a l j u b a v :

Još je daleko veća i uzvišenija natprirodna ljubav majke prema djetetu. Prirodna ljubav traži zemaljsku sreću svoga djeteta; a natprirodna nebesku; prirodna ljubav njeguje tijelo, a natprirodna posvećuje dušu; prirodna je tjelesna, natprirodna duhovna; prva je ljudska, a druga božanska. Ali jer su te dvije ljubavi usmjerene na osobu, sjedinjenu od dvaju suprotnih počela, tijela i duše, one moraju ići paralelno. Prvenstvo, dakako, ima natprirodna ljubav, jer je njezin predmet veći, vredniji, plemenitiji, trajniji, uzvišeniji i svetiji. Stoga je ona i jača, dublja, svetija i svestranija. Tom nas ljubavlju ljubi naša nebeska Majka Marija.

L j u b a v M a j k e M a r i j e :

U iznesenom primjeru vidimo Mariju, kako svojim strogim pogledom suzdržava krvoločnog tigra, da ne rastrga djevojčicu. U isto se to vrijeme Majka Marija milo smiješi djevojčici, te je otputi iz tigarskog brloga njezinim roditeljima. Marija je svojom natprirodnom snagom započela ondje, gdje su snage prirodne majke otkazale. Spasila je život nevinom djetetu, razveselila i utješila roditelje. A svima je zajedno, pa i nama, koji promatramo taj čudesni zahvat Božje Majke, umnožila vjeru, utvrdila ufanje i usavršila ljubav. To je već natprirodna ljubav. To je već poziv na svetost života i spasenje ljudskih duša. A to je upravo ono najveće i najglavnije, što nam naša nebeska Majka želi isposlovati.

Njezina će, dakle, intervencija nastupiti uvijek u onom času, kad bude ugrožena naša vječna sreća; Njezin će moćni zagovor doći do izražaja, kad na nas navali paklenski zmaj, da nam otme život milosti; Njezina će pomoć uvijek stići u pravi čas, jer je Ona sada velika i moćna, po svome zagovoru, upravo svemoguća!

Roditelji su poslali mladu i lijepu djevojku svojim rođacima. Djevojka je morala prevaliti dosta daleki put kroz šumu. Na svoje veliko zaprepaštenje najednom opazi, kako je prati i kako lukavo vreba na nju neki muškarac. Prepala se. Izvadi krunicu i poče žarko moliti Blaženu Djevicu, da je oslobodi od ovoga čovjeka. Zavodnik međutim i dalje

vreba. Ona požuri. Zloduh za njom. Nasta trka. Djevojka u stravi vapi Mariji za pomoć i zaštitu. Uto naleti na malu šumsku kapelicu. Pohiti unutra, zatvori za sobom vrata, baci se na koljena pred neokaljanu Djevicu i gotovo očajna zavapi: "O Marijo, ne dopusti, da bude prevareno Tvoje dijete! Izgubljena sam, ako mi Ti ne pomogneš! O Marijo, sačuvaj moju djevičansku čast! Ja ću navijeke slaviti Tvoje milosrđe i Tvoje će mi Srce zauvijek ostati moj mili stan!"

Jedva što je djevojka izgovorila ove dirljive riječi svoje usrdne molitve, stigao je zlikovac pred vrata kapelice. Pokušao je ući, ali nije mogao. Netko ga svojom nadnaravnom snagom pograbi i zaustavi ! Nije mogao unutra! Zahvati ga neki natprirodni strah. Zatim se pokaje, što je progonio s grešnom požudom ovo nevino djevojče, pa se skrušen udalji.

Djevojka pak odabere sebi Prečisto Srce Marijino za svoj vječni stan! U tom će najnježnijem, najboljem, najsvetijem, najljepšem stanu ona neprestano boraviti u svojim mislima, željama i čeznućima!

Odaberimo, braćo i sestre, i mi danas Prečisto Srce Marijino za česti predmet svoga razmatranja, svoje ljubavi! To će nam Srce kao bezdno velike, svete, uzvišene i natprirodne ljubavi, postati utočištem na putu života. Ono će nas voditi ravno prema našem prekogrobnom cilju. U njemu ćemo naći utjehu i zaštitu, pomoć i snagu u borbama s tigrovima u ljudskom liku. To će nam Srce pripraviti lijepo mjesto na nebesima.

"Pod Tvoju se obranu utječemo, sveta Bogorodice; ne odbij nam molbe, nego nas od sviju pogibelji uvijek oslobodi, Djevice slavna, Gospođo naša, Posrednice naša. Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporuči i izruči .... !" -

----

"U L T I M A   I N   M O R T I S   H O R A!"

"Ultima in mortis hora
Filium pro nobis ora!
Bonam mortem impetra,
Virgo Mater Domina!"

"U posljednji smrtni čas
Ti Sina za nas moli!
Sretnu smrt nam svima daj;
Djevo, Majko i Gospođo !
Vodi nas k Sinu u raj!"

Ima tome već više godina, otkako prevrćemo knjige i pretražujemo priručnike bogoslovskog i asketskog sadržaja, da bismo, uz dugo i temeljito razmišljanje, otkrili i pronašli, koji je najbolji, najpotrebitiji, najuspješniji, najunosniji, Bogu, Mariji i dušama najmiliji suvremeni apostolat u našim vremenima ?

I u duhu lurdskih ukazanja i fatimskih opomena, došli smo do čvrstog uvjerenja, da je u sadašnjim našim prilikama, za svakog od nas, najbolji, najlakši, najplodniji i najuspješniji, najpotrebitiji i najunosniji apostolat :

"M o l i t i   z a   u m i r u ć e"

Moliti, vapiti, pjevati, žrtvovati se za umiruće, da umru raskajani, izmireni s Bogom, u milosti posvetnoj ! I to bismo uvjerenje i taj osjećaj kao i želju htjeli danas prenijeti i na sve vas, da zajednički prihvatimo taj apostolat, pa ćemo onda zajednički dijeliti i nagrade. Na to nas sile i tjeraju

J a k i   r a z l o z i :

1. Sam je Gospodin I s u s   K r i s t često opominjao svoje učenike, da bdiju i mole, da budu uvijek spremni, jer će On doći kao tat, kad se budu najmanje nadali. U parabolama o budnim i nemarnim slugama, o mudrim i ludim djevicama, On dolazi iznenada. Spremne djevice ulaze u nebesku gozbu, a nespremnima se zauvijek zatvaraju vrata vječnoga blaženstva.

2. Svijet međutim nije shvatio ovu potrebu budnosti i spremnosti, pa nas je Bezgrešna naša Majka preko sv. Bernardice 1858 u više navrata pozvala, da činimo pokoru i molimo za obraćenje grešnika. Ovaj se poziv naše duhovne Majke u Lurdu također nije uvažio. Ljudi su i dalje umirali neraskajani, nepomireni s Bogom, u nemilosti su silazili u

paklene ponore.

3. Brižna se naša nebeska Majka Marija 1917. u Fatimi morala još jednom spustiti na ovu blatnu zemlju,da svojoj djeci kaže, kako duše, poput snijega u zimi, padaju u vječni oganj. Pozvala je tada onu nevinu djecu Luciju, Jacintu i Franju, a preko njih i sav svijet, da se mole i žrtvuju za obraćenje grešnika, da se obrate i spase.

Otada većina ljudi glavinja, tetura, naginje se, kao pijanac, sad na jednu, sad opet na drugu stranu; jedan se dio temeljito opredijelio za Boga i shvatio molitve i žrtve za umiruće. Ta potreba ne izvire samo iz Kristove i Marijine želje, da budemo spremni, nego i iz same naravi stvari:

V e l i č i n a s m r t n o g a č a s a :

1. Smrtni je čas tako velik i odlučan za našu vječnost, da ga treba pošto po to osigurati. U tom se času kroji naša vječna sudbina. U kakvom duhovnom stanju preminemo, tako ćemo ostati kroz svu vječnost. "Kuda stablo padne, ondje ostaje i ležati" - kaže sam Spasitelj i sudac ! Stoga, iako čitav život određuje našu veliku vječnost,ipak se u posljednjem času dade sve spasiti i upropastiti.

2. Nije li desni razbojik Dizma u posljednjem času života slušao riječi svoje vlastire kanonizacije: "Još danas ćeš biti sa nom u raju!"- Velik je, važan i sudbonosan to bio čas za njega. Tako je i za svakoga. Ako to ne ćemo sami shvatiti, znade to đavao, koji u posljednjem času najžešće navaljuje, jer znade: "Sada ili nikada!" Njegova je taktika svima nama, koji smo pomagali umirućima, dobro poznata: Jednima suflira, da još ne će umrijeti, da ima vremena za obraćenje; drugima govori, da su odviše sagriješili, pa da za njih nema pomilovanja; jedne potiče na preuzetnost, a druge tjera u očaj! O kako je tada potrebno moliti za umiruće, da se ne dadu zavesti i prevariti.

3. Do prevare i zavođenja dolazi veoma lako, jer su boli velike i teške. Mnogi se gubi, neki ne mogu govoriti, drugi ne čuju. Tada dolazi i strah pred neizvjesnom budućnošću. Treba sve ostaviti. I tko je još uvijek priljubljen uz zemaljske stvari, ne može se dovinuti do duhovnih vrednota. Koliki i na samrti misle samo na prijatelje, rođake, zvanje, knjige, rodbinu, dohotke, novac ! Kako je lako propasti ! Koliki su počinili samoubijstvo !

P o m o ć i u m i r u ć i m a :

Kad bi samo desetina od nas morala proći smrtnim tjeskobama, već bi postojala kod svakoga od nas teška obveza, da pomognemo umirućem u uređivanju njegovih računa sa dragim Bogom. A sada, kad znamo, da je to, za svakoga

od nas najsigurnija stvar, da ćemo i mi morati proći dolinama smrtnih sjena, sada ni za koga nema isprike: svaki od nas mora priteći u pomoć umirućem bilo savjetom, nagovorom, utjehom, molitvom ili žrtvicom !

U redovničkim je kućama običaj, da svi redovnici svaki dan naveče mole ili pjevaju:

"Ultima in mortis hora	U zadnji smrtni čas;
Filium pro nobis ora!	Ti za nas moli Spas!
Bonam mortem impetra,	Dobru smrt nam isprosi;
Virgo Mater Domina!"	Djevo, Majko, Gospođo !

Drugi je dio naše uobičajene molitve "Zdravo Marijo" po svome smislu i sadržaju istovjetan s ovom molitvom. Mi kažemo: "Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike sada i na času smrti naše!" Ne molimo samo za sebe, nego i za ljude, koji su prispjeli na posljednju stanicu zemaljskoga hodočašća. Obraćamo se svojoj nebeskoj Majci, jer je Ona najmoćnija naša zagovornica kod Boga; jer se još nikada nije čulo, da bi Ona koga zapustila, tko se k Njoj utekao za pomoć.

Prečisto Srce Marijino !

Prečisto je Srce Majke Marije za to najpodesnije. Majka će najbolje razumjeti svoje dijete. Majka će mu najspremnije priteći u pomoć. Na samrti gotovo svi, pa i najhrabriji vojnici, zazivaju majku.

Sv. je Matildi sama Blažena Djevica rekla: "Ja ću svima, koji su mi djetinjom ljubavlju služili, u času smrti biti uz njih kao najljubeznija Majka, da ih utješim i štitim !" -

Nekom je mladiću, kako kaže sv. Ivan Bosko, obećala: "Štovao si me u životu, ja ću ti biti tješiteljica na smrtnom času. Ne boj se Božjega suda, jer ću te ja sama voditi pred Božje prijestolje i braniti ću te. Idi i reci, kome možeš, da onaj, koji me bude štovao, ne će propasti !"

U životima svetaca nalazimo dirljive prizore, kako je sama nebeska Majka bila osjetno prisutna njihovim posljednjim časovima !

Sv. je Bernardo na samrti vidio Blaženu Djevicu, kako stoji kraj njega i otire smrtni znoj s njegova čela. Sv. Ju je Stanislav vidio i slušao, kako ga zove u nebo. Sveti se Ivan od Boga bojao smrti i tresao na krevetu, a Marija ga ohrabri: "Što se bojiš, Ivane, zar ne znaš, da u tom času nikada ne ostavljam svoje sinove ?!"

P r o g r a m   z a   a p o s t o l a t :

1. Fatimska nam proroštva potvrđuju ova činjenica. Prečisto Srce Marijino obećaje, da će na samrti priskočiti u pomoć sa svim potrebnim milostima za spasenje svima onima, koji se kroz pet mjeseci svake prve subote u mjesecu ispovjede, pričeste, izmole krunicu i barem četvrt sata zajedno s njome razmišljaju o otajstvima krunice. Sve to s nakanom, da Njoj dadu zadovoljštinu. To je prva točka našega programa: Obaviti "Pobožnost pet prvih subota u mjesecu". Ta će petnica biti za nas garancija, da će nas Majka Marija na samrti tješiti i pomagati, da sretno umremo.

2. Uz to ćemo svaki dan marljivo i revno moliti krunicu - ponavljajući do 50 puta one završne riječi: "Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike, sada i na času smrti naše. Amen!" - To će biti za nas same kao i za svekoliku našu braću kršćane !

3. Tko ne može svaki dan moliti krunicu, ili možda krunicu moli na drugu koju nakanu, neka barem jednu desetku uvijek namijeni za umiruće. I kroz nekoliko godina imat će velikih zasluga.

4. Ovoj ćemo molitvi pridružiti razne druge pobožnosti, blagoslove, Pričesti, dobra djela i žrtvice. Tko češće prisustvuje sv.Misi, neka pokatkad svetu Misu namijeni za umiruće. Te će molitve, pobožnosti, dobra djela, žrtvice, Mise i Pričesti, kroz duže vremena ... mnogima i mnogima otvoriti nebeska vrata.

Promatrajući vas sve sada ovdje, ja se već sada veselim velikom uspjehu. Uzmimo, braćo i sestre, da nas ovdje sada imade 300. Ako svaki od nas svaki dan izmoli tri "Zdravo Marije" za umiruće, već je to dnevno 900 Zdravo Marija. Za deset dana ćemo imati 9.000. Za 100 dana 900.000. za godinu dana 328.500. Kad bismo svi najednom glasno izgovorili "Moli za nas grešnike sada i na času smrti naše" to bi bio silan prasak, koji bi nužno ganuo Prečisto Srce Marijono, da nas zbilja usliši !

Duše, koje budu spašene po našoj molitvi, ne će ostati dužne. One će se za nas moliti, kad nastupi za nas onaj odlučan, koban čas! I mi ćemo tada imati i uživati pomoć naše nebeske Majke na samrti. To će nas eto kroz čitav naš budući život veoma tješiti. I taj ćemo apostolat ozbiljno započeti već danas.

Divno je moliti za mrtve, da uđu u nebo; krasno je surađivati kod propovjednika i misionara, da obrate pogane i grešnike; korisno je moliti i raditi, da nam Bog sačuva mladež; ali ovaj apostolat: moliti i žrtvovati se za umiruće predstavlja najveću kršćansku mudrost, dosiže uzvišenu

kršćansku razboritost; u njem je izvršenje milosrdne ljubavi; njegovi su plodovi naše bogatstvo, naša utjeha i mir ; sreća i vječno blaženstvo za mnoštvo naše braće, koji svakoga časa prelaze iz vremena u vječnost !

Stoga: Kolikogod me puta pitali: Što ćemo preduzeti za apostolat u svome životu, uvijek ću vam odgovoriti : Molite za umiruće !

M A R I J A   O D G O J I T E L J I C A

U Karmelu je običaj, da Časna Majka bude glavna odgojiteljica ili "Magistra Novica". Prema potrebi ona imenuje sebi zamjenicu. Tako je Časna Majka Agneza od Isusa imenovala Malu Tereziju za Učiteljicu Novakinja. Ova je u toj teškoj i odgovornoj službi odgajanja mlađih naraštaja imala velikih uspjeha. Pogađala je misli i čitala savjesti. Novakinje su začuđeno gledale na tu tajnu njezinih uspjeha.

"Ta je moja tajna, u tome, -reče svetica - što vam nisam nikad rekla ni jedne opomene, a da nisam zazvala pomoći Blažene Djevice; Nju molim, da me prosvijetli, da vam kažem ono, što je za vas najbolje; ja se sama često čudim onome, što vas učim. Osjećam samo, da se ne varam govoreći vam, da vam Isus govori na moja usta" (Život sv.Male Terezije str.181). - Tako Mala Terezija - velika svetica !

Braćo i sestre! Štovatelji Marijini ! Da li vi osjećate, kako je velik i važ n problem odgoja ?! Otkako sam postao svećenik, nisam prestao o tom razmišljati. Zašto mi, u ovo moderno, visoko civilizirano, atomsko doba na tom području doživljujemo tolike neuspjehe ? Nije li to zato, što u taj svoj rad nismo Mariju angažirali. Ta

S v i   s m o   m i   o d g o j i t e l j i:

Svaki na svom području; svaki u svom krugu obitelji, zvanja i zanimanja. Svojim riječima, gestama, kretnjama,šetnjama, radom, djelovanjem utječemo na svoga bližnjega. Ta živimo u kući od stakla. Sve se vidi, čuje,mjeri i važe. Kao što atomi djeluju jedan na drugoga, tako i mi svojim životom utječemo jedan na drugoga. Utječemo nužno bilo u pozitivnom, bilo u negativnom pravcu. Mi nužno

odgajamo !

A odgajanje je prema mišljenju sv.Ivana Zlatousta, umjetnost nad umjetnostima. Iz sirova panja treba isklesati ili izrezbariti čovjeka; od staroga Adama treba oblikovati Krista! Od sebičnjaka, što smo svi po svojoj prirodi, treba načiniti velikodušnog, nesebičnog kršćanina ! -

To je strahovito t e ž a k zadataka. Lako je um napuniti znanjem; ali od životinje izgraditi čovjeka, iz slabića - karakter, iz grešnika - sveca - to nije lako. To je posao, koji traži maksimum rada, mudrosti, dobrote i ljubavi! To je zadatak, koji se uz najveće i najteže žrtve (postizava) ispunjava čitav život. Mi sami sebe moramo odgajati čitav život. I zato nam treba mnogo svijetla odozgo, mnogo snage, mnogo strpljivosti, mnogo idealizma i požrtvovnosti.

No mi smo d u ž n i da odgajamo i bližnjega.Osobito su na to obvezani roditelji, učitelji, profesori, svećenici. Prvi su dakako i najvažniji roditelji, koji u ono, poput voska, mekano dječje srce, utiskuju prve crte Božjega djeteta. Njihov je život prva knjiga, koju djeca čitaju. Tu posebno moramo naglasiti silan utjecaj majke, koja sa svojim riječima, kretnjama, životom i radom ... postaje prvom normom djeteta.

Kolika čast za roditelje ! Ali kolika i odgovornost ! Iz vaših će ruku Gospodin tražiti duše vaše djece. Ta će vam djeca biti na vječnu slavu ili na vječnu žalost. Promislite, dragi roditelji, kakve ćemo teške račune polagati pred Gospodinom. Naši su roditelji nama dali religiozni odgoj, i mi smo u svojoj religiji našli svijetla, snage i utjehe, a što mi pružamo ovoj dječici ? Zar vas nije strah ? Ja se veoma bojim i svaki dan vapim Gospodinu i Majci Mariji, da ona popravi, što sam ja pokvario !

Nekom je talijanskom umjetniku (Bonamigu Buffelmacio) uspjelo osvojiti građanstvo. Bio je pozvan i na teže radove u crkvama. U svom ateljeu izrađivao je tešku kompoziciju. I lijepo je napredovao. Jednoga jutra nađe prevaljene lončiće, pomiješane boje i zamazane kistove; a slika je bila ispreša-rana kojekakvim bojama. Zaprepašten se umjetnik vrlo ražalosti. Tko je taj drznik, zlobnik i bezobraznik, koji ovako nakazuje njegove umjetnine? Postave dobru stražu.Naveče, kad je on ostavio posao, dođe majmun, da nastavi umjetnikovo djelo. Pomiješa boje, namoči kistove, te popravi umjetnikove poteze. - Umjetnik se požali. I gazdarica zatvori majmuna.

U našem se odgojnom radu prečesto događa, da sve, što mi teškom mukom kroz dan steknemo, đavao kroz noć pokvari. Moramo zamoliti Gospodaricu,Mariju, da zatvori sotonu. -

Marija je odgojiteljica kršćana

Majka Marija je vrhovna odgojiteljica svakoga kršćanina. Njoj se potpuno povjerio sam Božji Sin - Isus Krist. On, koji hrani ptice nebeske i odijeva ljiljane u polju, prima od Marije hranu i piće, stan i odijelo. Na bijegu u Egipat On mirno spava na Njezinu krilu. Punih je 30 godina bio povjeren - kao čovjek - Njezinu vodstvu. Ona Ga je rodila, hranila, odijevala, učila hodati, govoriti. U duhovnom svom životu, Isus Krist, dakako, nije bio pod Marijinim odgojnim utjecajem, jer je On sam Autor svake kreposti i milosti.

Ali, kad se radi o nama, braći Kristovoj i djeci Marijinoj, tada treba dobro naglasiti, da je Majka Marija baš u duhovnom životu naša vrhovna odgojiteljica ! Kao što je Krist od Marije primio svoj tjelesni odgoj, tako moramo mi, udovi Kristovi, od Marije primiti duhovni odgoj. Marija, kao "Posrednica sviju milosti" hoće i može, da nas sve odgaja za Boga. Ne želi Ona, da nas odgoji za umjetnike, virtuoze, za pobjednike na međunarodnim utakmicama ili olimpijskim igrama, nego da nas u duhovnom životu milosti, u posvećenju i usavršavanju dotjera do onoga stupnja, koji nam je predodređen odvijeka, da ga moramo postići. U tom nas utvrđuje čitava povijest Crkve, a naročito životopisi svetaca.

Odgojiteljica svetaca božjih

1. Ispuštamo imena velikih crkvenih otaca iz prvih kršćanskih vremena, kada su se Mariji predali stupovi Crkve kao što su bili sv.Efrem Sirski, sv.German, sv.Anzelmo, sv. Fulgenc, sv.Augustin, sv.Metodije, sv.Ćiril Aleksandrijski i mnoštvo drugih učenih i svetih muževa, koji su u Mariji gledali ideal kršćanstva i čovječanstva uopće. Zaustavit ćemo se samo na nekima, čiji je rad i život svima vama već dobrano i poznat.

2. Veliki crkveni naučitelj sv.Bonaventura, kao poslušan sin sv.Franje, odabire Majku Mariju za svoju Majku i Odgojiteljicu; Njoj pjeva pjesme, parafrazira psalme i himne; bl.Ivan Duns Scot, kome je Marija izmolila začudnu oštrinu duha, nastoji filozofski dokazati i opravdati Njezino Bez-grješno Začeće; sv.se Stanislav Kostka sasvim povjeri Marijinu vodstvu u duhovnom životu i postiže visok stupanj svetosti; sv. Joj je Kazimir posvetio svoje srce, zavjetovao djevičanski čist život i pjevao pjesme: "Omni die dic Mariae" koju su na njegovim prsima našli 120 godina iza njegove smrti; sv.je Paskala Baylonskoga Marija odgojila za izvanrednog štovatelja Euharistije, pa je taj neuki franjevački brat

govorio riječi uzvišene mudrosti, postao zaštitnik svih euharistijskih društava na cijelome svijetu. I makar je bio siromašan, ipak je bio vrlo radostan, pa je često ponavljao: "Sve je dobro, Moja je ljubav razapeta!" A pred slikom je Majke Božje često zaplesao od radosti i zanosa.

3. Ovdje bismo sada morali spomenuti i sv.Getrudu, sv.Matildu, sv.Margaretu Alacoque, sv.Bernardiou,sv.Tereziju Malu i Veliku i mnoštvo drugih velikih ugodnika Božjih, koje su sve od reda u Marijinoj školi izvrsno napredovale u svetosti i kreposti, u zaslugama i slavi.

Sve bi nam ove velike duše mogle danas kazati : Sve što imamo i jesmo, dobile smo po Marijinoj intervenciji. Marija nas je odgajala. Njoj smo se povjerili. Ona nam je u naša srca utisnula svoju sliku.

J u a n D i e g o :

Vi ste sigurno već čuli, kako je nastalo najveće Marijino svetište u Americi:

Kad su Španjolci u 16. st. već osvojili Meksiko i meksički se narod većinom pokrstio, žurio se jednoga jutra u prosincu 1531. k meksičkom biskupu, priprosti Indijanac, pastir Juan Diego, koji se malo prije bio obratio i pokrstio. Kad je stigao do biskupa, preplašen je starac uzbuđeno pripovijedao, kako mu se rano ujutro, kraj brda Gvadalupe iznenada prikazala neobično lijepa, bijela Gospođa, upravo takva, kao što slikaju Mariju. Čovjek je pripovijedao, kako se prestrašio, kad je primjetio viđenje, ali mu se nebeska Gospođa ljupko nasmiješila i rekla mu, da hoće biti zaštitnica meksičkog naroda. Rekla mu je, neka ide k biskupu i javi mu, da sagradi Njoj na čast svetište kraj brda Gvadalupe.

Biskup je saslušao starca, ali nije vjerovao ovome starome čobaninu, pa mu je rekao, da je to samo utvara njegove mašte. Juan Diego je otišao tužan, ali se drugo jutro opet povratio. Tvrdio je, da mu se opet javila Marija i odlučno naložila, da ponese biskupu Njezinu poruku. No biskup još ni sada nije povjerovao, nego se samo malo zamislio.

Treći dan opet dojuri starac s istom porukom. Biskup mu naloži, da upita prikazu, da li je uistinu Blažena Djevica, pa neka, kao dokaz za to, dade, da na brdu Gvadalupe procvatu svježe ruže. Ovo je bio očiti zahtjev čuda, jer je bio mjesec prosinac, a na brdu Gvadalupe, osim toga, ni u ljetu ne rastu ruže, nego se jedva pojavi gdjekakav korov ili kaktus.

Kad je slijedećeg jutra Juan Diego opet došao na brdo, ostao je zapanjen od udivljenja. Na vrhu brda izrasle su i procvale svježe, mirisave, rosom nakvašene ruže. Stari je Indijac sav izvan sebe kao dijete skakutao između ruža,

pobirao ih i stavljao u svoj veliki pastirski plašt. Nabrao ih je, koliko je samo mogao nositi u svome plaštu. Tada pohrli k biskupu. Tu saspe ruže pred začuđenog biskupa, jer se dogodilo traženo čudo!

Uz ovo traženo čudo, dogodilo se u isto vrijeme i drugo čudo. Na čobaninovu je plaštu stajala ljupka slika Majke Božje, okružena svijetlim zrakama, onako, kako Ju je vidio stari čobanin Juan Diego.

Sada ni biskup više nije sumnjao. Počeše s gradnjom svetišta. U svetištu postave Marijinu sliku, koja se na čudnovati način pojavila na pastirovu plaštu. Tu su sliku postavili na prekrasni mramorni oltar u svetištu Majke Božje u Gvadalupama. Tako nasta najslavnije proštenište Majke Božje u Americi, kamo svake godine hodočaste tisuće i tisuće Marijinih štovatelja.-/Iz: Bangha V.40.-Zorko-Tkalec, str.2.3./

UTISNIMO, braćo i sestre, I MI U SVOJA SRCA MARIJINU SLIKU, pa ćemo uspješno odgajati sebe, svoju djecu i čitavu svoju okolinu! I to će biti vrlo plodan apostolat u našim vremenima!

- -o o O o o- -

U ŽIVOTNOJ POVEZANOSTI S MARIJOM

"MALI DOM PROVIDNOSTI"
sv.Josipa Benedikta K.

U malom gradiću Italije stoji još i dandanas veliki "MALI DOM PROVIDNOSTI" Božje, što ga je sagradio sv.JOSIP BENEDIKT KOTOLENGO. U taj se dom primaju samo siromašni bolesnici. Tisuće bijednika i siromaha, koji boluju od svih mogućih bolesti, ondje primaju liječničku pomoć i bolesničku njegu bez ikakve novčane pristojbe. Strani novinari, koji su posjetili Kotolengov "Mali Dom Providnosti", pisali su o njemu kao o "enciklopediji kršćanske ljubavi".- Tu je enciklopediju sastavio sv.Josip Benedikt Kotolengo u životnoj povezanosti s Marijom.

Kao što su mnogi sveci: sv.Alfonz Liguori,sv.Petar Damjan, sv.Rajmund Nonat,sv.Franjo Saleški...- svoj apostolat započeli, ostvarili i završili pod vodstvom "Kraljice apostola",Blažene Djevice Marije,- tako je i sv.Benedikt Kotolengo pod Njezinim mudrim vodstvom osnovao ovu velebnu ustanovu kršćanke ljubavi.

Ta Kotolengo je bio izvanredni štovatelj i ljubitelj Blažene Djevice.Već Joj se u ranoj mladosti predao kao

milo dijete svojoj predobroj Majci. U potpunoj Je odanosti dnevno pozdravlja žarkim molitvama. Subotom i za vigilije Njezinih blagdana iskazuje Joj svoje štovanje i ljubav postom i trapljenjem. U "Domu Providnosti" predmoli krunicu. U vrtu odgaja cvijeće za Gospin oltar. Taj je vrt nazvao "Marijinim vrtom" i nikome nije dopuštao, da miriše ono cvijeće, koje je On namijenio svojoj "Svetoj Gospi", "Gospodarici Malog Doma", "Velikoj Gospođi", "Velikoj Kraljici","Carici neba i zemlje", ljudi i anđela. Njoj je posvetio ne samo svibanj, nego i sve mjesece u godini. U svojoj je sobi imao sliku Božje Majke, pred kojom je klečeći u molitvi sjedinjen sa Presvetom Djevicom proveo dobar dio svoga života.- (Životopis str.19,137-139).

Kotolengo je u životnoj povezanosti s M...jom postigao maksimum humane, kršćanske, karitativne djelatnosti; sjedinjen s Marijinim Prečistim Srcem Kotolengo je ostvario smisao svoga života; on se posvetio i sretno stigao na cilj u nebo - u vječno blaženstvo! I mi ćemo Njegovim stopama! - I naša djetinjska ljubav prema Presvetoj Djevici mora doći do tijesnog sjedinjenja s Marijom Majkom Isusovom i našom. Kako ?

K r i s t o v a ž i v o t n a p o v e z a - n o s t s M a j k o m M a r i j o m

Kao što se Isus Krist, Sin Božji, u svome životu povezao sa svojom Majkom Marijom, tako ćemo i mi nastojati, da svoj život i rad povežemo s Presvetom Djevicom.

Ljubav se djeteta ne bi mogla dovinuti svojoj sreći, kad se ne bi mogla sjediniti s ljubljenom svojom majkom. Majka osjeća sreću, kad se sjedini sa svojim djetetom. Isto tako i dijete teži za svojom majkom.

Tako je i Isus Krist bio sjedinjen sa svojom Majkom Marijom. Živio je u povjerljivoj ljubavi s Majkom: U neizrecivom je sjedinjenju s Njezinom dušom i tijelom proveo svijesno devet mjeseci pod Njezinim Prečistim Srcem. Kroz to je vrijeme Ona bila živa pokaznica ili živo svetohranište. Između srdaca Djeteta i Majke, Isusa i Marije strujala je neizreciva ljubav, izmjenjivale se misli, osjećaji i želje! Zatim je slijedilo 30 godina radosti u povjerljivom općenju s Marijom u Betlehemu, Egiptu, Nazaretu! Kroz to je vrijeme Marija Isusa nosila, dojila, hranila, odijevala, s Njime se razgovarala riječima i pogledima, gestima i djelima. Još su dublje Kristove radosti bile, kad je usred razjarenih masa, promjenljivih prijatelja i bijesnih neprijatelja kroz tri godine svoga javnog djelovanja mislio na tihu i siromašnu nazaretsku kućicu, u kojoj Ga Njegova Majka svojim mislima i molitvama prati, razumije, ljubi i neprestano Ocu prinosi žrtve i molitve za uspjeh Njegovih misija.

Imao je Isus i drugih radosti: velikodušnost apostola, vjera i privrženost učenika, pogled na budućnost tolikih duša, na sasvim čiste, jednostavne, velikodušne duše, koje će dokraja ostati vjerne Njegovoj ljubavi; ali sve te radosti ne će nikada doseći visinu onih radosti, koju je On osjećao u slatkom sjedinjenju, u životnoj povezanosti, stapanju i jedinstvu s dušom i Srcem svoje dobre Majke Marije.

Ta je životna povezanost, sjedinjenje, stapanje donosilo Isusu i Mariji velikih životnih radosti, snage i elana u radu. To je urodilo velikim i spasonosnim plodovima i za naše spasenje. Stoga je živa želja Isusa i Marije, da se i mi ovako povežemo s Prečistim Srcem Marijinim.

Marija želi da se s Njome povežemo u jednu životnu zajednicu.

Marija kao dobra Majka želi, da se s Njome povežemo u svome životu i radu. Ona nam želi samo dobro. Ona blagoslivlje naše pothvate. Ona teži, da se spasimo, da se usavršimo, posvetimo, da mnogo proslavimo Gospodina !

Zato ćemo mi kao dobra Njezina djeca, danas obnoviti svoje potpuno predanje u Njezine svemoćne ruke; obećat ćemo Joj ponovno potpunu poslušnost, nepokolebivu odanost. U Njezinu ćemo onda Srcu naći opet svoju uzvišenu utjehu i radost. Velikodušno ćemo prihvatiti Njezine kreposti, Njezine misli i osjećaje, pa ćemo po tom sjedinjenju i sami otkrivati Njezine želje! U Njezinu ćemo prečistom i nježnom Srcu naći utjehu i radost, svijetlo i snagu, utočište i put, koji će nas voditi k cilju ....

Isus želi da budemo što povjerljiviji sa svojom Majkom

Kao što je sam Božji Sin bio povjerljiv sa svojom Majkom, tako želi, da i sva Njegova braća to isto čine. Dao nam je primjer. On želi, da se sjedinjujemo s Njome u molitvama, žrtvicama i djelima. Traži, da se s Njome posvetimo Njegovu Božanskom Srcu. Da što češće molimo krunicu, da tako i Njega slavimo.

Stoga, kadgod se molimo Mariji, činimo to u ime Isusovo. Isus će tako častiti svoju Majku u nama! I onda kad se molimo Ocu ili Duhu, neka to bude u sjedinjenju s Marijom. Tada će nam sabranost biti dublja, vjera jača, pouzdanje šire, a ljubav žarča, jer će se s našim jednim mislima i osjećajima pridružiti savršene misli i osjećaji naše nebeske Majke.

To ćemo naročito činiti, kad pristupamo k svetim sakramentima; osobito k sakramentu Ljubavi Presvetog Srca

Isusova - k svetoj Pričesti. Tada ćemo Je moliti, da nam Ona dade svoju vjeru, svoje ufanje, svoje pouzdanje i svoju plamenu ljubav. Molit ćemo Je, da Isusa predá nama, a nas da obrati u Isusa !

S j e d i n i m o s e s M a r i j o m i u r a d u

Iz jedinstva u pobožnosti, moramo prijeći i na sjedinjenje u radu. Mi ne smijemo samo teoretski ispovijedati svoju ljubav Mariji; Marija mora prožeti naš život i rad. Radimo s Njome i za Nju. Posvetimo Joj svaki svoj posao, zabavu, razonodu, odmor i počinak. To ne smije biti samo puka formula. Isključimo svaku sebičnost, umišljenost i svoje interese. Na to moramo osobito paziti, kad nas zaokupe brige i poslovi, koji rastresaju. Tada, upravo tada, moramo više nego ikada probuditi nakanu, da radimo sve prema Marijinim namjerama, željama i nakanama. Neka nas ta želja tako dubcko prožme, da se to odrazi i u našim čuvstvima.

S j e d i n i m o s e s M a r i j o m i u č u v - s t v i m a

Mi ne smijemo mirovati, dok svoje srce potpuno ne uskladimo sa Srcem Marijinim. Naše radosti, naše brige i boli, naše nade i razočaranja, naša ljubav... mora biti Njezina ljubav ... Pričajmo Joj povjerljivošću maloga djeteta sve, što nas zbunjuje, pokreće, oduševljava, podiže. Ona će razumjeti, što se zbiva na dnu našega srca; Ona će to bolje razumjeti nego mi sami sebe! Ako smo žalosni, ispričajmo Joj to s velikim pouzdanjem: ona će je okrenuti u radost. Povjerimo Joj svoje radosti: Ona će ih pročistiti, usavršiti i produžiti! Ako smo pokolebali, klonuli, razočarani, iznesimo to pred Nju: Ona će ukloniti naše bojazni, neuspjehe, razočaranja - osigurat će nam konačni i pravi uspjeh. Pođe li nam nešto za rukom, zahvalimo Njoj na tom uspjehu: Ona će čuvati njegove plodove. Ne znamo li u poteškoćama života kuda da krenemo, potražimo tada u Nje savjeta. Ona će nas prosvijetliti i voditi najsigurnijim putem. Osjetimo li slabost i bezvoljnost, Majka će nam uliti nove snage i radosti za život.

Mariji, svojoj nebeskoj Majci, moramo govoriti i o svojim najdubljim osjećajima kao i o najjednostavnijim utiscima u životu. Tako je Isus radio. Tako radi svako dobro dijete. Tako rade djeca Marijina.

Tu ne treba mnogo riječi. Jedan je povik "Mama!" sasvim dosta, da nas stavi u životno sjedinjenje s Marijom.

1. Tako je radila sv.Mala Terezija najprije sa svojom zemaljskom majkom; a kasnije je to činila sa svojom nebeskom Majkom Marijom. Nju je prije svakoga djela,osobito u odgojnom radu, zazivala za pomoć, zaštitu i obranu. I

posvetila se. Posta velika svetica modernog naraštaja.

2.U životnoj je povezanosti s Marijom najbolje napredovao sv.Ivan don Bosko. Njega je Marija odgajala od malih nogu. U školi mu je pomagala pisati zadaće. Hrabrila ga u djelima apostolata. U sjedinjenju s Marijom taj je svetac u naše doba izveo čudesne stvari. Već za života pobirao je uspjehe u Italiji, u Francuskoj, Belgiji, Nemačkoj, Americi i t.d.

3. Još je noviji i svježiji primjer sluge Božjega P. Leopolda Mandića koji je (iz Hercegnovoga) glavni dio svoga života proveo u padovanskoj ispovjedaonici. Ali je u svom ispovjedničkom apostolatu bio toliko povezan i sjedinjen s Marijom, da Joj je i pisma pisao:

"Preblažena Djevice Marijo!

Dopusti mi, o predobrostiva Gospo, da Ti pošaljem ovo pismo. Preporučam Tebi i Tvojoj ljubavi sve, što mi je na srcu.

Ti znaš dobro, preslatka Gospo, što mi je tako na srcu; koliko je za mene važno, da milost Božja ispuni ono, što je započela i utvrdi u dobru ov- osobu, da postane tvoj Apostol. Otkrivam Ti svoju želju: .. je za mene više nego dovoljno.

Tvoj najponizniji sluga fra Leopold"

Ta je pisma stavljao na oltar pred Djevičine noge!

I tvorio čudesa sredovjekovnog stila!

Sjedinjenje s Marijom predstavlja radost, snagu, utjehu, uspjeh! Ono vodi k cilju! Isus to želi! Marija Suotkupiteljica .o želi, da iz nas učini apostole. Budimo Joj odani! Majk. k Tebi ruke pružamo, Tebi se izručamo ! S Tobom se sjedi..jujemo : sada i za sve vijeke vjekova !

P O M A R I J I K I S U S U

DOŽIVLJAJ AFRIČKOG MISIONARA. Pozovu me k 95-godišnjem starcu. Pođem. Starac vikne: "Oče, pozvah te, da me ubiješ. Ja moram otići. Ja sam se dosta naživio!" Misionar:"Doista, razumijem, što želiš; ali prije moraš svoju dušu pripraviti, onda ćeš ići, kako želiš!" -"Pouči me, oče,pokrsti me, i ja ću poći!" - Za nekoliko dana starac primi pouku i krst. Slijedećeg jutra pozove starac ponovno misionara k sebi: "Oče, prošle sam noći u snu dopro do nebeskih vrata, ali me ne pustiše unutra,jer sam zaboravio ime Majke Božje. Vrati se, rekoše mi,na zemlju, nauči najprije to ime, a onda se opet možeš povratiti!" - Misionar počne učiti ubogoga straca Marijino ime. Izgovarali su zajedno 2, 10, 100, 1.000 puta ime MARIJA. Drugi dan dođe misionar k starcu, a starac će veselo: "Oče, opet sam stigao do nebeskih vrata. Ali čim sam izgovorio ime "MARIJA", ona se otvoriše i dragi mi Bog reče:" Oprosti se sa zemljom, pripravi se i dođi, uzet ću te u nebo!"

Nekoliko dana iza toga starac je neprestano ponavljajući ime "MARIJA" blago u Gospodinu preminuo. Marija mu je otvorila nebeska vrata. Po Mariji je ovaj novokrštenik ušao u odaje nebeskoga Oca - u vječno blaženstvo. Po MARIJI JE PRIMIO ISUSA I DOŠAO K ISUSU.

PO MARIJI K ISUSU!

To je staro kršćansko načelo i pravilo života i rada. Sveti su oci to neprestano naglašavali. Oni su po tom i živjeli. Sve su svoje molitve, rad i trpljenje po Mariji slali k Njezinom Sinu, da budu primljeni kod Oca.

Mi možemo misliti, što nas je volja o izvještaju afričkog misionara o spomenutom starcu. Možemo bez grijeha zabaciti kao nevjerojatnu stvar, o kojoj nam govori 95-godišnji starac. Ali mi ne ćemo nikada moći zanijekati činjenicu, da nam Bog sva svoja dobra dijeli preko Marije.

Bog je po Mariji ušao u svijet - On želi,da svi mi po Mariji dođemo u nebo! Po Mariji je Bog primio na sebe ljudsku narav - po Mariji je čovjek primio u sebe beskrajni Božji život. U Mariji se Bog utjelovio - u Mariji se čovjek produhovio. U Mariji je Bog postao čovjekom - po Mariji čovjek biva pobožanstvenjen. Naše se duhovno preobraženje odigrava u tajnovitim dubinama naše duše - po Mariji.

Stoga je meni onaj doživljaj starca vrlo vjerojatan. Kako će ući u carstvo nebesnika onaj, koji ne zna ni za ime nebeske Kraljice? Kako će Boga uživati duša, koja ne pozna glavnu i najmoćniju svoju veliku Zagovornicu pred Bogom? Kako će duša posjedovati Isusa, kad ne pozna Njegovu Majku? Ne može ući u odaje nebeskog Oca, tko ne pozna Njegovu najbolju Kćerku! - Ne može zaposjesti kraljevstvo milosti, tko ne zna za Majku milosti! Onaj, koji želi posjedovati kraljevstvo ljubavi, mora najprije ljubiti "Majku lijepe ljubavi".

Spoznaja, čašćenje, štovanje, pobožnost, ljubav i nasljedovanje Majke Marije, nije, dakako, nužno sredstvo spasenja, kao vjera, ufanje i ljubav prema Bogu. Ali u ovom redu spasavanja kakav mi imademo, redoviti je put, kojim Bog duše vodi k sebi - MARIJA!

"Deus omnes nos habere voluit per Mariam!" -Bog nas sve želi imati po Mariji! - To je stari, najsigurniji put k Bogu. Ta sama je Majka Marija kazala Luciji u Fatimi:"Moje će ti Srce biti utočište i put, koji će te voditi k Bogu!" -Zapamtimo to! Uzmimo si to k srcu. Za nas, koji smo odgojeni u kršćanskoj vjeri Marija zaista postaje neke vrsti nužnoga puta k Isusu, jer se Isus i Marija ne mogu dijeliti - kao što ne smijemo rastavljati dijete od njegove majke.

Ne uzdajmo se dakle u ljude! Ljudi se mijenjaju kao mjesec. Ljudska se mišljenja povode za strujama vjetra. U nama se dižu i spuštaju čuvstva radosti i žalosti, kao morska plima i osjeka. "Neka je proklet, tko se uzda u čovjeka!" - Ali uzdati se u Majku Božju, to pretstavlja sigurnost. Na Nju se osloniti u stvarima spasenja, vlastitog posvećenja, znači biti mudar. Jer Marija zaslužuje naše pouzdanje. Ona je naša Majka, a mi smo Njezina djeca. Ona nam može i hoće pomoći! Ona za tim i teži, da nas dovede u dom blaženstva i vječne sreće.

Njezina moć dopire do granica božanstva. Ta Ona je Majka Sina Božjega. Ona je najbliža svemogućem, dobrom i milosrdnom Ocu, koji je također pun ljubavi prema nama. Nitko ne stoji tako blizu Srca Sina kao Majka! Isusovo je Srce velikom ljubavlju povezano s Marijinim Srcem. Može li ljubezno Srce Isusovo što odbiti, ako Mu to preporuči Njegova ljubljena Majka?! Nemoguće je, da Isus ne ispuni Njezine želje. U tom je osnov našega ufanja u Mariju. - Isus nam je baš zato dao svoju Majku - za našu Majku, da imamo u Nju veliko pouzdanje!

Sv.Bonaventura kaže:"Ti si za Boga najmoćnija ...pomozi našoj slabosti!...Tvoja se molitva nikad ne vraća neuslišana!"

Stoga nam sv.Bernardo preporučuje:"Ako te snađu oluje napasti, ako ti prijete grebeni kušnje, baci pogled na zvijezdu mora, zazovi u pomoć Mariju. Ako te zahvate valovi oholosti, častohleplja, ogovaranja, zavisti, pogledaj zvijezdu, zazovi Mariju. Ako srdžba, lakomost, tjelesne naslade uzgibaju barku tvoje duše, gledaj Mariju! Ako te smeta veličina tvojih grijeha, ako te zbunjuje jadno stanje tvoje savjesti, ako te spopada strah kod pomisli na sud, ako se uslijed svega toga počneš rušiti u ponor žalosti i očajanja, pomisli na Mariju! U pogibeljima, tjeskobama i nesigurnostima, misli na Mariju, zazivaj Mariju! Neka zazivanje Nje i misao na Nju ne ostavi nikada tvoje srce i tvoje usne i da najsigurnije postigneš pomoć u svojim molitvama, ne zaboravi nasljedovati Njezine kreposti. Slijedeći Je ne ćeš zalutati, moleći Je ne ćeš očajati, misleći na Nju ne ćeš se izgubiti. Ako te Ona drži za ruku, ne možeš pasti. Ako te Ona štiti, nemaš se čega bojati. Pod Njezinim vodstvom nema umora i pod Njezinom zašitom sigurno se stiže k cilju".

Braćo i sestre! Pođimo tim najlakšim i najsigurnijim putem: PO MARIJI K ISUSU!

....

M A J K A M I L O S R Đ A

"Svima je Gospodin sladak: i milosrđe je Njegovo iznad svih djela Njegovih"/Ps 144,9/ - kliče Psalmista u svom zahvalnom srcu.

Zaista: velik je Gospodin u stvaranju svemira, divan u vodstvu žarkih nebeskih kolosa; veličanstven u upravi molekula i atoma; nedokučiv u vodstvu naroda i ljudskih srdaca; nedohitan u vodstvu duša i posvećivanju srdaca;ali iznad svih tih velikih, slavnih, nedokučivih i neistraživih Njegovih djela stoji BOŽJE MILOSRĐE! - Zašto? - Evo zašto: mi se divimo, klanjamo, veličamo, slavimo Božju slavu u svemiru, u rudama i biljkama, u životinjama i ljudima; ali Njegovo nas milosrđe osvaja, privlači, vuče,da Mu se predamo. Kad Bog ne bi bio milosrdan, mi bismo se sa strahom spominjali Njegove veličine i nitko se ne bi usudio, da Mu se približi, preda, da Ga ljubi!

A ipak je ljubav život našega srca! U ljubavi je naša vremenita i vječna sreća. A ljubav stoji u sjedinjenju volje, srca i osjećaja s ljubljenim bićem. I zato je Gospodin Bog odabrao Srce

Prečiste Djevice i Majke Marije, da nam kroz to Srce - preko tog materinskog Srca Marijina zasjaji Njegova velika ljubav; ljubav, koja oprašta, zaboravlja, privlači, zanosi, osvaja ; ljubav, koju mi ljudi nazivamo m i l o s r đ e m !

M a r i j a j e M a j k a m i l o s r đ a

Milosrdna je ljubav Božja za nas grešnike najveća odlika Božja; nas ne privlači toliko neizmjerna svetost ni pravda Božja, koliko nas osvaja njegova dobrota i milosrđe; strogost nas odbija, a blagost privlači; milosrdno nas srce majke usrećuje. Zato je Srce Marijino Srce Majke milosrđa !

1. M a r i j a j e r o d i l a "M i l o s r đ e"

Presveta je Djevica rodila Utjelovljenu Božju Ljubav - Isusa Krista, "Milosrdnog Samaritanca"; Spasitelja i Otkupitelja, Dobroga Pastira, koji ostavlja devedeset i devet ovaca, da potraži jednu, koja se izgubila! Po Mariji nam dakle Bog iskaza svoju milosrdnu ljubav. Po Njoj dođe spasenje i otkupljenje; po Njoj su nam otvorena nebeska vrata ; preko Nje silazi blagoslov i pomilovanje !

2. "S r c e M i s t i č n o g K r i s t a"

Kao drugotni uzrok našega spasenja Majka Marija predstavlja Srce Otajstvenog Tijela Kristova, t.j. svete Crkve. Ona, koja je Drugoj Božanskoj Osobi predala ljudsko Srce, da nas Ono božanski ljubi, postala je i sama žarište te božanske ljubavi.

"U Srcu Majke Marije,sveđ gori ljubav žarom svim;
Za sebe Ono ne mari, za Srcem čezne Sinovim !
Vez ljubavi vjekovite, udružuje ta Srca dva:
U ljubavi se natječu, iz oba isti Oganj sja!"

3. M a r i j a l j u b i s v o j u d j e c u

Sva su Marijina prošteništa dokazi te materinske, duhovne ljubavi. U njima Ona tješi, prosvjetljuje, savjetuje, obraća, spašava, liječi, duševne,duhovne i tjelesne rane svoje dječice. Koliki su samo na Mariji Bistrici zadobili svoje zdravlje ! Koliki su se obratili u Lurdu ! Koliki su ostavili svoje štake na Trsatu! Tko će izbrojiti sve one, koji su već stajali na rubu duhovne i tjelesne propasti, pa ih je Marija u zadnji čas spasila od vremenite i vječne smrti ?!

1.- U Južnoj Africi (Kaplandu) djelovao je veoma revno kao misionar P.Desang, Flamanac (Belgijanac). Tu ga jednom nenadano pozovu u bolnicu k nekom bolesniku, koji govori flamanski. Iznenađen P.Desang pohiti k bolesniku, da mu podijeli sakramente umirućih. Ali bolesnik ne će ni

da govori o vjerskim stvarima, već neprestano ponavlja bogohulne psovke. Misionar se trudio, da bolesnika pripravi na ispovijed, ali uzalud! Tada mu poče govoriti o nebesima, o muci Isusovoj, o paklu, o pravdi i milosrđu Božjemu; ali i opet uzalud. Nesretnik je izjavio, da želi umrijeti onako, kako je živio. Nemoćan misionar tada opazi na bolesnikovim prsima svijetlu medaljicu Prečistog Srca Marijina, pa reče: "Prijatelju, ja vas ne razumijem: na grudima nosite medaljicu Majke Božje, a za sakramente ne ćete ni da čujete!" - Bolesnik se primiri, ispruži, te poče polako pričati:

"Bit će naskoro 40 godina, otkako sam u Hallu u Belgiji izvukao iz vode nekog dječaka, koji se davio. Njegova mi je majka tada, u znak zahvalnosti, silom naturila ovaj lančić i medal'icu, što ga je skinula sa spašenog sinčića. Uzeo sam to na uspomenu s obećanjem, da ću svaki dan moliti po jednu "Zdravo Marijo". I to sam obećanje održao... I sada ... !"

P.Desang brizne u plač. Digne se i zagrli bolesnika. Uzbuđen i ganut reče bolesniku: "O moj Spasitelju! Taj sam dječak, što ste ga Vi izvukli iz vode, ja glavom!"

Kao električna struja prostruji milost Božja udovima bolesnika. Više se nije mogao opirati. Zamoli misionara, da mu pomogne, te se dobro ispovijedi za čitav svoj život. P.Desang mu s veseljem podijeli sakramente umirućih,te je bolsnik brzo iza ispovijedi i Pričesti, smiren, držeći u rukama blagoslovljenu medaljicu Bezgrešnog Srca Marijina,još jednom zaufano i žarko molio "Zdravo Marijo ...", a p.Desang nad umirućim nastavio: "Hvala i čast Tebi, Bezgrešna Majko!

Tvoja mi je medaljica jednom spasila život, a sada je ona opet istrgla dušu ovog bijednika iz đavolskih pandža!"

(Po "Sendbote" d.g.H.1918.br.5.Čadež).

2.- "Majka milosrđa" - ne štiti samo dobre, nego i nevaljale. Leticija, majka cara Napoleona, osobito je ljubila, pazila i molila za Napoleona - ne zato, što je bio moćan i slavan car, nego zato, što je bio najnesretniji njezin sin. Tako radi i naša nebeska Majka Marija. Osobitom se ljubavlju brine i zauzima za one, koji su pokolebali u svojoj vjeri, koji su doživjeli brodolom u braku, u zvanju, u krepostima! Najviše se zauzima za umiruće, koji stoje na rubu vječne propasti; za bolesnike, koji očajavaju; za samoubojice, koji srljaju u ponore vječne bijede i očaja!

3.- Sredinom veljače 1941. dovezoše u "Privremenu vojnu bolnicu" u Kruševcu mladića, vojnika, teškog bolesnika. Imao je obostranu upalu pluća. Šef bolnice pošteno izgrdi majku, zašto je tako dugo čekala, jer je stanje beznadno. "Nisam se mogla nauživati njegove prisutnosti! Htjela sam, da ga sama dvorim!" - jecala je majka! Mladić je naime bio na osustvu. Kod kuće se nahladio. I majk , ko majka, htjela ga

imati uza se, da ga sama dvori. Sada je molila, da smije ostati uz sina. Dozvolili su joj. Dan je i noć stajala uz krevet, tiho plakala i popravljala pokrivalo. Nije marila za jelo, nije se utrudila u bdijenju. Ipak joj sin umre.

Na odru je ležao vojnik u plahti. Bila je ciča zima. U hladnoj, betoniranoj prostoriji. Nitko prisutan. Samo majka stoji uz mrtvo tijelo svoga sina i tiho plače. U jednoj je ruci držala maramicu, u drugoj je imala fotografiju svoga sina. Suze joj padale po licu mrtvaca, a ona ih je brisala maramicom i jecala: "Kako si mi lijep, kako si mi drag! Milo dijete moje! Ništa se nisi promijenio ! Kako si bio nekoć, dok sam te učila hodati i govoriti, tako si i sada lijep! Sine moj, milo čedo moje! Kako si mi lijep! ...."

I tako se to neprestano ponavljalo! Nisam mogao izdržati. Nešto me gušilo. Pobjegao sam. Osjetio sam se pobijeđen ovom materinskom ljubavlju, koja u svome mrtvome sinu nije vidjela strahovita razaranja smrti! Za nju je ona lješina bila lijepa! Za majku je njezino dijete uvijek lijepo!

S l a t k a t a j n a l j u b a v i

Tada sam ja spoznao slatku tajnu materinske ljubavi! Majka se ne utruđuje! Majka ne misli na sebe! Majka se žrtvuje veselo! Majka misli samo na sreću svoga djeteta!

O kako je velika, žarka, sveta, jaka i slatka ta materinska ljubav! Kako je to velika tajna našega života ! A Gospodin je htio, da se Njegova dobrota, ljubav i milosrđe izžaruje u tajni materinske ljubavi Prečistog Srca Marijina! Tko će izmjeriti dubinu, veličinu, snagu, slatkoću ljubavi Srca Majke Božje! Meni se čini, da je to more bez obala! Tko se jednom okupa u tom moru, taj ne može propasti!

Sv. Ivan Marija Vianney nabavi veliki i lijepi kip Bezgrešne Djevice. Na tom je kipu visjelo veliko purpurno Srce. U tom Srcu nalazila se duga svilena vrpca, na kojoj su bila ispisana imena svih njegovih župljana. Taj je kip s tim Srcem, vrpcom i imenima prikazivao svečenu nutrinju. Kao što je sam sebe uvijek povjeravao Prečistom Srcu Mariji nu, tako je i svoje župljanje uvijek preporučivao tom slatkom materinskom Srcu!

Braćo i sestre! Ne bojim se za onoga, koji se jednom svesrdno posveti Prečistom Srcu Marijinu! Ne bojim se za onoga, tko jednom dođe u magnetsko polje Marijine materinske ljubavi! Jer koga Marija štiti, taj ne će propasti! Za koga se Marija zauzme, taj će dobro proći i na sudištu božanske pravde i istine! Zato i sam Spasitelj želi, da se povjerimo tom materinskom Srcu. "Isus želi - reče sama Bogo-

rodica 1917. u Fatimi, - da se u svijetu pokrene pobožnost mome Bezgrešnom Srcu! Tko je prihvati, obećajem mu spasenje. Te će duše biti naročito drage dragom Bogu, a ja ću ih kao kitu cvijeća položiti pred Njegov uzvišeni prijesto".

Ne oklijevajmo stoga! Ne odgađajmo! Ne kolebajmo! Posvetimo se već danas tom Prečistom Srcu! Sada, dok smo još zdravi, snažni, možemo još mnogo učiniti! Počnimo sada, jer ne znamo, što će sutra biti. Upišimo svoja imena u Prečisto Srce Marijino, pa će nam Ono biti "utočište u životu i put, koji će nas voditi k Bogu" ! -

---

P O B O Ž N O S T
P E T P R V I H S U B O T A

Ovo svibanjsko veče posvećujemo razmatranju pobožnosti "Pet prvih subota". - Ne će to biti propovijed visokog stila, dubokog sadržaja, naučnog karaktera. - To će biti bratski, prijateljski nagovor, pouka i pobuda za praksu života.

O čemu se radi? - Evo: Prekjučer sam pitao jednu dobru, pobožnu, upravo idealnu osobu, da li je obavila pobožnost "Pet prvih subota" i ona mi lijepo iskreno odgovori: "Nisam!" - Tako i mnogi drugi! - Kolika šteta! - Kakav propust!

Uvjereni, da ima ovdje dobrih i pravih štovatelja Majke Božje, koji bi htjeli razveseliti Bezgrešno Srce Marijino, progovaramo sada o pobožnosti "Pet prvih subota" kao pobudu za praksu života. -

Kad nekoga želimo razveseliti, činimo što on želi. Majka Marija to želi. I mi ćemo Njoj za ljubav i za spas svoje duše to i učiniti.

Dio pobožnosti Prečistom Srcu Marijinu

Pobožnost "Pet prvih subota" jeste dio pobožnosti Prečistom Srcu Marijinu. Ova se počela naveliko širiti, otkako je Majka Božja 13.VII.1917. malom Franji, Jacinti i

Luciji pokazala pakao i rekla, da "Isus želi, da se u svijetu pokrene pobožnost Njezinu Prečistom Srcu. Tko je prihvati, obećajem mu spasenje. Te će duše biti naročito mile dragom Bogu i ja ću ih kao kitu cvijeća staviti pred Njegov prijesto!"

Uz ovo obećanje, koje je svojim sadržajem bogato, divno i veličanstveno, Majka je Marija Luciji 1925., već kao redovnici S.Mariji od Prežalosne, naredila, da ona u Njezino ime razglasi, da će sa svim potrebnim milostima za spasenje priskočiti u pomoć na smrtnom času onima, koji se pet prvih subota u mjesecu uzastopce ispovijede i pričeste, izmole krunicu i četvrt sata razmatraju o otajstvima krunice - sve s nakanom, da Joj dadu zadovoljštinu za sve uvrede, koje se nanose Njezinu Prečistom Srcu.

M a j k a B o ž j a
ž e l i:

Kao što Isus želi u svijetu pokrenuti pobožnost prema Bezgrešnom Srcu Svoje Majke, tako i Majka Marija želi ispovijed i Pričest,molitvu i razmatranje! Razlozi su jasni: Kad bi moju majku tko toliko vrijeđao, psovao i pogrđivao, kao što se danas pogrđuje Isusova Majka, i ja bih sudbenim putem tražio zadovoljštinu! Isus Krist želi pobožnost prema Prečistom Srcu svoje Majke! - Te će duše biti veoma drage Spasitelju svijeta! - Majka će ih Marija njegovati kao cvijeće, i kad dođe smrtni čas, Ona će ih kao cvijeće položiti pred sudačko prijestolje svoga Sina! Dobro će, dakle, proći na Božjem sudu!

Da se što više duša zagrije za pobožnost Prečistom Srcu Marijinu, Bogorodica obećaje sretnu smrt onima, koji kroz pet prvih subota u mjesecu uzastopce prime sv.Pričest, izmole krunicu, obave razmatranje! - Zadatak je svemu tome, da se razveseli, utješi, dade naknada Bezgrešnom Srcu Božje Majke!

Zahtjev je minimalan - obećanje veliko ! Silno, bogato !

S r e t n a s m r t :

Obećaje se sretna smrt! - Sve potrebite milosti za spasenje. Znači: sakramenti umirućih ili barem savršeno kajanje; zatim pomoć i utjeha, snaga i pouzdanje ... u najtežim časovima života.

Što znači Marijina pomoć u tim najsudbonosnijim časovima, neka nam objasni ovaj primjer: Engleska je kraljica Elizabeta progonila kršćane-katolike. Biskupi su se i svećenici preoblačili i sakrivali po planinama, špiljama, i planinskim kolibicama. Tako je biskup iz Edinburga tumarao po planini u seljačkom odijelu. Pred jednom kućicom opazi zaplakanu mladu ženu. Zamoli je za čašu vode. Pita: Zašto

je žalosna? - Imamo djeda u kući na smrt bolesna. Pripravljamo ga da se pokaje. On nikako: Ja ne ću još umrijeti! Biskup uđe! Nagovara. Ništa! "Odakle ti ta sigurnost ?" Ovaj pogleda: "Jesi li ti katolik ? "Jesam!" Vjeruješ li ti u Majku Božju?" - "Vjerujem!" - Čuj: "Ja sam kroz čitav svoj dugi život svaki dan molio krunicu. I svaki dan po pedeset puta izrekao: "Moli za nas grešnike sada i na času smrti naše!" Može li sada Marija zaboraviti na mene, da ja umrem bez svećenika i bez sakramenata ispovijedi i Pričesti?" - Biskup proplače. Pokaže svoj križ i prsten! Ispovijed! Mir! Sretna smrt!

Ljudi na posao! Ljudsko obećanje - ludom radovanje! Marijino obećanje - svakom ispunjenje! Ne kasnite! Gospodin dolazi kao tat! - Osigurajte je dobro i pametno! Ne oslanjajte se na druge! Svi ostavljaju na cjedilu! Žena, starica u potkrovlju - sama! Milijunska ostavština! - Svi će vas napustiti - samo Marija ne! - Svi će vas varati : "Mir! Još ne ćete umrijeti!" - Ne uzdajte se ni u sebe.- Čovjek = životinja - samo nagon za životom! Starica,dobra: "Hoću li ja još kada gledati?" - Druga: "Da li ću ja još kada hodati?" - Samoubijstva su sve češća! Savršeno kajanje!? - Svećenika sve manje! Sve više ljudi umire bez sakramenata! Tko će se za vas brinuti, kad se vi sami ne ćete sada? Majka Božja! Ispunite Njezine želje! - Više radi sebe nego radi Nje! - Bolesnica u noći: "Sutra!" - Drugi dan je bila mrtva! - Teško ? - Nemam vremena! Zaboravim ! Zapiši si! - Dovedi prijatelje! - Radi se o vječnosti! - Slijedeće subote svi početi! U listopadu smo gotovi ! - Čvrsta odluka! Vječni blagoslov !

P O S V E T A

P R E Č I S T O M S R C U M A R I J I N U

/31. V. 195 ./

OPRAŠTAMO SE!

"Marijo, svibnja Kraljice!
Ti Majko rajskog slavlja!
Pred sliku Tvoju ružice,
Na pozdrav svibanj stavlja!"

"Pred sliku Tvoju, pred Tvoj predivni kip - PRED TVOJE PREČISTO SRCE - danas, 31.svibnja, po posljednji puta na pozdrav, na blagoslov, svibanj -MI VJERNICI -Tvoji štovatelji i ljubitelji, TVOJA DJECA - -stavljamo.- Mi sada pred Tebe, Kraljice svibnja, stavljamo svoja srca, svoje misli i osjećaje, svoje želje i molbe, svoje ideale i svoje duše,svoje spasenje i posvećenje! Pred Tebe, na blagoslov, sada stavljamo svoju prošlost, sadašnjost i budućnost.Jer svibanj tone u more vječnosti.

Da, svibanj 195 .umire. Sunce zalazi. I ovo se blagoslovljeno veče više nikada - nikada ne će vratiti.Što je učinjeno - učinjeno je! Ostaje za sve vijeke vjekova.Svibanj 195 . tone u ocean vječnosti. - I nijedna ga stvorena sila ne može zaustaviti. - Stoga se i mi danas moramo rastati s ovogodišnjim svibanjskim pobožnostima, koje su nam bile toliko mile i drage. Koliko svijetla i radosti, koliko snage i utjehe, koliko nadahnuća i zasluga! Čovjeka bi lako obuzela neka tuga i bol, žalost i nostalgija za tim večernjim našim pobožnostima -NAJDIVNIJOJ OD SVIH STVOROVA! -

Ali mi smo djeca vječnosti! - Sada smo bliže svome posljednjem cilju nego na početku svibnja. Mi nemamo što žaliti! - Zar nam je ovaj svibanj išta darovao badava?! Zar nismo svako dobro morali otkupljivati žrtvama?! -Što bismo žalili? Možda rastanak s Kraljicom svibnja? Ne! Tisuću puta "ne!" Mi se ne ćemo ni ne možemo rastati ili odijeliti od Marije,Bogorodice! Nema te sile na ovom svijetu, koja bi nas mogla ili smjela odijeliti od naše dobre duhovne Majke; ne postoji zlo, koje bi nas smjelo i moglo istrgnuti iz Njezina materinskog zagrljaja! Mi se, naprotiv, sada više nego ikada, priljubljujemo uz Njezino materinsko Srce, da nam Njezina ljubav veliko i neugasivo:

"SVIJETLO ŽIVOTA" Mi se, naime, još nalazimo na putu života; mi smo ovdje stranci i putnici u "obećanu zemlju". Još nam valja prijeći "Crveno more" kušnja; hodočastiti nam valja kroz pustinju života i boriti se s neprijateljima izvana i iznutra - kao Izraelci u pustinji! - Stoga nam je potrebna i nužna "Zvijezda vodilja","Zvijezda mora", jer u ovo atomsko doba nesigurnost postizava svoj vrhunac, te je more ljudskoga života prečesto i odviše uzburkano; nužna nam je "Zvi-

jezda mora"=Majka Marija, jer su ljudske strasti i zablude zamutile obzorje ljudskoga duha; nama je krvavo nužna "Majka dobroga savjeta", jer se premnogi dave u sumnjama; nama je potrebno "Prijestolje mudrosti", jer se u 20.stoljeću nazori na svijet i život mijenjaju kao smjerovi na vjetrenjači; nama je bezuvjetno potrebna "Majka lijepe ljubavi", jer se život bez ljubavi pretvara u pakao. -O da, braćo i sestre, mi ne možemo ispravno kršćanski živjeti niti ostvariti smisao svoga života, ako nam na putu života ne bi svijetlilo ono veliko svijetlo života, koje sjaji iz Srca neokaljane Djevice i Majke.

D v o s t r u k i   i d e a l :

Zato mi danas odabiremo onaj čudesni od Boga nam darovani IDEAL svakog kršćanskog srca: BEZGREŠNU DJEVICU I NAJSVETIJU MAJKU - za ideal svoga života i rada. - Svaki od nas mora nositi taj dvostruki ideal u svome srcu: ideal djevičanstva i ideal materinstva. Svaki od nas mora imati djevičanski čist i netaknut predio svoga srca, koji se otvara samo Bogu! To mora biti ono najveće i najčišće, najuzvišenije i najljepše, najbogatije i najsvetije područje našega duha i srca, koje je posvećeno samo Bogu! To mora biti "svetinja nad svetinjama"!

Drugi je ideal -isto tako velik, svet i uzvišen - IDEAL MATERINSTVA! - To znači: svaki od nas mora imati smisla, volju i želju za žrtvom, za predanjem interesima Božjega kraljevstva, za apostolat! Raditi, mučiti se, žrtvovati se, moliti za obraćenje grešnika, znojiti se za spasenje i posvećenje besmrtnih ljudskih duša! Od toga se ne smije nitko izuzeti! Krist je jednom rekao: "Idite i vi u moj vinograd!" Crkva je Njegov vinograd! Duše i srca su njegov vinograd! A to je upravo ono područje, koje sačinjava kraljevstvo Srca Marijina! Kako bismo se, dakle, mogli mi, Marijini ljubitelji, dispenzirati od rada u Marijinom kraljevstvu?! Molitvom, dobrim primjerom, dobrom riječi, savjetom i opomenom, patnjama i stradanjima, bolešću i smrću...svaki od nas može postati "suradnik" u djelu otkupljenja i posvećenja svijeta. Sa žrtvicama dnevnoga života, koje začinjamo ljubavlju prema Isusu i Mariji - svi mi možemo i moramo postati OČEVI I MAJKE duhovne svoje djece! Na to nas poziva naša nebeska duhovna Majka Marija! Ona to hoće, Ona to želi! - Hoćemo li prečuti Njezin poziv?! - Zar ćemo ostati ravnodušni na Njezin poziv iz Lurda i Fatime, da se molimo za obraćenje grešnika, da se žrtvujemo za spas duša?!- Ne! Mi sada započimamo novi i

VATRENI APOSTOLAT U KRALJEVSTVU SRCA
DJEVICE I MAJKE

SRCE DJEVICE I MAJKE MARIJE bit će nam "UTOČIŠTE I PUT", koji će nas i našu duhovnu djecu voditi k Bogu. Ima, naime, i apostolat svojih boli i pogibelji, svojih tjeskoba i žalosti, svojih neprijatelja i grebena. U časovima tame pohrlit ćemo k Njezinu materinskom Srcu, ka "Kraljici apostola", da nas prosvijetli i utješi, ohrabri i oduševi, da nam pomogne i okruni naše nastojanje sigurnim uspjehom.

Bez Njezine pomoći, bez Njezina zagovora, bez Njezina blagoslova - nitko ne postizava plodove svoga apostolata. Mnogi su naši pothvati, naše molitve i pobožnosti, ostale bez željenog uspjeha samo zato, jer nismo Mariju angažirali u njima. Ona,naime, krči put dušama do pobjede, Ona pobjeđuje u svojim apostolima, Ona vodi naše napore do uspjeha, do pobjede i slave! Ona privodi duše, prokrčuje put do Božanskog Srca Isusova, gdje duše nalaze "sve blago mudrosti i znanja", gdje im se otvara "bezdno svih kreposti" i "milina kao i slast" svih svetih duša. -

ODABIREMO JE, stoga, sada, u ovom svečanom času za "SAVEZNICU U DUHOVNOM BOJU".- Ona je "Pobjednica u svim bojevima Božjim. Ona će i nama pomoći u borbi za posvećenje,za duše, za vječno blaženstvo. Ta Ona je izmolila apostolima "Duha Svetoga", Duha jakosti i mudrosti; Ona je mučenicima pomogla, da postignu neuvele vijence mučeničke krune; Ona je djevicama udahnula težnju za čistim djevičanskim životom; Ona je propovjednicima nadahnjivala misli i riječi, koje preobražuju umove i srca; Ona je odgojila legije svetaca.- Ona i sada s Kristom satire glavu paklenskom zmaju i u ljudskim srcima gradi kraljevstvo istine i pravde, milosrđa i ljubavi. Uviđajući tu sigurnu prirodnu i natprirodnu stvarnost,mi se ovoga časa svrstavamo duhom

U LEGIJU MARIJINIH
APOSTOLA!

Prelazimo šutke preko velikih imena Marijinih apostola u prijašnjim stoljećima. Zagledat ćemo se samo malo u suvremene revnitelje za Marijinu slavu i Njezino kraljevstvo u ljudskim srcima:

1.MARIJA DE VEZUM -studirala je na Sorboni u Francuskoj. Bila je iz aristokratske obitelji. Ali je u srcu nosila ljubav prema siromasima, pa si je svakog mjeseca uskraćivala po jednu haljinu, da dobivenu mjesečninu podijeli siromasima. Naročito je pomagala siromašne obitelji. Kolegice su je radi toga prezirale...Jedno je vrijeme mislila na udaju, a onda spozna, da je APOSTOLAT njezin životni put. Tada na Sorboni organizira "MALU ZAJEDNICU" s ciljem, da pomaže siromasima u predgrađima. Umrla je na glasu svetosti 1939. Njezina se misija nastavlja.-Radila je s Marijom! I pobijedila!

2.EDEL-MARY QUINT, obična tipkačica, zagrijana za Marijino kraljevstvo, stupa u Irskoj u Marijinu legiju. Za kratko je vrijeme postala tajnicom. -Izgarajući plamenom ljubavlju za apostolat -22.XI.1936.polazi u Keniju i Ugandu u Africi. Ondje radi, moli,pati, žrtvuje se na sve moguće načine, da sve predobije za Krista i Mariju. Osvajala je područje za područjem, činila je dobro u Najrobiju, Sanzibaru, Ugandi, Tangeniku, otočju Maurisu...Putovala je vlakom,autom, zrakoplovom, da udovolji potrebama svoje duhovne djece. Putovala je i po 500 km s visokom temperaturom. Iscrpljena apostolatom Edel-Mary Quint umire u Najrobiju 12.V.1944.kao slavna članica Marijine legije.-

3. MARIETA DIERKENS, Belgijanka, bolničarka, primalja - skupi 1937. djevojke bolničarke, odgojiteljice, socijalne radnice, te ih poče odgajati za apostolat. Odgajala ih je 10 godina. A onda 1947. pođe s njima u Kinu. U Šangaju otvore besplatnu ambulantu i dispanzer. Mnogo rade i uspijevaju! Kinezi su ih zavoljeli. Jedne noći 1949. pozovu Marietu k bolesniku. Dok se Marieta raspitivala, gdje je bolesnik, zada joj neprijatelj bodežem smrtni udarac. -Bodežem joj otvori tamnicu tijela, da vrli duh Marijine apostolske radnice poleti u domovinu, gdje Isus i Marija kraljuju u slavi i blaženstvu.

4. Dr. PAVAO TAKAŠI NAGAI -pokršten 1934. u Nagasakiju u Japanu. Oženio je MINORI, koja mu je rodila dvoje djece: KAIKI i SEIKIA. -1945. kod atomske eksplozije nestala mu žena Minori. On je s opeklinama tri dana neumorno previjao bolesnike. Onda pođe na ruševine crkve i doma. Nađe samo ruševine i pougljene kosti svoje žene. Tada reče: "Otsada imam tri majke na nebu: svoju majku, koja me je rodila; Majku Božju i majku svoje djece!" - Povuče se u kolibicu i započe svoj apostolat. Pisao je neumorno -sasvim kršćanski. Kao sveučilišni profesor posta znamenit. Novac upotrebljava za izgradnju crkve i samostana. Napisa 14 svezaka. Sva sama apologija kršćanstva. Posjećuje ga japanski car i australijski kardinal. Umro je 1. V. 1951. u Nagasakiju -na glasu svetosti!-

Braćo i sestre! Ne dopušta nam vrijeme, da opisujemo apostolski rad Marijinih ljubitelja u našim vremenima. Pomislite samo na tisuće i tisuće, koji su sudjelovali u manifestacijama prigodom putovanja kipa Gospe Fatimske širom cijeloga svijeta.- Sjetite se onog kolektivnog moljenja krunice u Americi i Australiji! Koliko Marija ima svojih apostola?! To nitko ne zna! Znade to samo Majka Marija, koja će marijanski nagraditi one, koji se žrtvuju za Njezino kraljevstvo.

Svrstajmo se i mi sada duhom u tu veliku Marijinu legiju dobrotvora. Ponesimo marijansko srce u suvremeni život. Ponesimo Isusa, Spasitelja, svijetlo svijeta onima, koji se kreću u dolinama smrtnih sjena. Ta Njezinoj je materinskoj brizi povjeren sav narod Božji. Njezinom je Prečistom Srcu povjeren i mir svijeta! Pamtimo: Gospodin nas želi imati po Mariji! Posvetimo se danas interesima Marijina kraljevstva! Neka čitavo naše biće bude u Njezinoj službi. /Ja ću prvi izgovarati riječi posvete, a vi za mnom ponavljajte:/

"Presveta i prečista Djevice, Majko moja Marijo! Ja...premda sasvim nevrijedan..."/Riječi su posvete uzete iz molitvenika -od sv. Franje Saleškoga/.

SKRAĆENI OBRAZAC POSVETE

"Bezgrešna Djevice i Majko! Kraljice i Vladarice neba i zemlje! Ja L.L., jadan i bijedan grešnik, odabirem sada ponovno Tebe za Kraljicu i Vladaricu svoga srca i života. Tvom Prečistom i Materinskom Srcu predajem sve svoje: molitve i žrtve, radosti i žalosti, uspjehe i zasluge, dušu i tijelo, vrijeme i vječnost. Budi mi milosrdna Majka, a ja ću biti Tvoje poslušno dijete! Čuvaj me od zla! Dovedi me u nebo! Amen".

"S Djetetom Isusom svaki čas,
Djevo Marijo, blagoslovi nas!"

- - o o O o o - -

"U T O Č I Š T E G R E Š N I K A !"

Silni perzijski kralj Darije II. (424-405 pr.Kr.) imao je dva sina: Artakserksa i Kira. -

Kir je bio mlađi, ali je silno bio vladohlepan. Htio je naslijediti oca na njegovu kraljevskom prijestolju.

Kad je Darije umro, i Artakserkso stupio na prijestolje, skuje Kir urotu protiv brata - kralja. Ali urota bi otkrivena, a Kir osuđen na smrt.

Na dan smaknuća, na stratištu se pojavi i sijeda majka. Držala je za vrat na smrt osuđenoga sina Kira. Tako stupi pred kralja Artakserksa i reče:

"Sine moj, zar je moguće, da tvoj brat mora bez milosrđa urmijeti? - Znaj, tada ne ću ni ja, tvoja i njegova majka, dalje živjeti. Smrtna osuda, koja je izrečena Kiru, pogađa i mene!"

Ova velika materinska ljubav duboko dirne kralja Artakserksa, pa reče:

"Moj je brat doista zaslužio smrt, ali neka živi majke radi!"

Predraga braćo i sestre !

Svi smo mi grešnici skovali urotu protiv Gospodina Boga, kralja kraljeva. Svaki grijeh nosi na sebi nešto prkosno, buntovno, jer se protivi volji Božjoj! Svaki je grešnik pokušao na neki način načiniti atentat na Boga i njegov poredak! -

Zato smo već u Adamu svi zaslužili smrt, i to vječnu smrt u paklu. A tko znade, koliko nas je puta već imala pravda Božja iščupati sa zemlje živućih, da nije pred Svevišnjega Kralja stupila majka Marija, prvo i posljednje utočište svim grešnicima i izmolila pomilovanje.

Marija je utočište svim grešnicima

I pravednik po sedam puta na dan pada. To su dakako maleni, laki grijesi. Ali svaki je od nas već po koji puta i jače skrenuo s pravoga puta. Svi smo mi barem u nekim stvarima slični rasipnom sinu, koji ostavlja Oca, da uzmogne slobodnije živjeti. Onda, kad padnemo u duševnu i tjelesnu bijedu, nastupa kasno kajanje. Tada tražimo milost, pomilovanje, oproštenje, oslobođenje od prevelike grižnje savjesti. Ne usuđujemo se izravno obratiti na

povrijeđeno božansko veličanstvo, pa tražimo zagovor i posredovanje One, koju je Bog odredio, da nam bude Majkom, posrednicom, zagovornicom, utješiteljicom i pomoćnicom !

Marija to može i hoće! Ona je svojim životom dala veliku zadovoljštinu za naše grijehe i za grijehe čitavog svijeta. Zar nije Ona "Majka boli" i "Kraljica mučenika?! Zar nije sedam velikih žalosti probolo njezinu dušu ! Zar nije osjetila svu tjeskobu svoga materinskog Srca,kad joj je Sin visio na križu!? Koliko je pretrpjela već u betlehemskoj štalici, zatim na bijegu u Egipat, pa u siromaštvu u Nazaretu! Tko će izbrojiti njezine žalosti, kad je pratila svoga Jedinca na Golgotu! Tu je na križu uzdisala Njezina ljubav. Njezino je Dijete bilo žrtvovano za naše grijehe i za grijehe čitavoga svijeta? Zar Ga nije Ona, kao Majka, koja mu je dala tijelo, žrtvovala Ocu za otpuštenje naših grijeha! Na Kalvariji se prolijevala Krv, koju je Ona darovala Isusu Kristu; tu se razapinjalo tijelo, koje je Marija rodila; tu je umirao život, što ga je Marija dala svijetu!

Marija je dakle, aktivno sudjelovala u Žrtvi za oproštenje grijeha. Ona je zaslužila zajedno sa Sinom pomilovanje. Zato je Njoj i žao, ako ma bilo koje Njezino dijete propada u ponore paklene. Žao Joj je, jer se time gube zasluge muke Isusove i Njezine; tu je onda proigran jedan život, a Njezino je trpljenje u tom slučaju postalo nekorisno; žao Joj je, jer će jedno Njezino dijete biti zauvijek udaljeno od izvora sreće, mira i blaženstva.

Marija žali one duše, koje silaze u doline smrtnih sjena; Marija se raduje nad obraćenjem jednog jedinog grješnika više nego nad devedeset i devet pravednika,kojima pokore ne treba. Za Nju je najveća radost, kad može poput kvočke skupiti svoju dječicu pod svoja materinska krila i predati ih Gospodinu. Milo Joj je, ako Joj se utičemo kao utočištu grješnika, jer Ona to želi, jer je za to određena, jer je moćna, jer je dobra, jer je "Majka Milosrđa". Kao Kraljica neba i zemlje može više nego svi drugi sveci zajedno.

N i t k o d a k l e n e s m i j e z d v a j a t i ! - Ni najveći grešnici, razbojnici, pljačkaši, ubojice, bludnici, krivokletnici, prevaranti, čedomorci, psovači i brakolomci, preljubnici .... Nitko! Nitko! - Doklegod čovjek živi, uvijek su vrata milosrđa Božjega otvorena. Majka Marija, kao "Utočište grešnika" očekuje svoju raskajanu djecu raskriljenih ruku! Pod Njezinim će okriljem i zaštitom, pod Njezinim zagovorom, biti pomilovani i najvaći zločinci, samo ako se iskreno i od srca pokaju, te zamole za oproštenje! Marija će im očistiti duše, oprati bijelu haljinu milosti posvetne, popraviti i pokrpati svadbeno ruho, i oni će biti pripušteni nebeskoj gozbi; gozbi Janjeta Božjega! Štoviše, Marija će tim dušama vratiti mir i radost,

utjehu i sreću u njihova bijedna srca!

Promislimo, koliko je utjehe u tom samo jednom Marijinu naslovu "Utočište grešnika!" Koliko je to utjehe u životu,a kamoli na samrti. Usadimo si to duboko u srce. Govorimo o tom i onima, koji nemaju te vjere i toga pouzdanja u Mariju.

Ali teško i onom čovjeku, grešniku, koji ne zna za "Utočište grešnika"; koji se ne obraća k Mariji, da Ona kao Majka popravi, što su oni pokvarili; koji ne vide, kako su jadni i bijedni, siromašni i pokvareni, pa se nikad ne ogledaju u "Zrcalo bez ljage", da se očiste, operu, pridignu, obrate, posvete! Jao grešniku, koji nikad ne priziva Mariju, da ga Ona zagovori, zaštiti, obrani !

Sv.Leander se uvijek mnogo tješio, što je njegova sestra Florencija bila još za njegova života proglašena sveticom. Govorio bi, da on u to polaže veliku nadu u svoje spasenje. "Florencija, moja sestrica, bit će mi na strašnom sudu utjeha, jer je Ona, kao zaručnica samoga Suca u stanju sklonuti Ga, da njezina brata ne osudi na vječne muke. Sudac ne će dozvoliti, da brat Njegove zaručnice zauvijek propadne". -

Sv.Leander je dobro sudio i činio. Sveci su naši veliki zaštitnici, zagovornici i pomoćnici. Oni kao prijatelji Božji mogu veoma mnogo učiniti za nas! Oni nas mogu oslo-boditi od mnogih vremenitih nevolja. Mogu nam izmoliti zdravlje, službu, uspjeh, blagoslov, mir i zadovoljstvo na ovom svijetu.

Ali što je sve to prema onim mogućnostima, kojima raspolaže sama Majka Gospodina našega Isusa Krista, Sina Božjega i Suca našega ?! - Što je sv.Florencija prema Majci Božjoj, najboljoj Kćerki Oca, najsvetijoj Zaručnici Duha Svetoga ?

Marija je "moleća svemogućnost"! Svevišnji ništa ne odbija, za što ga moli najbolja, najsvetija, Bezgrešna Djevica i Majka. Ako se,dakle, Ona zauzme za nas kod prijestolja Svevišnjega; ako Ona progovori Sucu za nas riječi smilovanja i oproštenja, Gospodin će Joj sigurno pokloniti Njezinu jadnu djecu.-

Sv.Ivan Damascenski pripovijeda, da je Blažena Djevica prije smrti podigla svoje ruke nad apostole i rekla :

"Ljubljeni Sine, obaspi milostima one, koje si nazvao svojom braćom; ja ih kao sestra ljubim. Obaspi ih po mojem blagoslovu novom snagom i milošću!" I tako usne u Gospodinu !

Sveci su živjeli, radili, borili se i trpjeli samo za slavu Božju i spas duša. Mnogi su željeli nadljudske muke, samo da duše spasavaju. Sv.Mala Terezija je spremna na sva moguća mučeništva, samo da Isusu ugodi i da mu dovede što

više duša.

Marija kao Kraljica sviju svetaca ima ovu želju i volju u najvišem stupnju - iznad sviju svetaca! Ona je i u stanju, da je ostvari. Ona je i ostvaruje: svaki dan i svaki čas !

Mi smo pozvani, da samo prihvatimo ovu materinsku ruku pomoćnicu; Njezino je Prečisto Srce otvoreno svim grešnicima, pa ćemo na drugom svijetu još jače spoznati, što znači naslov "Utočište grešnika!" -

---

"M A R I J O - S V I B N J A K R A L J I C E !"

"Marijo,svibnja Kraljice,
Ti Majko rajskog slavlja!
Pred sliku Tvoju ružice
Na pozdrav svibanj stavlja!

O,daj ga,daj blagoslovi
I sve nas,Majko s njime
Te srca naša prizovi,
Da Tvoje slave ime!"

"7.svibnja 1950.- 14.V.1951. Ovako pjevaju i pozdravljaju svoju Kraljicu x...y... u Zagrebu..." Tako sada pišu anđeli čuvari u knjigu našega života, da to bude pohranjeno za dan suda!

Ali ne pjevamo tako samo mi ovdje u Zagrebu! Tako danas pjevaju muževi i žene, mladići i djevojke, djeca i starci diljem čitave naše domovine. Tako pjeva danas čitav kršćanski svijet. Tako pjevaju sada i oni na krajnjem sjeveru i jugu, u vječnom snijegu i ledu; tako pjevaju i oni oko vrućeg ekvatora, u silnim prašumama centralne Afrike i na silnim pješčanim pustinjama Sahare i Gobi! Na kopnu i na moru, pod zemljom i u zraku, sada djeca Marijina pozdravljaju svoju nebesku Kraljicu. Svagdje, gdjegod imade kršćanskih srdaca i katoličkih mislilaca - svagdje odzvanjaju sada Marijanske pjesme.

Ima tome već preko 600 godina otkako je Bl. Henrik Suzo, dominikanac, u Konstanci skladao i pjevao: "Došao je svibanj, proljeće se rascvalo! Pobožne su se duše rascvale u pobožnosti, te pjevaju Majci Božjoj Djevici-Zaručnici i Kraljici neba! Dižu se duše i prema nebu se penju!"

Da,prošlo je tome već više od 1500 godina, otkako je sv.Efrem pjevao pjesme na čast Bl.Djevici! Sv. Augustin joj govori najljepše govore, sv.Bonaventura je slavi i diči,

bl.Ivan Duns Scot je teološki i filozofski veliča, a Petrarca Joj pjeva stihove ... Preko četiri sto milijuna kršćana katolika se sada natječe, tko će više učiniti za slavu i čast Bl.Djevice Marije! I pred našim se razumom spontano otvara pitanje :

Z a š t o ?

Zašto sav narod Božji toliko slavi Blaženu Djevicu? Zašto je toliko veliča? Zašto Joj toliko pjeva, hvali, slavi, ljubi,štuje i zaziva? To nije teško pogoditi?

Marija je Kraljica neba i zemlje!

Koje čudo, ako kršćanska srca Kraljici neba i zemlje posvećuju svibanj !

S v i b a n j je i onako mjesec svijetla, sunca, topline; u svibnju se pomlađuje priroda, život buja; u svibnju cvatu voćke, miriše cvijeće; svuda se širi ugodan miris ruža; u svibnju ptice pjevaju, zelene se šume i livade; svibanj je mjesec radosti, veselja, vedrine, kliktanja, pjevanja; svibanj je mjesec nada i radosna očekivanja. I to kako u prirodi, tako i u ljudskim dušama: svibanj je mjesec mladosti, života, ideala, zanosa!

Marija je Kraljica svibnja !

Ono, što je svibanj u vremenu, to je Marija u povijesti svijeta! Ono, što je svibanj u prirodi, to je Marija u ekonomiji spasenja! Ono, što je svibanj u ljudskim dušama, to je Marija u ljudskim srcima!

Bog je sve stvorio radi čovjeka; ali čovjeka radi sebe! Radi slave svoje, koju mu čovjek duguje. Čitav svemir traži usta, da zapjeva himnu Stvoritelju! Čitava priroda traži usta i srce, da zahvali Gospodinu; sve ovo proljetno svibanjsko cvijeće moli čovjeka, da preko njega veliča Gospodina, a i Kraljicu neba i zemlje!

Marija je najljepša među ženama; najsvetija među ljudima; najmilija Bogu među svim bićima! Ona je Gospodarica prirode, jer je Majka vječnoga Kralja i Vladara!

Kao što se u svibnju ugodno grijemo na suncu i odmaramo na svježoj travi, tako se na Marijinu Srcu odmaraju i griju naše duše. Nije, dakle, čudo, ako Joj posvećujemo ono, što najljepše imamo! Mi Joj posvećujemo svibanj, jer je to mjesec, koji najbolje označuje Njezinu ulogu u našem životu i spasenju. Nije li Ona naša radost, naša nada, naša ljubav? Tko ne osjeća miris Njezinih kreposti? Tko još nije osjetio utjehu, svijetlo, zanos, kad se samo Njoj utekao?! Kad bismo imali tisuću svibanja, sve bismo Njoj posvetili! Ona, istina,to ne treba. Mi to trebamo!

Marija je Majka rajskog slavlja

Isus je središte nebeskog slavlja, a Marija mu je kao Majka najbliža, On je vladar, Ona Kraljica! - Čitavo se nebo natječe, tko će bolje i ljepše proslaviti svoju nebesku Kraljicu i Majku

Kakve pjesme pjevaju anđeli, arkanđeli, kerubini i serafini, prijestolja i vlasti, gospodstva svojoj Kraljici - mi ne znamo! - Mi ne znamo, kako je pozdravljaju patrijarsi i proroci; čime je darivaju apostoli i mučenici, djevice i ispovjedaoci! - Mi ne znamo;kako je slavi čitava triumfalna Crkva - mi ne znamo; ali jedno je sasvim sigurno, da je svi slave, da je svi hvale, da Joj svi pjevaju, kliču, da je svi darivaju najboljim i najljepšim,što imadu - počevši od Praroditelja Adama i Eve, pa do najmanjeg djeteta, što je danas umrlo i došlo na nebesku gozbu!

Sv.Bonaventura kaže, da anđeli iza "Sanctus,sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth!" Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaoth!" odmah nadodaju:"Sancta, sancta,sancta Dei Genitrix Maria!" -"Sveta, sveta, sveta Bogorodica Marija!"

Zaista svi je na nebu slave, jer svaki od njih ponešto Njoj duguje. Skoro svaki Joj nebesnik duguje zahvalnost, jer je Njezinim posredovanjem zadobio milost oproštenja i opravdanja ! Svi se natječu u hvali, jer Nju hvali i slavi samo Presveto Trojstvo; Ona je naime najbolja,najsvetija, najljepša Kćerka Božja; Ona je Majka otajstvenog tijela Kristova!

Ovoj se slavi u svibnju pridružuje borbena Crkva na zemlji. Tome se slavlju eto pridružujemo i mi svojim pjesmama, poklicima, pozdravima, pohvalama! Pred Njezinim slikama, kipovima i oltarima mi stojimo s kitama cvijeća i pjevamo:

"Pred sliku Tvoju ružice na pozdrav svibanj stavlja! " -

R u ž i c e! To je nešto najbolje, najljepše,najčistije, najnježnije,što uopće imamo! Nije to naše! Stvoritelj nam je to stavio u ruke, da njime darujemo Njegovu najbolju Kćerku!

"Meni se čini", reče mi jedna vrijedna Marijina štovateljica, koja je mnogo uzgajala cvijeće za Marijine oltare, "da je Bog cvijeće stvorio samo zato, da njime uzmognemo kititi Marijine oltare!"

Zaista, raznobojno cvijeće, divan miris, nježnost, ljepota, čistoća jedne ruže, ljiljana, tulipana,jorgovana i drugog cvijeća, nadilazi sve ljepote, što su ih proizvele ljudske ruke; ta nas ljepota mora odmah potsjetiti na ljepotu, dobrotu, nježnost, čistoću naše nebeske Majke! Miris nas i svježina cvijeća privlači kao i kreposti naše nebeske Majke! Kraljice neba i zemlje!

I zato mi ružice - to je zaista najljepše,što imamo,-

a budući da toga imamo najviše u svibnju - onda taj svibanj cijeli posvećujemo svojoj nebeskoj Majci!

Ali to nije sve! Štoviše, to nije ni najglavnije! Sve je to, što smo dosada rekli, samo izvanjski znak ili odraz onoga, što mi u dubini svoga bića osjećamo! Sve je to tek odraz unutarnjeg duhovnog preporoda.

Unutarnji duhovni preporod po Mariji : Mi se u svojoj nutrinji preporađamo, obnavljamo, preobražujemo ! Pred slikom ili kipom Bl.Djevice i Bogorodice, mi cvatemo, mi se čistimo, mi se posvećujemo! Što je svibanj u prirodi, to je Bl.Djevica u našem životu, u našem srcu!

Njoj posvećujemo sebe, svoju dječicu, mladiće i djevojke - to je naše najljepše cvijeće! - čitavu mladost! Pred Njom dižemo svoje misli, oplemenjujemo svoje osjećaje, želje, čeznuća, Njoj posvećujemo svoje molitve, svoju ljubav, svoje ideale! - I molimo:

"O daj ga,daj blagoslovi - i sve nas, Majko, s njime!

Molimo je, da nam Ona blagoslovi ovaj milosni razmak vremena našega života, rada i trpljenja - da nam to vrijeme bude korisno, plodno za našu vječnost!

Molimo, da nam trud, muka, znoj, suze, koraci,riječi ne prođu beskorisno, besplodno, pa da i naše njive, polja,uredi, škole, domovina - sve, sve - bude na spasenje!

Mi taj blagoslov trebamo! Postavimo li se sami pred Nju kao cvijeće, naš Joj miris ne će uvijek biti ugodan; a među takvim ružama, kakvi smo mi, nalazi se mnogo trnja; trnja, koje probada Njezino Prečisto Srce i Presv. Srce Isusovo. Zato trebamo Njezin blagoslov, t.j. da blago govori o nama pred sudištem Božanske Pravde i Istine - da nas zagovara !

Blagoslovljeni i pomilovani - radosno ćemo slaviti Njezino sveto Ime! Pod Njezinom ćemo zaštitom oduševljeno pjevati Anđeoski pozdrav "Zdravo Marijo" i druge Marijanske pjesme.

Sve ćemo Joj povjeriti, sve posvetiti, sasvim Joj se izručiti:

"Mi Tebi sve izručamo, svu zelen, cvijeće tude!
Učini,što se ufamo, da Tebi ures bude!"

Kolika je snaga i tajna sadržana u tom predanju Djevici i Majci! Kolike se duše sada - tu pred nama - posvećuju, pobožanstvenjuju, jer su se predale Marijinu duhovnom vodstvu. Preko Marije struji milost i preobrazuje srca!

Ne štedimo,dakle,ništa. Sve Joj predajmo: sve svoje radosti i žalosti, sve svoje nade i čeznuća, sve svoje ideale i čitav život!

To će onda postati njezino najljepše cvijeće!

Mi ćemo tako doživjeti vječni svibanj!

O Majko Marijo, Kraljice svibnja, otvori nam svoje materinsko Srce, da u Njemu nađemo utočište i put, koji će nas svoditi k Bogu, da onda uzmognemo jednom u nebesima slaviti vječni svibanj.-

- - o o O o o - -

KOLIKO ISUS KRIST LJUBI SVOJU **MAJKU** MARIJU

Za vrijeme francuske revolucije prijavio se Ivan Marija Vianney lionskom biskupu za svećeničkog kandidata. Zamjenik lionskog biskupa Courbon zainteresira se za kandidata: "Da li je časni Vianney pobožan?" -"Jest, Vianney je pobožan mladić!" - "Štuje li bl.Djevicu Mariju?" -"Da,Vianney nježno štuje Majku Mariju!" -"Znade li moliti krunicu?" -"Vianney svaki dan moli krunicu!" -

Vianney je primljen u sjemenište. Osta čitav život djetinjski odan i pobožan Blaženoj Djevici. U starosti je svojoj sa suzama u očima običavao govoriti:"Ljubio sam Je prije negoli sam Je upoznao. Marija je prva moja ljubav!"

"Marija je prva moja ljubav!"

To je tajna gotovo svih izabranih duša. To je tajna ugodnika Božjih. Svi su oni, od najstarijih kršćanskih vremena, pa sve do modernog vjerskog indiferentizma - nježno,upravo djetinjski štovali, ljubili i nasljedovali Majku Mariju.

Od koga su to naučili?
Od Isusa Krista - Marijina Sina!

I mi štujemo, ljubimo i nasljedujemo Mariju.Ali kako i zašto? Nisu li tu po srijedi naši materijalni i duhovni interesi? - Mnogi Je štuju i zazivaju, jer je svemoćna, milosrdna i dobra Majka; mnogi Je časte i mole, jer im pomaže, jer ih tješi, zagovara, usrećuje; većina je štuje,ljubi i zaziva, jer im Ona pomaže u duhovnim potrebama i tjelesnim nevoljama. Pogdjekoji Je štuje, jer u toj pobožnosti naslućuje najbolje sredstvo za vlastito posvećenje.

1."DAO SAM VAM PRIMJER!"

Sve je to dobro,korisno i spasonosno; ali nije ono, što Krist želi od nas. On želi, da Ga nasljedujemo u Njegovoj djetinjoj ljubavi i odanosti prema Majci Mariji. "DAO SAM VAM PRIMJER!" -rekao je svojim učenicima. To vrijedi i za nas. On nam je dao primjer,kako moramo štovati i ljubiti Majku Mariju."Nije učenik nad učiteljem!" Mi moramo -kao braća Kristova i djeca Marijina - "obući Krista", poprimiti Njegove misli i osjećaje prema Majci Mariji. -On je Sin Božji -pravi naš ideal ljubavi i pobožnosti , odanosti i štovanja Bezgrešne Djevice i Majke. Pođemo li u toj pobožnosti Kristovim putem, tada će nam ta pobožnost postati velika i blagotvorna sila, kojom ćemo pobjeđivati sve neprijatelje svoga spasenja.

2. ISUS ODABIRE MAJKU!

Bog to hoće. A kod Boga nema slučaja. Kod Njega je sve predviđeno, preodabrano: sve ide po Njegovoj vječnoj osnovi. Kao što je Isus postao Marijino Dijete, jer je to htio, tako smo i mi postali Marijina djeca, jer je On to želio.

Kad se, dakle, On odlučio, da dođe na ovu zemlju kao čovjek, da Ocu povrati čast i tako spasi čovječanstvo, bili su Mu otvoreni bezbrojni putevi. On je slobodno Mariju odabrao kao put do čovjeka. Od vijeka je bilo odlučeno, da se Marija rodi, da bude Majka Otkupitelja svijeta, da dade svoje tijelo i svoju krv, svoje krilo i svoje mlijeko utjelovljenom Sinu Božjemu. Božji je Sin čitavu svoju ljudsku narav primio od Marije.

Ako ovu historijsku činjenicu povežemo s Božjom Providnošću, onda jasno spoznajemo, da je Sin Božji ljubio svoju Majku prije negoli je bila začeta. Po Njoj, koju je nosio u svome umu i volji, On želi proslaviti Oca, spasiti svijet, usrećiti tebe i mene...Razmatrajmo češće tu nedokučivu i vječnu ljubav Sina Božjega prema Majci Mariji.

3. ISUS UKRA-ŠUJE MAJKU MARIJU!

Od vijeka Ju je ljubio djetinjim srcem: na Nju je mislio, kad je stvarao nebesa, svemir i ljude; na Nju je mislio, kad je davao zapovijedi Praroditeljima; na Nju je mislio, kad je izricao kaznu Adamu i Evi i sotoni:"Neprijateljstvo stavljam između tebe i Žene, roda tvojega i roda Njezinoga; ti ćeš vrebati na petu Njezinu, ali Ona će satrti tvoju glavu"/Post 3,15/. Na Nju je Gospodin mislio, kad je govorio po prorocima i patrijarsima.

Ta je Njegova vječna ljubav diktirala Njezino BEZGREŠNO ZAČEĆE. Očuvao Ju je od svake ljage istočnoga grijeha, oslobodio Ju je od svake strasti i požude tijela. Odmah u početku Ju je uresio svojim milostima, krepostima i darovima Duha Svetoga - više negoli sve anđele i svece zajedno!

Arkanđeo Je Gabrijel pozdravlja prebogatim pozdravom:"Zdravo, milosti puna, Gospodin je s Tobom, blagoslovljena Ti među ženama"/Lk 1,28/. I Ona postaje Majkom Božjom mimo zakona prirode: postaje plodnom Majkom i ostaje netaknutom Djevicom! Odlikovanje bez primjera! Počast, kojoj nema ravne! Vlast, moć i ugled -kakvoga ne pozna niti zemlja niti nebo! - No to nije sve, što je Gospodin učinio svojoj Majci.

4. JEDINSTVO LJUBAVI!

Od 33 godine zemaljskog života Krist je samo tri godine posvetio ljudima, a punih 30 godina posvećuje svojoj Majci u Nazaretu. - Krist se nije zadovoljio samo time, da Marija u Njegovim vrlinama i nutarnjem životu živi s Njime u najdubljoj povjerljivosti, nego je učinio, da Ona sudjeluje i u samom djelu otkupljenja. On je želio i dopustio, da Ona s Njime dijeli sve radosti i žalosti, da se s Njime žrtvuje i trpi, da s Njime zaslužuje i

dijeli plodove otkupljenja: sva natprirodna dobra i sve milosti. Ona je po Njegovoj volji i želji postala Suotkupiteljica i sveopća milosna Posrednica između Boga i ljudi. Između Isusa i Marije postoji trajno jedinstvo ljubavi.

5.KRALJICA NEBA I ZEMLJE!

To jedinstvo ljubavi započe na zemlji u vremenu, a nastavlja se u vječnosti, da nikada ne prestane. Marija je sada u nebu uz Isusa, glavna posrednica kod Oca! Preko Nje Gospodin dijeli sve milosti! Ona sudjeluje kod uprave svijetom, anđelima i ljudima. Njezin je Sin Kralj i Sudac, Marija je Kraljica, koja utječe na donošenje Kristovih sudačnik odluka. Njoj se pokoravaju sada svi stvorovi, anđeli i ljudi, priroda i zli dusi. Ona liječi sve bolesti duše i tijela! Sve je u Njezinoj vlasti!

Da Isusova ljubav prema Mariji bude još očitija,On Je brzo iza smrti, oživljuje, uskrisava, preobražuje i uzima k sebi u nebo, da bude dionica Njegove slave i vlasti.On Je kruni krunom časti i vlasti, radosti i slave, koju On sam uživa kod Oca. Ona postaje uzvišena Kraljica svega, što izvan Boga postoji.

Tako je Marija i na nebu postala predmetom Kristove ljubavi i štovanja. Ne smijemo naime zaboraviti, da je Marija i na nebu Isusova Majka, i da Je On, Njezin Sin,Njezino poslušno Dijete, pa je sretan, što Je može ovako božanski nagraditi, počastiti i obasipati Je uvijek novim dokazima svoje beskrajne ljubavi.

MISTIČNI KRIST ŠTUJE I LJUBI MAJKU MARIJU!

Ta se Kristova ljubav još više očituje u životu Njegova Otajstvenog Tijela - Crkve -vjernika. Crkva je,kako znamo, produženje Krista u vremenu i prostoru. On kao Glava živi i djeluje u svojim udovima.On je Glava,Duh Sveti duša, a Marija Srce tog bogočovječjeg organizma. Sve,dakle,što čini Crkva -vjernici -čini zapravo Krist,koji živi i djeluje u srcima vjernika. -

Ako u tom svijetlu promotrimo Kristova djela u povijesti kršćanstva, dobit ćemo veličanstvenu sliku Kristove ljubavi prema Mariji.-

1.BORBENA CRKVA: Odmah iza oslobođenja uvodi Marijine blagdane:Uznesenja,rođenja,Njezinog "Bogomaterinstva"!Dolaze svečane definicije Njezinih privilegija:Bezgrešnog Začeća, Uznesenja,djevičanstva...Uvode se razne bratovštine,osnivaju Njezini redovi, kongregacije, društva: Karmelski red,Red za otkup robova,Marijina legija...Red od pohođenja..Marijini vitezovi...Otvaraju se mnogobrojna prošteništa, zavjetna svetišta, čudesna lječilišta: Lurd,Fatima,Sirakuza,Čenstohova, Gvadalupe,Loreto,Trsat,Marija Bistrica...Tisuće i milioni hodočasnika nalaze utjehe u Marijinim svetištima. Milioni svaki dan po stotinu puta ponavljaju "Zdravo Marijo..."Priređuju se "Marijanski kongresi", nose se Marijine medaljice, štuju Njezine slike i kipovi.....Sve to Isus čini svojoj Majci u odabranim dušama.

2.PATNIČKA I SLAVNA CRKVA: Ali to nije sve. To su tek iskazi ljubavi borbene Crkve na zemlji. Pribrojimo li tom valu ljubavi još i sve one čine, što ih Mariji iskazuju duše u čistilištu i blaženici na nebu - dobit ćemo nešto realniju sliku Kristove ljubavi i štovanja Majke Marije. Ali ni to nije sve niti ono najbolje i najviše. Cjelovitu sliku Kristove ljubavi prema Mariji dobivamo istom onda, kad skupimo sve dokaze ljubavi, štovanja i zahvalnosti prema Mariji, što su ih kroz stoljeća prošlosti i što će ih kroz svu nepoznatu budućnost -do svršetka vremena - učiniti cijela sveta Crkva, čitav Krist, t.j. borbena Crkva na zemlji, trpeća Crkva u čistilištu i slavna ili triumfalna Crkva na nebu!

ooooooo

Pomislimo samo na sve one osjećaje i izraze zahvalnosti, poštovanja i ljubavi, što Joj blaženici na nebu iskazuju kroz dvije tisuće godina! U njima Isus u višem i savršenijem stupnju ljubi i štuje svoju Majku, negoli u nama na zemlji. Kakvih li poklika radosti i zahvalnosti, časti i slave, odanosti i zanosa ...ne prima Kraljica neba i zemlje od svoje blažene djece!

No ni to još nije potpuna slika Kristove ljubavi prema Majci Mariji. Za pravu, vjernu i potpunu predodžbu Isusove ljubavi prema Mariji, morali bismo, kad bismo to samo mogli, skupiti sve stvorove, razumne i nerazumne, anđele i ljude -svih vremena, Božji i ljudski svijet, u jednu jedinstvenu manifestaciju ljubavi i zanosa - kroz svu vječnost - onda bismo dobili realnu sliku ili predodžbu Kristove ljubavi prema Mariji.

Sve to čini Isus u svojim udovima!
Sve to čini Isus u svojim vjernicima i anđelima!
Kako je to veliko, divno i zanosno!
Kako je to uzvišeno i nedokučivo!
Kako je to utješno i usrećujuće!

Kolika sreća sudjelovati u tom triumfu i manifestaciji ljubavi Božanskoga Sina prema Bogorodici Mariji! Koliko je tu zasluga, koliko mira, utjehe, milosti, sreće i blaženstva!

oooooo

Pustimo, dozvolimo, ne branimo Isusu, da u nama ovako štuje, časti, hvali, slavi, ljubi svoju Majku! Ispitajmo se, zašto to nismo dosada učinili! Sve, što nas u tom smeta, treba smjesta ukloniti. Mnogi su se sveci Mariji predali kao "robovi". Smatrali su Je svojom Gospodaricom i Kraljicom. Usvojimo i mi taj duh. To je duh Isusa Krista.

ISUSE, UDIJELI NAM PRAVU LJUBAV PREMA SVOJOJ SVETOJ MAJCI!

--oo0oo--

P O N I Z N A D J E V I C A I M A J K A

Među znamenite muževe naroda i Crkve ubrajamo i skladatelja besmrtnih melodija - glazbenika Josipa Haydn-a. Čitav ga svijet pozna i slavi, ali malo tko znade za njegovu duboku vjeru i upravo djetinju pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji.

Haydn nije nikad sio za klavir, a da nije u jednoj ruci držao krunicu. Makar je imao velike kušnje u (bračnom) životu, ipak je uvijek ostao vjeran Bogu i Mariji. To ga je osnovno raspoloženje i uvjerenje pratilo od kolijevke do groba; pa i na vrhuncu svoje slave osta čedan i do skrajnosti ponizan, što je velika rijetkost među svjetovnim ljudima, a naročito među umjetnicima. Umjetnici su, naime, većinom ponosni, častohlepni i oholi. Ali Haydn je bio ponizan.

Kad se izvodilo njegovo remek-djelo "Stvaranje", kod pune dvorane slušalaca, na riječi "Neka bude svijetlo" I bi svijetlo!" besmrtnom glazbeniku navru suze na oči, a buran se pljesak prolama zrakom. Skladatelj na to ustane, podigne svoje ruke prema nebu i vikne: "To nije moje! To nije od mene! Sve, sve je to odozgo!"

Predraga braćo i sestre!

Kolika poniznost! Haydn, kao Marijino dijete, znade, da svaki dobri dar dolazi odozgo! Od Oca zvijezda ! Marija ga je naučila, da bude uvijek ponizan. Pođimo i mi danas u školu ponizne Nazaretske Djevice i Majke, da naučimo najkorisniju mudrost života, da budemo ponizni!

Marijina poniznost

1. P o n i z n a D j e v i c a

Odvijeka preodabrana i očuvana od svake ljage istočnoga grijeha, Marija nije imala ni tjelesnih mana ni duševnih slabosti. Bila je "milosti puna" u duši, a po tijelu remek-djelo Božjeg stvaranja. Svi, koji su Je vidjeli, govorili su, da je najljepša među kćerima Sionskim. Ipak ta ponizna Djevica nikad nijedan čas svoga djevojačkog života ne traži ni najmanje pohvale ili priznanja, čast i slavu ljudi. Već se kao dijete povukla u tišinu jeruzalemskog hrama, da ondje nezapažena služi Svevišnjemu. A i kasnije se, kao mirisna ljubica, sakriva pred radoznalim očima svijeta. Krcata darovima naravi i milosti, nikom

ništa ne pripovijeda o sebi. Znala je ova premudra Djevica, da je sve to nezasluženi dar Božji, pa je u svojoj poniznosti sakrivala te darove, da ugodi svom Gospodinu u marljivu vršenju svojih dužnosti i u srdačnom općenju sa svojim Bogom.

To je bio temelj, na kojem je Marija gradila divnu katedralu svoje duše. Bog ju je radi Njezine poniznosti obdario još većim darovima. Ona posta Majkom Otkupitelja, obećanog i dugo očekivanog Mesije, Majkom Sina Božjega. To je silno uzvišenje, najveća čast, što ga uopće može primiti jedan stvor.

2. P o n i z n a M a j k a.

Marija je primila pozdrav samoga Boga: "Zdravo Marijo!" Milosti puna, Gospodin s Tobom! Blagoslovljena Ti među ženama!" Na ovakav bi se pozdrav svaki čovjek malo uzoholio. Svaki bi mislio: Ipak sam ja nešto, kad me Bog na usta svoga poslanika Gabrijela ovako pozdravlja.

Marija i sada ostaje u stanju poniznosti. Ona ovako odgovara: "Idou he doule Kyriou!" - Evo službenice Gospodnje!" Ali riječ "doule" u grčkom izvorniku znači "ropkinja","služavka"; Vulgata je to ublažila s riječju "ancilla",što u našem jeziku znači "služavka". Marija je ovom izjavom načinila prostraciju, potpuno predanje u službu Svevišnjemu. Ona će bez bune i protuslovlja, bez mrmljanja i prigovaranja nositi terete materinstva! Predavajući se Gospodinu kao služavka, očitova tim riječima svoje unutarnje duševno stanje i mišljenje o sebi prema Bogu; a to je Njezino stanje upravo stanje najdublje poniznosti.

Očitovalo se to i kod posjeta Elizabeti. Presretna, što je postala Mesijinom Majkom, veselo hrli Elizabeti noseći pod svojim Prečistim Srcem veliku tajnu svoga života i poziva. Elizabeta, međutim, nadahnuta Duhom Svetim razotkriva tu tajnu, pa govori: "Odakle to meni, da Majka moga Gospodina dolazi k meni?" Marija na ove riječi pada u glasan zanos zahvalnosti i poniznosti, te zapjeva predivnu pjesmu, koja predstavlja izljev Marijine duše; zapjeva znameniti "Magnificat" - Veliča duša moja Gospodina! I obradova se duh moj u Bogu Spasitelju mojemu! Što je pogledao na poniznost službenice svoje; jer gle odsada će me blaženom zvati svi naraštaji! Jer mi je velike stvari učinio Onaj, koji je svesilni i sveto je ime Njegovo!" (Lk 1,46-49).

Presveta je Djevica i Majka i ovaj puta snažno naglasila, da Joj je velike stvari učinio Gospodin. I Zato Mu treba zahvaljivati. Njega veličati i slaviti, a ne sebe. Bogu slava i čast! - "Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam!" Marija,dakle, sve pripisuje Bogu. O sebi šuti! Ona želi uvijek ostati nepoznata,u pozadini, u sjeni svoga Jedinorođenca ! Pa i onda, kad Josip sumnja, Marija se ne opravdava. Svu je stvar povjerila Gospodinu! Njezino

je geslo: neka se svuda i svagdje Bog slavi. Tako osta tiha, skromna, nezapažena gotovo čitav život.

Kad Njezin Sin Isus Krist liječi bolesne, zapovijeda vjetrovima i moru, kad umnaža kruh ili otvara oči slijepcu od rođenja, ili uskrisuje mrtve - Marije nema blizu. Nije bila ni kod Preobraženja na Taboru, niti kod svečanog ulaza u Jeruzalem; - ali zato prati Gospodina na njegovu križnom putu, da pobere sve pogrde, nemile poglede, hule i poruge, svako poniženje!

O Marijo! - Djevice i Majko - zašto si se tako ponizila? Zašto si bila tako skromna, tiha, nepoznata, nezapažena ?

3. N a š a p o n i z n o s t.

Zato, što je poniznost istina, a istina traži priznanje neizmjernog veličanstva Božjega, prema kojemu smo svi mi bez razlike sićušni crvi, prašina, A ako smo u životu još i griješili, onda smo manji od crva, onda smo ništice, koje dobivaju svoju vrijednost samo onda, ako Gospodin pred tu ništicu stavi brojku "1". A budući, da Bog u svojoj ekonomiji spasenja i dijeljenja svojih darova ima ovaj vrhovni zakon: "Svaki, koji se uzvisi, bit će ponižen; i svaki, koji se ponizi, biti će uzvišen"- to će Bog tim više tih brojaka napisati pred naše ništice, što bude dublja naša poniznost! Oholost je međutim krađa Božje časti i slave. Ona je ujedno i nepravedno prisvajanje tuđega dobra; a to je prijevara i laž, kojoj se Bog, jer je istinit i pravedan, mora protiviti. Zato je ponizan čovjek mio Bogu i drag ljudima!

Promotrimo, braćo i sestre, sada svoju poniznost. Da li i nas vode isti ideali? Kakvo je naše vladanje, mišljenje i čuvstvovanje? Da li i mi sve dobro pripisujemo Bogu ? Jesmo li svijesni svoje nemoći, svojih slabosti, svojih grijeha ? Da li smo uvjereni, da smo ništice, koje dobivaju svoju vrijednost samo od dobrote i milosrđa Božjega? - Ta su pitanja, braćo i sestre, veoma umjesna i praktična. Mi na njih moramo odgovoriti, jer se Gospodnja taktika ne mijenja. On je po toj taktici postupao i sa svojom poniznom Majkom, koju je uzvisio iznad keruba i serafa i sa svim svecima, pa i s proklетnicima, koji su se sami uzdizali.

"Želiš li postati velik, počni od najmanjega", kaže sv.Augustin. Pred Bogom smo svi maleni. U nebu nema oholica. Sveci su se svijesno i namjerno ponizivali, da ih Bog u dano vrijeme uzvisi.

Tako je sv.Benedikt Kotolengö, kad su ga već svi častili, odabrao jednoga čovuljka-patuljka za poseban predmet svojih simpatija, da svaki, koji to vidi, nužno pomisli, da je budala, što se zabavlja s polučovjekom.

Sv.Ivan Kapistran napisa svoje grijehe na papirnatu

mitru, pa tako jaši po gradu, da svaki može čitati njegove grijehe.

Sv. se Bernardica slatko nasmijala, kad su njezine slike prodavali po 10 sentima, jer je bila uvjerena, da više ni ne vrijedi.

Sv. Ivan Marija Vianney, sv. Franjo Asiski, Mala Terezija i drugi sveci sebe smatraju najvećim grešnicima!

Sve su oni to naučili u školi poniznog Isusa i ponizne Djevice i Majke! Pođimo i mi rado u tu školu poniznosti. Ta mi smo Marijina djeca. Djeca ponizne Majke ne smiju biti ohola. Što budemo ponizniji, to će nas Bog više uzvisiti. O Marijo, ponizna naša Majko, isprosi nam duh prave poniznosti!

S V E P O M A R I J I

U našem kršćanskom, duhovnom životu imade mnogo dobre volje. Mi se trudimo, nastojimo, borimo se, ali ipak ne postizavamo željeni uspjeh! Zašto? Zašto naša dobra djela donose tako malo koristi? Zašto naš odgojni, propovjednički, ispovjednički, profesorski, ekonomski ... red ne donosi željenih plodova? Jeste li kada razmišljali o tome ?

Neki je uvaženi duhovni pisac (Henusse) jednom zgodom dobro rekao: "Mnoge naše stvari ne uspijevaju samo zato, jer imadu premalo Marije u sebi!" Nedostatak je Marije, Marijinog duha, njezine ljubavi, njezinog žara, njezine poniznosti.. uzrokom naših neuspjeha u duhovnom i običnom životu i radu.

Zato su duhovni pisci - poznavajući dobro ekonomiju spasenja i Marijinog položaja u toj ekonomiji - iskonstruirali neka načela ili vrhovna pravila našega rada i nastojanja, po kojima se sigurno postizava uspjeh. Ta načela glase:

1. S v e p o M a r i j i !

2. S v e s M a r i j o m !

3. S v e k a o M a r i j a !

4. N i š t a b e z M a r i j e !

Promotrimo sada malo pobliže ova načela. Možda će nam ona pomoći, da se za vremena uzdignemo u viši red pobožnosti, duhovnog nastojanja i kršćanskog usavršavanja !

1. S v e p o M a r i j i

To znači: nas mora voditi Marijin duh, a taj je duh - Duh Božji - sam Duh Sveti! Sv.Ambrozije piše: "Marijina duša neka je u svakome, da slavi Boga; neka je u svakome duh Marijin, da se raduje u Bogu Spasitelju svojemu !"

Kako su sretne duše, kojima vlada duh Marije,Djevice i Majke, duh Bogorodice; jer taj je duh blag i jak,revan i razborit, ponizan i čist, srčan i plodan!

Ako želimo usvojiti taj Marijin duh, mi ćemo se, istina, morati odreći duha ovoga svijeta; morat ćemo se odreći i svoga vlastitog duha sebičnosti, samovolje, slavičnosti; morat ćemo se odreći svoga komoditeta, svojih grješnih navika i običaja; svojih sklonosti i svojih neurednih želja ! Morat ćemo se predati vodstvu Marijine mudrosti, da nas Ona pokreće u životu i radu; moramo se staviti u Njezine djevičanske ruke, kao kist u ruke umjetnika slikara ili kao kamen da Marija po njemu udara i oblikuje od nas dijete Božje! - Kratko: moramo se odreći sebe, i sebe darovati Mariji kao svojoj najdražoj Majci! Stoga nam odmah valja obaviti čin darivanja i taj čin obnavljati svaki dan!

2. S v e s M a r i j o m

Kad se Mariji potpuno predamo, kad Joj se potpuno povjerimo i posvetimo, onda moramo uvijek gledati: kako bi Marija radila naše poslove, da je na našem mjestu ? Ona je savršeni uzor sviju kreposti; Ona je postigla najviši stupanj svetosti! Stoga je moramo promatrati, razmišljati Njezin život, Njezin rad, Njezine želje, Njezine kreposti. Osobito nam valja, da se zaustavimo na Njezinoj velikoj vjeri,Njezinom čvrstom ufanju, pa u Njezinoj velikoj požrtvovnoj, svesrdnoj, svestranoj ljubavi! Ne smijemo pustiti iz vida ni Njezinu zamjernu poniznost, Njezinu neokaljanu čistoću; pa onda Njezinu tako privlačivu dobrotu : dobrotu materinskog Srca !

Tako će Ona postati zrcalo, u koje ćemo se svaki dan ponovno ogledavati, promatrati crte svoga lica; uspoređivati ih s Njezinima i dotjerivati svoj um, svoju volju, svoje srce, svoje misli i osjećaje, želje i nakane ... prema Njezinima i ostvarivati ovaj najviši ideal ljudskoga života na zemlji!

S Marijom i po Mariji postat ćemo i mi uzvišena Božja katedrala, u kojoj će rado boraviti samo Presveto Trojstvo, a s Njime će se nastaniti i Njegova kraljevska pratnja svih kreposti i darova Duha Svetoga! Iako ta izgradnja teče polako, ipak ona ide sigurno k svome cilju - do jedinstva s dragim Bogom, s kojim je Marija bila uvijek najtijesnije povezana !

3. Sve kao Marija

Gospodin je htio, da preko Marije korakne na ovaj svijet. Htio se poslužiti Njezinim tijelom i dušom, da čovjeku vrati božanski život spoznaje i milosti. Udostojao se Gospodin, da nas preko Marije preporodi na novi život milosti, posinaštva Božjega. Želio je, da se s nama pobrati, da smijemo i mi govoriti "Abba-Oče!" Stoga nas je trgnuo iz ropstva sotone i od sinova srdžbe prenio nas u svijetlo i kraljevstvo svoje ljubavi. Stoga nam je i donio "svadbeno ruho" milosti posvetne, da nas jednom uzmogne primiti na nebesku svadbu. - Sve je to eto Gospodin izveo preko Marije, jer Mu je Marija dala ljudsku narav, u kojoj je On mogao trpjeti i umrijeti za naše otkupljenje i spašenje.

U Njoj je, dakle, Gospodin izgradio onu najsavršeniju zgradu svetosti i milosti, da nam Ona bude uzor na svim linijama našega zemaljskoga života. Sva djeca Evina moraju koracati Marijinim koracima kroz ovu dolinu suza, da tako prispiju u luku vječnoga mira. Nije stoga nikakvo čudo, ako sveti oci postavljaju načelo : "Sve kao Marija!".

Marija je najsavršenije služila Bogu. Ona Mu je najviše ugodila. Ona se najtješnje s Njime povezala u životu i radu! A u tom jedinstvu volje i jeste svetost našega života. "Budi volja Tvoja!" Marija je uzor ovoga jedinstva. Ona je jednom zauvijek rekla svoj "Fiat"! i nikada ga nije porekla, a ostvarila ga ne riječima, nego djelima !

Stoga je i Njezin život za nas slika svetosti, uzor svake kreposti. I kad nasljedujemo ovaj savršeni uzor sviju kreposti, mi idemo najkraćim i najsigurnijim putem u svoju vječnu domovinu!

4. Ništa bez Marije

Sve ono, što je na Mariji, što je u Mariji, to se sviđa Gospodinu! To razveseljuje Srce Božje! To ublažuje gnjev Božji! To imade uspjeha za vrijeme i za vječnost !

Zato primjenjujmo ovo načelo: "Ništa bez Marije!" Marija će primiti našu posvetu, Marija će je prikazati Gospodinu! Marija će preporučivati naše molbe i želje Gospodinu! Marija će blagoslivljati naš rad, naše nastojanje, naše kreposti ...! Marija će nas zagovarati pred sudištem pravde i istine, jer smo se Njoj posvetili i povjerili ! Ona će nas pratiti na zemlji i ne će mirovati, dok nas ne dovede do cilja - u domovinu - k Ocu - u dom blaženstva, sreće, mira, radosti! ....

Ma trudili se mi ne znam koliko i kako, ipak bez Marije ne možemo naprijed, jer sve milosti, koje Bog daje ljudima, idu preko Marije u ljudska srca. Tako Bog hoće, tako On postupa. Ona je sveopća milosna Posrednica! Bog sve odbija, što Marija ne preporuči! On sve prihvaća, što Marija

potkrijepi svojim molbama !

Ovih su se načela držali najveći sveci Božji: sv. Efrem Sirski, sv.Bonaventura, sv.Alfons Liguori, sv.Ivan Marija Vianney i dr.

Ovi su shvatili Marijinu ulogu u posvećenju svoga života. Oni su se s Njom sjedinili, po Njoj su Bogu prikazivali svoje molitve, svoje žrtvice, svoj život; s Njome su trpjeli, s Njom se radovali; s Njome živjeli i umirali !

Ona im je bila uzor u svim prilikama života i rada, mišljenja i osjećanja, pa ih je ona dovela do zrelosti u duhovnom životu i radu. Oni su postali djeca Marijina, kršćani, jer su prošli Marijinu školu života!

Povedimo se za tim primjerima, pa ne ćemo doživljavati toliko razočaranja! Ne ćemo uvijek nanovo stajati na groblju svojih ideala!

Sve po Mariji ! - Sve s Marijom !

Sve kao Marija - Ništa bez Marije !

V J E R A
B L A Ž E N E D J E V I C E M A R I J E

Danas slavimo uzvišeni blagdan najsvetije, najuzvišenije, "blažene među ženama" - blagdan naše drage Majke nebeske - Blažene Djevice Marije!

Njezinu se blagdanu veseli nebo i zemlja; ljudi i anđeli; pravednici i grešnici; mladići i starci, žene i djevojke! - Da, svima je Ona mila, svima draga, prema svima jednako dobra i milosrdna Majka!

Njezin je sveti lik duboko urezan u naša srca; a Njezina nam uzvišena pojava razblažuje boli života, te nam bolna srca uzdiže u nebeske visine, do nebeskih želja!

Zato mi rado klečimo pred Njezinim nogama; veselo je zazivamo i oduševljeno pozdravljamo: "Zdravo Marijo!" Rado je molimo i za zagovor i pomoć; za utjehu i zaštitu; za savjet i vodstvo!

Nasljeduj Mariju !

Ali mi prečesto zaboravljamo, da je nasljedujemo! A to je baš najbolje i najkorisnije štovanje Majke Božje i svih svetaca. To bi Mariju i najviše razveselilo! To bi Njezino Prečisto Srce najviše utješilo!

1. - U čemu ? Mnogi pitaju: U čemu će nasljedovati Majku Božju? Ona je bila Bezgrešna, a ja sam grešnik ! - Ona nije osjećala grešnu požudu tijela, a mene pali čitav život ! Ona je živjela u najvećoj blizini i najdubljoj povjerljivosti sa samim Sinom Božjim, a ja živim u skrajnjoj zapuštenosti duše i srca! - Kako i u čem je ja onda mogu nasljedovati ?

2.- U vjeri. Ima, predragi, mnogo divnih kreposti u kojima bismo mogli i morali nasljedovati Majku Mariju. Tu

je, na pr., vjera Majke Božje, zatim Njezino ufanje u Boga, pa onda Njezina žarka ljubav; onda dolaze Njezine socijalne kreposti ljubavi prema bližnjemu, onda opet Njezina poniznost, strpljivost, Njezino predano nošenje križa, odnosno podnošenje preteških boli i žalosti i t.d. ... Od svih ovih velikih, upravo herojskih kreposti, posvetimo danas nekoliko časaka promatranju Marijine vjere!

3. - Osnov svih kreposti. Vjera je osnovna kršćanska krepost. Na njoj se osniva sav vjerski život, pa će nam vjera Majke Božje postati putokaz na stazama života!

Važnost vjere

Abraham - otac vjernika: Nekada je Bog rekao praocu Abrahamu: "Iziđi iz zemlje svoje, i od roda svojega, i iz doma oca svojega, i idi u zemlju, koju ću ti pokazati!" (I.Mojs.12,1) Abraham posluša. Pođe i dođe sa ženom Sarom i sinovcem Lotom u zemlju Kanaan. Tu mu se opet javi Gospodin :

"Pogledaj na nebo" reče mu Gospod i prebroji zvijezde, ako ih možeš prebrojiti! Toliko će biti tvoje potomstvo! (I.Mojs.15,5). Abraham povjerova Gospodinu, kaže Sv. Pismo i On mu to ubroji u pravdu. Svojom vjerom postade pravedan i mio Gospodinu Bogu!

Abraham je vjerovao! Nije sumnjao, nego se nadao! Ali godine su prolazile, a on nije imao potomka. Istom kad mu je bilo sto godina, a Sari 90, rodi mu se sin Izak. - Bog je ispunio svoje obećanje! Nagradio je vjeru Abrahamovu! Abraham posta otac vjernika! - "U tebi će biti blagoslovljena sva plemena na zemlji" reče Gospod.(I.Mojs.12,3).

1.- Marija Majka svih vjernika. Nešto slična, ali daleko uzvišenije imademo kod Blažene Djevice Marije !

a) Predočimo se živo onu siromašnu i stidljivu Djevicu u Nazaretu. Nitko je gotovo ni ne pozna, niti se za Nju zanima. Ona je svu svoju mladost provela u hramu služeći Svevišnjemu. Žarko moli Gospodina, da pošalje Mesiju.

b) I kad se ispunilo vrijeme određeno od Svevišnjega, Njezina se sobica rasvijetli: pred Njom se pojavi anđeo Gabrijel, koji je pozdravlja nečuvenim pozdravom : "Zdravo Marijo, milosti puna Gospodin s Tobom, blagoslovljena Ti među ženama!" (Lk 1,28). Djevica se preplaši, pa razmišlja, kakav bi to bio pozdrav; a onda pita: "Kako će to biti, kad ja ne poznam muža?" - "Ne boj se, Marijo! Sila Svevišnjega sići će na Tebe, i ono sveto, što ćeš Ti roditi, zvat će se Sin Svevišnjega!"

Promotrimo, braćo i sestre, malo pobliže Gabri-

jelove riječi: "Ne boj se!" - "Postat ćeš Majkom i ostati djevicom! - Duh Sveti će Te osjeniti! Rodit ćeš Sina Božjega!"

c) Sve su to same tajne, sve sami misteriji. Utjelovljenje, začeće, rođenje Sina Božjega - sve to traži veliku, čvrstu, živu i cjelovitu vjeru! Marija je vjerovala ! Bog je tako rekao! Marija vjeruje Njegovoj riječi, makar ona nadilazila Njezino shvaćanje i sve prirodne zakone ! Jer, "kod Boga nije nijedna stvar nemoguća!" (Lk 1,37)

d) Djevica premudra vjeruje i izgovara svoj veliki "Fiat mihi" - Neka mi bude! - "Evo službenice Gospodnje". - To je vjera Djevice djevica! Tu je vjeru pohvalila i Elizabeta nadahnuta Duhom Svetim, kad je uskliknula kod pohoda Marijina: "Blago tebi, što si vjerovala!" (Lk 1,15). Ali pođimo dalje:

2. - Djetešce Isus: Bog !? U Betlehemu, u štali, na slami leži povito Dijete u pelenicama! Malo, nemoćno, naoružano jedino nevinošću, milo pruža ručice prema Mariji ! Bespomoćno plače u zimsko doba na slamici! - Ovo Dijete ne pokazuje ničim svoju božansku moć, snagu, sveznanje, mudrost! Treba tu velika, silna, živa, čvrsta, cjelovita vjera, da se iskreno prizna, da je to Dijete Bog od Boga, svijetlo od svijetla, pravi Sin Božji! I to je naime tajna, misterij! Ali Bog je tako rekao. On je to objavio. I Marija pjeva s anđelima: "Slava Bogu na visini, a mir ljudima na zemlji, koji su dobre volje!" Marija tako čvrsto, javno, snažno ispovijeda vjeru u božanstvo Kristovo prije negoli je Isus učinio ma bilo koje čudo! -

3. - Bog bježi pred Herodom ! Pođimo još korak dalje: Običan smrtnik, grešnik, bludnik, krvnik Herod vreba na život Djeteta Isusa! I Isus, Sin Božji, mora bježati pred čovjekom! Kralj kraljeva bježi pred bijednim čovjekom ! Zar to nije tajna! Svaki bi od nas odmah rekao: Isuse, ako si Ti Sin Božji, uništi sada svoga zemaljskoga crva! Ne bježi pred njim. Ako bježiš, znači da si slabiji, da nisi Sin Božji! - Ali Marija ne govori tako. Ona sluša! Bog je rekao, Ona vjeruje, priznaje Isusa Sinom Božjim i bježi u Egipat!

4. - Vječna Mudrost u školi tesara Josipa! Sin Božji postaje izbjeglicom. A tvrd je život i kruh izbjeglica. Ali to nije sve ni posljednje. Isus Krist - Vječna Mudrost radi i uči u radionici tesara Josipa. I to 30 godina! Svemogući radi čekićem, pilom, sjekirom! Gospodar se svijeta pokorava ljudima Josipu i Mariji. I to biva tako 30 godina. Svaki čovjek u Nazaretu Isusa smatra Sinom Josipa i Marije. Nitko ne gleda u Njemu Sina Božjega. Nitko osim Josipa i Marije. Ovi jedini vjeruju, da je On obećani Mesija, Otkupitelj svijeta, pravi i naravni Sin Božji! Oni to vjeruju, makar je to duboka tajna! Makar se sve drukčije pričinja.

Vjeruju zato, što je to Bog rekao, a ne zato, što bi oni svojim razumom dokučili! Marija svaki dan Isusu pjeva i govori: "Sine moj i Bože moj!" Marija nije bila kod preobraženja na Taboru, da vidi slavu svoga Jedinca, ali je zato prisustvovala kod poniženja na Kalvariji.

5. - Sin Božji razapet ! Marija uopće gotovo nigdje ne dolazi do izražaja, gdje se slavi Njezin Jedinac; Ona prisustvuje samo onim strašnim kušnjama, koje su pokolebale čak i apostole. - Pred našim se očima otvara onaj strašni prizor na Golgoti: Isus visi na križu. Ljudi Mu se rugaju. "Ako si Sin Božji, siđi sada s križa! Drugima je pomogao, a sam sebi ne može pomoći!" Isus ne silazi, Marija stoji pod križem uvjerena, da je On Sin Božji. U to nije nikad ni za čas posumnjala. Ni onda, kad je vikao : "Eloj, eloj, lama sabaktani!" - "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio ?!" Tko ne vidi u tom prizoru veliku, čvrstu, cjelovitu Marijinu vjeru!

Marija vjeruje uvijek: u radosti i žalosti, u slavi i sramoti; Ona vjeruje i onda, kad Petar pod zakletvom govori, da ne pozna Krista! Marija vjeruje čvrsto u Isusovoj mladosti, u Njegovu javnom djelovanju, u Njegovoj muci i sramotnoj smrti na križu! Marija vjeruje Njegovim riječima i djelima; Ona vjeruje i u Njegovu stvarnu, zbiljsku i supstancijalnu prisutnost u euharistiji!

Bog pod prilikama kruha! Kao što je bila i ostala čvrsta u vjeri za zemaljskog života Kristova, tako je ustrajala i u vjeri kod novozavjetne Žrtve svete Mise! Pod bijelim prilikama kruha Marija gleda svoga Sina, Sina Božjega. Ne smeta Nju ni oblik, ni težina, ni tek, ni boja. Ona zna, da je tu Njezin Sin Isus! Ona Mu se klanja, Ona se pričešćuje, Ona Ga ljubi!

Marija kroz čitav svoj zemaljski život vjeruje čvrsto, živo i djelotvorno sve, što je Bog objavio. Ona ima savršenu vjeru; vjeru jaču od Abrahama! Zato je i postala Majkom vjernika. Premda je čitav život bila i ostala Djevicom, ipak je postala Majkom bezbrojne djece Božje!

Braćo i sestre! Evo nam vjerne Majke! Evo nam primjera velike, žive, djelotvorne i cjelovite vjere; vjere, koju moramo nasljedovati, ako želimo, da Bogu ugodimo, jer bez vjere nije moguće Bogu ugoditi! A Vjera je ipak nužno sredstvo spasenja.

Slijedimo, dakle, sveti primjer svoje nebeske Majke!

BOGORODIČINO UFANJE

Vjera proširuje, produbljuje i učvršćuje našu spoznaju Boga i Njegovih vlastitosti. Ona uklanja tamnu zavjesu, koja prekriva prekogrobni život, te nam u bajnom svijetlu pokazuje naš cilj: GLEDANJE BOGA LICEM U LICE.

Vjera nam govori, da mi to možemo i moramo ostvariti. I u našoj se duši, pod ovim toplim i blagotvornim zrakama vjere pomoću Božje milosti rađa jedna nova snaga, jedna bogoslovska krepost, koju zovemo NADA ili UFANJE.

To je prvenstveno ULIVENA KREPOST. Dobivamo je zajedno s posvetnom milosti u času preporoda na sv.krštenju. Ali mi tu ulivenu krepost MORAMO RAZVIJATI, proživljavati, usavršavati, množiti. U borbama života nada nas tješi, jača i veseli srce čovječje. Ona nam daje snagu,vedrinu, pomoć i sigurnost, da ćemo postići cilj, za koji smo stvoreni.

. . . .

Zanima nas sada, kakva je i kolika bila BOGORODIČINA NADA? Da li se Bogorodica ufala u Gospodina?Je li i Marija prigovarala osnovama Božjim -kao mi grešnici?!

I.Marijino ufanje:

Imakulata je u svom Bezgrešnom Začeću bila"puna milosti", puna Božjega spoznanja i ljubavi; Ona je bila krcata vjerom, ufanjem i ljubavlju, urešena svim darovima Duha Svetoga - više nego ikoje stvoreno biće. Ali unatoč svih tih darova i ulivenih kreposti, Marija je ostala slobodno biće. Ona je mogla i morala surađivati i množiti te darove milosti. Stoga je i Njezina nada morala doći u iskušenje,jer svaka krepost podliježe kušnji.

1. Prvi dokaz Marijina ufanja nalazimo u Njezinom potpunom predanju prigodom navještenja, kada je na predloženu Božju osnovu izrekla svoj srdačni "fiat"."Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" Imakulata se tim riječima potpuno predaje Bogu. Ne misli niti želi išta drugo, nego vršiti Božju volju. U stavu službenice, suradnice i pomoćnice nebeskom Adamu -Isusu - ostaje čitav život. I to je bio život očekivanja Božje slave.

2. I KAD JOSIP SUMNJA, MARIJA SE PREDAJE PROVIDNOSTI. Ona se ufa u Gospodina, da će On sam braniti svoju službenicu. Ne strahuje, ne očajava, iako zapaža Josipovo iskušenje. Njezina bi riječ samo povećala napetost. Ona šuti predavajući se mudrom vodstvu Providnosti.

3. NA BADNJU NOĆ - u štali, na slami povija svoje Dijete - ne prigovarajući ni Josipu, ni Bogu! Bog je htio, da se Njegovo Dijete rodi u tuđoj štali, na slami -potpuno nepoznat i siromašan. Tako Bog hoće! Tako mora biti! Ona se veseli Božjim osnovama! Ona se predaje Providnosti.

4. NA BIJEGU U EGIPAT, u siromaštvu Nazaretske radionice, u radu i molitvi, u tišini i skromnosti... kroz 30 godina Marija predano vrši Božju volju. Uvijek zadovoljnas onim, što joj Providnost daje.

5. Pa i KASNIJE, u Kristovom javnom radu, prigodom zasjeda i mržnje, progona i muke, razapinjanja i smrti Kristove, Marija nikad ne prigovara, ne mrmlja, ne ispravlja Gospodina. Žrtvuje Sina i sebe s uvjerenjem, da Otac odabire najbolji put za Nju i za Isusa.

6. IZA KRISTOVE SMRTI, uskrsnuća i uzašašća Marija pouzdano očekuje dolazak Duha Ljubavi. Zatim živi potpuno predana u Božju volju kod sv.Ivana, dok Je Gospodin Isus ne uze k sebi u nebo.

To su eto elementi, iz kojih stvaramo realnu sliku Marijina ufanja u Boga. To je ufanje sigurno veće i svestranije, življe i trajnije od ufanja svih ugodnika Božjih. U tom svijetlu možemo promatrati i svoje ufanje, da vidimo, kako stojimo mi prema Providnosti, dobroti i milosrđu Božjemu.

II. N a š e u f a n j e ?

1. I mi se moramo pouzdati u Gospodina. Ufanje je nužno sredstvo spasenja. Mi se, dakle, ufamo i nadamo, da ćemo pomoću milosti, putem vjere i kreposnog života postići vječno blaženstvo. Ndamo se, da ćemo za ostvarenje toga cilja od Gospodina primiti i sva potrebna sredstva posvećenja. Nadamo se, da ćemo u ovom lomnom životu pomoću milosti svladati i sve zapreke na putu do blažene vječnosti. Vjerujemo i nadamo se, da će nam Gospodin udijeliti i sva potrebna dobra za ovaj vremeniti život. Čvrsto se ufamo, da će nas Gospodin Bog i Njegova Majka Marija, ta "zvijezda našega ufanja", osloboditi od prevelikih i preteških kušnja u životu i da će nam udijeliti snage za strpljivo nošenje križa do konca našega života. Na kraju, mi se grešnici moramo uzdati, da će nam Gospodin oprostiti i sve naše grijehe, te po svojem prebogatom milosrđu i ljubavi -udijeliti nebesku slavu.

2. Ta nam je NADA tako POTREBNA I NUŽNA, kao što je gladnome potrebna korica kruha, žednome čaša vode, ozeblome sunčana toplina. U toj je nadi NAŠA RADOST I SNAGA, naš idealizam i ljubav. Kad ne bismo imali te nade, život bi nam postao nesnosan, očajan; otpalo bi nam svako cvijeće radosti, nestalo bi svih plodova vjere, svakoga svijetla iz duše. Mi bismo se bez nade ukočili i smrznuli na hladnim i strogim istinama naše sv.vjere.

III. O s n o v i u f a n j a :

1.Čvrsti su osnovi naše nade. Na dobrim temeljima počiva naše ufanje: Ono se oslanja na samoga Boga: na Njegovu dobrotu i moć, na Njegovu ljubav i vjernost. On je velik i jak, svemoguć i dobrostiv. On može dati, što je obećao. On će izvršiti svoje obećanje, jer je vjeran i stalan.

2.Sveto je Pismo puno poticaja na ufanje. Psalmi odzvanjaju hvalospjevima Božjem milosrđu."Milosrđe ću Gospodnje opjevavati dovijeka"- kaže psalmista. -Dosada se još nitko nije postidio, tko se ufao u Gospodina. Sjetimo se Joba na đubrištu, Josipa Egipatskoga u tamnici,Mardoheja i Suzane. Njihovo ih pouzdanje nije prevarilo. Bog ih je u posljednji čas izbavio i nagradio.- Tako i u Novom Zavjetu - nijedan, tko se uzdao u Isusa, nije bio postiđen. Kananejka je prividno bila odbijena, ali i uslišana. Samarjanka, Magdalena, Petar, Dizma -na sva usta viču svim generacijama:"Uzdajte se u Gospodina! On će vas izbaviti.On će vam oprostiti!" -

3.David se u najtežim svojim časovima tješio: "Spera in Deo! -Ufaj se u Boga!" -Isus nam govori:"Uzdajte se u mene, ja sam pobijedio svijet!" - KUŠNJE MORAJU DOĆI, da se oplodi krepost. Samo borbe nose pobjede. Samo pobjede bivaju nagrađene i odlikovane. Bog želi usavršiti naše ufanje, jer se mi prečesto odviše oslanjamo na svoje sile, sposobnosti i vještinu. Zato dozvoljava, da posrnemo. Ali nam nikada ne će uskratiti svoju pomoć, ako se samo na Njega oslonimo. Uzdajmo se u Njega,a ne u ljude.

4.MARIJA JE "ZVIJEZDA NAŠEG UFANJA". Ona pretstavlja posebni oslonac u našem fizičkom i psihičkom i duhovnom životu. Razlog je tome u Njezinom dobrom, milosrdnom materinskom Srcu, koje ima veliku moć kod Gospodina Boga. Zato je i nazivamo "svojom Odvjetnicom" -Braniteljicom pred prijestoljem Božje pravde. Sam Bog želi, da se na Nju oslonimo u svim potrebama, pogibeljima duše i tijela. Ona je naša nada!

DJETINJE PREDANJE

1.Najviši stupanj ufanja ili nade u Boga ostvarujemo u potpunom predanju očinskoj Providnosti Božjoj!U takvom je predanju savršena vjera i plamena ljubav!To je predanje prošlosti, sadašnjosti i budućnosti; predanje života, smrti i vječnosti; predanje molitava, žrtava,dobrih djela pa i grešne prošlosti...

2.Sve to treba baciti u "Žarko ognjište božanske ljubavi Srca Isusova" i u betdane ljubavi prečistog Srca Marijina. To ćemo ostvariti po Mariji. Neka Majka Marija preda čitavo naše biće svome ljubljenom Sinu. Neka nas Srce Marijino preda Srcu Isusovu.Tada ćemo biti sigurno dobro primljeni.

SV. IGNACIJE LOYOLA htjede iz Barcelone putovati u Italiju. U luci su čekala dva broda i još jedan veći brod. Svetac se odluči za brigantinu, jer je ona prije polazila, a njemu se veoma žurilo. - Međutim ga jedan otmjeni bračni par pozove na ručak u Barceloni. Kod ručka ga domačica Isabela Rosel poče nagovarati i moliti, da ne putuje tom brigantinom, jer da ona ima neki predosjećaj, da bi njegov život na tom brodu bio u pogibelji.

Isti duh, koji je potakao gospođu, da tako govori, ponukao je i Ignacija, da joj povjeruje. Brigantina je međutim isplovila iz luke. Po jednu je prispjela na otvoreno more, nenadano je i naglo potonula. Nitko se od putnika ni od mornara nije spasio.

. . . .

Na uzburkanom moru ovoga svijeta, gdje se dižu bijesni valovi ljudskih strasti i duvaju vjetrovi zlih duhova - povjerimo i mi lađicu svoga života Mariji -"zvijezdi našeg ufanja"! Ona je milione sretno dovela do cilja. Ona će i nas sretno prevesti preko "crvenog mora" kušnja i napasti u sigurnu luku mira. 72

- - o o O o o - -

SAVRŠENA LJUBAV IMAKULATE

Vjera, ufanje i ljubav - to su tri božanske snage u nama. Izvor, predmet i sadržaj im je sam Bog! Marija ja te tri kreposti razvila do vrhunca savršenosti. Promotrimo za čas Njezinu savršenu ljubav prema Bogu i Isusu.

I. Prigodom "Blagovijesti"

1.Uživimo se začas u otajstvo "Blagovijesti".Djevica je uronjena u Boga. Moli. Čuva čisto Srce. Ne dopušta, da stvorovi stanuju u Njemu. U Njezinu Srcu nema kumira,niti idola. Tu je prava ljubav, ljubav čista, bez sebeljublja i oholosti. Gospodin je s tom čistom Djevicom već od Njezina Začeća. Ona je "puna milosti", puna Božje ljubavi!

2.U tom času ulazi anđeo Gabrijel. Pozdravlja Je nečuvenim pozdravom:"Zdravo, milosti puna, Gospodin s Tobom, blagoslovljena Ti među ženama!"- Podastire Joj osnovu Božju obzirom na otkupljenje svijeta. Ona je odabrana za Majku Sinu Božjemu! To materinstvo ne će povrijediti Njezin zavjet djevičanstva. Ona je slobodna, da pristane i odbije.Marija pristaje:

3."Evo službenice Gospodnje, NEKA MI BUDE PO TVOJOJ RIJEČI!" To su zaista najveće, najdublje i najmudrije riječi, koje je prigodom navještenja izrekla Majka Marija. Te riječi pretstavljaju i dokazuju Njezinu ljubav prema Bogu i bližnjemu, jer u sebi sadrže žrtvu razuma/zbog tajna, koje u sebi krije Utjelovljenje!/, žrtvu slobode i žrtvu srca. Marija se tim riječima neopozivo predaje Bogu. Ona se sjedinjuje s Njegovim nakanama. Ona žrtvuje svoje biće Njegovim naumima. Marija se potpuno, bez rezerve stavlja u službu Svevišnjega! Ona Mu time dokazuje svoju savršenu ljubav.

II.Marija je sjedinjena s Isusom

1.Primajući žrtvu materinstva Sina Božjega, Marija ostaje u čitavom životu i radu sjedinjena s Utjelovljenim Bogom.- Isus je jedini predmet Njezine ljubavi. Ona Ga ljubi svim srcem, svom dušom, svim svojim mislima, željama i osjećajima - čitavim bićem. Za Njega Ona živi, Za Njega Ona radi, za Njega se žrtvuje, za Njega trpi. S Njim se žrtvuje za spas čovječanstva. S Njime moli, s Njime vapi za oproštenjem, s Njime podnosi siromaštvo, neprijateljstvo i prezir ljudi, farizeja i carinika...

2.I kad je došla ona najveća žrtva ljubavi, tada je hrabro stajala pod križem i žrtvovala svoje Dijete nebeskom Ocu za naše oslobođenje. Pod križem se odrekla svojih materinskih prava, da dade Ocu najveći dokaz ljubavi. Ona bi lakše i radije žrtvovala svoje biće, nego svoga ljubljenoga Sina. Ali kad je Otac tako htio i odredio, Ona ne pita: "zašto?"-Ona se odriče sebe, izlazi iz sebe, i sva se predaje Bogu. Njezin "ja" se izgubio u onom ljubljenom božanskom "ti". Ona ni u čem ne traži više sebe, niti svoje interese, nego samo Boga i Njegovu volju!

3.To je SAVRŠENA LJUBAV BOGORODICE prema Bogu i bližnjemu. Ona po toj ljubavi postaje najmilija kćerka nebeskoga Oca. Tom je ljubavlju ljubila svoga Sina Isusa, koji je bio Srce Njezina Srca, LJUBAV NJEZINE LJUBAVI! - Zaručnica Duha Ljubavi - posta "Majkom lijepe ljubavi!"

III. Marija ljubi i bližnjega svoga

1.Božja se ljubav razlila u Njezinu Srcu i započela svojom dinamikom obuhvaćati i bližnjega. Marija svoju ljubav prema Bogu i Isusu prenosi i na bližnjega - na ljude, koje Joj je umirući Isus povjerio. Već je u Kani Galilejskoj posredovala. Odmah iza "Utjelovljenja" odlazi k Elizabeti, da joj služi u ljubavi. Jer ljubav nikad ne miruje. Ona neprestano struji, izvire,teče, hodočasti k ljubljenome. Zato Marija čini dobro bližnjemu, jer je to Božja volja i jer se u tim stvarima Njezin Sin udostojao poistovjetovati s našim bližnjim.

2.Njezina je,dakle, ljubav prema bližnjemu natprirodna. Ona ljubi radi Boga -Bogu za ljubav! Zato je i ta ljubav prema bližnjemu tako velika i jaka, tako požrtvovna i nesebična...kao i ona prema Bogu, iz koje zapravo ističe ljubav prema bližnjemu.- U tom Marija prednjači. Ona čini dobro Apostolima, pomaže prve kršćane. Iza svoga Uznesenja milijardama otire znoj sa čela, briše suze na očima,vraća tjelesno i duhovno zdravlje dušama. Njezina misija nije završena.Ona i sada rađa i odgaja svece. Sva čudesa i milosti, što ih kršćani primaju po Njezinu zagovoru, nepobitni su dokazi Marijine ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

III.Naučimo i mi ljubiti kao Marija

1.Marija je ljubila Boga nadasve. Cijelim i nerazdijeljenim Srcem. U tom je i Njezina veličina. Tu počiva i tajna Njezine sadašnje moći i slave. LJUBILA JE ISUSA.Zato ljubi sada i Njegovu braću i sestre. Ljubi trajno, živo,djelotvorno,svesrdno - u svim vremenima i ljubit će kroz svu vječnost. Ona ljubi i nevaljalu i nezahvalnu djecu, Ona čini dobro svima -pravednicima i grešnicima.

2.UGLEDAJMO SE U TU LJUBAV! Kao Marijina djeca,morali bismo imati duh svoje Majke. Morali bismo imati i Njezinu ljubav prema Bogu, Isusu i prema bližnjemu. Time bismo Je vrlo razveselili i utješili Njezino Prečisto Srce. Ona ni ne želi drugo, nego da Bog bude ljubljen iznad svega,a naš bližnji radi Boga.

3.ISPITAJMO MALO SVOJU SAVJEST: Znademo li oprostiti, zaboraviti, ne vidjeti, ne čuti ništa o tuđim pogreškama?! Prolazimo li mirno, sa smješkom na ustima,preko malih uvreda, poniženja, nepažnje i nezahvalnosti ljudi s kojima živimo? Znamo li trpjeti, pregarati, nositi breme života bez prigovara, bez bune i protuslovlja? Znademo li uvijek kazati:"Neka mi bude, kako Bog hoće!"

. . . . . .

Svi su Marijini sinovi i kćeri bili veliki ljubitelji Božji i veliki dobrotvori čovječanstva. Sjetimo se samo sv.Petra Nolaska, sv.Rajmunda Nonata i tolikih drugih, koji su se iz ljubavi prema Kristu i Mariji prodali kao roblje,da oslobode kršćane iz muslimanskog sužanstva. Svi,koji su se jednom stavili pod Marijinu zaštitu i tako dospjeli u magnetsko polje Marijine ljubavi, nužno ljube i svoga bližnjega. Jer ljubav nikad ne miruje,a hrani se žrtvama, oni su izgorjeli plamenima ljubavi kao P.Damjan de Veuster u službi gubavaca. - Što je više žrtava, to je vatra veća. Brže izgara i stiže na cilj! Potencijal žrtve neprestano umnožava i potencijal ljubavi! Ali time raste ujedno i veličina nagrade i slave nebeske.

-.- o o O o o -.-

MAJKA BOŽJA OD KARMELA

U VALOVIMA TIGRISA: 5.II.1903. ukrca se u BAGDADU na lađu SAC MALCON KURULZGI sa svojom mladom ženom MARIJOM, svojom sestrom SAFOM i Majkom. Putovali su u BAZORAH. Imali su ploviti pet dana po rijeci TIGRISU. Gospođica SAFA se zabavljala na rubu lađe, pa najednom klizne i padne u vodu. Odmah je zahvate mutni valovi Tigrisa. Čas potone, a onda se opet podiže, jer se strahovito borila sa smrću. Na lađi nasta vika, užas i strava. Lađa stane...Bace čamce. Za deset minuta eto Safe, gdje SJEDI NA VODI, a U RUCI DRŽI ŠKAPULAR MAJKE BOŽJE OD KARMELA. "Ne bojte se! SPASILA ME MAJA BOŽJA OD KARMELA od očite smrti!".

Svima je odlanulo. Sve se razvedri i razveseli. I u BASORAHU pođu svi: kršćani, židovi i muslimani u katoličku crkvu, da ZAHVALE BOGU i MAJCI BOŽJOJ na čudesnom spasenju one, koju su eto ovdje mogli mrtvu oplakivati.

Tko je to učinio?-Majka Božja! - Zašto? -Možda radi dobrote ove djevojke?! - Ili radi skapulara? -Da, radi sestrinstva Majke Božje sa Safom, koja je nosila Marijino odijelo.- Zar skapular ima toliku moć?!

1. Značenje skapulara

Nije to jedini slučaj čudotvorne pomoći Majke Božje od Karmela. Otkako je Marija kazala Simonu Stocku:"Primi, dragi sinko, ovaj skapular tvoga reda za znak moje bratovštine i oznaku privilegija, što sam ih dobila za tebe i za tvoju karmelsku subraću; tkogod umre pobožno, obučen u ovo odijelo, bit će oslobođen od vječnoga ognja. To je znak spasa, obrana u pogibeljima, zalog mira i posebnog blagoslova i zagovora u vijeke vjekova." - odonda se neprestano osjeća Marijina zaštita na svima, koji nose skapular Majke Božje Karmelske. Ostvaruju se sva spomenuta obećanja. Marija je vjerna. Ona drži, što je obećala. Ljudi to znadu i osjećaju.

Zato danas tisuće i tisuće vjernika hrle u Varaždin, Jastrebarsko, Koprivnicu, u Brezovicu,...da se zahvale i preporuče Majci Božjoj od Karmela za sva ona dobročinstva, koja su primili po skapularu Gospe od Karmela. Blažena naime Djevica i Majka ne prestaje sipati cvijeće milosti i pomoći svoje na sve one svoje sinove i kćeri, koje nose na sebi Njezino odijelo.

Uvjereni smo, da nije nužno govoriti o blagodatima skapulara, jer svi odrasli vjernici to znadu i osjećaju. Ali ipak bismo morali to pokazati djeci, da i ona znadu,

kako skapular izgleda. Evo, djeco,ovo vam je skapular Gospe od Karmela. -

OPIS: Na jednoj je strani slika Majke Božje,koja daje skapular Simonu Stocku, a na drugoj je strani slika Srca Isusova. To su, dakle, dvije slike onih osoba,koje su nam zaslužile sve potrebite milosti za spasenje i posvećenje. Isus Krist i Njegova Majka Marija - Djeliteljica svih milosti ili sveopća milosna Posrednica.

2. Dovoljna je medaljica

No nije nužno nositi skapular. Iz opravdanih razloga/bolesti, neimaštine, izazova.../ možemo uzeti samo medaljicu, koja ima iste likove presv.Srca Isusova i Karmelske Gospe. To je dozvoljeno posebnim indultom svete Stolice. Time se postizavaju iste milosti kao i sa medaljicom. ČOVJEK POSTAJE DIONIKOM SVIH DOBARA: molitava,sv.Misa, dobrih djela i žrtvica, što ih kroz stoljeća vrši red karmelićana i karmelićanki na čitavoj kugli zemaljskoj. A to je velika blagodat, jer je karmelski red dao Crkvi mnogo velikih svetaca. Uzmimo samo sv.Ivana od križa, pa onda Veliku i ~~Malu~~ Tereziju, koja je poznata i štovana po čitavom svijetu. Koliko je tu bilo molitava i Misa, dobrih djela i raznih velikih i malih žrtvica za Krista i za duše! Koliko je tu akumulirano zasluga, gdje se redovnice svaku noć dižu na zajedničku kornu molitvu!

3. Širenje bratovštine

Zato su i sveti oci Pape nosili škapular Gospe Karmelske. Kad je Papa Leon XI. bio izabran za Papu, skidali su mu njegovo kardinalsko odijelo, da ga obuku u papinsko. Sa kardinalskim mu odijelom skinuše i škapular.On se usprotivi:"Ne skidajte -ostavite Mariju, da Marija ne ostavi mene!"

I carevi su nosili škapular. Sv.Ljudevit IX.francuski kralj i njegova sveta majka Blanka - nosila je škapular Gospe Karmelske. Nosio ga i engleski kralj sv.Eduard. Nosili su ga plemići i vitezovi srednjega vijeka, nosili su ga profesori i studenti, biskupi i svećenici, kardinali i redovnici, odlični svjetovnjaci i najveći učenjaci svijeta....

4. Obrana u pogibeljima

U ratu 1642. udari puščano zrno u prsa viteza Borgarda, zaplete se u škapular i ne naudi mu upravo ništa. Kad je to čuo kralj Luj XIII. upiše se i on u bratovštinu Gospe Karmelske i obuče škapular. Njega je slijedilo veliko mnoštvo vojnika i oficira.

Kad sam još polazio osnovnu školu izbio je veliki požar u Palovcu, župa Mala Subotica. Izgorjelo je više kuća, štala, škednja, sijena, slame...Jedna je starica ob-

jesila svoj škapular na trs i njezino je kućanstvo ostalo pošteđeno. O tom su onda mnogi govorili. Svi su to smatrali čudom. Čudom Gospe od Karmela. Ona je to učinila radi odijela svoje bratovštine. Ispunila je svoje obećanje, da će svoje štićenike zaštititi u pogibelji duše i tijela - da će Ona "biti obrana u pogibeljima".

5. Ne će u pakao

Obrana se u pogibeljima već mnogo puta pokazala čudotvornom. Ali te pogibelji nisu bile tako sudbonosne. Stoga zaključujemo, da je obrana od paklenskog ognja još mnogo češća nego obrana od vremenitih pogibelji. Pogibelj duše, da padne u pakao, najveće je zlo, pa mora Mariju još više pograbiti za Srce. Marija mora na takvu pogibelj svratiti najveću pažnju. Zato i vidimo, da se mnogi ljudi na samrti iznenada obraćaju, primaju sakramente umirućih, i umiru pomireni s Bogom. U najviše je slučajeva to obrana Marije, koja je obećala, da Njezina djeca ne će doći u pakao.

6. Subotna povlastica

Pedeset godina nakon smrti Simona Stocka objavila se Majka Marija Papi Ivanu XII.,pa mu reče:"Ako među redovnicima i subraćom Karmela bude takovih, koji budu radi svojih grijeha bačeni u čistilište, ja ću kao dobra Majka prvu subotu poslije njihove smrti sići k njima i povesti ih na sveto brdo vječnoga života"/Bulla Sabbatina/. -

Kao preduvjet za ovu "subotnu povlasticu" traži se život u staleškoj čistoći i dnevno moljenje "malog časoslova" Bl.Dj.Marije. Tko ne zna čitati, a želi postati dionikom "subotne povlastice", mora držati sve crkvene postove i nemrse i još k tome ne mrsiti srijedom i subotom. Svećenici, redovnici i redovnice, koje mole svoj službeni časoslov zadovoljuju njime zahtjevu za "subotnu povlasticu".

7. Općenite dužnosti

Iako su povlastice velike, bogate i vrijedne,ipak bratovština nema posebnih dužnosti. Treba samo nositi škapular, kršćanski živjeti, biti pobožan i odan Marijin štovatelj, i u škapularu umrijeti. -Samo se po sebi razumije, da moramo držati zapovijedi Božje i crkvene, zakon ljubavi Boga i bližnjega, primati sakramente... Neki preporučuju barem sedam Zdravomarija na dan. Pravi će Marijin sin ili Marijina kćerka učiniti i više nego se traži.---

Braćo i sestre! Blagodati su velike, dužnosti gotovo nikakve! Što nas priječi, da još danas postanemo svi Marijina braća i sestre?! Svaki od nas mora postati Marijin brat ili sestra! Stupimo u Njezinu bratovštinu! Bit će nam utjeha i nada u životu, radost, sigurnost i pomoć na samrti, oslobođenje iz čistilišnih muka.

Kako velika i lijepa ponuda za ništetnu cijenu! Tko je može odbiti, tko je može ne prihvatiti, a da time sam sebe ne liši velikih dragocjenosti?!

--- o O o ---

M A R I J A I O B R A Ć E N I C I

FULTON JOHN SHEEN, pomoćni biskup nadbiskupije New York, govori na radio i preko televizije saopćuje svoje misli milijunima slušača. Svi su njegovi govori prožeti Marijom. Tako ~~postizava velika i nenadana~~ obraćenja.

Kad je jednom zgodom držao konferencije u katedrali sv.Patrika u New Yorku pred 7.000 ljudi, pokrstilo se 40 najrazličitijih tipova ljudi: nevjernika, materijalista, protestantskih pastora...

Jednom ga telefonski nazvao direktor lista "Daily Worker" FRANJO BADENZ u jedan njujorški bar. Želio je razgovarati sa Sheenom o socijalnim problemima i suradnji komunista s katolicima. Debata je bila živa. Najednom Sheen - kao u nekom zanosu - prekine riječi i počne govoriti o Božjoj Majci. Čitav je sat u baru, usred vreve i buke mnoštva, govorio o Bogu i Majci Mariji...Iza deset godina njegovih žarkih molitava i nakon dobre vjerske pouke čitava se obitelj Badenzova obratila i svi su članovi obitelji postali pravi apostoli.

Franjo Badenz nije jedini, koga je marijanski propovjednik obratio i priveo u Kristov ovčinjak. Među njegovim obraćenicima nalazimo i glasovitog violinistu FRITZA KREISLERA, koji je prije bio Židov,a sada je gorljiv kršćanin.Ovamo ubrajamo CLARU BOOTHE LUCE, zatim jednu englesku GLUMICU,koja je pošla u samostan,pa i sam multimiljarder FORD pod utjecajem Sheena vrlo često prisustvuje sv.Misi na obali jezera Michigan.

M a r i j a i o b r a ć e n i c i :

Zaista! Otkako se Majka Marija ukazala u Lurdu 1858. i pozvala svijet na molitvu krunice za obraćenje grešnike,tisuće su ugledale "Svijetlo svijeta"; otkako je Bezgrešna pozvala Luciju, Franju, Jacintu i sav svijet u Fatimi 1917.,da se moli i prikazuje žrtvice za preporod čovječnastva, nebrojeno je "lutalaca" ušlo u luku mira, zadovoljstva i sreće;otkako je Madona proplakala u Sirakuzi 1953., mnoštvo je "rasipnih sinova" ušlo u "dom svojega Oca".

Obraćaju se velike i duboke duše: učenjaci, diplomate, književnici, športaši, političari, nekatolički svećenici, socijalni radnici, muževi i žene svjetskoga glasa; obraćaju se oni, koji traže istinu, koji žude za lijepim, dobrim i bogatim sadržajem života! -

MARIJA IM JE ZVIJEZDA VODILJA! Na uzburkanom moru ovoga života.Marija stoji kao SVJETIONIK, koji svim "lutaocima" i "brodolomcima" pokazuje put k Bogu. Ona ih orijentira, umanjuje strah, stišala vjetrove i valove, uspostavlja ravnotežu uma i srca, pa svima zajedno pokazuje -kao ZVIJEZDA VODILJA-put u nebo, u luku vječne sreće i mira. - Marija du-

hovnim slijepcima otvara oči, hromima vraća hod, a nesigurnima daje uspravan i stalan duhovni korak.

MNOGO NAM PRIMJERA POTVRĐUJE TEZU:

1. ADOLF RETTE, nekadašnji bezvjerac i materijalista, u knjizi "Od sotone k Bogu", sam opisuje svoje obraćenje. Dugo je i mučno tražio istinu. Bolno je šetao po šumama oko Pariza. Tada je našao kapelicu "Gospe milosti". Zaustavio se i počeo razmišljati. U njemu poče kipjeti. Nasta vrlo žestoka duhovna borba. Već je očajavao nad životom. Pomišljao je na samoubistvo. I posegnuo je za ubojitim oružjem. Tada se pred njim pojavi bijeli lik Majke Božje! -To je bio bljesak milosti. On odbaci oružje, baci se na koljena i zaplače...Nekoliko dana iza toga pođe na ispovijed i Pričest! - Obratio se! Opet je našao smisao i cilj svoga života! Marija ga spasila!

2. PAUL CLAUDEL, znameniti francuski pisac i pjesnik, nije bio uvijek grobljiv katolik. U želji da dobije pjesničku inspiraciju ili kakav motiv za svoj diletantizam, pođe na Božić u crkvu Notre-Dame u Parizu. Kad su u crkvi pjevali "Magnificat"/Veliča duša moja Gospodina/, nestalo je odjednom svih Claudelovih sumnja. On sam kaže:"U jednom mi se trenutku okrenulo srce i ja sam počeo vjerovati!"- Bogorodičina mu je pjesma "otvorila" um i srce. Marija ga obratila.

3. RATISBONNE - je nekada bio nevjerni Židov u Strasburgu. U svojoj mržnji na katolicizam poče napadati i izrugivati vjeru "mračnjaka". U tom je duševnom stanju pošao u Rim. Na putu je susreo obraćenika TEODORA BUSSIERRA, koji mu je silom naturio Marijinu medaljicu i zamolio ga, da svako jutro i naveče izmoli:"Spomeni se...!" Ratisbonne se tome narugao:"No sad sam apostolski i rimski katolik!". U sebi je mislio:"To će biti zanimivo poglavlje, kad sve to opišem u svome putopisu!" No dogodilo se obratno. 26.I.1842.Ratisbonne je napisao:" Da je netko onda pristupio k meni i rekao: Alfonze, za četvrt sata klanjat ćeš se Isusu Kristu kao svome Bogu i Spasitelju,a zatim ćeš se u isusovačkoj crkvi pripravljati na krst; pa ćeš onda klečati pred svećenikom, da se žrtvuješ za katoličku vjeru; odreći ćeš se svijeta, njegova sjaja, njegovih zabava,svoga imetka, zaručnice, i ne ćeš imati druge želje, nego da ideš za Kristom i nosiš njegov križ do smrti...takva bih čovjeka smatrao luđakom. A ipak, kad sam se onoga dana vratio iz kavane, sreo sam Teodora Bussierrea. Vozili smo se zajedno prema crkvi sv.Andrije, gdje je on htio platiti sv.Misu zadušnicu za pokojnog prijatelja. Ja sam također sišao s kola, da pogledam crkvu. Unišao sam. Nijedna me stvar nije zanimala. A onda je crkve nenadano nestalo preda mnom. Ništa više nisam vidio, odnosno vidio sam samo jedno: LEŽAO SAM NA PODU SAV U SUZAMA. Kad me je Bussierre osvijestio, poljubio sam medaljicu One, KOJU SAM VIDIO, kako je pristupila k meni, da me spasi. TADA SU MI SE OTVORILE OČI..Prionuo sam uz vjeru, o kojoj prije nisam ni slova pročitao".-

Ratisbonne je postao svećenik i kao takav umro na glasu svetosti. Njegovo tijelo počiva u Ainkarinu u Palestini. On je sam sastavio svoj grobni natpis: "O MARIJO, SJETI SE ONOGA, KOGA JE SLATKO I SLAVNO OSVOJILA TVOJA LJUBAV!" /Iz: Stj. Zorko, Marija pomoćnica kršćana, -Tkalec, str. 33.34./

MARIJANSKO STRUJANJE SVIJETOM

Braćo i sestre! Rette, Claudel i Ratisbonne pretstavljaju tisući dio onog veličanstvenog i tajinstvenog marijanskog strujanja svijetom, koje sada već obuhvata čitav krug zemaljski.

13.V.1947. započe putovanje kipa "Fatimske Gospe" oko svijeta. Prošla je Portugal, Španjolsku, Francusku, Benelux, Holandiju, Luxenburg, Belgiju..Svuda su Je dočekali sa cvijećem, pjesmama, pozdravima, darovima, suzama radosnicama; a Marija je sve obasipala cvijećem milosti - zdravlja i obraćenja. U studenom se vratila u Portugal.-

No početkom travnja 1948. već polazi na put po Africi. U Cap Verde, u Praili, u Gvineji, na Azorima, u Angoli, u Mozambique, u Južno-Afričkoj Uniji -svuda, po gradovima i selima, bijelci i crnci, kršćani i muslimani...donose najrazličitije darove Bezgrešnoj. U Rodeziji, Keniji, Zanzibaru, Tanganjiki, Ugandi i Najrobiju...budisti i muslimani pozdravljaju i slave Djevicu neopisivim žarom.-

27.XI.1949. KIP GOSPE FATIMSKE stiže u Bombay. Ondje je Imakulata dobila kraljevske darove. U Kalkuti su cvijećem zasuli vlak, kojim se vozila Bezgrešna.- U Heiderabadu, Bangalore, u Colombo, u Burmi, Singapuru, Sidneyu...Marija je osvajala umove i srca.

U AMERICI poče s Kanadom, u svetištu Notre Dame du Cap. 100.000 ljudi je prisustvovalo posveti kipa.-Preko Niagare slapova prelazi u USA. 200.000 ljudi defilira pred Gospom.- U Južnoj Amerigi: u Argentini, u Braziliji, u Columbiji...Gospa je doživjela neviđena slavlja. Ali i Ona je odgovorila čudnovatom pojavom: VELIČANSTVENOM DUGOM MIRA na sasvim vedrim nebom pod sv. Misom u Bogoti.-

Svagdje, kamogod je dospio kip Gospe Fatimske, narod je spontano hrlio k VJESNICI MIRA; narodi su se posvećivali Kraljici mira i zadobivali zdravlje duše i tijela. Čudo se s golubicama ponovi oko 50 puta. Na nekim su mjestima i ovce, koze i slonovi odavali počast Mariji. Na Ceylonu su se primjetili pokreti sunca -slični onima u Cova da Iria iz 1917. godine. Bilo je svjetlosnih fenomena oko kipa u noćnim procesijama.

Braćo i sestre! Mi živimo u Marijansko doba. Marija osvaja svijet. Marija vraća naš naraštaj Bogu. Struje Marijine ljubavi prožimaju mnoge duhovne mrtvace. I mnogi su već uskrsli na novi život milosti. Samo u USA ima godišnje oko 150.000 obraćenja odraslih ljudi. Stotine tisuća pogana ulazi u Crkvu... Sve pod blagotvornim utjecajem Marijine materinske ljubavi!

Uronimo i mi sada u te spasonosne struje ljubavi svoje bezgrešne Majke! Neka ta struja prožme naše umove i srca, da se i u našem duhovnom životu pojave novi, svježi cvjetovi kreposti i zasluga. Amen.

- - o o O o o - -

POMOĆNICA UMIRUĆIH

Godine 1855. putovao je francuski svećenik GUILLAUMET/Gijome/ u Ars k poznatom župniku sv.Ivanu Mariji VIANNEYU. U kupeju se govorilo samo o svetom arškom župniku i o njegovim čudesnim djelima. Tu se nalazila i jedna gospođa sva u crnini. Ona je pažljivo slušala razgovore i šutjela. Kad je na jednoj željezničkoj postaji svećenik ustao da izađe, oglasi se gospođa u crnini:"Dozvolite, gospodine, da Vas pratim u Ars. Putujem samo da se razvedrim". Svećenik pristane. Oni zajedno dođu u Ars.U Arsu nađu mnoštvo naroda - hodočasnika i proštenjara.Župnik je u tom času trebao izići iz crkve i proći kroz špalir ljudi do župnog stana. Pridošlice stanu u špalir. Kad se pojavio Vianney, svi kleknu. I ona gospođa u crnini...Kad je župnik prolazio, zaustavi se baš kod te gospođe u crnini. .Svetac se sagne, pa u uho prišapne došljakinji:"SPAŠEN JE!" -Gospođa trgne ramenima. Župnik ponovi one iste riječi:"Spašen je!" -Neznanka oda kretnjom, da ne vjeruje. Nazočni načule uši, jer su znali,da župnik gleda u prošlost i vidi budućnost, da čita misli i proniče savjesti...Vianney poče iznova naglašujući svaku riječ posebnim naglaskom:"Velim Vam, da se SPASIO. U ČISTILIŠTU JE, i treba se moliti za njega. S MOSTA DO VODE imao je još VREMENA, da se SAVRŠENO POKAJE. Tu mu je MILOST IZMOLILA BLAŽENA GOSPA. Sjećate li se, kako ste kod kuće obavljali svibanjsku pobožnost. VAŠ MUŽ,iako je bio bezvjerac, katkada se MOLIO s VAMA. To mu je ZASLUŽILO SAVRŠENO KAJANJE I KONAČNO OPROŠTENJE"./Iz knjige:"Mjesec Srca Isusova, str.72/.

Gospođa uvidi, da svetac znade sve...Uzvjeruje,smiri se, poče intenzivno moliti za svoga muža samoubicu,koji se posredstvom Majke Marije ipak spasio.-

DEMON SAMOUBISTVA Opet triumfalno prolazi svijetom i grabi bezbrojne žrtve. Kao što su nekad prezasićeni Rimljani u kupaonama rezali svoje žile i tako svršavali samoubistvom, tako eto i moderni očajnici na sve moguće načine dokrajčuju samovlasno svoj život.-Gdje su izvori toga zla?

UZROCI SU VRLO RAZNOVRSNI: Mlad i sposoban općinski blagajnik dobio je na lutriji 150.000 Dinara.Tada se bogato oženio. Žena mu je umrla u prvom porođaju. Mladi se udovac predao očaju. Počeo je piti, igrati, provoditi rasipan život. Uslijedilo je pronevjerenje. Došla je kontrola..Prijetila je sramota. I dok je Kotarski Pretstojnik pregledavao blagajničke knjige, blagajnik je u svojoj sobi sam sebi ispalio revolverski hitac u zatiljak.-

PIJANICA je zapalio kuću s dućanom. Ogromna šteta. Ljudi su nagađali i pogodili...On nije mogao podnijeti tu sramotu. Ode i baci se pod vlak.

STUDENTICA medicine htjede u časne sestre. Majka joj uskrati dozvolu. U svom razočaranju mlada djevojka ode u Podsused i baci se pod vlak.

BOLESNIK - napušten, siromašan, slab, neizlječiv: osjeti svu gorčinu života, pa si prereže žile, iskrvari i izdahne. Na licu mu osta izraz užasa i izbezumljeni pogled.

OTAC OBITELJI posumnja u poštenje svoje žene. Poče maltretirati ženu i djecu. Svaki dan sve teži sukobi. Zahvati ga ljubomor do ludila. Na kraju uzima veliki nož i zakolje samoga sebe.

GIMNAZIJALKA M.B. radi nesretne ljubavi i nerazumijevanja roditelja leže pod otvorenu cijev od plina...Za nekoliko minuta bila je mrtva.

IMA LEGIJA SAMOUBICA! Možda nikad u povijesti svijeta nije bilo toliko tragike u životu mladih ljudi kao sada.- Kad bi se ubijali samo ljudi siti života, neizlječivo bolesni...,onda bismo još nekako razumjeli i opravdali njihov postupak prenapetošću živaca, potpunim živčanim rastrojenjem...Ali ubijaju se i zdravi, bogati i lijepi...

SVJETSKA ZDRAVSTVENA ORGANIZACIJA Objavila je podatke o samoubistvima u pojedinim zemljama. U izvještaju se ističe, da se najviše samoubistva događa u istočnom i zapadnom Berlinu. Na 100.000 stanovnika u istočnom Berlinu dolazi godišnje prosječno 43 samoubistva. U Zapadnoj Njemačkoj je taj broj manji. Na 100.000 dolazi 27 muškaraca i 12 žena samoubica.- U Austriji se u godinu dana na 100.000 stanovnika ubije 34 muškarca i 15 žena. U Danskoj 32 muškarca i 15 žena, a u Švicarskoj 35 muškarca i 13 žena. - JAPAN, koji se nekad smatrao "domovinom samoubica", sada nema toliki broj takvih slučajeva: na 100.000 dolazi svega 24 muškarca i 15 žena, koje si nasilno oduzimaju život.- Muškarci se ubijaju 2-5 puta više nego žene. Od 999 slučajeva smrti, kaže se u izvještaju Svjetske Zdravstvene Organizacije, 160 otpada na samoubistva.

Z a š t o ? Uzroci su, kako smo već spomenuli, u "sramoti", pronevjerenju, neizlječivoj bolesti, u očaju, besmislenosti života, nesretnoj ljubavi, teroru roditelja, ljubomori...Pravi su i najdublji uzroci, međutim, sakriveni u srcu pojedinaca...Bez pretjerivanja možemo ustvrditi, da oni leže u rastrojenosti živaca, u pomanjkanju vjere i nade u Boga, u nedostatku ljubavi i predanja u Božju volju. Tu treba spomenuti i ljudsku oholost, nevjeru, kukavičluk, krive pojmove o životu...kojekakve utvare i pretežak moderni život, koji svojom brzinom i mehanizacijom uništuje živce.

KRŠĆANSKA KVALIFIKACIJA: Mi nismo pozvani, da ikoga sudimo. Bog je jedini i apsolutni Gospodar i sudac života smrti. Ipak moramo kazati, da kršćanstvo samoubistvo smatra teškim grijehom.- Samoubistvo je teški grijeh, ako je izvršeno potpuno svijesno i hotimično. To je povreda Božjeg suvereniteta nad životom. Život je Božji dar i Božje vlasništvo. Mi smo samo upravitelji toga Božjeg kapitala. Smisao života nije uživanje. Ne smijemo odviše tragično uzimati socijalno ili fizičko zlo...Iza prve smrti dolazi "druga smrt". Na ovom svijetu nema vječnoga zla. Sve se može popraviti.Ako netko počini samoubistvo u ludilu, deliriju..,nije odgovoran. Očaj je teški grijeh protiv ufanja. To su grozni časovi tame. Svaki može doći u takvo iskušenje...Bez Božjeg svijetla i nade teško je nositi "breme života" do kraja..!

POMOĆNICA UMIRUĆIH: "Tko stoji, neka pazi, da ne padne" -opominje nas Apostol naroda. Svaki može doći u veliko životno iskušenje, da si nasilno oduzme život. Na početku spomenuti primjer dokazuje, kako savršeno kajanje može i u tom posljednjem času donijeti spasenje. I to na zagovor i pomoć najmoćnije naše Zagovornice pred Bogom Majke Marije. Stoga je Njezina intervencija na času smrti od najveće važnosti.

Marija pomaže umirućima, koji umiru naravnom smrću. Ona ih pripravlja na taj daleki i posljednji put. Ona im ulijeva pouzdanje i utjehu. Ona im pruža pomoć i zaštitu od sotone, koji sada najviše navaljuje, da dušu natjera u očaj. No najviše je potrebna pomoć onim siromasima, koji su već sami postavili uzroke smrti, pa se iza toga brzo pokaju,dok još nije uslijedila rastava duše od tijela.-

NAŠ PROGRAM: Usmjerimo svoje molitve, žrtvice i pobožnosti prema Majci Božjoj, da Ona efikasno pomogne umirućima -bilo da oni umiru naravnom smrću ili su počinili samoubistvo. -Molimo svaki dan "Pomoćnicu umirućih" za sretnu smrt u posvetnoj milosti. To je najvažnije za svakoga čovjeka, da umre u prijateljstvu s Bogom. -

Obavimo "pobožnost pet prvih subota" prečistom Srcu Majke Marije. Ona je obećala, da će sa svim potrebnim milostima za spasenje priteći u pomoć svima onima, koji se kroz pet prvih subota u mjesecu uzastopce ispovijede, pričeste,izmole krunicu i razmatraju barem četvrt sata o kojem otajstvu krunice...Sve to treba prikazati kao zadovoljštinu za uvrede, koje se dnavno nanose Njezinu Prečistom Srcu. -Prikazujmo Joj i žrtvice...Bit će nam na spasenje - nama i mnogim drugim dušama.

ZAKLJUČAK: Osigurajmo si zaštitu i pomoć najmoćnije Kraljice i Vladarice! Počnimo odmah! Sutra već može biti prekasno! U takvim se stvarima ne smije odgađati. Budimo svaki dan spremni na odlazak! Koliki umiru nenadano i nepripravni! MARIJO! POMOZI UMIRUĆIMA! ISPROSI NAM SVIMA SRETNU SMRT!

- -o O o- -

K R A L J I C A   M U Č E N I K A

17.svibnja 1906. proglasio je Papa sv.Pijo X.blaženima 16 karmelićanki, koje su u Parizu za vrijeme strahovlade pogubljene za svetu vjeru. - Ove su časne sestre u tamnici saslušale svoju smrtnu osudu i odmah su zapjevale "Magnificat"/Veliča duša moja Gospodina!/,a iza toga nadovezale "Salve Regina"/Zdravo Kraljice!/. Te su Marijina pjesme pjevale i putem do stratišta, pa i na samom stratištu odjekivala je Bogorodičine pjesma "Veliča duša moja Gospodina!" - Kad su ispjevale "Veliča", onda su opet nastavile "Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo...!" Tako su pjevale sve dotle, dok nije jedna za drugom ostavila svoju glavu pod gilotinom.Istom onda, kad je posljednja - časna Majka - stavila svoju glavu pod sjekiru, nestalo je divnih zvukova od "Salve Regina".

To je bila mučenička smrt sa pozdravom "Kraljice mučenika". Tako su već prvi kršćani s molitvom i pjesmom Kraljici mučenika polazili na stratíšete ili arenuç da žrtvuju svoj život za Krista. - Mnogi se pitaju:

ZAŠTO MARIJU SMATRAMO KRALJICOM MUČENIKA?

Ta Marija nije ubijena! Nije umrla nasilnom smrti iz mržnje na Boga ili vjeru. Marija nije pogubljena mačem, niti je bačena pred zvjerad. Ona nije spaljena na lomači kao sv.Polikarp, nije Joj odrubena glava kao sv.Pavlu,nije razapeta na križ kao sv.Petar, Marija nije živa zakopana kao sv.Vital! - Marija, dakle, nije umrla nasilnom smrti ni za vjeru, ni za krepost, ni za Boga! Ona je preminula naravnom smrću!- Zašto je, dakle, Crkva oslovljava "Kraljicom mučenika?"

JEZGRA MUČENIŠTVA: Mučeništvo nije samo u prolijevanju krvi, u nasilnoj smrti tako, da se život uistinu ugasne! Ima MUČENIŠTVO DUHA I SRCA, koje je još i teže od efektivnog prolijevanja krvi. Teže je, jer može potrajati i više godina, štoviše, i cijeli dugi život. Ako je to mučeništvo duha i srca radosno primljeno i podneseno iz ljubavi prema Bogu, iz vjerskih i natprirodnih motiva, za svjedočanstvo vjere i potvrdu kreposti, onda je ono isto tako dokaz velike ljubavi prema Bogu kao i krvno mučeništvo."Nitko nema veće ljubavi od ove, ako tko život svoj položi za prijatelje svoje!" -rekao je Spasitelj svijeta.- JEZGRA će dakle MUČENIŠTVA biti u ŽRTVI ŽIVOTA IZ LJUBAVI PREMA ISUSU.A ta se žrtva može i malo pomalo prikazivati. Ona može i malo pomalo izgarati na oltaru srca. Ako s ljubavlju prikazujemo Gospodinu svoje vrijeme i sposobnosti, svoje molitve i djela, svoje radosti i žalosti, svoje uspjehe i razočaranja,

svoj život i smrt..,onda je to žrtva života iz ljubavi prema Kristu. Onda je to NEKRVNO MUČENIŠTVO, koje je također dokaz najveće ljubavi!

KRALJICA MUČENIKA!

1. Majka je Marija dala takav nekrvni dokaz najveće moguće ljubavi prema Kristu Isusu. -Ona je Bogu već na "Blagovijest" žrtvovala čitavo svoje biće -svu svoju ljubav! Tada je na sebe primila žrtvu materinstva i otada neprestano Bogu prikazivala svoje Srce i svoj Duh.

2.Marija je mučenica Srca i ljubavi. Ako naime svaki, koji želi služiti Bogu, mora trpjeti progonstvo,kako to dokazuje sv.Pismo i povijest Crkve,- koliko je onda Majka Marija pretrpjela za svoga života!? Pogledajmo časkom samo neke prizore iz Njezina života:

3.SIROMAŠTVO betlehemske štalice! Svaka majka nastoji pripraviti što ljepšu i ugodniju kolijevku svome novorođenčetu. Marija je Isusa morala položiti u tuđe jaslice!- Tko zna, koliko je trpjela radi toga!

4.BIJEG I ŽIVOT IZBJEGLICA u Egiptu nije bio nimalo ugodan. Marija je kušala kruh izbjeglica. Trebalo je život početi iznova. Živjelo se iz rada Njezinih i Josipovih ruku. Kad su se malo "snašli",eto vijesti, da se vrate u Nazaret.

5.U NAZARETU je MORALA OPET POČETI IZNOVA. Siromaštvo, rad, molitva, trpljenje, pregaranje, služba bližnjemu..Sve je to Marija činila i podnosila iz najsavršenije ljubavi prema Isusu -Bogu!

6.U JAVNOM KRISTOVOM ŽIVOTU - Marija trpi zajedno sa Sinom klevete, podvale, mržnju farizeja i književnika.Ona znade za urotu, za odluke Velikog Vijeća, za osudu Sinedrija. Ona trpi radi Judine izdaje, radi Petrova zatajenja,radi šuške sluge V.sv., radi osude Isusa u "ime Božje". Ona čuje hule, kletve, psovke na križnom putu.

7.KRISTOVA SMRT - na "drvetu sramote" zabode i posljednji mač boli u Njezino materinsko Srce. Koliko je prepatila pod križem, dok je Isus visio na ranama svoga tijela!Kako Joj je parao Srce Kristov povik:"Eloi,eloi,lama sabaktani!"-Bože moj,Bože moj, zašto si me ostavio!?" -Ipak je hrabro stajala pod križem. Žrtvovala je svoje Dijete - svoju Krv i svoje Tijelo - svoju Ljubav! Zar to nije mučeništvo?!

8."P I E T A"! - Kako je istom trpjela u duhu i srcu, kad Joj mrtvo tijelo ljubljenoga Sina položiše u krilo! To bismo mogli dobro ocijeniti samo onda, kad bismo prošli istim putem. Ali Marija je još više trpjela, jer je više od svih majki svijeta ljubila Isusa. Gdje je veća ljubav,tamo je i veća patnja, ako trpi ljubljeno biće.

9.Nije li,dakle,Majka Marija zaslužila, da Je se nazove "Kraljicom mučenika?!" Kao što je Isus nazvan "Čovjekom boli", tako je Marija prozvana "Majkom boli" - prava mučenica iz ljubavi! -

Vijekovi su Je tako nazivali. I s punim pravom. Ona je "Kraljica mučenika" - Kraljica i Vladarica svih mučenika, koji su kroz ovu "suznu dolinu" koracali Kristovim križnim putem.

MARIJIN JE PRIMJER DJELOVAO!

Marijin je primjer herojske ljubavi djelovao na sva buduća pokoljenja kršćanstva. Već su apostoli, apologete, sveti oci upirali svoj pogled na "Kraljicu mučenika" i radosno prikazivali Isusu žrtvu života.

Sjetimo se sv.Jakoba,apostola, koga su bacili s vrha hrama i batinama ga dotukli radi Krista. Pomislimo na sv.Stjepana, kojega su sasuli kamenjem, jer je svjedočio za Krista. Pred našim se očima reda legija prvih kršćanskih djevica: Katarina, Agneza, Apolonija, Lucija, Cecilija, Anastazija, Emerencijana, Agata ..! Tko ne zna za heroizam sv.Perpetue i Felicite?! Kako je junački završio svoj život sv.Sebastijan!

NAJVEĆA MILOST! Mučeništvo se u ona vremena smatralo najvećom milošću iza sv.krštenja. Ono pere sve ljage života. Ono je dokaz najveće ljubavi. Ali ono traži i žrtvu imetka, časti, slobode, položaja, pa i života! Ali i nagrada je velika:

NAGRADA KRISTOVIH MUČENIKA: Nadilazi sve naše predodžbe. Bog božanski nagrađuje one, koji Mu iskažu najveći dokaz ljubavi. Te će duše, koje su oprale svoje haljine u Krvi Božjega Jaganjca, stajati pred prijestoljem Božjim i Jaganjcem Božjim u grimiznim plaštevima kao knezovi Božji. Oni su ustvari Kristova kraljevska pratnja u nebeskom Jeruzalemu.

. . . .

U KOKIN KINI dođe očajna neka žena pred apostolskog Vikara, pa mu reče:"Oče dragi! Moj jedinac je sa mnom zajedno primio krst, a sada je radi vjere osuđen na smrt. Što ću ja jadna bez njega? On je štap moje starosti!"-Biskup je uhvati za ruku i odvede pred 4.i 13.postaju križnoga puta,pa je zamoli, da promatra "Prežalosnu!"Duboko ganuta,majka se ohrabri, pa ode hrabriti i sina,da ustraje do smrti. Blagoslovila ga i poljubila, ispratila ga na stratište, uzela plahtu i prostrla pod mučilište,da skupi krv svoga dragoga sina. I veselo je ponijela kući mrtvu glavu svoga sina -mučenika!-

Braćo i sestre! U tuzi, jadu, bijedi, nesreći, žalosti, neuspjehu....pođimo pred "Kraljicu mučenika".Iz Nje će nam strujati snaga, svijetlo, utjeha, krepost,zasluge i slava. - Sv.je Franjo želio mučeničku smrt, sv. Antun također,sv.Terezija M.I.postiže mučeništvo duha i srca! -To su bili heroji ljubavi,iako nisu umrli nasilnom smrću.-"Kraljice mučenika",isprosi nam milost,da iz ljubavi prema Isusu sve podnesemo i pretrpimo veselo, štogod nebeski Otac zatraži od nas. o O o o - -

LURD JE TRAJNO ČUDO MARIJINE LJUBAVI PREMA N A M A

Ljubimac je Isusov, sv. IVAN, ap., koji je na "posljednjoj večeri" ležao na Spasiteljevim grudima, i kojemu je umirući Krist sa križa povjerio svoju Majku, nakon Njezina Uznesenja, u proročkoj viziji, na otoku Patmosu, gledao "nebeski Jeruzalem" i promatrao "veliki znak na nebu": "ŽENU OBUČENU U SUNCE", t.j. BLAŽENU DJEVICU U SLAVI - napisao je u Otkrivenju i ove znamenite riječi: "Tko pobijedi, dat ću mu da jede od drveta života, koje je u raju Božjem"/Otkr 2,7/; zatim "budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života"/2,10/; pa "tko pobijedi, ne će mu naškoditi druga smrt"/2,11/; i onda "Tko pobijedi, dat ću mu od mane sakrivene i dat ću mu kamen bijeli, i na kamenu novo ime napisano, koje nitko ne zna, osim onoga koji ga prima"/2,17/.

. . . .

Nama je jasno, da se sva ta obećanja odnose i na Mariju. I nema nikakve sumnje, da je "Žena obučena u Sunce" -"Pobjednica u svim bojevima Božjim". Ali nama nije jasno: ZAŠTO SE TA VJEČNA ŽENA, obučena u more Božjeg svijetla i blaženstva, već bezbroj puta javila na ovoj blatnoj zemlji? Nije nam jasno, zašto se "pobjednica paklenskog zmaja", koja sada nesmetano uživa plodove s "drveta života", što je usred raja, toliko puta ukazala u Masabjelskoj špilji jednoj siromašnoj i neukoj djevojčici? -Zašto se "Djevica vjerna", koja je ovjenčana neuvelim vijencem života, koja sada uživa "sakrivenu manu", spustila u ovu "suznu dolinu"?- Zašto se Bogorodica i Kraljica svih stvorova, koja već ima "novo ime", pojavila u Lurdu 18. dvadeset puta?

Nikada mi ograničeni smrtnici ne ćemo saznati sve one motive, razloge i nakane, koje su Mariju dovele u Masabjelsku špilju; ali neke od tih razloga možemo razabrati iz samih događaja kao i iz Djevičinih poruka i zahtjeva. Pokušajmo malo dublje promatrati ukazanja Majke Božje u Lurdu.

I. APOLOGIJA KRŠĆANSTVA

Iz 99-godišnje povijesti Lurda razabiremo, da je Lurd sa svim svojim pojavama kroz minulih 99 godina neprestana apologija ili obrana kršćanstva. I to ponajprije on je:

1. POTVRDA ISTINITOSTI I VJERODOSTOJNOSTI OSNOVNIH KRŠĆANSKIH ISTINA.- To znači, da Lurd sa svojim čudesima već 99 godina viče cijelom svijetu: "ima Bog, postoji nadsvijet, ljudska je duša besmrtna, nije sve u "kaotičnom plesu vječnih atoma"; Isus Krist, Sin Božji, ujedno je i Marijin Sin; Bogorodica je živa i djelotvorna snaga u kozmičkom zbivanju..." To je prva točka u porukama Lurda čitavom ljudskom rodu. -Druga je:

2.POTVRDA NEPREVARLJIVOSTI RIMSKOG BISKUPA, kad on svečano, "ex cathedra", kao vrhovni učitelj,namjesnik Kristov i nasljednik sv.Petra, uči, što treba vjerovati i činiti,da se spasimo.- Blaženi Pijo IX.je naime 8.XII.1854.svečano proglasio člankom vjere nauku o Bezgrešnom Začeću Bl.Dj.Marije.Mnogi su protivnici tada to smatrali pogrešnim i neistinitim,pa i nepotrebnim nagomilavanjem vjerskih istina. A četiri godine iza toga došla je sama nebeska Kraljica na zemlju i 25. III.1858.čitavom svijetu objavila svoje "novo ime" u nebeskom Jeruzalemu govoreći:"JA SAM BEZGREŠNO ZAČEĆE!" -To je upravo i sadržaj dogmatske definicije Pija IX. Tako je nebo potvrdilo neprevarljivu riječ rimskog biskupa! -Neprevarljivost je dakle rimskog biskupa druga točka u propovijedi Lurda.- Uz to nam lurdska ukazanja pružaju:

3.SIGURNI DOKAZ ŽIVIH VEZA NEBA SA ZEMLJOM, vidljivog svijeta s nevidljivim nadsvijetom, smrtnika s besmrtnicima. Intervencija Imakulate u Lurdu dokazuje međusobno prožimanje svijeta s nadsvijetom. Kao što mi računama s pokojnicima,svecima i Marijom, tako oni onkraj granica prostora i vremena računaju s nama i vode brigu o nama! Zar to nije potvrda nauke o "općinstvu svetih"? i "vječnosti ljubavi"?!

II.LURD JE TRAJNI DOKAZ MARIJINE LJUBAVI

Možemo mirne savjesti ustvrditi, da su svi događaji u minulih 99 godina, koji stoje u bilo kakvoj vezi s Gospom od Lurda, samo trajni dokaz Njezine materinske ljubavi prema ljudima uopće. Uzmimo i analizirajmo samo neke događaje iz 1858.

1.Kad je 11.II.1858.bezazlena Bernardica ugledala prviput svoju "lijepu Gospoju" i s Njom molila krunicu - krunica posta sveopća molitva kršćanstva.Ovaj se dražestan prizor svaki dan na tisuću mjesta ponavlja u bezbroj nijansa. Ta na čitavoj kugli zemaljskoj u svakoj katoličkoj crkvici, kapelici, kućici...nalazimo kipove i slike, reljefe i medaljice Gospe Lurdske, a pred njima kleče nevina vječica i mole s Imakulatom krunicu. Zar to nije prostorno i vremensko produženje lurdskih ukazanja? Ima li ljepših i dražesnijih prizora na zemlji!

2.Bernardica je na poticaj Imakulate otvorila "Lurdsko vrelo", u kojem je Ljudevit Burie oprao svoje mrtvo desno oko i progledao! - Ljudevit Burie je progledao tjelesno, a dr.Dozu duševno i duhovno.- Taj se prizor također već 99 godina ponavlja: Jedni: slijepi, kljasti, hromi, sušičavi, paralizirani, epileptičari, truli...,ustaju zdravi već za vrijeme samih kupka u piscini; drugi prigodom euharistijske procesije; a treći kod svojih kuća hvale i slave trajnu ljubav svoje nebeske Majke!

3.S tjelesnim zdravljem Imakulata gotovo uvijek veže duhovni preporod. Mnogi nisu u Lurdu ozdravili, ali su se gotovo svi, koji su tamo bili, duhovno obnovili. Nevjernici su opet uzvjerovali, očajnici su stekli pouzdanje, a osušene su duše u Lurdu procvjetale i u plamenoj ljubavi služe Gospodinu dušom i tijelom.

III. USPOSTAVA SRDAČNIH ODNOSA

Da, braćo i sestre, Imakulata nam je kroz minulih 99 godina neprestano djelima dokazivala svoju nježnu i dobrohotnu, požrtvovnu i svestranu materinsku ljubav. Htjela je, da sa svima nama uspostavi srdačne -materinsko-djetinje odnose:

1. BERNARDICA se gotovo uvijek PREOBRAZILA u kontaktu s BEZGREŠNOM. Nije čak ni osjetila lizanje plamena svoje lijeve ruke. Uvijek je bila u zanosu, kad je došla u dodir s nebeskom ljepotom. I nikada nije mogla zaboraviti onu dobrotu i milinu, ljepotu i dražest smješka, što ga je gledala na nebeskoj prikazi.- Bernardica je Bezgrešnoj poklonila svoj život. Uzljubila Ju je svim srcem."O božanska Majko našega Spasitelja, Tebe hvaliti, Tebe ljubiti, Tebi pjevati, to je početak neba" -govorila je povjerenica Bezgrešne.-Nije li taj poziv upravljen svima nama, da po Bezgrešnoj dođemo do "preobraženja uma i srca", pa da se i mi često stavimo u dodir s neokaljanom Djevicom i Majkom!

2. "UČINIT ĆU TE SRETNOM, ali ne na ovom svijetu, nego NA DRUGOM" -rekla je Bogorodica Bernardici. To Ona govori i nama. Smisao našega života ne može biti samo lijep, dug i udoban život; nego dobar i krepostan, svet i savršen život - čisti dar Bogu - iz savršene ljubavi!- Bernardica je to ostvarila. I dobri su vjernici pošli njezinim putem. More je mladića i djevojaka u Lurdu osjetilo poziv u redovnički i svećenički stalež. I tu vidimo, da se Lurd nastavlja: da postaje trajno čudo svijeta i Marijine ljubavi.- Preostaje nam još, da raščistimo pitanje:

M i i I m a k u l a t a ?

Marija je u Lurdu 1858. započela intenzivno sprečavati zlo i unapređivati dobro, rastjeravati tmine i donositi svijetlo, iscjeljivati tjelesa i ozdravljivati duše, tješiti žalosne i susprezati objesne, oduševljavati dobre i opominjati zločeste - da svima pokaže put kreposti i otvori rajska vrata, da utrne mržnju i rasplamsa ljubav! -

Kako je to osobno i individualno na nas djelovalo? Koliko mi to shvaćamo i na život primjenjujemo? -Štujemo li, častimo, ljubimo i nasljedujemo li Mariju, kako to Ona želi i zaslužuje? - Molimo li svaki dan krunicu? Žrtvujemo li se za grešnike? Činimo li pokoru? Da li smo prebacili težište svoga života onkraj groba? Što nam je važnije: tijelo ili duša, zemlja ili nebo?

P. Leopold Mandić 1934. spozna u Lurdu, da mora svoj duhovni život "započeti iz početka".-Neka i nama ovaj blagdan bude duhovno osvježenje, obnova uma i srca, pravi preporod!

IMAKULATA! Obnovi u nama ideal bezgrešnog života! Uzdigni naša srca do nebeskih želja! -Zagrij nam srca za pokoru i krunicu! Izliječi nam bolesna srca.- Bezgrešna! Grešnici Te mole za oproštenje grijeha i sretnu smrt! -Majko! Djeca vape za idealima Tvoga Srca! KRALJICE!-Vladaj suvereno našim umovima i srcima. Mi smo Tvoji za vrijeme i vječnost!

- - o o O o o - -

S U Z E M A D O N E U S I R A K U Z I

Godine 1951.svanula je na naslovnoj stranici lista "Unita" slika gđice CONCETTE LA MANNAS. Concette je tada izabrana za "Miss Unita".- Dvije godine kasnije,t.j.1953. objavljena je opet slika C.La Mannas, ali sada u katoličkim listovima. Concette je oboljela od tuberkuloznog meningitisa/upale moždane opne/.Bolest je naglo napredovala. Prijetio je svršetak. Liječnici su stajali bespomoćno. Ljepotica će prerano leći u grob! - Uto joj netko donese smotak pamuka,koji je bio natopljen suzama naše Gospe od Sirakuze. Concette je ustala i bila zdrava! "Neobjašnjivo!"-govorili su liječnici. Zaista neprotumačivo! Ali to nije jedinstven slučaj čudesne intervencije naše Gospe od Sirakuze.

KRATKA POVIJEST PLAČUĆE MADONE: Mnsg.ETTERE BARRANZINI, biskup, vjeruje, da je u najstarijoj župi Evrope, od 29.VIII.1953.u 8,30 sati u Sirakuzi nastalo "novo marijansko gibanje"; on tvrdi, da se pojavom "suza Madone" događaju čudesne stvari: progovaraju gluhonijema djeca, miču se žrtve dječje paralize, nijemi govore, slijepi vide i hromi hodaju. Sve to potječe od čudesnog plača Madone u kući radnika JANUSA ANGELA. Ovaj se 1953.vjenčao s Antonittom GIUSTO. I tada je dobio na dar od njene sestre sliku prečistog Srca Marijina, izrađenu od polikroniranog plastično glaziranog gipsa.- Pred tom se slikom Antonitta, svijajući od bolova,žarko molila za pomoć. I 29.VIII.u 8,30 sati ujutro opazi, kako "Madona plače".Antonitta odmah ozdravi. Nasta velika uzbuna.Pater Bruno opazi suze. Župnik skine reljef, ali suze su tekle. U podne je već Sirakuza brujala od čudesnih događaja. Nasta tolika gužva oko Januševe kuće, da je policija morala intervenirati. Madona je plakala četiri dana. Kroz to su vrijeme stizale tisuće znatiželjnika.- 1.IX.1953.ustanovljena je komisija/od 15 stručnjaka/za ispitivanje čudesnih događaja.Ispitano je 100 kubičnih centimetara tekućine/suza!/. Točnom je analizom ustanovljeno, da se ničim ne razlikuje od ljudskih suza živa čovjeka. - 1.IX.1953.u 11,30h plač je prestao.Nadbiskup je izvjestio Rim. Započeše hodočašća do 30.000 ljudi. Otvorila se apokaliptička slika "razbaštinjenih" i svake vrste bolesnika. Događala su se svaki dan čudesa. Do 15.III. 1954.javilo se 653 ozdravljenja. Komisija psihijatra, ortopeda, rentgenologa i drugih specijalista 500 smatra izvanrednim.

NAVODIMO SAMO NEKA: Prvo je čudesno ozdravljenje doživjela sama Jannuševa žena Antonietta Giusto, koja je od početka svoje trudnoće silno patila od grčeva i postepeno gubila vid, jer se, kako su ustanovili liječnici, trudnoćom trovala njezina nutrinja.- Ona je 29.VIII.1953.ustala zdrava i 24.XII.1953.rodila zdravo dijete - Marijana.

8.IX.1953.t.j.na Malu Gospu,kad je biskup Barranzini na trgu s narodom molio krunicu, prekine ga negdje u sredini krunice glas male djevojčice:"VIVA MARIA,viva Maria!" Začas se kao orkan orilo po trgu:"Viva Maria,viva Madonna!" Šta se dogodilo? Osmogodišnja je djevojčica - SALVATRICE - koja se rodila nijema i nikada nije progovorila nijedne riječi, - gledajući u sliku Majke Marije i moleći u srcu prvi dio krunice, najednom progovorila "viva Maria" tako jakim glasom, da su ga čuli i oni, koji su se nalazili po najudaljenijim kutovima trga.

Mala je ENZA, iz obitelji Monkada, u prvoj godini svoga života dobila dječju paralizu. Desna joj ruka osta potpuno ukočena. Kolika nesreća za dijete! Kakva bol nesretnom ocu! - Kad je otac dočuo za plač Madone, povede djevojčicu u Jannuševu kuću. Nekoliko je kapi one čudesne tekućine palo na paraliziranu ruku i djevojčica je odmah potpuno ozdravila. Sada veselo pozdravlja hodočasnike mašući obim rukama kako bi pokazala milost, koju je zadobila od plačuće Madone.

U Sirakuzi će vam pokazati GLUHOG DJEČAKA, koji sada odlično čuje; ŽENU, koja sada uspravno hoda, a ležala je 10 godina u krevetu nemoćna; MUŠKARCA, koji je 40 godina bio slijep, sada čudesnim zahvatom prečista Srca Marijina odlično vidi. - No od tjelesnog ozdravljenja mnogo je važniji:

DUHOVNI PREPOROD

Sirakuza se duhovno preporodila. Mnogi su pijanci, psovači i preljubnici uskrsnuli na novi život. Udaljeni od vjere, sakramenata i kreposti, približili su se Srcu Isusovu i Srcu Marijinu u tolikoj mjeri,da se može govoriti o pravom i čudesnom obraćenju. A to je za nas veće čudo od uskrsnuća od mrtvih, jer ovaj zemaljski život - bio on kakav mu drago - on je ipak kratak i prolazan. Duša je ono, što moramo spasiti pod svaku cijenu.

Nama se čini, da je to i onaj prvi i glavni motiv Marijina plača u Sirakuzi. Došla je, da spasi duše. Zato čini djela tjelesnog milosrđa, zato ozdravljuje, liječi,tješi, obraća pameti i srca. - Mogli bismo postaviti pitanje:

ZAŠTO PLAČE MADONA?

Zašto se sada javila na ovako neobičan način? U Lurdu je 1858.bila žalosna i pozvala svijet na pokoru, molitvu i žrtvu za obraćenje grešnika; ali nije plakala; u Fatimi je 1917.zabrinuta lica upozorila svijet na buduće ratove i riječima zamolila svijet, da više ne vrijeđa Gospodina; ali nije plakala. Sada se, eto, u naše doba 1953.javila sa suzama u očima; ali bez ijedne riječi! Ima to svojih dubokih razloga:

1.Lurdski je poziv na pokoru, moljenje krunice i žrtvu za obraćenje grešnika - dobrim dijelom ostao "glas vapijućega u pustinji"; Fatimski je vapaj za obraćenjem grešnika, za pobožnost i posvetu Njezinu Prečistom Srcu opet za veći dio čovječanstva ostao bez ploda...Čini nam se, da je sada naša Bezgrešna Majka suzama progovorila glasnije i

razumljivije nego ikada u povijesti. I svako će Marijino dijete lako shvatiti, da se radi o vrlo velikim i teškim stvarima, kad nebeska Kraljica progovara suzama.

2. Bezgrešno je Srce Marijino već u Fatimi 1917. označilo neke prestupke naroda kao uzrok Božjega gnjeva, pa je sada suzama navijestila, da više ne može suzdržavati Božju ruku osvetnicu. Pomislimo samo na psovku, hule na Boga, kletvu i svetogrđa širom cijeloga svijeta... Sjetimo se nevjere, oskvrnjivanja blagdana i bračnog svetišta, pa ćemo već razumjeti govor Srca Marijina. Zamislimo se u međunarodne odnose, u nepovjerenje među ljudima, u mržnju među staležima, pa ćemo brzo osjetiti neodoljivu čežnju za popravkom.

3. Nekad je Ivan Krstitelj u pustinji govorio Židovima: "Tko vas je poučio, da bježite od srdžbe, koja dolazi? Rodite dostojan rod pokore!... Već je sjekira položena na korijen drveća. Svako drvo, koje ne rađa dobra roda, siječe se i u oganj baca"/Mt 3,7-10/.- Sada Majka Marija suzama zove svoju djecu na pokoru i popravak života. Obratite se, prevrnite misli, osjećaje, srca! Ne srljajte u propast! Ne rvajte se s Gospodinom. Ljubite Gospodina Boga svoga svim srcem svojim! U tom je smirenje i sreća. Razumijte suze svoje nebeske Majke! One govore glasnije nego bilo kakve riječi!

....

KAKO SLUŽBENA CRKVA GLEDA NA DOGOĐAJE U SIRAKUZI?

1. Sam je Spasitelj postavio neprevarljivo pravilo za prosuđivanje izvanrednih pojava u prirodi i kod ljudi. On je rekao: "Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati!"/Mt 7,16/. Plodovi su Gospe od Sirakuze, kako smo već ustanovili, izvanredno dobri, spasonosni, utješni! Mora, dakle, i izvor tih plodova biti dobar i svet.

2. Već je župnik Bruno ustanovio komisiju stručnjaka, koja je dala svoj izvještaj nadbiskupskom Ordinarijatu. Kad se sam nadbiskup Baranzini u više navrata uvjerio o čudesnom zahvatu natprirodnih sila, 22.IX.1953. ustanovi crkveni sud po kanonskim propisima. Sakupljeni materijal odnese u Rim, gdje je konferirao s kardinalima Pizzardom i Ottavianijem.- 27.IX.1953. primi sv. Otac nadbiskupa u Castel Gandolfo. Sveti mu o. Papa Pijo XII. tada preporuči oprez i očinsku oponu, da sve upravi na spasenje duša.- 18.XII.1953. objavio je "Osservatore Romano" izjavu biskupa Sicilije, u kojoj se kaže, da se u stvarnost suza Madone u Sirakuzi ne može sumnjati. Biskupi ujedno pozivaju svoje vjernike na pokoru i živo štovanje Neokaljana Srca Marijina.-

....

NAŠA ODLUKA I MOLITVA: Osušene duše cvatu -u Fatimi, u Lurdu, u Sirakuzi... To moramo i mi doživjeti: gdje je dosada vladala mlakost, sada mora proplamsati sveta vatra revnosti; gdje je bila zloća, sada mora prevladati dobrota; gdje su vladali grijesi, sada moraju cvjetati kreposti.-Majko milosti, smekšaj nam srce, slomi našu buntovnu volju, obrati naša srca, učini nas dobrom djecom nebeskoga Oca!

--ooOoo--

PRIJESTOLJE MUDROSTI

Crkva u Litanijama Lauretanskim Mariju oslovljava blještavim naslovom:"PRIJESTOLJE MUDROSTI - MOLI ZA NAS!"Što znači taj zaziv i kakav je smisao te slike? -Bezgrešna Majko, udijeli mi milost, da dobro shvatim smisao ovog zaziva.

SLIKA JE UZETA OD SALAMONOVA PRIJESTOLJA

1.Salamon je kao mladić molio Gospodina, da mu udijeli mudrost. Nije,dakle,molio zlato i srebro,bogatstvo i moć, nego pravu mudrost. Bog mu je dao oboje. I on je izgradio kraljevsko prijestolje od slonove kosti i zlata. Na to je prijestolje sjedao, kad je morao suditi svome narodu. To mu je prijestolje služilo kao katedra, škola ili učilište...

2.To je Salamonovo prijestolje slika Bogorodice Marije. Svevišnji je Kralj u Bogorodici Mariji izgradio uzvišeno prijestolje, s kojega sudi narodima. Marija je čitavim svojim bićem takvo prijestolje Svevišnjega. Ona je sjedište Utjelovljene Božje Mudrosti, kako su Sina Božjega nazivali starozavjetni proroci. Ona je citara Duha Svetoga, preko koje je Duh Gospodnji uvijek propovijedao božansku svoju mudrost.

3.ŠTO JE MUDROST? -Mudrost nije u širokom poznavanju litarature, jezika, naroda, književnosti, povijesti; ona nije u vještini govora, pjevanja, sviranja, plesa, slikanja...; nije niti u sticanju blaga, naslova, diploma, moći, ugleda i slave ovoga svijeta...To bi bila "mudrost ovoga svijeta",koju je Bog proglasio ludošću. To je "linija manjeg otpora", sa što manje truda postići više užitaka. Kao onaj "ludi bogataš" u Evanđelju! -

4.PRAVA,BOŽJA,SVETAČKA MUDROST jest: sve promatrati pod vidom vječnosti, sve upravljati prema konačnom cilju,sve usmjeriti na slavu Božju i spas duša!

U TOM JE SMISLU MARIJA PRIJESTOLJE
MUDROSTI

1.MATERIJALNO: Jer je Isusa -utjelovljenu Božju Mudrost po Duhu Svetom začela, nosila, rodila, na grudima dojila i svojim rukama pružila svijetu. U Njezinu je Srcu ključala sveta vatra ljubavi prema Bogu i bližnjemu... Ona je i

2.MORALNO: Prijestolje mudrosti, jer je nedostiživi uzor svih kreposti. Ona je bila uzvišena iznad svih žena, a ipak je ostala vanredno ponizna i skromna; bila je "puna milosti" i darova Duha Svetoga, ali se nigdje nije razmetala tim Božjim darovima.-Sve je činila za Boga i za Isusa. Svesrdno se predala Gospodinu, i Njezin se duh radovao samo u Gospodinu. Sve je u Njoj žudilo za Bogom i spasom neumrlih ljudskih duša.

Da, to je zaista bila sveta, vječna i usrećujuća mudrost naše nebeske Majke; mudrost, koja ne vara, ne razočarava ni na ovom, ni na drugom svijetu. To je Marijina škola!

MARIJA JE UČILIŠTE SVETAČKE MUDROSTI: U Marijinoj su školi mnogi postali "natprirodni mudraci".Sv.se Rajmund Nonat posvetio u Marijinoj školi. Sv.je Margarita Alacoque uznapredovala do "povjerenice Srca Isusova"; sv.Bernardo u Marijinoj školi dotjera do časti "crkvenog naučitelja"; a sv.je Efrem Sirski prozvan "citarom Duha Svetoga"; sv.Petar Alojzije Shanel u Marijinoj školi steče neuveli vijenac mučeničke krune i neprolazne slave...

DIPLOME MARIJANSKE ŠKOLE: Ta škola ne obećaje udoban život. Ona ipak pruža božanski mir srcu i njeguje blaženu nadu. Mir i radost u Duhu Svetome -njezini su plodovi. Diplome se dobivaju na kraju puta - na samrti. Onda tek dolazi neopoziva i vječna ocjena i uspjeh. - Stoga se sada ne valja čuditi sreći zlih, jer štamparske pogreške dolaze na kraju knjige - života!

KOLIKA JE I KAKVA NAŠA MUDROST? Promatramo li i mi sve "pod vidom vječnosti"? -Upravljamo li sve prema konačnom cilju? Čuvamo li se grijeha kao jedinoga pravoga zla na ovom svijetu? Da li nam na srcu leži ideal bezgrešnoga života? Činimo li sve iz savršene ljubavi prema Bogu? Je li Isus Bog jedini predmet naše ljubavi? - Ako iskreno odgovorimo na ova pitanja, dobit ćemo legitimaciju svoje škole i mudrosti života.

P.MAKSIMILIJAN KOLBE: 1950.izašao je u Parizu životopis P.Maksimilijana Kolbe-a od Marije Winowske pod naslovom:"Luđak naše Gospe".-Marijino dijete,"Vitez Bezgrešne", koji je Bezgrešnoj zavjetovao poslušnost bez granica,postao je "luđak" u očima ovoga svijeta, ali mudrac u Božjim očima i marijanskom duhu, jer je u neograničenoj težnji, da spasi sve duše, dragovoljno pošao u "bunker gladi"u Auschwitzu,da tako stekne neuveli vijenac mučeničke slave i primi diplomu od "Prijestolja mudrosti".-

ŽIVOT ZA ISUSA I DUŠE! -To je prava, svetačka,marijanska, božanska mudrost, koju moramo naučiti u Marijinoj školi; to je marijanska mudrost, koju moramo željeti i svaki dan za nju moliti "Prijestolje mudrosti".-

BEZGREŠNA MAJKO! -Pouči svoju djecu! Ti "Prijestolje božanske mudrosti", moli za nas, da ne poginemo u svojoj ludosti...! Isprosi nam svoj duh i svoju ljubav! Daruj nam svoju mudrost, da i mi

ŽRTVUJEMO SVE ZA ISUSA I BESMRTNE LJUDSKE DUŠE!

- - o o O o o - -

B O G O R O D I C A   I   D J E C A

Jedan od najljepših i najnježnijih prizora u Evanđelju jest onaj, gdje Isusa vidimo kako miluje, grli, ljubi i blagoslivlje malenu djecu. "Pustite malene k meni, jer je takvih kraljevstvo nebesko!" -Utjelovljeni Bog ljubi malenu i nevinu dječicu. Ona su mezimčad Njegova Božanskog Srca. On ih cjeliva i grli, miluje i blagoslivlje; jer je njihovo srce nevino i čisto, bezazleno i ponizno. U njima nema lukavstva, himbe, zlobe, pretvaranja ili farizeizma.

I MAJKA MARIJA LJUBI NEVINU DJECU!

Malena su djeca i Mariji najdraža bića. Majka Marija ljubi sve ono, što ljubi Isus. U toj ljubavi Mariju vode isti motivi, koji su vodili i Njezinoga Božanskog Sina. Zato u povijesti Crkve nalazimo bezbroj primjera, kako Majka Marija ljubi i blagosivlje malenu djecu. Spomenimo samo nekoliko primjera:

1. SVETA BERNARDICA: Bila je još dijete, kad joj se od 11.II.1858.- 25.III.1858. Bezgrešna ukazala 18 puta. Od više stotina milijuna kršćana Marija odabire siromašnu i bolesnu Bernardicu Subiru, da joj saopći poruke, koje će vrijediti za cijeli svijet. I djevojčica, koja još nije znala ni čitati ni pisati, poziva u ime Imakulate čitav svijet na pokoru i moljenje krunice. Dijete, koje još nije primilo ni prvu sv. Pričest, prima veliku objavu: "Ja sam Bezgrešno Začeće!" -Seljanče, neuko i bezazleno pastirče, ponavlja Marijin poziv na pokoru i otvara "Lurdsko vrelo", koje će tisućama povratiti zdravlje duše i tijela.- Za nagradu Imakulata Bernardicu dariva ljubavlju prema križu i odgaja je za nebo. "Učinit ću te sretnom, ali ne na ovom, nego na drugom svijetu".

2. FRANJO, JACINTA I LUCIJA: Sretnici iz Fatime gledaju Bezgrešnu Majku 1917. i propovijedaju pokoru, popravak života, krunicu i posvetu Bezgrešnom Srcu Majke Marije. Djeca proriču, djeca čine pokoru, djeca se mole i žrtvuju. Djeca gledaju pakao, djeca pozivaju svijet na pobožnost Srcu Marijinu! Marija im povjerava tajne Božje Providnosti. Ona im otkriva svoje boli i želje; Ona im obećaje, da će rat brzo svršiti, da će se i narodi obratiti, i da će na kraju Njezino Srce slaviti slavlje.- U Rimu je bio Papa, po biskupijama sveti biskupi, po župama svećenici, po samostanima redovnici i redovnice.., ipak Marija odabire djecu, da preko njih opomene svijet na popravak života i na pobožnost prema svom Bezgrešnom Srcu! Koliko povjerenja, kakva ljubav Majke Marije prema nevinoj dječici!

3. PETERO DJECE U BOREN-U U BELGIJI: Gleda i sluša Bezgrešnu Majku po više puta u 1932. i 1933. godini. Belgijski su katolici hodočastili na mjesto ukazanja, gdje su se dogodila i brojna čudesa. Biskup iz Namura ih je nakon 16

godina ispitivanja proglasio vjerodostojnima.- I ovdje je Bl. Djevica pokazala svoju ljubav prema nevinoj djeci. Sadržaj je Njezinih riječi gotovo uvijek:"Ne bojte se!" Tako Marija preko djece upućuje ljude na uske staze kršćanske savršenosti.

Č u d e s a n a d j e c i

U svim prošteništima svijeta i u svim čudotvornim svetištima Majke Božje nalazimo čudesne zahvate Bogorodice u korist malene djece:

1. MARIJA BISTRICA. Gospođa Magdalena Paulec imala je kćerku, koja je bila uzeta. Bistrički joj župnik preporuči:"Gospođo, učinite odmah zagovor čudotvornom liku za uzetu svoju kćerku".-Gospođa posluša župnika. Idućeg dana ponese svoju kćerku, kojoj je bilo tri i po godine, u crkvu. Iza sv. Mise ponese gospođa kćerkicu oko velikoga oltara. Kad je treći puta obilazila oltar, djevojčica poviče:"Pusti me,majko,sama ću hodati!" -Majka je pusti, a djevojčica veselo potrči kao da nikad nije bila bolesna/Knjiga Bistričkih čudesa,str.10.11/.

2.U TRSATSKOM SVETIŠTU MAJKE MILOSTI Imamo nebrojeno slika, kipova i drugih zavjetnih darova, koji nam dokazuju,koliko je djece po zagovoru MAJKE MILOSTI ozdravilo ili se sretno oslobodilo koje životne pogibelji.

3.KOD "KAMENITIH VRATA" U Zagrebu vidimo također brojne zahvalnice za dobivene milosti u korist malene djece.Ovdje, kao i u REMETAMA kraj Zagreba, zavjetuju majke svoju djecu,da bi po Marijinom zagovoru postigle bilo tjelesno bilo duhovno koje dobro za svoje sinove i kćeri. Marija ih uvijek razumije!

4.U LURDU, FATIMI I SIRAKUZI Kao i u drugim svjetskim prošteništima/Loreto,Čenstohova.../ima više stotina primjera čudesnih zahvata Majke Božje u korist malene djece.

5.Uočimo li još ona brojna čudesa, koja je Marija učinila po svojim apostolima na malenoj djeci, dobivamo uzvišenu sliku Marijine ljubavi prema Kristovim ljubimcima.-

Sluga Božji,P.Leopold Mandić je sam čudesnim putem ozdravio petgodišnju djevojčicu, koja je bolovala od upale obiju zaušnica. On je to čudo uvijek pripisivao Mariji.-Tako i P.Maksimilijan Kolbe, pa sv.Ivan Bosko, koji je radio s Marijom Pomoćnicom kao sa svojom svemogućom saveznicom i tvorio tjelesna i duhovna uskrsnuća.

Možemo mirne savjesti ustvrditi, da Marija izvanredno ljubi malenu djecu. Ona nad njima bdije kao dobra majka.Ona ih štiti i brani od fizičkih, psihičkih i spiritualnih zala. Sve, dakako, da im osigura vječno blaženstvo. Njezina je ljubav duboka i jaka, duhovna i trajna, natprirodna i djelotvorna. Ona može i hoće pomoći. Treba samo takom vjerom i čvrstim pouzdanjem udarati na Njezino materinsko Srce, pa ćete vidjeti čudesa.

U proljeće 1817.uputi se siromašna udovica Roza sa svojim slijepim sinčićem na hodočašće u Trens u Torolu. Na leđima je nosila dijete, a u ruci je držala krunicu. Na prvi pogled crkvice u Trensu skine dijete i sklopi mu ručice na moli-

tvu:"Ljubljena Majčice Božja, budi tako dobra, pa moli nebeskoga Oca, da mi otvori oči, da i ja vidim kao i druga djeca".- Tri je dana hodočastila. U svetištu je sa suzama molila:"O premila Gospođo! Ti sama znadeš, kako veliku ljubav majka osjeća za svoje dijete i kako joj je strašno, ako ga vidi u stisci. Pogledaj, tu imam svoga sinčića! To je sve, što mi ljubljeno osta na zemlji. O pruži svoju dobrostivu ruku, i otvori mu oči, da vidi!"- Ništa. Dijete ne vidi.Majka nastavlja:"Ljubljena Majčice Božja, Tebi ga darujem.Neka bude cijeli svoj život Tvoj! Samo ga ozdravi...Ostat će Ti dobar, uistinu dobar! Zar ne, Lojzek, ti ćeš uvijek ljubiti Mariju, ti ćeš ostati nedužan i kad budeš veliki?!" - "Bit ću,majko!" -obećavalo je dijete.

Majka izvadi krunicu i stavi je djetetu pred oči. Ali dijete ne vidi ništa. U deset sati navečer majka se ne da iz crkve. Ona moli i moli. Ipak ništa ne izmoli. Mora se vratiti neuslišana."Tako je Božja volja!" Vratila se kući plačući. Tuga joj parala srce. Šta će biti od toga slijepoga djeteta kad ona umre? -

Na mjestu, gdje se po posljednji puta vidi crkvica u Trensu, skine mališa, naredi mu da se moli,a ona pođe po vodu. Kad stiže do izvora, dječak poviče i prevrne košaru. Šta se dogodilo? -"Šta to stoji preda mnom? Nešto lijepo i veliko stoji preda mnom! Drži me, da ne padnem!" -"Mama,gdje smo sada, da li smo na nebesima? To, tamo, da li je to nebeski Otac?" - Dječak zatisne oči. Majka ih otvori i opazi život u njima. Dječak je progledao! U času, kad se nisu nadali. Čudo! Čudo, veliko čudo dobrote Majke Marije.-

Četrdeset godina iza toga, u Švicarskoj je jedan znameniti slikar slikao samo Marijine slike, koje su sve imale nježne crte njegove majke Roze. Taj je slikar nekada bio slijepi Lojzek, koji je na povratku iz Trensa progledao!

DRAGI RODITELJI I DJECO! Ne zaboravimo nikada,da je Marija naša Majka. Zapamtimo dobro, da Ona osobitu brigu i ljubav posvećuje malenoj djeci. Imate li, dakle,kakve potrebe, neprilike, žalosti i tjeskobe sa svojom djecom,pohrlite k Majci sviju majka! Ona će vas razumjeti. Ona će vam pomoći. Ona će vas utješiti. Jedna molitva, zahvalnica, svijeća, krunica, sv.Misa ili sv.Pričest - prikazana Bogorodici za vašu djecu - može više sreće unijeti u srca vaše djece,nego ne znam kakve haljine, sport, ples ili bilo kakve diplome. Imajte pouzdanja u Mariju! Molite Je jezikom vašega srca, pa se nikada ne ćete razočarati!

--ooOoo--

M A R I J A   I   R E D O V N I C I

U travnju 1919. umro je mali Franjo, sretni vidjelac Majke Božje u Fatimi 1917.- 21.veljače 1920. preminu također i mala Jacinta u Lisabonu. Ostala je samo Lucija.Šta će sada učiniti? Leirijski biskup započe s istragom o ukazanjima iz Irijske uvale. On savjetuje Luciji, da se makne iz Fatime. Ona prihvati. Srce joj je krvarilo radi rastanka s mjestom ukazanja. U dva sata noću ostavlja Irijsku kotlinu i odlazi u Oporto u zavod časnih sestara dorotejki. Pretstojnica samostana tada reče Luciji:

"Slušaj, mala, ti si za svijet mrtva. Za tebe više nitko ne smije znati. Nitko ti ne smije smetati, da te bilo što ispituje o tvojim doživljajima. Ovdje te nitko ne poznaje. Imat ćeš i drugo ime. Kada te tko pita, kako se zoveš, odgovori: Marija od Žalosne Gospe. Kada te netko zapita, odakle si, ti samo odgovori, da si došla iz Lisabona. Odanle si naime doputovala željeznicom. Još zapamti, da s našim djevojčicama ne ćeš na šetnju i da ne ćeš nikada pripovijedati nešto o sebi. Daj sada lijepo kaži, da li mi sve to obećaješ?"

"Obećajem", odgovori Lucija. Njezin je "obećajem" bila riječ, kojom je za ovaj svijet zauvijek umrla.-

Godine 1925.stupi i ona u tu družbu u Tuyu u Španjolskoj, gdje provede i novicijat. Godine 1938. položi vječne zavjete.- Doznajemo, da je kasnije prešla u stroži red karmelićanki./Crkva dozvoljava prelaz iz blažeg u stroži redovnički život!/.

Tako je povjerenica Srca Marijina postala redovnicom. No to nije ni prvi ni posljednji primjer, kako Marija podržava i unapređuje redovnički život.

MARIJU MOŽEMO SMATRATI OSNIVAČICOM MNOGIH REDOVA

1.REDOVNICI KARMELIĆANI: Na brdu Karmelu u Palestini, gdje je prorok Ilija 40 dana postio i molio, osnova se neka vrsta prvih redovnika. Iza Ilijine, naime, smrti,živio je prorok Elizej sa svojim učenicima na tom brdu. Ovi su učenici prvi primili kršćanstvo. Na tom su brdu sagradili i crkvicu Majci Božjoj, te tako postali pravi kršćanski redovnici pod imenom KARMELIĆANI! -To je jedan od najstarijih redova Katoličke Crkve, koji je Crkvi dao mnogo svetaca i svetica. Iz tog je reda najveći mistik Crkve sv.Ivan od Križa, sv.Terezija Avilska, sv.Mala Terezija i mnogi drugi ugodnici Božji. Svi veliki štovatelji i ljubitelji Majke Božje. Bez ikakvog pretjerivanja možemo ustvrditi, da je Marija osnivačica i protektorica karmelskog reda. Sjetimo se samo bl.Simona Stocka i karmelskog škapulara! - Drugi je:

2.RED ZA OTKUP ROBOVA, što ga je osnovao sv.Petar Nolasko sa svojim drugovima, koji su svi od reda bili izvanredni

štovatelji i ljubitelji Majke Božje. Oni su postupili prema uputama Majke Marije, koja im se u snu javljala i izrazila želju, da pomognu kršćanskim zarobljenicima. U tom je redu živio i umro sv.Rajmund Nonat, kojega je Majka Marija vanrednim putevima vodila, te je od siromašnog pastirčića postao kardinal.

3.DOMINIKANCI: Su kao najdragocjeniju baštinu od sv.Dominika primili krunicu, što ju je sama Bezgrešna Djevica pružila svome ljubljenom sinu kao najmoćnije oružje protiv heretika 13.stoljeća. Dominikanci na posebni način štuju "Kraljicu krunice". Smatraju se Njezinim sinovima!

4.FRANJEVCI: Su BEZGREŠNU proglasili "Kraljicom franjevačkog reda", jer je sv.Franjo u Mariji Anđeoskoj primio nadahnuće za osnivanje reda i ondje dobio"porcijunkulski oprost". Taj je red Crkvi dao sv.Bonaventuru, sv.Bernardina Sienskoga, sv.Ivana Kapistrana,sv.Leonarda Portumauricijskoga,bl.Ivana Duns Skota....Leopolda Mandića, Maksimilijana Kolbea,sv.Antuna Padovanskoga....Sve same čudotvorce i crkvene naučitelje.

5.RED OD POHODA BL.DJEVICE MARIJE: Osnova sv.Franjo Saleški, veliki štovatelj i ljubitelj Majke Marije. U tom redu nalazimo sv.Margaretu Alacoque kao "ropkinju" Majke Marije, a ujedno i najveću povjerenicu Srca Isusova.Red od pohoda nam dade i s.A.M.Claret de la Touche, koja je Srce Isusovo pokazala svećenicima i osnovala "Betaniju Srca Isusova" kao i " Svjetsku svećeničku zajednicu".-

6.SALEZIJANCI: Su sinovi jednoga od najvećih štovatelja i ljubitelja "Marije pomoćnice" -sv.Ivana Boska.On nije bio obično Marijino dijete. Marija mu je bila više nego Majka. On Je ljubi i štuje kao Isus. Njezinom pomoći tvori bezbrojna čudesa. Pod Njezinom zaštitom popeo se na čast oltara.

7.VITEZOVI BEZGREŠNE Spadaju među najnovije redovničke ustanove. Osnivač im je P.Maksimilijan Kolbe, koji je 14.VIII.1941. umro kao Marijin vitez u "bunkeru gladi" u logoru Oswiezim. On je propagirao "život u Srcu Bezgrešne".

8.MARIJINA LEGIJA: Osnovana 7.IX.1921.u Dublinu u Irskoj - već 35 godina blagotvorno djeluje na svim kontinentima. Zadatak joj je "precizno organizirana suradnja svjetovnjaka u duhovnoj pastvi".Nošena je marijanskim idealima.EDEL-MARY QUINT, glavna junakinja "Marijine legije" posija mariji-nu ljubav po čitavoj Južnoj Africi. Umrla je 12.V.1944.u Najrobi-u.

. . . .

Na osnovu iznesenih i neiznesenih, ali ipak realnih,podataka možemo mirne duše ustvrditi, da je Marija prvi i glavni inspirator redovničkog života. I Ona je,dakako, pod utjecajem Duha Svetoga nadahnjivala svojim sinovima i kćerima, da žrtvuju svoj život Gospodinu onako, kako ga je Ona sama žrtvovala. Ta Ona je sama po svom životu i radu i duhu bila uzor svim redovnicima.

MARIJA UZOR REDOVNICA

Marija je svoju mladost provela u hramu, u službi Svevišnjega. Već je u ranoj dobi položila zavjet vječnog djevičanstva. A živjela je od rođenja u siromaštvu, potpuno ovisna od svojih roditelja. Time je već vršila tri redovnička zavjeta: siromaštva, poslušnosti i čistoće, što je bit redovničkog života.

Mariju možemo smatrati uzor redovnicom i zato, što je Ona prva i najveća Bogoštovateljica. Riječ "religiosa"označuje njegovateljicu Boga u svom srcu. Marija je sva za Boga,za Isusa. Njemu je poklonila čitavo svoje biće, nerazdijeljeno svoje Srce, svu svoju ljubav. Ona je Isusa njegovala, milovala rukama i Srcem. Stoga je i uzor redovnica! Mi Je smatramo duhovnom osnivačicom i inspiratoricom svih redovnika i redovnica. Ona je nedostiživi uzor svakoga, koji se želi Bogu posvetiti putem redovničkih zavjeta.

. . . .

Tko dakle osjeti želju ili poziv, da se Bogu preda putem redovničkih zavjeta, neka se moli i posebno štuje Majku Mariju. Tko misli, da je pozvan u redovnički stalež, neka njeguje veliku ljubav prema Majci Mariji.

SVETA BERNARDICA

Nije dugo živjela. Umrla je u 35.g.života. Ali kao redovnica u Neveru. Puna zasluga za nebo. Bila je uvijek bolesna. Bolovala je od upale zglobova,od astme, ćirova itd. Majka joj Marija obeća, da će je učiniti sretnom; ali ne na ovom svijetu, nego na drugom.- Izvršila je svoje obećanje. Marija ju je poslala u samostan, da se kao redovnica Bogu posveti. U samostanu je ova odabranica Imakulate sazrela za nebo. Posvetila se. I mi je danas imamo na oltaru kao uzor redovnicu. Sv.o.Papa Pijo XI.kaže: "Htjeli bismo da se možemo diviti, obožavati i hvaliti Boga, koji je izvršio u poniznom pirenejskom djetetu tako lijepih i velikih stvari".-

MOLITVA SV.BERNARDICE:

"O Marijo, moja dobra Majko, učini, da svoju ljubav prema Isusu posvjedočim time, da primam sve, što će mu se svidjeti, da mi pošalje, onako kako si Ti primala".

LJUBIMO MARIJU!

Ljubimo Je Isusovom ljubavlju! Nasljedujmo Mariju onako, kako su Je nasljedovali Njezini sveti sinovi i kćeri - redovnici i redovnice! Nastojmo po Marijinu uzoru dragovoljno sve žrtvovati Gospodinu: vremenita dobra, svoje tijelo, svoje sposobnosti, svoju slobodu - svoju cjelovitu ljubav!

- - o o O o o - -

"R O B O V I   B E Z G R E Š N E"

Ropstvo je najomraženija riječ u rječniku našega naraštaja. Stvarnost ropstva još je ogavnija. Ropstvo ipak postoji. Postojalo je i prije Krista, postoji i iza Krista. Kršćanstvo je, doduše, ukinulo službeno ropstvo kod Rimljana. Ali ono još nije proželo čitavo čovječanstvo. Postoje narodi i klase, ideologije i društveni uređaji, koji proglašuju svakoga čovjeka slobodnim; ali u praksi života, u društvenim odnosima, to se ipak ne ostvaruje.Kolonijanizam! To se, kako znate, odnosi na primitivne narode u Aziji,Africi,Australiji i Americi. - No postoji i duhovno ropstvo,koje se još teže podnosi nego tjelesno. Pod tim duhovnim ropstvom razumijevamo robovanje nagonima i strastima tijela i duha.

Da se čovječanstvo jednom uzdigne iznad ovog niskog robovanja ljudima, strastima, tijelu, novcu, modi i športu, javnom mišljenju i štampi,- u blještave visine potpune slobode uma i s r c a , Bogorodica je u ime čitavog ljudskog roda izrekla riječi oslobođenja. Na Blagovijest je izrekla: "He dule Kyriu! -Evo ropkinje Gospodnje!".- Time je čovječanstvu pokazala put k slobodi djece Božje. Robovati, služiti Gospodinu, znači kraljevati. To znači: vladati tijelom, požudama, svijetom, materijom, strastima, modom, ljudima i stvorovima uopće. - "Samo Gospodu Bogu se klanjaj i Njemu jedinome služi!" - Svako je drugo služenje stvorovima -poniženje za čovjeka, zarobljavanje njegova duha i srca. Tko,dakle,želi uživati potpunu slobodu djeteta Božjega, neka usvoji Marijin duh "službe Božje".

Marijin duh službe Božje

Za taj su se duh tijekom stoljeća oduševljavali najbolji od ljudi. Mnogi su, u želji da Krista ljube Marijinim Srcem, uzeli Mariju za Kraljicu svoga srca,i potpuno se predali Njezinoj brizi i ljubavi kao "sužnji ili robovi"svojim gospodarima. Povijest nam sv.Crkve govori o tim ljudima i ženama kao herojima natprirodne ljubavi Boga i bližnjega.

"ROBOVI BEZGREŠNE"

1.SV.LJUDEVIT MARIJA GRIGNION DE MONTFORT

Rođen je 31.I.1673.u francuskom gradiću Montfort u pokrajini Bretanji. Otac mu je bio odvjetnik. Od 18 braće i sestara on je bio prvorođenac. Jedan mu je brat bio dominikanac,a pet sestara redovnice. Bogosloviju je svršio u zavodu sv.Sulpicija u Parizu. Za svećenika je zaređen 5.VI.1700. Umro je 28.IV.1716.u Francuskoj. - Bio je pučki misionar,njegovao je i bolesnike po bolnicama, poučavao djecu u katekizmu i širio posebnu pobožnost prema Majci Božjoj, koju nazva "Sužanjstvo Mariji ili Sužanjstvo Isusu u Mariji". Mi smo to nazvali "Robovima Bezgrešne". - Isti je svetac napisao nekoliko vrijednih djela. Godine 1888.proglašen je blaženim, a 1947.proglasi ga sv.o.Pijo XII. svetim.-

"MARIJA NIJE DOSTA LJUBLJENA!" To je osnovna misao Grigniona. Mnogi je sasvim pogrešno i sebično časte i štuju. Mariju treba nasljedovati. Njoj se treba predati. Ona mora postati Kraljicom našega srca. Zato se najsavršenija i najuzvišenija pobožnost Blaženoj Djevici nalazi u "ropstvu ljubavi Isusu u Mariji". Ona se sastoji u tome: 1.Da se potpuno posvetimo Mariji i tu posvetu od vremena do vremena ponavljamo; 2.Da u tom stanju potpunog predanja Mariji živimo i radimo.-

SADRŽAJ POSVETE: Marijini robovi predaju Mariji:

1.Svoje tijelo: zdravlje, osjetila, bolesti, život i smrt;.
2.Sva zemaljska dobra, kojima se služe u ovisnosti od Nje;
3.Dušu i sve njezine sposobnosti, koje stavljaju u Njezinu službu, da rade na čast i slavu Isusa i Marije -za duše;
4.Sva nutarnja i duhovna dobra: zasluge, zadovoljštinu i natprirodnu vrijednost dobrih djela. Ovamo spadaju molitve i oprosti./Grignion: Pobožnost Majci Božjoj, str. 120-134/.

"Marijin rob" može reći svojoj Vladarici: "Tvoj sam posvema i sve mojo pripada Tebi! Ti si moja Gospodarica i Kraljica!" -"U Tvoje ruke stavljam svoje posvećenje i spasenje!" -

To je čin herojskog odricanja, poniznosti i ljubavi prema Mariji. To može učiniti samo onaj, koji ima potpuno povjerenje u Mariju. Tko toga povjerenja nema, neka ne čini "zavjet robovanja", jer bi takvu posvetu mogao osjećati kao otuđivanje vlastitog duhovnog kapitala. Za "zavjet robovanja" treba imati povjerenje, kakvo je imala:

2.SV.MARGARETA ALACOQUE. U svom životopisu svetica sama pripovijeda, kako ju je Isus povjerio brizi svoje Majke, da je Ona odgaja. "I zaista", kaže Margareta, "Blažena mi je Djevica pomagala poput dobre majke i nikad mi nije uskratila svoju pomoć. Njoj sam se utjecala u svim svojim potrebama, nevoljama i tjeskobama takvim pouzdanjem, te mi se činilo, da se pod Njezinim okriljem ne trebam ničega bojati. U to sam se vrijeme zavjetovala, da ću Njoj na čast postiti svake subote, moliti časoslov Bezgrešnog Začeća i svaki dan kroz sav svoj život sedam puta kleknuti i izmoliti sedam "Zdravomarija" na počast Njezinih sedam žalosti, i da ću napokon biti VAZDA NJEZINA ROPKINJA. Molila sam Je, da mi ne uskrati te časti. Govorila bi Joj iskreno poput djeteta, kako sam govorila s milom svojom majkom, koju sam upravo nježno ljubila. A Ona bi me strogo korila, kad bi vidjela, da u strašnoj duhovnoj borbi popuštam"/Životopis sv. Margarete Alacoque, str. 16.17/.

Plod je te posvete i toga predanja bila sloboda djece Božje i svetost života. Marija ju je odgajala za Isusa. Danas Crkva Margaretu smatra najvećom povjerenicom Srca Isusova.

3.Sv.IVAN MARIJA VIANNEY: U 23.godini života učini zavjet robovanja Bl.Djevici Mariji. Pod stare dane, kad su počele popuštati tjelesne sile, njegova ga Kraljica vidljivo pohađala i tješila u njegovu apostolatu. Bio je sav Ma-

rijin i sve je s Njom i po Njoj radio. Ona je prva njegova ljubav."Kad bih mogao sebe prodati, da dadem štogod Blaženoj Djevici, ja bih se prodao" -govorio je na blagdan Bezgrešnog Začeća 1854./Život.sv.Iv.M.Vianneya,str.178.i 179/.- Po Mariji Vianney je postao čudotvorac, učitelj, prorok, svetac,dobročinitelj i heroj ljubavi prema Bogu i bližnjemu. -

3."ZAVJET ROBOVANJA" BLAŽENOJ DJEVICI: Položili su i mnogi drugi velikani uma i srca. Ovdje ćemo spomenuti samo još sv.BENEDIKTA KOTOLENGO,koji je Mariju nazivao "Gospodaricom Malog Doma","Velikom Kraljicom","Caricom neba i zemlje";pa slugu Božjega P.LEOPOLDA MANDIĆA,koji je 1942.umro u Padovi na glasu svetosti, a za svoga života činio mnogobrojna čudesa,koja je sva pripisivao Blaženoj Djevici.Njoj je pisao pisma, u kojima Je oslovljava i naziva "svojom uzvišenom Gospodaricom", jer je načinio "zavjet robovanja" Isusovoj Majci. -Takav su zavjet imali i redovnici "za otkup robova":SV.PETAR NOLASKO, pa SV.RAJMUND NONAT, SV.IVAN MATHA,SV.FELIKS VALEZIJE i mnogi drugi redovnici i redovnice.

oooooo

PREDRAGI! Ovime nismo iscrpili broj onih, koji su se kao robovi predali Bezgrešnoj Djevici i Majci. Broj se robova Bezgrešne penje na više tisuća ovakvih ljubitelja Bezgrešne. Taj zavjet polažu redovito oni, koji dublje shvaćaju Marijino dostojanstvo i čast, Njezinu moć i ljubav. Oni s Njome misle, osjećaju, rade, trpe i umiru. Ona blagoslivlje njihove pothvate, raspolaže njihovim dobrim djelima i molitvama, tješi ih u njihovu apostolatu, prisustvuje njihovoj smrti i sudu. Ona ih vodi u odaje nebeskoga Oca. To su sretna djeca nebeske Kraljice. Nazivaju se, doduše,robovima Bezgrešne, ali oni su uistinu slobodnjaci, plemići višega stila. Oni ne robuju tijelu ili materiji, ljudima ili strastima...Njihova su srca prikovana uz nebeska dobra. Njihova je domovina uistinu na nebesima. Njihovo je blago Isus i Marija. Rade na posvećenju svijeta i spasu duša. To su bogataši, čije će se bogatstvo otkriti tek na drugom svijetu - u slavi Boga Oca.

Braćo i sestre! Želite li ljubiti Isusa, slaviti Gospodina, spašavati duše, usavršavati sebe i oplemenjivati bližnjega - predajte se Bezgrešnoj! - Želite li lakim,kratkim, savršenim, sigurnim putem u nebo, -povjerite se kao robovi Bezgrešnoj! Žudite li za savršenom i čistom ljubavlju prema Bogu i Isusu,- onda se predajte Bezgrešnoj na odgoj! -Želite li posjedovati veliku unutarnju slobodu duha i srca,-predajte se neokaljanom Srcu Bezgrešne! - Želite li do kraja ustrajati u dobru i umrijeti u milosti posvetnoj,- budite "robovi Bezgrešne", pa će vas Ona predvesti pred svoga Sina, kao svoju djecu, i vaša će vječnost biti sretna i blažena!

- - o o O o o - -

KRALJICA KRŠĆANSKIH SRDACA

"Vitez Bezgrešne" -o.MAKSIMILIJAN KOLBE,franjevac konventualac, osnovao je u Poljskoj "NIEPOKALANOW"="GRAD BEZGREŠNE".U tom ga djelu vodio Marijin duh: spasiti sve duše! Zato svoje djelo presadi i u Japan.- 24.IV.1930.udari temelje "Gradu Bezgrešne" u Nagasaki-u. I već 25.V.1930.izađe u Nagasaki-u prvi broj lista "Vrt Bezgrešne".Osnovao je "Vitezove Bezgrešne" i čitav život radio za posvetu duša i srdaca Bezgrešnoj. Bio je uvjeren : Svijet će uživati mir, kad čitav svijet postane "VRT BEZGREŠNE".

Uvjereni smo, da su iste ideje vodile sv.o. Papu Pija XII.,kad je čitav svijet posvetio prečistom Srcu Marijinu i kad je enciklikom "Ad caeli Reginam" 11.X.1954.ustanovio BLAGDAN BLAŽENE DJEVICE MARIJE KRALJICE,koji se po čitavom svijetu ima slaviti 31.svinja.

.....

MARIJA KRALJICA SVIH STVOROVA!

Malovjerni govore:"To je pretjerivanje! To ne može biti! To je plod Gospinih fanatika". Nekima se čini, kao da je ovaj naslov sublimat marijanske literature, ukras povišenog marijanskog govora -bez realne i stvarne podloge.-Mi sada pitamo: što treba misliti, kad se kaže, da je Marija Kraljica svemira, Gospodarica svijeta, Kraljica neba i zemlje, anđela i ljudi - svih stvorova! - Da li je to stvarnost ili "projekcija naših želja"?! - I na to pitanje, odmah sa sigurnošću odgovaramo:

TO JE OBJEKTIVNA STVARNOST!

Zašto? Kako? Gdje su razlozi? Kakve dokaze imademo za tako smionu tvrdnju? - Braćo i sestre! -Mi govorimo ljudskim jezikom. Pretačemo božanske stvarnosti u čovječanske pojmove i predodžbe; zagrobne i vječne vrijednosti poređujemo s vremenitim i ovozemnim ljudskim odlikovanjima i položajima.U stvari mi sadašnji položaj Bogorodice, radi boljeg razumijevanja, zaodijevamo slikama i poredbama iz ovozemnog života. Ali sadržaj dogme o Marijinom vladalačkom dostojanstvu počiva na čvrstoj uzročnoj i ljubavnoj vezi između Nje i Njezina Božanskog Sina.

SMISAO I SADRŽAJ NAUKE O MARIJI KRALJICI

1.ISUS KRIST JE KRALJ SVIH STVOROVA -MARIJA KRALJICA! -Isus Krist je Bog i čovjek, tvorni i svršni uzrok svega, što postoji izvan Boga,"Srce svijeta i nadsvijeta","Alfa i omega","Prvi i posljednji","Onaj,koji jest"- sve je po Njem postalo i bez Njega nije ništa postalo. Stoga je On i apsolutni Gospodar svemira, svih stvorova,"Kralj kraljeva" i "Gospodar svih gospodara", jedini Sudac svih umova i srdaca!- Radi Njega i po Njemu - i kao čovjeku! - stvoreno je sve, što postoji: svijet i nadsvijet, životinje i rude, anđeli i ljudi - čitav svemir! Sve je radi Isusa Krista, za Krista i po Kristu. -

2. A MARIJA JE UKLJUČENA U OVU MILOSNU OSNOVU! Uključena je zato, što je utjelovljenoj drugoj Božanskoj Osobi imala dati i dala ljudsku narav. Ona je od vijeka dekretirana da s Kristom -Utjelovljenim Bogom -najuže surađuje u otkupljenju i posvećenju ljudskoga roda. Predviđena Je za Majku Isusa Krista i sveopću milosnu Posrednicu. Stoga je i postala duhovnom Majkom svih srdaca. S Kristom je postala tvorni i svršni uzrok svih stvorova.

3. MARIJA kao Majka Kralja kraljeva, ipak nema formalnu legislativnu i izvršnu vlast nad svim stvorovima. Ona samo participira na vlasti Isusa Krista. Ona utječe na donošenje zakona i na izvršnu vlast Krista Kralja. Marijina je, dakle, legislativna i egzekutivna vlast ograničena, zavisna o volji vrhovnog zakonodavca Isusa Krista. Ali između Marije i Isusa postoji potpuna istovjetnost volje. Ona je sva u Isusu! I kao što je Isus prvotni uzrok našeg bivstvovanja, tako je Marija drugotni uzrok našeg preodređenja za vječni život u jedinstvu ljubavi Trojednog Boga.

4. Zato MARIJA IMA I SLIČAN UGLED kao KRALJ KRALJEVA, jer je Isusovo kraljevstvo istovjetno s Marijinim. Isusovo je kraljevstvo -kraljevstvo milosti i istine, dobrote i milosrđa, pravde i mira, ljubavi i svetosti. To je program i Marijina kraljevstva u ljudskim srcima. Jedinstvo životnog programa, nastupa i žrtve, ljubavi i slave -osiguralo je Mariji utjecaj na donošenje Kristovih sudačkih odluka. Otuda Mariji i moć, da djeluje na izvršne organe božanske ekonomije spasenja i posvećenja. Marija svojim ugledom, položajem, moći i zagovorom postizava sve, što smjera na slavu Božju i spas duša. Sveci Je nazivaju:

5. "OMNIPOTENTIA SUPPLEX" -"SVEMOGUĆA ZAGOVORNICA!" To znači, da Marija svojom molitvom i zauzimanjem kod svoga Sina može sve, postaje "svemoguća". I ta se Njezina vlast ne proteže samo na čovjeka ili na jedno vrijeme, nego na sva vremena, sve prostore i sve stvorove.- Zašto? -Zato, što je čitav svemir stvoren radi Krista, koji je po Mariji postao čovjekom -svi stvorovi moraju po Mariji i Kristu ući u ocean vječnoga života i sreće.

6. Marijino, dakle, kraljevstvo nema prostornih ni vremenskih ni ontoloških granica. Svuda, kudagod dopire Božja ljubav - dopire i Marijina vlast po Kristu. I budući, da je sve učinjeno po Kristu i za Krista -Marija u Kristu ulazi u "Kristocentričnu svršnost" svemirskog zbivanja, ljudske i anđeoske povijesti. Jedino su đavoli i njihovi anđeli isključeni iz ovoga milosnog kraljevstva Marijine ljubavi.

NEPREVARLJIVA JOJ CRKVA TO PRIZNAJE!

U svome bogoslužju, u nauci i praksi života -Crkva JOJ daje naslov "KRALJICE", "VLADARICE" svijeta i nadsvijeta:

1. U BOGOSLUŽJU JE dnevno pozdravljamo onom omiljelom pjesmom: "ZDRAVO KRALJICE!" ili "ZDRAVO KRALJICE NEBESNIKA"; a u uskrsno Je doba pozivamo: "KRALJICE NEBA -RADUJ SE!" U himnima se Časoslova neprestano ponavlja ista misao.

2.U NAUCI SVOJOJ CRKVA MARIJU uvijek povezuje s Kristom KRALJEM svih stvorova. Kraljica ESTERA kao tip Marije na neki način pretskazuje KRALJICU MARIJU, koja pred Kraljem kraljeva,kome sve živi, zagovara svoju djecu i tako spasava duše iz ralja paklenskog zmaja. Marija kao novozavjetna JUDITA odrubljuje glavu bogohulniku "Holofernu",t.j.sotoni.

3.U PRAKSI ŽIVOTA.- Crkva nije nikad prestala pozivati svoju djecu na posvetu, predanje, pobožnost i ljubav prema Mariji Kraljici. Vjernici to proživljuju. Na svim prošteništima svijeta Marija Kraljica pokazuje svoju moć.Kraljica u natprirodnom redu milosti dobiva vlast i nad prirodom. U hijerarhiji stvorova rude služe organskim bićim, organska životinjskom,a životinjsko carstvo služi čovjeku.No čovjek je radi Boga, pa u Utjelovljenom Bogu, kojemu je Marija dala ljudsku narav,sve prima svoj smisao i postizava svoju svrhu. Zato Marija dobiva vlast i nad prirodom, da pomoću prirode podigne čovjeka u Božji svijet milosti. - Zato "Lurdska voda" liječi sve bolesti, zato u Fatimi "drhće Sunce" i "pleše tajinstveni ples", zato Marija zapovijeda vjetrovima, valovima, drvlju i kamenju, suncu i mjesecu -jednakom lakoćom kao i ljudskim srcima.

o.o.o.o.o.o.o.o.o

MARIJA JE KRALJICA SVIH STVOROVA! To je nepobitna istina i objektivna stvarnost. To JOJ PRIZNAJE nebo i zemlja! To priznanje je NJEZINA SLAVA! Ali to je ujedno i NAŠA RADOST! Ta djeca se moraju veseliti slavi i moći, ugledu i vlasti svoje Majke! Povezana i sjedinjena s vječnim i svemogućim svojim Sinom Kraljem kraljeva - ne smije doživjeti ograničenja obzirom na naše čašćenje i ljubav.

P.ALOJZIJE SCHANEL, Francuz,svećenik i redovnik marianista,- pođe kao misionar u Oceaniju, na otok Futuna.Mučio se, radio i mnogo se trudio,da pokrsti urođenike. Ali oni ne primiše Krista. Imao je svega nekoliko katekumena, kad ga u kolibi ubiše neznabošci.Tako je postao mučenik. Svojom je krvlju zalijao svoju ljubav ka Kristu i Mariji. Jubilarne Marijanske godine 1954.podiže ga Papa Pijo XII.na čast oltara. Njegova je krv postala sjeme novih kršćana. Naskoro iza njegove smrti svi Futunjani primiše kršćanstvo. I svi su dosada ostali vjerni Kristu.-P.A.Schanel je radio s Marijom. Već je kao sjemeništarac vlastitom krvlju napisao geslo svoga života: "MARIJU LJUBITI I UČINITI DA BUDE LJUBLJENA!" -

Braćo i sestre! Može Marija biti uzvišena Kraljica neba i zemlje, svemoćna Vladarica anđela i ljudi; ipak to ne će nama ništa koristiti, ako JE MI DRAGOVOJNO NE ODABEREMO ZA KRALJICU SVOGA SRCA! Nema prisilne ljubavi! Po našem slobodnom odabranju MARIJA MORA POSTATI KRALJICOM NAŠEGA SRCA!

POSVETIMO JOJ svoja tjelesa, svoje sposobnosti, svoje talente, vrijeme, molitve i žrtve..Neka Ona suvereno vlada čitavim našim bićem. Mi Je MORAMO LJUBITI ljubavlju Njezina Sina Isusa, ljubavlju djece prema majci, ljubavlju iznad svih stvorova; ljubavlju, koja je najbliža onoj, koju njegujemo prema Njezinu Sinu Isusu! - Marijo, Kraljice, budi Kraljicom moga srca. Amen.

- - o o O o o - -

MAJKA LIJEPE LJUBAVI

Na zabitnom seoskom groblju u Westfaliji nalazi se čudan grobni spomenik. Na grobnom humku stoji SRP. Što znači taj znak na grobnom humku? - Pučka predaja govori, da je u tom selu živjela siromašna udovica ali vrlo dobra majka. Kako je rano izgubila muža, svu je ljubav prebacila na jedinca sina, kojega je vrlo brižno odgajala. Ali siromaštvo je prisili, da svoga dragoga jedinca pošalje u svijet, ne bi li štogod zaradio. Sin joj u svijetu dospije u zlo društvo, pa se pokvari. Postao je provlanik, razbojnik i ubojica. Kao takva - pograbe ga vlasti i osude na smrt.

Kad je siromašna majka udovica saznala za sinovu osudu na smrt, požuri u grad, da suca zamoli za pomilovanje. Pred sudom je molila i zaklinjala, plakala i naricala, da joj poklone sina. Ona garantira, da će se on popraviti! Kad je sucima dojadilo njezino moljakanje, predloži jedan od sudaca - samo da se je riješe - nemogući zadatak: "Pred gradom leži dobar komad zrela žita", - reče sudac - "ako ga još danas, prije nego što sunce zađe, srpom požanjete, vaš sin ne će biti pogubljen".-

Znao je sudac, da je to nemoguće. Zato ju je i stavio pred ovakav neostvariv zadatak. Ali sirota majka, koja - kad se radi o njezinu sinu - ne zna za nemoguće, prihvati puna nade u svom srcu - i taj preteški uvjet.

LJUBAV NA DJELU: Nikada još ljudi nisu vidjeli takav posao. Ruke su samo letjele, tijelo se savijalo, srp je neumorno sjekao i rezao, snopovi su samo padali. - Sunce je već visoko, i žeže, jer je podne, ali mati se ne uspravlja! Ne mari sada ona ni za glad, ni za vrućinu, ni za prezamorenost tijela. Pred njezinom dušom lebdi samo život njezina djeteta. Ona ga mora spasiti. Ona mu je dala i sačuvala prvi život, sada je opet na njoj, da ga otme nasilnoj smrti.

Sunce se dobrano nagnulo prema zapadu. Njegove su zrake postale blaže i umjerenije, ali i crvenije. Zalaz je blizu, a pred majkom stoji još dobar komad žita, koji treba požeti. Majka podvostruči svoju revnost. Ne mari ona za to, što krv provaljuje iz ruku i nogu. Ne mari ni za to, što je na smrt umorna. Ona zna samo jedno: MORAM SPASITI ŽIVOT SVOME JEDINCU!

Kad je sunce svojim zlatnim zrakama ljubilo shrvani lik neumorne radnice, srušio se posljednji snop pšenice pod njezinim srpom. Kad je sunce čitavoj prirodi šaputalo svoj posljednji večernji pozdrav, sirota se majka srušila mrtva, jer joj je puklo srce. Umrla je od kapi, da svome sinu spasi život. /Grimm: "Siehe da deine Mutter", str. 28.29/.

....

SVETA MATERINSKA LJUBAV! - O sveta i uzvišena, neopisiva i neizreciva materinska ljubavi! Veća si od svih naših

zlodjela, uzvišenija od svih ljudskih osjećaja, snažnije si i od same smrti! Narodne su pjesme, umjetnička stvaranja u književnosti i pjesništvu, slikarstvu i kiparstvu, glazbi i pjevanju - nastojala, da te opišu, naslikaju, izrezbare, uklešu u drvo ili kamen - ali još nikome nije uspjelo, da te prikaže u tvojoj izvornoj snazi i ljepoti. O divna materinska ljubavi! Ti si nešto nadzemaljsko, nešto više i svetije nego svi drugi ljudski osjećaji. U tebi nazrijevamo nešto nebesko, čisto i lijepo, sveto i dobro, što nas uvijek privlači, osvaja i zanosi kao i sama Božja dobrota i ljubav.

U toj tako velikoj i uzvišenoj, svetoj i zanosnoj materinskoj ljubavi, mi nazrijevamo onu još veću i ljepšu, još uzvišeniju i svetiju, još jaču, bogatiju i požrtvovniju ljubav naše nebeske Majke prema nama -njezinoj djeci.- Jer ako jedna zemaljska majka takvom ljubavlju ljubi svoje zločesto dijete, kako velika i uzvišena, sveta i čista, jaka i požrtvovna mora biti ljubav Majke sviju majka - Majke Sina Božjega - BOGORODICE!?

Neka se aktiviziraju sve ljudske sposobnosti, neka se sakupe svi ljudski talenti, neka progovore svi ljudski jezici, neka propjevaju sva ljudska srca, neka zasviraju sva ljudska glazbala - i ona uzeta sva zajedno još ne će dovoljno pohvaliti, proslaviti i objaviti Marijinu ljubav prema nama -Isusovoj braći! Ta Ona je Majka Utjelovljene Božje Ljubavi! S Isusom je i nas rodila nebeskom Ocu! Neopisivim dakle čuvstvom radosti i zanosa moramo pozdraviti "MAJKU LIJEPE LJUBAVI!"

MARIJA JE MAJKA LIJEPE LJUBAVI!

Svako je materinsko srce pravo nebo za njezino dijete. Materinska je ljubav slična onoj blagoj i toploj proljetnoj sunčanoj zraki, koja razveseljuje i oživljava čitavu prirodu. Nemoguće je izreći toplinu materinske ljubavi. To se može samo osjetiti.

Na krilu majke leži djetešce. Započe razgovor:"Reci mi,majčice, kako je Bogo načinio ovo lijepo cvijeće? Odakle je uzeo tako lijepe boje?"- "Dragi se Bogo samo nasmijao i cvijeće je bilo tu!" -"Onda je On silno moćan i mudar! Ali je li Bogo sve učinio?" -"Da, sve: sunce i mjesec, zvijezde i zemlju, vatru i vodu, životinje i ljude!" -"I tvoje srce,ljubljena majčice?!" -"Jest, i moje srce, drago moje dijete!"-"E onda je On ne samo svemoguć, nego i jako dobar, kad je mogao učiniti tako dobro srce kao što je tvoje!"

Ovako zaključuje jedno djetešce! Dobrota srca materina sili ga na zaključak, da je Stvoritelj jako dobar!Zaista, Bog je sama dobrota ili još bolje, kako kaže sv.Ivan,ap. "Bog je LJUBAV!" I On je iscrpio svu svoju svemogućnost, dobrotu i ljubav, da sazda SRCE MAJKE SVOME JEDINOROĐENOME SINU! A onda nam je SIN BOŽJI SVOJU MAJKU NA KRIŽU PREDAO ZA NAŠU MAJKU!I ta nas BOGORODICA LJUBI NATPRIRODNOM NEBESKOM LJUBAVLJU! Ljubi nas više i dublje, svestranije i požrtvovnije nego to može ikoja zemaljska majka.

O tom nam pričaju debele knjige crkvene povijesti,života svetaca i mnogobrojnih Marijinih svetišta na kugli zemaljskoj:Lurd,Fatima,Marija Bistrica,Trsat,Loreto,Pompeji,Čenstoho-

va, Gvadalupe, Brezje, Sv. Gora... O tom bi nam mogla pripovijedati i sama naša srca -povijest naših duša i naših savjesti. Možda bismo već gorjeli u paklu, da nas nije - nepozvana kao nekad u Kani Galilejskoj -zagovarala Majka Marija! Da nas Majka Marija nije ljubila onom svetom i milosrdnom ljubavlju -mi bismo već sigurno bili poginuli u svojoj ludosti.

ZAŠTO NAS MAJKA MARIJA LJUBI?

Svaka majka ljubi svoje dijete samo toliko, koliko je prožeta duhom Božjim -koliko ona sama sudjeluje u Božjoj ljubavi. - Marija je najsavršenije ljubila Gospodina Isusa, našega Božanskog Brata, pa svu svoju ljubav prema Isusu, prenosi na one, koji su po Božjoj volji i po žrtvi Njezinoga Sina, postali posinci Božji. Ona nas, dakle, ljubi:

1. JER SMO MI DJECA NEBESKOGA OCA! Mi smo po svetom krstu nakalamljeni na Bogočovječji organizam Isusa Krista. On je čokot, a mi loze. Mi s Njime, prema nauci Crkve i Objave, sačinjavamo JEDNO TIJELO, kojemu je ON GLAVA, a MI UDOVI. Stoga u nama struji Božanski život spoznaje i ljubavi. Marija u nama prepoznaje "djecu Božju", djecu nebeskoga Oca, baštinike Božje i subaštinike Kristove slave. Zato nas ljubi sličnom ljubavi, kojom ljubi Isusa, svoga Sina. Nas uostalom ljubi Otac, jer u nama gleda svoju djecu; nas ljubi Isus, jer u nama gleda svoju braću i sestre; nas ljubi DUH LJUBAVI, jer smo preneseni u svijetlo i kraljevstvo Božje ljubavi. Ono pak, što Bog ljubi, to nužno ljubi i Majka Marija, jer je Majka svekolike djece Božje. Ona nas ljubi neizrecivom ljubavlju - ljubavlju nebeskom, snažnom, duhovnom, natprirodnom, svetom i djelotvornom; ljubi nas više i snažnije, no što može ljubiti zemaljska majka svoje dijete.

2. JER NAS JE ISUS NJOJ POVJERIO: Marija nas ljubi, jer nas je umirući Isus Njoj -Njezinu Preč. Srcu POVJERIO. Bilo je to pod križem, kad je rekao: "Ženo, evo ti sina!"- Time je On potvrdio ono, što je Marija već kod Utjelovljenja primila na sebe, t. j. MATERINSTVO ČITAVOG KRISTA -GLAVE I UDOVA -kršćana!

Recite mi, braćo i sestre, može li Marija zanemariti ili zaboraviti svoju materinsku dužnost!? Ne, Ona je vjerna Majka, koja je sada moćna i u stanju, da najdjelotvornije ljubi svoju djecu. Njezina djeca to i osjećaju. Ona uživa, kad im može pomoći.

3. JER SMO OTKUPLJENI ISUSOVOM KRVLJU! Marija nas ljubi, jer smo otkupljeni predragocjenom Krvlju samoga Božjega Jaganjca. Za nas je Njezin Jedinac, Božji Sin, prolio svu svoju dragocjenu Krv na žrtveniku križa, da nama dade Božanski život, da nam otvori nebeska vrata... Dao nam je dokaz najveće ljubavi, jer je i život svoj položio za nas.-

Marija je Isusa neizmjerno ljubila, pa Ga JE IPAK ŽRTVOVALA NEBESKOM OCU ZA NAS! Nije li Ona time dokazala svoju neizrecivu ljubav prema nama?! -

Zato o toj ljubavi tako zanosno govore "prijestolja Njezinih milosti" -naša prošteništa, knjige i naša srca. Ona uvijek daje nove dokaze svoje ljubavi onima, koji Je priznavaju svojom Majkom. Ona dobro čini i onima, koji Je ne mole, koji Je ne zazivaju, a kako ne bi činila dobro onima, koji Je mole za pomoć i zagovor?!

KAKO MI MORAMO LJUBITI "MAJKU LIJEPE LJUBAVI?"

Ljubav se ne kupuje niti prodaje! Ljubav se vraća samo ljubavlju! Gdje je veća ljubav, ondje mora biti i veća zahvalna ljubav. Nezahvalnost, neuzvraćanje ljubavi i štovanja, prouzrokuje najveće i najljuće boli svakome srcu.

Ljudi na to, nažalost, prečesto zaboravljaju. Ima slučajeva, u kojima se obistinjuju riječi narodne pjesme:"U momu se momak zaljubio bio;Ali njoj,siromah,nije omilio. Moma mu reče: "Ako mi vjeran jesi,daj srce majke za psa mog donesi!"-I pođe momak, majku svoju ubi,i ponije srce momi,koju ljubi.I trčeć on se spotače i pade, i srce tlima kotrljat se stade.-Dok valjalo se Srce ispred sina, sin začu govor srca materina:U plaču srce majke kazalo je:"DA L'POVRIJEDI SE,DRAGO ČEDO MOJE?"

Nezahvalnost prema majci ne će pobijediti materinsku ljubav; ali će naša nezahvalnost prouzročiti gnjušanje cijeloga neba nad nama! Cijeli će se nebeski dvor zgražati nad crnom opačinom nezahvalnosti. Svi će nas nebesnici prezreti kao što mi preziremo čovjeka, koji dobro zlim vraća!

VRATIMO stoga MAJCI MARIJI LJUBAV LJUBAVLJU! LJUBIMO JE LJUBAVLJU ISUSA KRISTA! Ona je to zaslužila. Ona to i očekuje od nas. Svaki kucaj svoga srca posvetimo svojoj nebeskoj Majci. Mi Je moramo štovati i ljubiti kao sveci! Častimo Je kao Efrem Sirski, pjevajmo JOJ kao sv.Antun Padovanski, koji je na samrti pjevao:"O gloriosa Domina!-O preslavna Gospođo!"-Budimo Joj odani kao sv.Kazimir, koji Joj je ispjevao onu divnu pjesmu:"Omni die dic Mariae!-Danak svaki kazuj Majci!".-MALA JE TEREZIJA još kao djevojčica običavala na svakoj stubi vikati:"Mama,mama!" i nije htjela poći dalje, dok nije dobila odgovor:"Terezica!"

. . . . . .

ZOVNIMO,ČASTIMO,LJUBIMO i mi MARIJU na svakoj stepenici svoga života: u mladosti i starosti, u radosti i žalosti,u bogatstvu i siromaštvu...Slijedimo u tom svece, pa se ne ćemo nikada kajati u svom životu. Štujmo Njezine blagdane, njegujmo Njezine pobožnosti, čitajmo rado Njezinu literaturu, slušajmo revno Njezine propovijedi. Molimo svaki dan Njezinu krunicu,litanije! Ne skidajmo nikada Njezin škapular sa svojega tijela. Slijedimo Njezinu čistoću, poniznost, dobrotu i ljubav prema Bogu i bližnjemu!

Sv.STANISLAVA KOSTKU upita neki svećenik:"Imaš li rado Mariju?" -"Velečasni, što mogu više kazati: Ona je moja Majka!"-A On je bio anđeo u tijelu.Pod Njezinim se okriljem razvio u zemaljskog i nebeskog anđela!- Smatrajmo i mi Mariju uvijek svojom dobrom Majkom! Budemo li Njezina dobra djeca, onda će i Ona nama biti uvijek predobra Majka.-

P.MAKSIMILIJAN KOLBE -na rastanku, kod oproštaja sa svojom braćom - ovako nagovori svoje ljubimce:"Djeco moja,LJUBITE BEZGREŠNU,LJUBITE BEZGREŠNU,LJUBITE BEZGREŠNU!"

I ja vama sada ovdje od srca k srcu govorim:

LJUBLJENA BRAĆO I SESTRE U KRISTU! LJUBITE IMAKULATU! LJUBITE MAJKU UTJELOVLJENE LJUBAVI! LJUBITE MAJKU LIJEPE LJUBAVI! Amen.

- - o o O o o - -

"VELIČA DUŠA MOJA GOSPODINA!"

Od Nazareta do Ain Karima u Judejskim planinama ima 147 kilometara puta. Da se prevali taj put, treba pet dana hoda. A ni put nije udoban. Treba prelaziti preko brda i dolina, preko plodnih polja doline Jezrael; treba se popeti na planine plemena Manasse i spustiti se između vinograda, smokava i maslina u kućicu Zakarije i Elizabete. Mučan je to put i opasan za mladu neiskusnu djevojku.

Ipak se na taj put odlučila mlada i nježna -najljepša od svih sionskih kćeri: BLAŽENA DJEVICA MARIJA! - Nerado Ona izlazi. Ne voli, da Je svijet promatra svojim radoznalim očima. Radije se sakriva. Sada Joj je 15 godina, a 11 od njih provela je u tišini hrama u Jeruzalemu. Ona ne pozna svijet. Ništa ne zna o životu. Ne zanose Je čari i draži mladenačkog života. Ipak je vesela, vedra i puna zanosa poduzela ovaj daleki, tegoban i opasan put. "Ustavši Marija onih dana, otide žurno u planine u grad Judin"/Lk 1,39/.

. . . .

ZAŠTO MARIJA HITI u Judejske planine? Zašto kći Joakima i Ane, Zaručnica sv. Josipa, i već sada Majka Mesije svijeta žuri u pohode k Elizabeti? Koja Ju sila goni, da iz samoće nazaretskog svetišta hrli u nepoznati svijet i tako hrabro stupa na veliku pozornicu života?

MARIJU TJERA LJUBAV! Otkako je Marija primila radosnu vijest, da će Ona roditi Mesiju svijeta; otkako se sama Božja Ljubav nastanila ispod Njezina Srca; otkako Ju je osjenila sama Supstancijalna Ljubav Božja - Marija ne može mirovati! Otkako je sama Božja Ljubav prevalila orijaški put od neba do zemlje, od Božanstva do čovječanstva, do Njezina prečistog krila, Marija mora putovati; otkako se sama Božja Ljubav nastanila u Njezinu krilu - Marija se mora žrtvovati!

"Bog je ljubav", kaže sv. Ivan, ap. I otkako je ta Ljubav zaposjela Njezino Srce, Marija participira na Njezinoj naravi. A narav je Ljubavi, da se daje, da se predaje, da se žrtvuje. Marija, dakle, mora prenijeti svoju sreću na svoju rođakinju Elizabetu; Ona mora s njom podijeliti svoje radosti. Kao što je Krista Ljubav potjerala u Betlehemsku štalicu, u Egipat, na Tabor, na Golgotu i križ, tako sada Mariju tjera k Elizabeti, da se žrtvuje. To je zakon ljubavi, zakon Biblije, zakon Evanđelja, zakon svetosti!

Promotrimo Abrahama: čim ga je Bog izabrao, da bude "otac vjernika", već mora "izići iz svoje zemlje i od roda svojega, i poći u zemlju, koju će mu Gospodin pokazati". I Abraham sluša.-Pogledajte Izraelski narod: čim se Bog smilovao nad njegovom bijedom, već mora putovati!-Pomislimo na Mudrace! Kakav im odlazak i kakvo putovanje nalaže njihovo zvanje i njihova ljubav! -Čujmo Isusa, kako govori svojim Apostolima: "Idite po svem svijetu..!"-"Izići, doći, poći, ... ", to su imperativi ljubavi. Oni su upravljeni svim velikim dušama: ocima, apostolima,

mudracima, misionarima, svecima! -Svakom čovjeku!. Bog imade bezbroj načina, kako zove i zapovijeda, da izađemo iz sebe i uđemo u magnetsko polje ljubavi. I ljudi imadu bezbroj načina, kako odgovaraju na poziv ljubavi. No svaki je odgovor uvijek neki zanos srca, snažan pokret volje i akcija života. Ljubav je sama dinamika, agilnost, pokret, plamen. Magdalenino je srce uzdrhtalo od radosnog uzbuđenja, kad je čula tihi poziv Učitelja:"Magister adest, et vocat te!-Učitelj je tu i zove te!". Kako je snažan bio i veličanstven polet mučenika, koji su hrlili u smrt, da se što brže sjedine sa svojom Ljubavlju. Tko će shvatiti zanos jednog Pavla ili Petra, sv.Franje Asiskoga ili Male Terezije!

Poznajemo li mi taj zakon ljubavi?! Kako odgovaramo? Ako obuzdavamo taj prvi polet -ubijamo Ljubav u svom srcu!

Marija je slijedila poziv Ljubavi! Pohitjela je u planine k Elizabeti! Nije Je smetala žega, napor,znoj,trpljenje."Bez trpljenja se ne može živjeti od Ljubavi!"Bez križa ne možemo služiti Raspetom Učitelju!

Prva ljubav nije samo agilna, nego je i herojska.Od početnog zanosa odmah nailazi na zapreke: tu su brda raznih osjećaja, mišljenja ljudi, zamršeni sklop događaja, zdravlje, poslovi. Sve se to diže pred nama, te nas čini malodušnima.

Što treba činiti? Treba slijediti Mariju! Junački, odvažno, herojski. Moramo prebroditi sve te zapreke i hititi k cilju! Ta mi isto tako - kao i Marija,nosimo Isusa u Srcu.

Kad je Marija stigla k rođakinji Elizabeti, i pozdravila Elizabetu pozdravom "Mir tebi!", zaigra dijete u njezinoj utrobi. Nije nikakvo čudo, što su u dodiru s beskrajnom Ljubavi, planula ova dva materinska Srca: Marijino i Elizabetino! Ne čudimo se ni tome, što su zaigrala i djeca ispod njihovih srdaca: Ivan i Isus; jer je plamen božanske ljubavi zavio ova četiri srca.

U Elizabeti je provalio osjećaj sreće u glasan poklik:"Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Otkuda meni to, da Majka moga Gospodina dolazi k meni?"/Lk 1,42/."Blago Tebi, što si vjerovala,jer će se izvršiti, što Ti je kazao Gospodin!"-

A Marija -ponizna i skromna Djevica,-koja je brižno čuvala veliku i svetu tajnu svoga života; tajnu, koju nije ni sv.Josipu, svome Zaručniku,još povjerila, sada opazi, da je tajna Njena Srca već otkrita; da je Elizabeta po nadahnuću Duha Svetoga već saznala, da je Ona Majka Božja -Bogorodica.Mariji zadrhće Srce od radosnog uzbuđenja, te opazi, kako Bog želi, da se veličaju Njegova djela. A u takvim časovima života i skromne djevice moraju zapjevati. I kao silna bujica u taj čas provali iz Njezina djevičanskoga i materinskoga Srca najuzvišenija pjesma, što su je ikada ljudska usta izrekla. Marija reče:

"VELIČA DUŠA MOJA GOSPODINA! I raduje se duh moj u Bogu, Spasitelju mojemu! Što pogleda na poniznost službenice svoje; jer gle odsada će me blaženom zvati svi naraštaji. Jer mi je velike stvari učinio onaj, koji je svesilni i sveto je ime njegovo.I milosrđe je njegovo od koljena do koljena o-

nima,koji ga se boje. Razasipe ohole u mislima srca njihova, a visoko podiže ponizne; gladne napunja dobrima, a bogataše otpušta prazne ..."/Lk 1,46-51/.- To je

BOGORODIČINA PJESMA!

To je pjesma zahvalnosti i ljubavi!To je pjesma,na koju su tisućljeća čekala. To je pjesma, koja se Gospodinu naročito sviđa. Sviđa Mu se zato, što je izrečena u ime čitavog svemira.

"VELIČA DUŠA MOJA GOSPODINA!"- Veliča, hvali, slavi, uzveličava, opjevava ...moja besmrtna duša Gospodina! Gospodina,Autora svih ljepota i života! Ne prirodu, ne ljude, ne rukotvorine ljudi, ne stvorove, ne grešnike - nego "Izvor života" ISTINU,DOBROTU,LJEPOTU,ŽIVOT,LJUBAV!

"I RADUJE SE DUH MOJ U BOGU SPASITELJU MOJEMU!"Marija ne pozna druge radosti, osim radosti u Gospodinu! Ona se raduje u Spasitelju, u Isusu. To je predmet Njezine ljubavi! Nema sile, koja bi Je mogla istrgnuti iz tog zagrljaja! Marija ne pozna grešne radosti! Njezin je užitak =usrećivati bližnjega! I to Bogu za ljubav! Svima pružiti Spasitelja,sve uvući u struje Božje ljubavi - sve dovesti u vječno blaženstvo!

"POGLEDA NA PONIZNOST SLUŽBENICE SVOJE!" - Marija priznaje, da Ju je Gospodin uzdigao tako visoko, da će Je od sada "blaženom zvati svi naraštaji!".Te Joj je "velike stvari učinio Onaj, koji je svet"i čije je ime Svevišnji! Ništa ne pripisuje sebi, nego svu hvalu i čast pridaje Gospodinu! Najponiznija postaje najviša! Najskromnija, postaje najslavnija - po Božjem odabranju i Njezinoj suradnji!

......

SADRŽAJ MARIJINA ŽIVOTA:

"Veliča duša moja Gospodina..." sadrži program Marijina života. Slava Bogu i spas duša - to je uzvišeni program i smisao Bogorodičina života. Ona je prva, u ime svih stvorova i ljudi na zemlji izrekla svoj "fiat" i "veliča duša moja Gospodina". Time je očitovala veliku tajnu svoga Srca i najdkrovitije nakane svoga duha. Otvorila je time riznicu svoga Srca i označila jezgru kraljevstva svoga Srca. No Ona je tom uzvišenom pjesmom označila i program života i rada svoj svojoj djeci. I nama!

PROGRAM NAŠEGA ŽIVOTA

Mora biti istovjetan s programom naše Majke. Smisao Marijina života mora biti i smisao našega života. Sadržaj Marijina života mora biti imperativ našega nastojanja.

PONESIMO, stoga, u život ovaj Marijin duh veličanja Boga i pomaganja bližnjega. Pohitimo i mi u "Judejske planine", u široki svijet noseći u sebi Isusa -Spasitelja svijeta, da svakome, koga susretnemo na putu života, uzdršće

srce od radosnog uzbuđenja, jer će osjetiti, da iz nas izžaruje vatra Božanske Ljubavi - sam Bog! Neka svi osjete, da smo zahvaćeni strujama Božje Ljubavi! Neka svi znadu, da smo Bogorodičina djeca i da u svom srcu nosimo Bogorodičin duh i ljubav!

BOGORODICE DJEVO I MAJKO NAŠA MARIJO!

Preobrazi nas sve u sebe! Odgoji nas u svojem duhu ponizne službe i ljubavi. Daj nam svoje Srce i svoju Ljubav, svoj žar i svoj zanos, da uzmognemo i mi u svojemu životu zborom i tvorom uvijek nanovo pjevati -"Magnificat -Veliča duša moja Gospodina!" -Neka to bude pjesma našega srca i program našega života! Amen.

- - o o O o o - -

Omnia ad majorem Dei gloriam,
et in honorem Beatae Virginis
Mariae Genitricis Dei! Amen!

Umnoženo ciklostilom franjevačkog samostana Zagreb, Kaptol 9 u 500 primjeraka. Odgovorni urednik o. Dionizije Andrašec, Subotica, Trg Cara Jovana 13.
Za isključivu upotrebu svećenika